[1979 பிப்ரவரி 26]

4. அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம், அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்கள் ஆகியவை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானமும் ஒரு கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்களும் விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இந்த அமைச்சரவையின் மீது அளிக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையின்மைத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தும் இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஜனதா கட்சி, முஸ்லீம் லீக் ஆகிய கட்சிகளின் சார்பில் தரப்பட்டுள்ள கண்டனத் தீர்மானங்களை ஆதரித்தும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு அவையிலே, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம், கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது என்பது ஜனநாயக முறையில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆனால் நம்முடைய அமைச்சர்களிலே ஒருவர் பிப்ரவரி 24 ஆம் தேதி சென்னையிலே பேசியதாக 25 ஆம் தேதி பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருக்கிறது. வேளாண்மைத்துறை அமைச்சருடைய பேச்சு.

"எப்படியாவது அ. இ. அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியை கவிழ்த்துவிட வேண்டும் என்று கருணாநிதி துடிக்கிறார். எங்கள் மீது குற்றச்சாட்டு இருந்தால் கருணாநிதி கூறட்டும். ஜனநாயக முறைப்படி நடக்கட்டும். அதை விட்டுவிட்டு மக்கள் வரிப்பணத்தை பாழாக்கும் நோக்கத்துடன் 6 மாதத்துக்கு ஒரு முறை வீதம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார். சட்டமன்றம் நடைபெறும்போது ஒரு மணிக்கு 4 ஆயிரம் செலவாகிறது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பல மணி நேரத்தை வீணாக்குவதன் மூலம், மக்கள் வரிப்பணத்தைப் பாழாக்குகிறார் கருணாநிதி" என்று கூறியிருக்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட வகையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தையும் கண்டனத் தீர்மானங்களையும் கொண்டுவருவது எந்த விதத்தில் ஜனநாயக முறைக்கு மாறானது என்பதை என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்தத் தீர்மானங்களை கொண்டு வந்த கட்சித் தலைவர்களாலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பாராளுமன்றத்திலே பல ஆண்டுகள் அனுபவம்

பெற்ற முன்னவர் அவர்களாலும் புரிந்துகொள்ளமுடியாது என்றே நான் நம்புகிறேன். ஒரு மணிக்கு '4 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரலாமா என்று கேட்கிறார். ஆனால் பல விஷயங்களைப்பற்றி பிரச்சினைகள் எழுப்பப்பட்டபோது எல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வருகிற நேரத்திலே அவைகளைப்பற்றியெல்லாம் விளக்குகிறேன் என்று குறிப்பிட்டு பல விஷயங்களை இந்த மன்றத்தின் மூலம் நாட்டுமக்களுக்கு விளக்க இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை, கண்டனத் தீர்மானங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் போகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். எனவே நாலாயிரம் வீண் செலவு அல்ல, நல்ல செலவு தான், நல்ல விவாதங்களை மேற்கொள்வதற்காக அமைகின்ற செலவுதான் என்பதை முதலிலே நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11–10)

ஒரு தீர்மானம் அவையிலே விவாதிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் அது பணத்தை பாழாக்குகின்ற விஷயம், ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்று ஒரு அமைச்சர் வெளியிலே பேசுவது அவையின் உரிமையைக் கூட பாதிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். நான் அதற்காக உரிமைப்பிரச்சினை எதையும் இங்கே எழுப்பப் போவதில்லை. இருந்தாலும் அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றுதான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

இந்த அரசின்மீது ஏற்கனவே ஒருமுறை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அளிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நான் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டேன், உங்கள் மீது நம்பிக்கையில்லை, உடனடியாக ராஜினாமா செய்து விடுங்கள் என்று உங்களை அச்சுறுத்துவதற்காகவோ, உங்களுக்கு அறிவுரை கூறுவதற்காகவோ இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை என்றும், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இருக்கின்ற பல்வேறு குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அரசு தான் செல்லுகின்ற போக்கிலேயிருந்து தன்னை மாற்றிக்கொள்ளவும், திருத்திக்கொள்ளவும் இந்தத் தீர்மானம் பயன்படும். அதற்காகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், இல்லாவிட்டால் ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக இந்த அரசு பதவியிழக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நாங்கள் நிச்சயமாகத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க மாட்டோம் என்று மிகத் தெளிவாக நான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அதற்குப்பிறகு, இந்த ஆட்சி அமைந்த பிறகு ஏறக்குறைய இரண்டாடுகளை எட்டிப்பிடிக்கின்ற அளவிற்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குள் தமிழகத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்ற பலவேறு சம்பவங்களைச் சுட்டிக் காட்டி, இதன்காரணமாக இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லை, திருத்தப் பார்த்தோம் முதன் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது, ஆனால் முயன்று முயன்று பார்தோம், திருத்த முடியவில்லை, எனவே இப்பொழுது நாங்கள் கண்டனத் தீர்மானங்களையும், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்களையும் இந்த அரசின் மீது அளித்திருக்கிறோம் என்று நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்திற்கு முன்பு, இன்றைய முதலமைச்சரவர்கள் பல வாக்குறுதிகளை மக்களுக்கு வழங்கினார்கள். அதிலே மிக முக்கியமான ஒரு வாக்குறுதி, அவரது கைப்படவே எழுதிய கட்டுரையாகத் தென்னகம் பத்திரிகையில், ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையில் அழகாக வெளியிடப்பட்டது. அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்:

''நான்கைந்து வாரங்களுக்கு முன் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் எனது மரியாதைக்குரியவருமான பி, ராமமூர்த்தி அவர்கள் அ.தி.மு.க. வுக்கு என்ன கொள்கை என்று தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டபோது நான் சொன்ன சிலவற்றில் விவசாயிகளுக்குத் தரப்பட வேண்டிய வருவாய் உத்திரவாதத்தைப் பற்றியும் சொன்னேன். நான் சொன்னது, சொல்வது இதுதான். வருடத்தில் ஒரு சில மாதங்களே வேலை. அதறகுப் பிறகு எங்கோ, எப்படியோ அன்றாட கூலி வேலைகளைத் தேடி அலைந்து ஏதாவது ஓர் நாள் கிடைக்கும் மிக மிகக் குறைந்த கூலியைக் கொண்டு கஞ்சி கூட சரிவரக் குடிக்காமல் வாடுகின்றவர்களுக்கு முதலில் மாதம் இவ்வளவு வருவாய் கிடைக்கும், அதாவது தரப்படும் என்கின்ற உத்திரவாதம், காப்பு நிதி, போனஸ் போன்ற அனைத்தும் மில் தொழிலாளருக்குத் தரப்படுவது போல கொடுக்கப்பட வேண்டும். இன்று தினப் பத்திரிகையில் தமிழக அரசு ஒரு குழுவை நியமித்திருப்பதாக படித்தேன்.'' இன்று என்றால் அன்று கழக ஆட்சியின் போது' விவசாயிகளுக்கு அன்றாட கூலியை எந்த அளவிற்கு உயர்த்தலாம் என்பது பற்றி ஆராய்ந்து கருத்து கூறவே அந்தக் குழு நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக அதில் விளக்கப்பட்டிருந்தது. தினக்கூலி என்பதை அறவே அகற்றியே ஆக வேண்டும். மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதுவும் போக லாபத்தில் பங்கும் தரப்பட்டு தீர வேண்டும். வாயில்லாப் பூச்சியான விவசாயிகளை அவ்வப்போது ஒரு சில ரூபாய்களை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் பாவனை காட்டி, அவர்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசியே

நெடுங்காலத்திற்கு ஊமைகளாக அழுத்திவிடலாம் என்று யாரும் மனப்பால் குடிக்க வேண்டாம். விவசாய சமுதாயம் இனிமேலும் பொறுத்திருக்கும் என்று வீண் கற்பனையில் யாரும் மூழ்கி இருக்க வேண்டாம்.'' என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விகடன் பத்திரிகையிலே ஒரு கட்டுரை எழுதி, அதை தென்னகம் ஏடு அன்றைக்கு எடுத்து வெளியிட்டிருந்தது; இப்போது விவசாய சமுதாயம் பொங்கி எழுந்து, பொறுமை இழந்து போர்க்கொடி உயர்த்தி இருக்கிற காட்சியினைக் காணுகிறோம்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயிக்கான கூலியை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு குழு அமைத்த போது அது இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் விவசாயிகள் போர்க் கோலம் பூணுவதற்கு முன் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை உத்திரவாதம் அளிக்க வேண்டும், மாத வருமான உத்திரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே பார்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே எப்படி கூலி உயர்வு அதிகப்படுத்தப்பட்டதோ அது போன்ற செய்தியைத் தான் கீழத் தஞ்சையிலே உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டது என்ற செய்தியைத் தான் நாம் காண்கிறோம். எனவே தேர்தலுக்கு முன்பு மக்களிடத்திலே, நாங்கள் வந்தால் அதைச் செய்யப் போகிறோம், இதைச் செய்ய போகிறோம் என்றெல்லாம் வாக்குகளைப் பெறுகின்ற வேலை மிக எளிதாக நடைபெற்று முடிந்தது.

அது மாத்திரமா, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே, நம்முடைய முதலமைச்சர், அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக சுற்றுப் பயணம் செய்து, தேர்தல் பிரச்சாரம் நடத்திய பொழுது சொன்னார். இந்தப் பகுதியிலே உள்ள முக்குலத்து மக்களுக்கு நான் ஒரு வாக்குறுதி அளிக்கிறேன். என்று சொன்னார். அந்த வாக்குறுதி 10—6—1977 ஆம் நாளன்று தென்னகம் பத்திரிகையில் மிகப் பெரிய எழுத்தில், இரண்டாவது பேனர் என்று சொல்வார்களே, அந்த இரண்டாவது பேனராக, கொட்டை எழுத்துச் செய்தியாக வெளியிடப்பட்டு உள்ளது. என்ன சொன்னார் இன்றைய முதலமைச்சர் அன்றைக்கு? 'குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம் இன்னமும் அமுலில் இருக்கும்போது நாட்டில் நடைபெறுவது மக்கள் ஆட்சியா என்ற சந்தேகம் அனைவருக்கும் எழத்தான் செய்யும். நான் இந்தப் பகுதி மக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றால், அரசு அந்தக் குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தை அகற்றும்' —எம். ஜி. ஆர். 10—6—1977 அருப்புக்கோட்டை கூட்டத்தில் என்று செய்தி வந்தது.

அங்கேயிருந்த மக்கள் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி அற்றிருந்த காரணத்தாலோ அல்லது இவர் சொல்கிறாரே, நம்பத்தான் வேண்டுமென்ற காரணத்தாலோ வாக்குகளை வாரி வாரி வழங்கினார்கள். ஆனால், குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம் மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலேயே அகற்றப்பட்டு விட்டது என்பதை அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு யாரும் எடுத்துச் சொல்லவும் இல்லை. அல்லது அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும் இவர் சொல்லியிருக்கிறாரே என்ற காரணத்தினால் மீண்டும் அந்தக் குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தை ரத்து செய்யப் போகிறார்கள் போலும் என்று எண்ணிக் கொண்டு வாக்கு அளித்தார்கள்.

இவைகளெல்லாம் தேர்தலுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள்; தேர்தல் முடிந்த பிறகு கூட—கவர்னர் அவர்களது உரையில் 17,000 நியாய விலைக் கடைகள்—16,000 நியாய விலைக் கடைகள் என்று சொல்லி, ஆயிரம் கிராமங்களை விட்டு விட்டார்களே என்று நான் எடுத்துக் காட்டி, அதற்கென்ன அதையும் சேர்த்துக் கொண்டால் போகிறது என்று 17,000 நியாய விலைக் கடைகள் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது 13,000 நியாய விலைக் கடைகள் வந்திருப்பதாக கவர்னர் உரையிலே அறிவிக்கப்பட்டது, பத்திரிகையிலும் செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. ஆனால், ஏதேனும் புதிதாக இந்த அரசால் அமைக்கப்பட்ட நியாப விலைக் கடைகள் என்று இல்லாமல், ஏற்கனவே இருந்த சொசைட்டிகள் மூலம் இந்தக் கடைகள் இன்றைக்குச் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் மத்திய மாநில அரசு மானியமாக ரூ. 3,000 தரப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. அதிலே பணி புரிகின்ற எஸ். எஸ். எல். சி. படித்த நபருக்கு மாதச் சம்பளம் ரூ. 100 கொடுத்தால், ஆண்டுக்கு ரூ. 1,200 ஆகிறது. மீதமுள்ள ரூ. 1,800 ஐக் கொண்டு சில்லறை செலவுக்கும், அந்த நியாய விலைக் கடைக்கு வேண்டிய மேஜை, நாற்காலி, மற்றும், விற்கப்பட வேண்டிய சாமான்கள்—தராசு உட்பட—இவைகளெல்லாம் வாங்கப்பட வேண்டிய செலவும் இந்த ரூ. 1,800 லே அடங்குகிறது. பெரும்பாலான நியாய விலைக் கடைகளில் தராசு, படிக்கல் கூட இல்லையென்கின்ற நிலையை நாம் நேரிலே கூட அறிய முடிந்தது.

குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, சில நியாய விலைக் கடைகளைப் பற்றி நான் விசாரித்தேன். அந்தக் கடைகளுக்குச் சாமான்கள் வாங்க வேண்டுமென்றால் வேலூரிலே இருக்கிற மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்குப் போக வேண்டிய சூழ் நிலை. 1 கிலோ டின், 25 டின்கள் நியாயா விலைக் கடைக்குத் தேவை என்கின்ற மனு போடப்படுகிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 பிப்ரவரி 2]

ஒரு மாதம் கழித்து, அந்தக் கடைக்கு 25 டின்கள் அல்ல, 5 டின்கள்தான் அனுப்பப்படுகின்றன என்ற செய்தியும் நம்பகமாக எனக்குக் கிடைத்தது.

நான் சில புள்ளி விவரங்களை, இந்த நியாய விலைக் கடைகளிலே, இரண்டு மூன்று கிராமங்களிலே எடுத்திட முயற்சித்தேன்.

[முற்பகல் 11-20]

சுமைதாங்கி என்ற இடத்தில் நியாய விலைக் கடை எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம்—தனியார் கடையில் ஒரு கிலோ மிளகாயினுடைய விலை ரூ. 7·50 பைசா, நியாய விலைக் கடையில் ரூ. 11.00. தனியார் கடையில் தனியா ஒரு கிலோ 2.35 காசு, நியாய விலைக் கடையில் ஒரு கிலோ ரூ. 3.12 காசு. தனியார் கடையில் புளி கிலோ 4 ரூபாய் 84 காசு, நியாய விலைக் கடையில் 6.00. கடலைப் பருப்பு தனியார் கடையில் 3 ரூபாய், நியாய விலைக் கடையில் கிலோ ரூ. 3 20 காசு. துவரம் பருப்பு தனியார் கடையில் ரூ. 4.40 காசு, நியாய விலைக் கடையில் 5 ரூபாய். உளுத்தம் பருப்பு தனியார் கடையில் 4.00 ரூபாய், நியாய விலைக் கடையில் ரூ. 4.72 காசு, அரிசி ரூ. 1.40 காசு தனியார் கடையில், நியாய விலைக் கடையில் ரூ. 1.65 காசு. கடலை எண்ணெய் தனியார் கடையில் ரூ. 6.80 காசு. நியாய விலைக் கடையில் 7.38 காசு. இது சுமைதாங்கி.

அடுத்து திருவலம்—அங்கேயும் வலம் வந்தேன் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க—அங்கே தனியார் கடையில் மிளகாய் கிலோ 7 ரூபாய். நியாய விலைக் கடையில் 9.00 ரூபாய். மிளகு கிலோ 18 ரூபாய் தனியார் கடையில், நியாய விலைக் கடையில் 27.00 ரூபாய். தனியா கிலோ 2·75 காசு தனியார் கடையில், நியாய விலைக் கடையில் ரூ. 3 30 காசு—துவரம்பருப்பு தனியார் கடையில் 4.50 காசு, நியாய விலைக் கடையில் கிலோ ரு. 5.90 காசு—கடலை எண்ணெய் கிலோ 6.80 காசு. தனியார் கடையில், நியாய விலைக் கடையில் 7.40 காசு—மஞ்சள் தனியார் கடையில் கிலோ 7 ரூபாய், நியாய விலைக் கடையில் 13 ரூபாய்—சீரகம் தனியார் கடையில் 19·00 ரூபாய், நியாய விலைக் கடையில் 27.00 ரூபாய்—தனியார் கடை, நியாய விலைக் கடைகளின் பில்களுடன் தான் விவரங்களைச் சொல்கிறேன்.

காட்பாடியில் தனியார் கடையில் உளுத்தம்பருப்பு 4.00 ரூபாய், நியாய விலைக் கடையில் 4.55 காசு. துவரம்பருப்பு தனியார் கடையில் 4.50 காசு, நியாய விலைக் கடையில் 5·25 காசு—புளி தனியார் கடையில் 3.50 காசு, நியாய விலைக் கடையில் 11.50 காசு, சீயக்காய் 3.50 காசு தனியார் கடையில், நியாய விலைக் கடையில் 4.20 காசு.

இது நியாய விலைக் கடைகள் நாட்டில் நடை பெறுகின்ற லட்சணம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து பிரிந்து முதலில் 'அ' என்ற எழுத்தைப் போட்டு அ. தி. மு.க. என்று ஆக்கியது போல, நியாய விலைக் கடைகளுக்கு முன்னால் 'அ' என்ற எழுத்தைப் போட்டு அநியாய விலைக் கடைகள் என்று மாற்றுவார்களேயானால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் இந்த அரசுக்கு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பெரிய திட்டத்தை வாக்குறுதி அளித்ததற்கு ஏற்ப 14—1—1978 பொங்கல் திருநாள் அன்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடங்கினார். பத்திரிகைகளிலே எல்லாம் பெரும் விளம்பரம் வந்தது.

'' பல்லாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு, வீடு தேடி வரும் மலிவு விலை காய்கறித் திட்டம்—முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் தொடங்கி வைத்தார் ''என்று அப்போது நமது முதல்வர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு, அவர்களுடைய பத்திரிகையிலேயே வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக அண்ணா பத்திரிகையிலேயே வந்திருக்கிறது. மூன்று சக்கர வண்டிகளில் காய்கறிகளை வைத்து விற்பனை செய்யப்படும். வீட்டுக்குத் தேவையான எல்லா காய்கறிகளும் வீடு தேடி வரும். அலுவலகம் சென்று விட்டு வீடு திரும்புபவர்கள் கையில் பை தூக்கி கொண்டு காய்கறி வாங்க செல்ல அலைய வேண்டியதில்லை. வீட்டில் இருக்கும் சகோதரிக்கும் கடைகளுக்குச் சென்று காய்கறிகளைப் பார்த்து பார்த்து வாங்க வேண்டியதில்லை. வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் இது பயன்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை மற்ற நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கும்போது ஆயிரக் கணக்கான மூன்று சக்கர வண்டிகள் தேவைப்படும். இப்படிப் பட்ட வண்டிகள் உற்பத்தி செய்ய ஒரு தொழிற்சாலையைத் துவக்கலாம், அதனால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு இடமிருக்கிறது—எப்படி இருக்கிறது? காய்கறிகளில் தொடங்கி, மூன்று சக்கர வண்டிகள் செய்ய தொழிற்சாலைகள் கட்டுவது, பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இப்படி அந்தத் திட்டம் அதிகமான அளவில் பொது மக்களுக்குப் பயன்படும் என்று சொன்னார்கள்.

அந்தப் பேச்சு எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும், ஆளும்கட்சி பத்திரிகைகளிலும் மிக விரிவாக வெளியிடப்பட்டது. ஒரு கண்ணாடி வியாபாரியின் கதையைச் சொல்வார்கள். ஒரு கண்ணாடிக் கடைக்காரன் தன்னிடத்திலே இருக்கும் கண்ணாடிகளைவிற்று, அதிலே வரும் பணத்தைக் கொண்டு வேறு சில பொருள்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்து, அதிலே வருகிற பணத்தைக் கொண்டு பெரிய பங்களா கட்டி, அந்த பங்களாவில் வசிக்கும் நேரத்தில் சீமான் வீட்டுப் பெண்கள் வந்து என்னைத்

திருமணம் செய்துகொள் என்று கேட்கிற நேரத்தில் இப்படி காலால் உதைப்பேன் என்று சொல்லி, உதைத்துக் காட்டி அதனால் அந்தக் கண்ணாடிக் கூடையையே உடைதது விட்டான என்று அல்நார் கதையைச் சொல்வார்கள். அதேபோலத்தான இவர்கள் அறிவித்துள்ள காய்கறி வியாபாரம். 3 சக்கிர வண்டிகள், 3 சக்கர வண்டிகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்ய ஆயிரக் கணக்கான பேர், அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களைத் தயாரிக்க கிராமங்கள்தோறும் தொழிற்சாலை என்று அந்த அளவிற்குப் பரவலாக திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். மிளகாய்ப் பொடி மசாலா பொடி வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தத் திட்டத்திற்கு மிளகாய்ப்பொடி தூவப் பட்டதா, அல்லது சென்னை நகர மக்களின் கண்களில் மிளகாய்ப் பொடி தூவப்பட்டதா, அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? விரிவாக்கப்படும், விஸ்தரிக்கப்படும் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம், அதுவும் தமிழர் திருநாளாம் பொங்கல் திருநாளன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்பதை இந்த அவையே அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறது.

வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது, ஏறத்தாழ 1 லட்சதது 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் அவர வர்கள் செய்து கொண்டு இருக்கும் வேலைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, மேலவையில் முதலமைச்சர் பேசியதாக எனக்கு நினைவு, பத்திரிகைகளிலும் பார்த்தேன், வெள்ளம், புயல் இப்படிப்பட்ட சேதங்கள் நிகழ்ந்த காலத்தில் கிராமப் புறத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறுகிறார்கள். அவர்களை எல்லாம்கூட இந்த 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் பேர்களில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்ன தாக எனக்கு நினைவு. நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள் கிறேன். 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் பேருக்கு எந்தத் திட்டங்களைத் தீட்டி, எந்தெந்த கிராமங்களில், யார் யாருக்கு வேலை கொடுத்து இருக்கிறீர்கள் என்ற பட்டியலை இந்த அரசு வெளியிடுமா? வெளி யிட முடியுமா? அப்படி ஒரு பட்டியல் இருக்கிறதா? 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுத்தோம் என்றால் வறட்சிப் பணிக ளை நிறைவேற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் 5—6 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்தோம். அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அதனால் தான் வேலைவாய்ப்புபற்றி பேசுகையில் பேராசிரியர் அன்று கேட்ட நேரத்தில் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்பது ஆங்காங்கு கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் தங்களுடைய முயற்சியால் ஆங்காங்கு நடத்திக் கொண்டு இருக்கிற, பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற வேலைவாய்ப்புகள் ஒரு நாளில், 1/2 மணி நரம்,

1/4 மணி நேரம், அந்த வேலை வாய்ப்புகள் உத்தரவாதமான வேலை வாய்ப்புகள் அல்ல என்று சொன்னார்கள். ஆகவே 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு நிச்சயமாகத் தரப்படவில்லை ஏன் இதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறேன் என்றால், 1977 நவம்பர் மாதம் சர்விஸ் கமிஷன் ஒரு விளம்பரம் செய்தது. அதன்படி அலுவலகப் பணியாளர், பிரிவில் தற்காலிகப் பணிகளில் இருக்கும் இளநிலை உதவியாளர்கள், டைப்பிஸ்ட்டுகள், ஸ்டெனோ டைப்பிஸ்டுகள், ஆகியோரை பணியில் நிலைப்படுத்துவதற்கும் இளைஞர் அணி தொண்டர்களை பணியில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கும் விசேஷ யோக்கிய தாம்சம் அளிக்கும் பரீட்சை—எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தரம் என்று குறிப்பிட்டு, சர்வீஸ் கமிஷனரால் மனுக்கள் கோரப்பட்டன. அந்த விசேஷத் தேர்வில் 3,000 பேர் பங்கேற்றார்கள். தேர்வு முடிவுகள் வெளியிடப்பட்டன. அந்த 3,000 பேரில் 98 சதவிகிதம் வெற்றி பெற்றார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு 1978ஆம் ஆண்டில் வேலை கொடுத்து விடலாம் என்று தமிழக அரசு முடிவு செய்து இருப்பதாகவும் கூறப்பட்டது. நிலைமை என்ன? அந்த விசேஷத் தேர்விலே, முடிவ்கள் அறிவிக்கப்பட்டு வெற்றி பெற்றவர்கள் ஓராண்டு காலமாக காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். யாருக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் இதுவரையில் அளிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பத்திரிகைகளிலே கடிதங்கள் எழுதுவதுமாகவும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு மகஜர்கள் அனுப்புவதுமாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். 3,000 பேர்களும் இன்னும் நிலைப்படாமல் இருக்கிறோம் என்று முறையீடுகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நான் சேலம் சென்று இருந்தேன் நேற்றைக்கு. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 6ஆம் தேதி அன்று சேலத்திற்குச் சென்று மாக்னசைட் தொழிற்சாலை ஒன்றை அரசின் சார்பில் திறந்து வைத்து அந்தத் திறப்பு விழாவில் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையில் ஏற்கனவே 3,000 தொழிலாளர்கள் வேலையிலே ஈடுபட்டு இருந்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலயை நடத்த முடியாத காரணத்தாலோ என்னவோ தனியார் அதை நடத்தாத காரணத்தாலே அரசே அதை ஏற்று நடத்துவது என்று முடிவு செய்தது. அது பாராட்டத்தக்கது என்றாலும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு என்ன உரிமை அளித்து இருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஏறத்தாழ அந்த 3,000 பேரையும் நாங்கள் தொடர்ந்து வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று அவர்களுக்கு உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டு இருந்தும்கூட, அதிலே 3,000 பேரையும் அந்தத் தொழிற்சாலையிலே வேலைக்கு எடுத்து கொள்ளவில்லை.

50 சதவீதத்திற்குக் குறைவாகத்தான் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பெரிய கொடுமை—20 ஆண்டு காலம், 15 ஆண்டு காலம், 12 ஆண்டு காலம், 10 ஆண்டு காலம் சர்வீஸ் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு, அந்த சர்வீஸ் காலம் அவர்களுக்கு கிடையாது என்ற ரீதியில் புதிதாக வேலையிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களைப்போல இன்றைக்கு அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மத்திய அரசு சில நிறுவனங்களை அரசின் சார்பில் எடுத்துக் கொண்ட நேரத்திலும்சரி, கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த போது ஈரோடு போன்ற இடங்களிலே மின்சார நிறுவனங்களை அரசின் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டபோதிலும் சரி, அதி லுள்ள தொழிலாளர்களை எல்லாம் அப்படியே எடுத்துக் கொண்டது மட்டுமல்ல ; அவர்களுடைய சர்வீஸ் 'கட்' ஆகாமல், சர்வீஸ் வெட்டப்படாமல் எடுத்துக் கொள்ள உத்தர வாதத்தை அளித்தது என்பதை இந்த அரசுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அங்கே, தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு சேலம் மாநகரில் மாக்னசைட் தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்ட நேரத்தில் அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழிக்கு மாறாக எடுக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை எடுத்து வைக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆரம்ப காலத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு தோழனாக இந்த அரசு விளங்கும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு தோழனாக விளங்கும் என்றுசொன்ன இந்த அரசுதான், அரசினுடைய முதலமைச்சர்தான் கவர்னர் மூலமாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவதை சட்ட விரோதம் என்று அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தார் என்பதை யும், அதற்கு தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர் சமுதாயம் பெரும் போராட்டம் நடத்த வேண்டி இருந்தது என்பதையும், அந்த அவசரச் சட்டம் காலாவதி ஆகிவிட்டது என்பதையும், நாடு அறியும் ; தொழிலாளர் சமுதாயம் அறியும். எனவே, தொழிலாளர்களுடைய தோழன் என்று பேசிக் கொள்ள இந்த அரசுக்கு எள்ளளவும் தகுதி கிடையாது என்பதை நூற்றுக் கணக் கான உதாரணங்களால் என்னால் கூற முடியும்.

அதைப்போல சென்னைக்கு அருகாமையில் உள்ள டி.ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட அமளி. அந்தத் தொழிற் சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் காவல் துறையினருடைய அடக்குமுறைக்கும், அதே நேரத்தில் ஆளும் கட்சியினரும் சேர்ந்து

தாக்குவதற்கும் கடுமையாக ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். அங்கே ஏ.ஐ.டி.யு.வைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய குடும்பததினரும் கே.டி.கே. தங்கமணி, கோபு அவர்கள் தலையில் ஒரு ஊர்வலம் நடத்தி, அமைச்சரைச் சந்திக்க கோட்டைக்கு வருகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக தாக்கப்பட்டார்கள் போலீஸ்காரர்களால் ; ஆளும் கட்சிக்காரர்களால் தாக்கப் பட்டார்கள் தங்கமணியும் கோபுவும்.

அதுமாத்திரமல்ல. அவர்களைத் தாக்கிய ஆளும் கட்சித் தொண்டர்கள், , ஹரிபட் அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்த அந்த பந்தலையும் எரித்து சாம்பலாக்கி விட்டார்கள். இவைகள் எல்லாம் தொழிலாளர் நலனுக்கு பாடுபடுகின்ற அரசினுடைய சாதனையின் ஒரு கூறு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

சிம்கோ மீட்டர் தொழிற்சாலையில் ஏறத்தாழ 100 நாட் களுக்கு மேலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது ஒரு போராட்டம். 12 (3) செட்டில்மென்ட். இதையே இன்றைக்கு முன்னோடியாக வைத்துக் கொண்டு, அதில் உள்ள முற்றுப் புள்ளியையோ, கமாவையோ மாற்ற இயலாத காரியம் என்று ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் சார்பில், அமைச்சரின் சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டு விட்டதால் அந்த தொழிலதிபர் ' நான் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக ஆக்க மாட்டேன்; தற்காலிகத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 41/2 ரூபாய் சம்பளம் ஆக்க மாட்டேன் ' என்கிற ஆணவத்தோடு, துணிச்ச லோடு இந்தத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி இன்றைக்கு பேசுகிறார் என்றால் திருச்சி நகரம் தொழிலாளர்களுக்கு இரக்கம் காட்டு கின்ற வகையில், அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற வகையில், பரிவு காட்டுகின்ற வகையில் ஒருநாள் பொது வேலை நிறுத்த போராட்டத்தில் ஈடுபட்டும்கூட, ஏன் இன்னும் சில நாளில் திருச்சி மாவட்டத்திலே அப்பேர்ப்பட்ட கொந்தளிப்பான நிலை தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படும் என்ற நிலை உருவாகி இருந்தும்கூட ஒரு தொழிலதிபர் ' நான் கொஞ்சமும் இணங்க மாட்டேன் ; தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்களுடைய கோரிக்கை களுக்கு விடை தருகின்ற அந்த வேலைக்கு நான் வரமாட்டேன். என்று சொல்கிறார் என்றால் அது அந்த தொழில் அதிபர்களுக்கு அரசாங்கம் தருகின்ற மறைமுகமான ஆதரவு, ஆக்கம், ஊக்கம் இவைகளைத் தவிர வேறென்ன காரணம் கூற முடியும்.

அடுத்து திருச்சி மாவட்டத்திலே கரூரிலே எல்.ஜி.பி. பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அந்த போராட்டத்திலே ஒரு சுமுகமான முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் கூட அன்றைக்குச் சுட்டிக்காட்டி னார்கள். அந்தச் சுமுகமான முடிவு எடுக்கப்படுகிற நேரத்தில் அங்கே இருக்கின்ற அந்த மண்டலப் போலீஸ் அதிகாரி ஒரு

படையோடு அந்த நிறுவனத்தின் உள்ளேயே சென்று அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களை அடித்து, வதைத்து சித்திரவதை செய்கிறார். அவ்வளவு கடுமையாக அங்கே நடைபெறுகின்றன.

ஆவடித் தொழிற்சாலையிலே நடைபெறுகிற அல்லல்களை எடுத்துக்காட்ட அமைதியான முறையிலே ஊர்வலம் சென்றபோது ஊர்வலத்திலே கலந்துகொள்வதற்கு முன்பாகவே திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினுடைய தலைவர்களாகிய திரு. சுப்பு அவர்களும், திரு. கோபு அவர்களும், தி. ரவைக்கண்ணன் அவர்களும் மற்றுமுள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் ஆக நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் அன்றைக்குக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே முதலாளிகளுக்கு பாதுகாப்பு தரப்படுகிறது. ஆளும் கட்சியினர் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டங்களை அடக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கிற நேரத்திலே தான் இங்கே தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதற்கான நூற்றுக்கணக்கான ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டி கண்டனத் தீர்மானத்தை நம்முடைய நண்பர் அவர்கள் கொண்டு வந்து அதிலே பேசி இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும், அதே நேரத்திலே முதலாளிகள் தங்களுடைய பிடிவாதத்திலேயிருந்து இறங்கிவர வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகவும் தொழிலாளர்களுடைய சங்கத்தின் தலைவர்கள், அரசியல் கட்சியினுடைய தலைவர்களை அணுகி எங்களுக்கு ஆதரவளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க தமிழ்நாடு முழுவதும் இதனை அரசுக்கு உணர்த்துகிற வகையில் கடைஅடைப்பு, பொது வேலை நிறுத்தம் என்ற அறிவிப்பை அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பிலே வெளியிட்ட நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வானொலியிலே பேசிய பேச்சும், அதற்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளும் எந்த அளவிற்கு வன்முறையைத் தூண்டிவிட்டன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்: நான், நம்முடைய நண்பர், ஜனதாக் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய அந்தப் பாணியிலே பேச விரும்பவில்லை. திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் செய்த ஏதோ ஒரு குற்றத்திற்காக அவர்களைப் பாராளுமன்றத்திலேயிருந்து விலக்கி 5 நாட்களுக்கு சிறையிலே வைப்பது என்கிற முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அந்த முடிவு எடுக்கப்படுவதற்கு முன்பேகூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நான் நிருபர்களிடத்திலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறேன். இது மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் இங்கே இந்த அரசின் அணுகுமுறையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஒரு கட்சியினுடைய தலைவர் சிறையிலே போடப்படுகிறார் என்ற செய்தி வருமேயானால் அதற்காகப் போராட, கிளர்ந்தெழ ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்த அந்தக் கட்சியிலே உள்ள தொண்டர்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அது பல நாட்களாக, பல ஆண்டுகளாக நம்முடைய நாட்டிலே நாம் கண்டுவருகிற முறை. அந்த வகையிலே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டார்கள். அவர்கள் ஈடுபட்டது சரி; அது தவறு என்ற அந்த விவாதத்திலே இறங்க விரும்பவில்லை. அப்போது அவர்களுடைய பத்திரிகையிலே சில நடவடிக்கைகள் பற்றிய செய்தி வெளியிடப்பட்டன. நான் கேட்கிறேன், இப்படிப்பட்ட முறைகளை எல்லாம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சொல்கின்ற இந்த அரசினுடைய பத்திரிகைகள் அந்தக் காலத்திலே எப்படி நடந்துகொண்டன என்பதைத்தான் நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு முன்பே 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16 ஆம் நாள் அன்று அண்ணா பத்திரிகையின் முதல் பக்கத்திலே எழுதப்பட்ட செய்தியைப் படிக்கிறேன்: '' இந்திரா காந்திக்கு தண்டனை கொடுத்தால் ஏற்படும் கொந்தளிப்பை எப்படி அடக்குவது என்று ஜனதா அரசு யோசித்து வருகிறது. இந்திரா காந்திக்கு தண்டனை அளிக்கப்பட்டால் அதன் விளைவாக ஏற்படும் கொந்தளிப்பை எப்படி சமாளிப்பது என்பது பற்றி மத்திய அரசு தீவிரமாக யோசித்து வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பியுள்ள கொந்தளிப்பைக் கண்டு டெல்லி அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது.'' இது ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகையிலே வருகின்ற செய்தி. வன்முறைகளைத் தூண்டிவிடுகின்ற செய்திகளை வெளியிடுவது நல்லதா ?

[முற்பகல் 11-40]

இது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுகிற மணிவாசகங்களில் ஒன்று. ஆனால், அவர்களுடைய பத்திரிகைகளில், கொந்தளிப்பு ஏற்படும், புயல் ஏற்படும், அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஜனதா அரசு திணறுகிறது என்றெல்லாம் செய்திகள் வெளியிடப்படுகின்றன என்றால் இந்தச் செயல்களை அவர்கள் மறைமுகமாகத் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று பொருள் அல்லவா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதே பத்திரிகையில் 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16 ஆம் நாளில் இரண்டாம் பக்கத்தில் இன்னொரு செய்தி. என்ன செய்தி. மாணவர்கள், இளைஞர்கள் எப்போதும் ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டும் என்று உபதேசம் செய்ய நமது முதல் அமைச்சர் தவறுவதே இல்லை. ஆனால், அண்ணா பத்திரிகையில் என்ன செய்தி வருகிறது. என்ன அறிவிப்பு தெரியுமா?

''இந்திரா காந்தி மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடிவு செய்து இருக்கும் ஜனதா அரசின் போக்கைக் கண்டித்து இன்று சென்னையிலிருந்து டெல்லி புறப்படும் க்ராண்ட் ட்ரங்க் எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் முன் இளைஞர் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் படுத்து மறியல் செய்வார்கள். அணி அணியாக போராட்டத்தில் ஈடுபடுவார்கள். இவ்வாறு இனியன் சம்பத் அறிக்கையில் கூறியுள்ளார்.''

இது அண்ணா பத்திரிகையில் 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 16 ஆம் நாள் வெளிவருகிற செய்தி. அப்படியானால் இதையெல்லாம் தூண்டி விடுகிறவர்கள் யார்? நாட்டிலே என்ன நடைபெற்றாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தூண்டிவிடுகிறது, அல்லது எதிர்கட்சிகள் தூண்டிவிடுகின்றன என்று குற்றஞ் சாட்டுகிறவர்களைக் கேட்கிறேன். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்பே தண்டவாளத்தில் படுப்போம், ரயிலை நிறுத்துவோம், ரயிலைப் போக விட மாட்டோம் என காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியினர் போராட்டம் நடத்துகிறபோது இளைஞர் காங்கிரஸ் கட்சி விடுத்த அறிக்கையை ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகை வெளியிடுகிறது என்றால் வன்முறைக்கு மறைமுகமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ தூபம் வீசுகிற காரியம் அல்லவா இது.

நான் நேரில் பார்த்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்றக் கட்சி அலுவலகத்திற்கு நான் சென்று கொண்டிருந்த போது, அண்ணா சாலை வழியாகச் செல்கிறபோது, அண்ணா சிலைக்கு அருகாமையில் இந்தியப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களின் கொடும்பாவியை இளைஞர் காங்கிரஸ் தீ வைத்து கொளுத்தியபோது போலீஸ் அதை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். போலீஸார் அவர்களை உடனடியாக சுட வேண்டும் என்றோ அல்லது தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டுமென்றோ நான் கூறவில்லை. அவர்கள் ஆத்திரம், அவர்கள் தலைவர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் தங்களுடைய மனக்கொந்தளிப்பை காட்டவேண்டும் என்று காட்டுகிறார்கள். ஆனால், அதற்கு ஆளும்கட்சிப் பத்திரிகை அதற்கு எடுப்பு எடுத்துக் கொடுப்பதாக, அதற்கு உற்சாகமளிப்பதாக, ஊக்கப்படுத்துவதாக செய்திகளை வெளியிடலாமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதோடு, 18 ஆம் தேதி அதே பத்திரிகையில் வருகிறது, என்ன வருகிறது.

''நாடாளுமன்றத்தின் இருஅவைகளிலும் மறியல். இந்திரா கைது எப்போது? டெல்லியில் பதட்ட நிலை. ராணுவம் குவிகிறது''.

முதல் பக்கத்தில் இது கொட்டை எழுத்தில் வருகிறது. இவைகளுக்குப் பிறகுதான் நாகர்கோவில் சம்பவம். நாகர் கோவில் பகுதியில் வெள்ளோடு என்ற இடத்தில் ஒரு பஸ் தீக்கிரையாக்கப்பட்டு அதேயிடத்தில் எழு பேர்களும் அதற்குப் பிறகு,

மூன்று பேர்களும் ஆக மொத்தம் பத்து பேர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். அதற்கு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன், வழக்கு பதிவு செய்ததற்காக. ஆனால், இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகிற அளவிற்கு இந்த அரசில் அங்கம் வகிப்பவர்கள், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய மேற்பார்வையில் நடைபெறுகிற பத்திரிகைகள் இவைகளையெல்லாம், இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை தூண்டிவிடுகிற அளவிற்கு செய்திகளை வெளியிடுவது குற்றமல்லவா? இன்னொன்றும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு அங்குள்ள ஒரு ஐந்தாறு பேர்களைப் பிடித்து வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். கொஞ்சம் எண்ணிப் பாருங்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. ஒப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காகச் சொல்கிறேன். நாகர்கோவிலில் பஸ் கொளுத்தியதுபோல் ஒரு சம்பவம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய போராட்டத்தில் நடைபெற்றிருந்து, பத்து பேர்கள் செத்திருந்தால் இப்படி வழக்கு போடப் பட்டிருக்குமா ? நாகர்கோவில் வட்டாரத்தோடு வழக்கு முடிந்திருக்குமா ? நாகர்கோவிலுக்கு எடுத்துச் சொன்னவர் மதுரையில் இருக்கிற கட்சிச் செயலாளர். மதுரைக் கட்சிச் செயலாளருக்கு எடுத்துச் சொன்னவர் சென்னையில் இருக்கிற கருணாநிதி, அன்பழகன், சாதிக் பாட்சா. எனவே, இதில் ஒரு பெரிய சங்கிலித் தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகவே போடு 500 பேர்கள்மீது வழக்கு என்று வெள்ளோட்டிலிருந்து ஆரம்பித்து சென்னை வரையில் உள்ள எங்கள் அத்தனை பேர்களையும் அழைத்து வழக்கு போடமாட்டார்களா ? அப்படியா போடுவோம் என்றா ஆச்சரியப் படுகிறீர்கள்! போடாதவர்களா என்ன ? இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் மதுரைக்கு வந்திருந்த நேரத்தில் சில அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் விவரங்களுக்குள் போக விரும்பவில்லை.

ஆனால் அது சதி, செற்யகுழு கூடி சதி நடத்தப்பட்டு அந்த சதியின் காரணமாகதான் கருணாநிதியும் அன்பழகனும் மற்றவர்களும் இந்தக் கொலை முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். தூண்டிவிட்டார்கள். என்கின்ற அளவுக்கு எங்கள் மீது 307, 302, 120பி இப்படி எல்லாவித சட்டப்பிரிவுகளும் எங்கள் மீது தூவப் பட்டிருக்கின்றன. வழக்குகளும் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இதே நிலைமையில் ஏன் மூப்பனாரை சதிக் குற்றத்தில் ஈடுபடுத்தவில்லை என்று நான் கேட்க மாட்டேன். ஏன் நண்பர் மாரிமுத்துவை இப்படிப்பட்ட குற்றத்திலே ஈடுபடுத்தவில்லை என்று நான் கேட்க மாட்டேன். நான் கேட்பது எல்லாம் ஒரு கட்சிக்கு ஒரு முறை என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே ஏன் ! நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு யார்:

பொறுப்பு என்பதைப் பார்த்து அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல மதுரையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு யார் பொறுப்பாளி என்று கருதுகிறீர்களோ அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவர்கள் மீது வழக்கும் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக நாங்கள் முன்பே அறிவித்து 144 தடை இருக்கின்ற காரணத்தால் நாங்கள் 144 தடை உத்தரவை மீறி இந்திரா காந்தி அம்மையார் வருகின்ற வழியிலே கறுப்புக் கொடி காட்டப் போகின்றோம் என்று அறிவித்துவிட்டு முதல் நாள் கூட்டத்திலும் இதைப்பற்றி விரிவாக அறிவித்துவிட்டு—நானும் பேசினேன்—இன்றைக்கு அந்த வழக்கிலே யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் பேசிவிட்டு மறு நாள் நாங்கள் கறுப்புக் கொடியை எடுத்துக் கொண்டு செல்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் சதி வழக்கில் ஈடுபட்டோம் என்று வழக்கு போடுகிறார்கள். அதை வாபஸ் வாங்குங்கள். நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்கிறோம் என்று பேரம் பேசிக் கொள்வதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை.

அந்த வழக்கு என்னவாகும் என்று முதலமைச்சர் பல கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார். மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கருணாநிதி தண்டனையிலிருந்து தப்பவே முடியாது என்று பேசுகிறார்கள். அதைப்பற்றி பரவாயில்லை. என்ன வந்துவிடும்! என்ன தூக்கு தண்டனையா வந்துவிடும்! அதைவிடப் பெரிய தண்டனை உலகத்தில் கிடையாது. அந்த தண்டனை கொடுக்க உங்களுக்கு இஷ்டமிருக்குமானால் கொடுத்து விடுங்கள். பூட்டோ சொன்னார். "நாளைக்கு தண்டனை எனக்கு அளிக்கப்பட்டாலும் என்னுடைய சார்பிலும் என் குடும்பத்தின் சார்பிலும் கருணை மனு அளிக்க தயாராக இல்லை" என்று சொன்னார். அதையேத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வழக்கில் இந்திரா காந்தியை கொல்வதற்காக கருணாநிதியும் அன்பழகனும் சாதிக் பாட்சாவும் மற்றவர்களும் முயற்சித்தார்கள் என்று எங்களுக்கு தூக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டாலும் நாங்கள் அதை புன்னகையோடு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். என்பதை மாத்திரம் இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த முரண்பாட்டை நாட்டுக்கு விளக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். பஸ்ஸுக்கு தீ வைக்கப்பட்டு 10 பேர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள். கறுப்புக் கொடி போராட்டத்தில் யாரும் கொல்லப்படவில்லை. சில அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்றன. அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அதே நேரத்தில் அசம்பாவிதம் எப்படி நடந்தது என்ற அந்த ஆராய்ச்சியில் நான் நுழைய விரும்பவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

காரணம், அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தால். ஆனால், அதற்கு ஒரு ந்யாயம், இதற்கு ஒரு ந்யாயமா? அதற்காக அவர்கள் மீதெல்லாம் ஒரு சதி வழக்கு போடுங்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. எங்கள் மீது மட்டும் இப்படி தொடர்ச்சியாக சங்கிலித் தொடர்போல வழக்கு போட்டிருக்கிறீர்களே, இது ந்யாயம்தானா என்பதை கேட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல.

மேலும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதி தமிழகத்திலே எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய ஜேம்ஸ் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து பேசுகின்ற நேரத்திலே விரிவாக குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதே அவையில் புட்லூர் தண்டபாணியின் மர்ம மரணம் பற்றியும் அவர் எந்த விதத்தில் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பது பற்றியும் பல ஆதாரங்களை— அவர் கையெழுத்துக்களோடு கூடிய ஆதாரங்களை அவருடைய துணைவியார் தந்த மனுக்களோடு கூடிய ஆதாரங்களை, அவர் எழுதி வைத்த கணக்கில் யார்யாருக்கு எவ்வளவு செலவு செய்து அந்த காண்டிராக்டைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதைப் பற்றியும் ஆதாரம் இருந்தது. கொலை செய்யப்பட்டவர் வேறு யாரும் இல்லை, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்தான்— அவருடைய கொலையைப் பற்றி இவ்வளவு ஆதாரங்களை எடுத்துச் சொல்லியும்கூட இதுவரை எந்த நடவடிக்கையாவது எடுக்கப்பட்டதா?

பேராசிரியரும் மற்றவர்களும் இங்கே இளஞ்செழியன் படுகொலையைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். திருவில்லிப்புத்தூருக்கு பேச செல்லுகிறான் 12 வயது பாலகன் இளஞ்செழியன். பேசி முடித்துவிட்டு திரும்பி வருகிறான் மதுரைக்கு மற்றவர்களோடு. வருகிற வழியில் கல்லால் அடித்துக் கொல்லப்படுகிறான். இளஞ்செழியன் காரிலேயே பிணம் ஆகிறான். மிச்சமிருந்தவர்கள்— புகார் கொடுக்கின்றார்கள்— போலீஸ் புலன் விசாரணை நடத்துகிறது. இந்த விசாரணை முடிவதற்குள் அங்கேயிருக்கின்ற ஆட்சித் தலைவருக்கு அவசரம், கார் மரத்திலே மோதியதால் இளஞ்செழியன் இறந்தான். கார் மரத்திலே மோதியதற்கு காரணம் கல் வீசப்பட்டது என்கிறார். நான் இப்போது கேட்க விரும்புகிறேன் பேராசிரியர் கேட்டதையே திரும்பக் கேட்கிறேன். கார் மரத்திலே மோதியது இருக்கட்டும், கார் மீது கல் வீசப்பட்டதால் கார் மரத்திலே மோதியது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறாரே— அதற்காவது வழக்கு உண்டா? விசாரணை உண்டா, நடவடிக்கை உண்டா? அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் ஒரு படி மிஞ்சிவிட்டார் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள். மதுரையிலே நடைபெற்ற பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவில் பெரியாரைப் பற்றி பேசுவதற்கு முதலமைச்சர் எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தை விட அதிகமாக— இளஞ்செழியனுடைய சாவைப் பற்றி எடுத்துக்

கொண்டு இவரே புலன் விசாரணையில் ஈடுபட்ட பெரிய போலீஸ் துப்பறியும் நிபுணரைப் போல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே பேசி இருக்கிறார்— இளஞ்செழியனுடைய சாவு கொலை அல்ல, விபத்துதான் என்று சொன்ன பிறகு எந்த ந்யாய உணர்வு படைத்த போலீஸ்காரராக இருந்தாலும் தன்னுடைய பதவியை எண்ணிப் பயபபடுவானே தவிர புலன் விசாரணையில் ஈடுபடுவானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11–50)

மாணவர்கள் நிலை என்ன? தியாகராயா கல்லூரிக்குள் நுழைகிறார்கள் போலீசார் துணையோடு ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்; பச்சையப்பன் கல்லூரிக்குள் நுழைகிறார்கள்; ரணகளை ஆகிறது; மாநில கல்லூரிக்குள் செல்கிறார்கள்; ரணகளை ஆகிறது. இப்படி கல்லூரிக்கு கல்லூரி காவல் துறையினரின் உதவியோடு ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நுழைந்து மாணவர்களைத் தாக்குகின்ற அவலநிலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பொது வேலை நிறுத்தம் நடந்த நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியில் தனியாக வருகின்ற நேரத்தில் போலீசாரால் கைது செய்யப்படுகிறார். அப்படி கைது செய்யப்பட்டவரை போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால், போலீசார் எங்கே ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்களோ, நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருக்கின்றார்களோ அங்கே அழைத்துக் கொண்டு வந்து, அங்கே ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அவரை நையப் புடைப்பதும், அடித்து தீர்ந்து விட்ட பிறகு திருப்தி தானா என்று கேட்டுவிட்டு அதன் பிறகு போலீஸ் நிலையத்திற்கு கொண்டு போய் சிறையிலே அடைக்கப்படுகிறார். அது நியாயம்தானா? முறைதானா? நேர்மை பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்த அரசுக்கு தகுதி இருக்கின்றதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

பொது வேலை நிறுத்தம் முடிந்த பிறகு கூட பவானி, ஆப்பக்கூடல் பகுதியில் போலீஸ் லாரியில் ஏற்றப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக, மார்க்கிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் இன்னும் காந்தி-காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சி, குடியரசுக் கட்சி ஆகிய கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களையெல்லாம் லாரியில் ஏற்றப்படுகின்ற நேரத்தில், லாரியில் உள்ளவர்களை இழுத்துப் போட்டு ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தாக்கிய கொடுமை நடைபெற்றிருக்கிறது. அதிலே தொழிற் சங்கத் தலைவர் பஷீர் என்பவர் மிகவும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

உப்பிலிபாளையத்தில் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் மன்றங்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மன்றங்கள் அடித்து தகர்த்து எறியப்பட்டன. பொது வேலை நிறுத்தத்தின் தொடர்பாக.

திருப்பூரில் இவைகளை யெல்லாம் கண்டிக்கின்ற கண்டனக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய கண்டனக் கூட்டம் அது. அந்தக் கண்டனக் கூட்டத்தில் அன்றைக்கு பணியிலே ஈடுபடத் தேவையில்லாத ஒருவர் விடுப்பிலே இருக்கின்ற ஒரு போலீஸ்காரர் போலீஸ் உடையிலே இல்லாமல் மப்டியில் சைக்கிளில் அந்தப் பக்கம் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு பஸ் அதிபரின் மகன் பஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டு கூட்டத்தில் வேகமாக நுழைந்து இந்தக் கூட்டத்தைக் கலைக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகின்ற அந்த நேரத்தில் அந்த மப்டியிலே உள்ள போலீஸ்காரர் அந்த பஸ்ஸால் அடிக்கப்பட்டு செத்திருக்கிறார். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? குற்றத்தை அந்த பஸ் அதிபரின் மகன் மேல் இருப்பதை மாற்றி டிரைவர் மேல் போடலாமா என்கின்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர உரியவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

பல்லாவரம் காவல் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்ட சாராய வியாபாரி ஒருவரை விடுவிக்க வேண்டுமென்று சோடா பாட்டில்கள், கற்கள் அத்தனையும் அந்தக் காவல் நிலையத்தின் மீது வீசப்பட்டன என்ற செய்திகள் வந்தன. மதுவிலக்குச் சட்டத்தின்கீழ் விசாரிப்பதற்காக ஒரு ஆளும் கட்சி பிரமுகரை அரியலூர் காவல் நிலையத்திற்கு போலீசார் அழைத்துச் சென்ற போது ஆளும் கட்சியினர் நூற்றுக்கணக்கில் அந்த காவல் நிலையத்தை முற்றுகை இடுகிறார்கள். நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாத அந்தப் போலீசார் இந்தக் கைதியை விடுதலை செய்து வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

வெளி நாட்டிலே இருந்து அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று விட்டு முதல் அமைச்சர் தாயகம் திரும்புகிறார். அவர் தமிழகத்திற்கு திரும்பி தலைநகரத்திலே சென்னை மாநகரத்திலே விமான நிலையத்திலே வரவேற்கப்பட்டு காலை $10\frac{1}{2}$ மணி அளவிலே அண்ணா சிலைக்கு அருகாமையில் போடப்பட்டிருந்த மேடையில் மக்களைச் சந்தித்து உரையாற்றுவார் என்று அறிவிக்கப்பட்டுகிறது. ஆனால் விமானம் தாமதமாக வருகிறது. முதல் அமைச்சர் இங்கே வருகிற நேரம் ஏறத்தாழ பிற்பகல் 2 அல்லது 3 மணி இருக்கும். அதற்கிடையில் முதல் நாள் பாங்கோ ஆறுமுகம் என்ற அரிசனத் தோழர் செத்து விடுகிறான். முதல் நாள் செத்து விட்ட அந்த அரிசனத் தோழனின் பிணத்தை காலையிலே எடுத்துக் கொண்டு அந்த வழியாகச் செல்லுகிறார்கள். முன் கூட்டியே போலீசார்,

அண்ணா சிலைக்கு அருகே கூட்டம் இருக்கின்றது என்று சொல்லி தடுத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் போக விட்டு விட்டார்கள். அந்தப் பிரேத ஊர்வலம் செல்லலாம் என்ற அளவிலே முதலவ போலீசார் அப்படிப் போக விட்டு விட்டார்கள்.

பிரேத ஊர்வலம் அண்ணா சிலை அருகே செல்கிறது. அதிலே 50 அல்லது 60 பேர்தான் செல்லுகிறார்கள். அப்போதுபோகக் கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். போலீசாரும் 'நீங்கள் திரும்பச் செல்லுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமப் புறங்களில்—எனக்கு நம்பிக்கையில்லை சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களில் என்றாலும்—பல பேருக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இறந்தவன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன்தான் என்றாலும், உற்றார் உறவினருக்கு அந்த நம்பிக்கை இருக்கக்கூடும். இடுகாட்டுக்குச் செல்லுகிற பிணத்தை அதே வழியில் திரும்ப எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்பது ஒரு ஐதீகம், ஒரு வைதீக மனப்பான்மை. ஆனால் அதற்கும் கட்டுப்பட்டு திரும்ப எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அண்ணா சிலை வழியாக இல்லாமல் பெரியார் சிலை வழியாக வேறு பக்கமாக கிருஷ்ணாம்பேட்டைக்குச் செல்ல எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியினர் கைகளில் கொடிகளோடு இருந்தார்கள். அவர்களில் 200-க்கு மேற்பட்டவர்கள் பிணத்தைத் துரத்திச் சென்று பிணத்தை வண்டியிலிருந்து கீழே இழுத்துப் போட்டு உதைத்து, மிதித்து கொள்ளிச் சட்டியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு அதை எடுத்துச் சென்ற சிறுவனை உதைத்து அங்கிருந்த பெண்களை அடித்து எவ்வளவு தொல்லைக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு கண்டனக் கூட்டங்கள், அதைப் பற்றிய மறுப்பு அறிக்கைகள் இவ்வளவு வெளி வந்தன.

நான் கேட்கிறேன்—முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்ணா சிலைக்கு அருகில் பேசத் தொடங்குகையில் 'காலையில் சில அசம்பாவிதங்கள் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன்—அதற்காக வருந்துகிறேன். அதைச் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் கண்டிக்கிறேன்' என்று இரண்டு மூன்று வாசகங்களை மாத்திரம் சொல்லியிருப்பாரேயானால் அந்தப் பிரச்சினை பெரிதாகவே ஆகியிருக்காது. ஒரு அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த தோழன், அவனுடைய பிணம் தூக்கி எறியப்படுகிறது. மிதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகிறார்கள்— கருணாநிதி பிணம் தின்னும் கழுகு என்று. நான் அவர்களுக்கு மேடையில் பதில் சொன்னேன் 'நான் என்றைக்கும் உங்களைத் தின்றது கிடையாதே' என்று. 'பிணம் அகப்பட்டால் போதுமே, அதை வைத்துக் கொண்டு விளம்பரம் செய்வதுதானே வேலை' என்று பேசுகிறார்கள். எனக்குத் தெரியாதா நீங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் ஒட்டிய போஸ்டர்களை மறந்துவிடவில்லை. அவை பிணங்களின் போஸ்டர்கள் அல்லவா உயிரோடு இருந்தவர்களுடைய போஸ்டர்களையா போட்டீர்கள். அரசியல்வாதிகள் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அதை அரசுக்கு எடுத்துச்

1978 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சொல்லவும், அரசு அதைக் கண்டிக்கத் தவறினால் மக்கள் மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லவும் கடமைப்பட்டவர்கள். அந்த வகையிலேதான் ஒரு பிணத்திற்குக் கூட இப்படிப்பட்ட கொடுமை நடைபெற்றிருக்கிறதே என்று சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி கெட்ட நிமைலையை அன்றைக்கு நாட்டு மக்களுக்கு நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம்.

அவைகள் மட்டுந்தானா ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் இழைத்த கொடுமைகள்— உத்தமபாளையம் தாசில்தாரை இழிவுபடுத்தி அந்தப் பகுதி ஆளும் கட்சி அமைப்பாளர் அங்கே பேசினார் என்று அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் அரசு ஊழியர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியதும் இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்தான். பெண்களிடத்தில் தவறாக நடந்து பிடிபட்டார்கள் சில குண்டர்கள். அவர்களைத் தஞ்சை நகரத்தில் காவல் நிலையத்தில் அடைத்தார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் காவல் நிலையத்தில் நுழைந்து அதிகாரிகளை மிரட்டி அங்குள்ள ரெக்கார்டுகளைக் கிழித்தெறிந்திருக்கிறார்கள். பரமக்குடி தாசில்தார் சம்பவம் பரம ரகசியம் அல்ல. எல்லோருக்கும் பகிரங்கமாகத் தெரிந்த ஒன்றுதான். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது தாசில்தார் மீது என்ன குற்றம் சுமத்த முடியும் என்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்களே தவிர என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. தேனாம்பேட்டையில் ஒன்றரை ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சியவர்களைப் பிடித்துச் சென்றார்கள். அவர்களைப் காவலர்கள் கைது செய்கிறார்கள். ஆனால் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களைப் பிடித்து அடித்தார்கள், கட்டி வைத்தார்கள். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

போலீஸ் லாக்கப்பில் இருந்த உறவினரை, மகனை மீட்க போலீஸ் லாக்கப்பில் ஆளும் கட்சி எம்.எல்.ஏ. உள்ளே புகுந்து ''வெளியே விடுகிறாயா இல்லையா'' என்று மிரட்டி மகனை அழைத்து வருகிறாரே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ? இவை எல்லாம் ஆளும் கட்சியினர் நிர்வாகத்தில், நீதியில் சட்டத்தில் தலையிடுகிற காரியங்கள் அல்லவா? முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தி.சு. லட்சுமணன் அவர்கள் மேல் பயங்கரமான வழக்குகளை இந்த அரசு போட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் அவர் எந்த நேரத்திலும் கொலை செய்யப்படுவார் என்ற அளவுக்கு மிரட்டல் பாணங்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ராஜரத்தினம் அவர்கள் வீட்டில் நடைபெற்ற சம்பவம் என்ன? யாரோ குண்டர்கள் — அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லமாட்டேன் — யாரோ

குண்டர்கள் ராஜரத்தினம் வீட்டில் நுழைந்து அவரை அடித்தார்கள், காயப்படுத்தினார்கள். ராஜரத்தினம் நான்கு பேர்மீது புகார் செய்தார். புகார் செய்த உடனே நான்கு பேரைக்கைது செய்தார்கள். நான் கூட மகிழ்ச்சியடைந்து பத்திரிகைக்குச் செய்தி வந்தபோது துணையாசிரியர்களிடத்தில் ''அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று போடாதீர்கள்'' என்று சொன்னேன். ராஜரத்தினமே 'குண்டர்கள்' தாக்கினார்கள்' என்று சொன்ன செய்தியை அப்படியே போடுங்கள் என்று கூடச்சொல்லி அனுப்பினேன். அப்படித்தான் செய்திகூட முரசொலிப் பத்திரிகையில் கூட போடப்பட்டது.

[நண்பகல் 12.00]

என்ன நடந்தது? 4 பேர்களை கைது செய்தார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்கள் உடனடியாக ஜாமீனிலே விடப்படுகிறார்கள். ஆனால், அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. அல்ல—ஆனலும் திரு ராஜரத்தினம் அடிபட்ட காரணத்தால் — அடித்தவர்களுக்கு சிபாரிசாக ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் வருகிறார்கள். திரு. ராஜரத்தினம் மருத்துவ மனையிலே அனுமதிக்கப்படுகிறார். மருத்துவ மனையிலே இருக்கிற அடிபட்டவரை உடனடியாக கைது செய்கிறார்கள். ஜாமீனிலே வெளியே வரமுடியாதபடி 326 செக்‌ஷனில் போட்டு அவரை கைது செய்கிறார்கள். அடிபட்டவர் கைது செய்யப்படுகிறார், ஆனால் அடித்தவர்கள் உடனடியாக ஜாமீனிலே விடப்படுகிறார்கள்.

முருகையனுடைய கொலை வழக்கு. சேலத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் பேசிய பேச்சை நேற்று டேப் ரிக்கார்டிலே கேட்டுவிட்டு அதற்குப் பிறகு தான் சேலத்திலே பொதுக் கூட்டத்திலே நான் பேசியிருக்கிறேன். முருகையன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று பேசியதாக அறிந்தேன். முருகையன் ''என்பவராக'' ஆக்கப்பட்டதற்காக நான் வருந்தப்படுகிறேன். வாய்தவறி வந்த வார்த்தையாக இருக்கலாம். ஆனல் முருகையன், 'என்பவர்'' அல்ல, சோவியத் போன்ற நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு வந்தவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களிலே ஒருவர், நாகப்பட்டினம் நாடாளுமன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கொலைக்கு ஒரே ஒரு ஆள் தான் காரணம் என்று அங்கே இருக்கிற டி.ஐ.ஜி. தேவாரம் என்பவர் பிடிவாதமாகச் சொல்லி வருகிறார். அன்றைக்கு அவை முன்னவர் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களிடத்திலே வாக்களிததார், என்னை நம்புங்கள் என்று. பேராசிரியர் பேசும்போது கேட்ட நேரத்திலே கூட அதற்கு முன்னவர் பதில் சொல்கிறபோது கொலைகாரர்களை சும்மா விடமாட்டோம் — கவர்னர் உரையிலே வருகிற வாசகத்தை — சொன்னார்கள், ஒருவரல்ல, பலர் தான் என்று எடுத்துச் சொன்னபோது கூட பல

ராக இருந்தாலும் சும்மா விடமாட்டோம் என்று வாக்களித்தார்கள். அவர்கள் சொன்னது எனக்கு சற்று மகிழ்ச்சியை அளித்தாலும், பலரால் கொலை செய்யப்பட்டதாக அந்தப் பகுதிமக்கள் அனைவரும் சொல்கிறபோது கொலை செய்தவர் ஒரே ஒரு ஆள் தான் என்று டி.ஐ.ஜி. பிடிவாதமாக சொல்கிறார். 37 இடங்களிலே குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். மருத்துவ விசாரணை சர்டிபிகேட் என்ன சொல்கிறது.

முடிந்தால் அவையிலே வையுங்கள் பார்க்கலாம். முத்துப்பேட்டையிலே உள்ள டாக்டர் என்ன சொல்கிறார். நான்கிற்கு மேற்பட்ட பல்வேறு ஆயுதங்களால் முருகையன் உடலிலே காயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நான்கிற்கு மேற்பட்ட ஆயுதங்கள் என்றால் குத்திய போஸ் என்ன பிரம்மாவா? நான்கு கைகளிலே நான்கு ஆயுதங்களை வைத்துக்கொண்டு குத்த, இல்லை, அவர் மனிதர், இரண்டு கைகள் தான். ஒரு கையால் தான் குத்த முடியும். 37 குத்துக்களை வாங்கி பிணமாக விழுகிறார். முருகையன், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர்களிலே ஒருவர். முதலமைச்சர் சென்று இரங்கல் தெரிவிக்கிறார். அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற சம்பவங்கள் என்ன? 4,5 பேர்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் அத்தனை பேரும் சொல்லியும்கூட தேவாரம் சொல்கிறார் இல்லை. இல்லை ஒரே ஒரு ஆள் தான் என்று. தேவாரம் சென்னைக்கு வருகிறார். யாரைச் சந்திக்கவோ நான் அறியேன் பராபரமே, அவர் நிருபர்களைச் சந்திக்கிறார், நிருபர்கள் கேட்கிறார்கள், 37 இடங்களிலே குத்தப்பட்டிருக்கிறாரே? ஒரே ஒரு ஆள் மீது தான் வழக்கா என்று. தேவாரம் பதில் சொல்கிறார். குத்தியவரே சொல்கிறாரே என்று குத்தியவரையே ஒத்துக்கொள்ளவைத்துவிட்டு இந்தச் சதியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற மற்றவர்களை விடுவிப்பதற்கான பயங்கரமான சதி நடக்கிறதா என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. முருகையன் கொலைப் பற்றி முருகையனின் மனைவியினிடத்திலே கூட போலீஸ் அதிகாரிகள் விசாரணை நடத்தவில்லை. உங்களுடைய கணவர் என்றைக்கு ஊருக்குச் சென்றார். என்றைக்கு திரும்பி வருவதாகச் சொன்னார், அவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தகராறு உண்டா என்று கேட்டிருக்க வேண்டாமா? முருகையன் அவர்களுடைய அண்ணன் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார், அதை நான் படிக்கமுடியும், ஆனால் நேரமில்லை, முருகையனின் போர்த்திய சால்வைகூட ரத்தக்கறை படிந்து இருக்கிறதாம், அந்த சால்வையை கூட போலீசார் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. முருகையன் பாக்கெட்டிலே வைத்திருந்த சாவியை, அவர் கட்டியிருந்த கடிகாரத்தை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், அதை திரும்ப கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு அவர்கள் மனு போட்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் தரப்பு வக்கீல் அங்கே வாதாடியதைப்பற்றி கண்ணீர்சிந்தக் கடிதம் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள்?

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 பிப்ரவரி 26

என்ன கடிதம் தெரியுமா? சர்க்கார் தரப்பு வக்கீல் வாதிடுகிறாராம், "என்ன கடிகாரம் தேவையா காமராஜர் என்ன கடிகாரமா கட்டியிருந்தார்" என்று சர்க்கார் தரப்பு வக்கீல் கேட்கிறாராம். அதுமட்டுமில்லாமல், "அந்தச் சாவி தேவை என்றால் கோத்ரெஜ் பீரோதானே, அந்தக் கம்பெனிக்கு எழுதினால் இன்னொரு சாவி தர மாட்டானா?" என்று சர்க்கார் தரப்பு வக்கீல் கேட்கிறாராம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவருடைய துணைவியாரையும், உற்றார் உறவினரையும் விசாரிக்காத சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு முருகையன் படுகொலையைப்பற்றிப் புலன் விசாரணை நடைபெற்று இருக்குமேயானால், இந்த மன்றத்திலேயிருக்கின்ற எதிர்க் கட்சியாகிய நாங்கள் இதிலே சரியான விசாரணை நடைபெறவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டை எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகாவது இந்த அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்ற கடமையும் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற எங்களுக்கெல்லாம் நிச்சயமாக இருக்கின்றது.

இன்னொன்று, உளி வீச்சு சம்பவம் பற்றிப் பேசினார்கள். அது கேலிக்குரியதாக, கிண்டலுக்குரியதாக, எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலே அனுதாபத்திற்குரியதாக அந்தப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் அமைந்தன என்றாலும், நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும் நம்முடைய முன்னவரவர்களும் பேரவையிலும் மேலவையிலும் பேசுகின்ற நேரத்தில், நாங்கள் அதற்காக வருத்தப்படுகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தாலும்கூட, உளி வீச்சு சம்பவம் நடைபெற்றது குறித்து ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டார் என்றவுடன் உங்கள் கட்சிப் பத்திரிகை என்ன செய்தி வெளியிடுகிறது? கைது செய்த போலீஸ்காரர் கருணாநிதிக்குச் சொந்தக்காரர் என்று, எனக்கே தெரியாத ஒரு இரகசியத்தை அவர்கள் வெளியிடுகிறார்கள். ஒருவேளை என்னுடைய இனத்தவராக இருக்கலாமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ரிமாண்ட் மனு கொடுத்த இன்ஸ்பெக்டர்—சப் இன்ஸ்பெக்டர் அல்ல சொந்தக்காரர் பட்டியலில் வருபவர் அல்ல,—பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஊரைச் சேர்ந்த நடராஜன் என்ற இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்திருக்கிறார், அதிலே உளி வீசிய செபாஸ்டியன் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? 'ஆமாம் கருணாநிதி மீது உளி வீசியது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன்தான், இருந்தாலும் நாங்கள் அவரைக் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னால் அது ஆளுங்கட்சிக்குப் பெருமைதரக் கூடிய காரியமாக இருக்காதா? அடிக்கடி சொல்வீர்களே, பாலசுந்தரம் கொலை, பாலசுந்தரம் கொலை என்று. அந்தப் பாலசுந்தரத்தைக் கொலை செய்ததாகக்

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் யார் ? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் சார்ந்த மாசிலாமணி என்ற மாணவரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மற்ற மூன்று மாணவர்களும் என்றல்லவா குற்றம் சாட்டப்பட்டார்கள். அவர்களை உடனடியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல என்று அறிவித்தோமா ? அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா ? அவர்கள் ஆயுள் தண்டனை பெற்று வேலூர் சிறைக்குள் இன்றைக்கு அடைபட்டுக் கிடக்கவில்லையா ? எனவே, 'ஆமாம், செபாஸ்டியன் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான்' எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மீது உளி வீசியதற்காக நாங்கள் அவனைச் சட்டப்படி தண்டிப்பதற்காக வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் உங்களுடைய பெருமை என்ன குறைந்தாவிடப் போகிறது ? அதை ஏன் பூசி மெழுகப் பார்க்கிறீர்கள்? அதை ஏன் கேலி செய்கிறீர்கள் ? உளி வீச்சு ஒரு கதை என்கிறீர்கள், உளி வீச்சு ஒரு நாடகம் என்கிறீர்கள். ஆளுங்கட்சி பத்திரிகையே எழுதுகிறது, '' இப்போது கருணாநிதி புதிதாகத் தொடங்கியிருக்கிற உளி நாடகம் அந்த மேடையில் எத்தனை நாட்களுக்குத் தொடருகிறது என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம் '' என்று தென்னகத்திலும், '' உளி வீச்சு நாடகத்தை வைத்து கருணாநிதி கும்பல் செய்து வருகிற அரசியல் மோசடிகள் அம்பலமாகும் '' என்று அண்ணா பத்திரிகையிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

நான் இன்னொரு பத்திரிகையையும் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவையிலுள்ளவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது இந்தச் சட்டமன்ற கோட்டைக் கொத்தளத்திற்குள்ளேயே படிப்பகத்திலே அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பத்திரிகை, அதனால், இதைப் படிப்பது தவறாகாது. தலைவரவர்களே, நீங்கள் மறுக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன், உங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன் :

பராக் ! பராக் !! சர்வ கட்சிக் கூட்டம்

உளி வீச்சைக் கண்டித்து, மன்னை நாராயணசாமி 9 நாள் உண்ணாவிரதம் !

அன்பில் தர்மலிங்கம் திருச்சி மலைக்கோட்டை உச்சியில் வேட்டியில்லாமல் தீக்குளிப்பு !

கம்யூனிஸ்ட் மாணிக்கம் மழுங்கிப்போன அரிவாளால் கழுத்தை அறுத்துக்கொள்ளுதல் !

உளி வீச்சு சம்பவத்தைக் கண்டித்து அப்துல் சமதுபாயின் மீண்டும் ஒரு சுன்னத் !

பார்வர்டு பிளாக் ஆண்டித் தேவரின் உடன்கட்டை ஏறுதல் !

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 பிப்ரவரி 26

வி. பி. சிந்தனின் பத்து நாள் பத்திய சாப்பாடு !

குசேலரின் கழுமரம் ஏறுதல் !

சுந்தர்ராஜனின் சுண்ணாம்புக் காளவாயில் குதித்தல் !

குமரி அனந்தன் குமரியிலிருந்து சென்னைவரை தரையாலே நடந்து வருதல் !

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் படிப்பதற்காகப் படிப்பகத்திலே வாங்கிப் போடப்படும் பத்திரிகை. இதைப்பற்றி முன்பே பலமுறை தங்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன் அலுவல் அறையில், முன்னவரிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அளவிற்கு உளி வீச்சு சம்பவத்தை நீங்கள் எழுதிவிட்ட காரணத்தினால் நான் ஒன்றும் புண்படப் போவதில்லை. நிலைமைகள் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துரைப்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேனேயல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த நேரத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 23 ஆம் நாளில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வெற்றி பெற்று பதவிக்குப் போகிறவர்களின் கணக்கை இப்பொழுதே சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் பதவிக்குப் போனபின் தவறு செய்து சொத்து சேர்த்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுடைய கணக்கைத் தீர்த்து விடுவோம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் பேசினார். அப்படி கணக்குத் தீர்க்க பல பேருடைய பட்டியல் என்னிடத்திலே இருக்கிறது.

நாகர்கோயிலுக்குச் சென்று பார்த்தால் அங்கே முன்னாள் எம்.பி. கட்டியிருக்கிற மாட-மாளிகை, கூட கோபுரம் நம்முடைய முதலமைச்சருடைய கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போகாது. தில்லை நகரத்திலே ஒரு எம்.பி. கட்டியிருக்கிற மாட மாளிகை, கூட கோபுரம், உப்பரிகை, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போகாது. எனவே, தஞ்சைக்குச் சென்றாலும், வேறு எந்த மாவட்டத்திற்குச் சென்றாலும் அவர் சொன்ன கணக்குத் தீர்க்கவேண்டியவர் பட்டியலில் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அவரால் புரிந்துகொள்ள, முடியும்.

ஊழல்கள்—என்னுடைய ஆட்சியில் அது நடைபெறாது; இது கொள்கை என்று இப்பொழுது கூடச் சொன்னார். நம்முடைய நண்பர் கந்தசாமி அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு, சுப்பு அவர்கள் தொடர்ந்து எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு முதலமைச்சர் பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் இது எங்களுடைய கொள்கை, இதிலேயிருந்து நழுவ மாட்டோம் என்று சொன்னார்.

ஊழல்கள் பலவிதம். கட்சிக்குக் கட்சி பாரபட்சம் காட்டுவதுகூட ஊழல்தான். ஆளுங்கட்சி தலையீடு கூட ஊழல்தான். ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன்—சின்ன உதாரணம் சொல்கிறேறன் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 12 ஆம் நாள் அன்று ஜே-1 சைதாப்பேட்டை காவல் நிலைய சரகத்தில் உள்ள காவலர்கள் மிஸ்ஸி என்ற ஒரு பெண்ணைக் கைது செய்கிறார்கள். ஏன் தெரியுமா? சைதாப்பேட்டை ஆத்துச்சேரியில் 28 ஆம் எண். வீட்டில் மணியினுடைய மனைவி மிஸ்ஸி என்பவளை சாராயம் விற்றதாக சைதை உதவி ஆய்வாளர் அச்சுதன் நாயர் கைது செய்து அவரிடமிருந்து சாராயம், விற்கப் பயன்படுத்திய உபகரணங்கள் எல்லாம் கைப்பற்றி, ரூபாய் 53 பணமும் கைப்பற்றப்பட்டு, சுமார் 10 மணிக்கு ஜே. 1 சைதை காவல் நிலையம் கொண்டுவந்து லாக் அப் செய்கிறார். அவர்மீது ஜே. 1 குற்ற எண். 307/79-ல் வழக்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது. அவசரச் சட்டத்தின்படி இதற்காக ஒரு நபருக்கு 5 வருட சிறைத் தண்டனையும், ரூபாய் 7,000 அபராதமும் விதிக்கலாம்; யாரையும் ஜாமீனில் விட முடியாது. அவசரச் சட்டத்தின்படி முதல் குற்றவாளிக்கு கட்டாயமாக 6 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனையும், ரூபாய் 2,000 அபராதமும் விதிக்கலாம். இரண்டாவது, போலிசாருக்கு ஜாமீனில் விட அதிகாரமே இல்லை. ஆனால், இரவு சுமார் 1 மணிக்கு ஒரு முக்கியமானவருடைய இல்லத்திலேயிருந்து தொலைபேசியில் ஆணை வந்து இரவு, வடிவேலுவுடைய மகன் டி.வி. ராஜேந்திரன் என்பவர் ஜாமீன் கொடுத்து இந்த மிஸ்ஸி என்ற அம்மையாரை தன் பொறுப்பிலே விடுதலை செய்து கொண்டு போகிறார்கள் என்றால், மது விலக்குச் சட்டம், இவ்வளவு அதி தீவிரமாகக் கொண்டு வரப்படுகிற சட்டம், ஆளுங் கட்சிக்காரருடைய தலையீட்டால், கைது செய்யப்பட்ட ஒரு பெண்—ஜாமீனில் விட முடியாது, அதுவும் விடுக்கின்ற அதிகாரம் போலீசுக்குக் கிடையவே கிடையாது என்று வரையறுக்கப்பட்ட பிறகு, எப்படி ஜாமீனில் விடப்பட்டார்.

அதைப்போலவே ஒரு வழக்கு—அது 15 ஆம் தேதி — இது 13 ஆம் தேதி. இதே அச்சுதன் நாயர் என்ற சைதை காவல் நிலைய உதவி ஆய்வாளர், இதை ஆத்து நகரில் சித்ரா என்கிற ஒரு பெண்ணைக் கைது செய்கிறார். அந்தப் பெண் நிறைமாத கர்ப்பிணி. அவரை ஜாமீனிலே விட மறுக்கிறார்கள். சிறைச் சாலையிலே அடைக்கிறார்கள். சிறைச்சாலையிலேதான் பிரசவம் கூட நடைபெற்றது என்ற செய்தி வருகிறது. ஏன் இரண்டு வழக்குகளுக்கு இரண்டு விதமான டிரீட்மெண்ட் என்று கேட்கிறேன்? இதிலே இரண்டு நிலை எடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? ஆளும் கட்சியினருடைய தலையீடு என்பதைத் தவிர வேறு காரணம் ஏதாவது கூற முடியுமா?

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 பிப்ரவரி 26

ஊழலே இல்லை, குறைபாடுகளே இல்லை, முறை கேடுகளே இல்லை என்று சொல்கிறீர்களே—நான், நமது அமைச்சர்—கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இன்று அமைச்சரவையில் அமர்ந்துள்ளார்—அவர் அமைச்சராகி விட்டார்—நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், வரவேற்கிறேன் வாழ்த்து கிறேன்—ஆனால், அவர் 1977 ஆம் ஆண்டு அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி அமைக்கிறபோது—பிறகு, 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 18 ஆம் நாளில் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனத்திற்கு—குவாலிடி பிரிண்டர்ஸ் முழு உரிமையாளர் ஆக விளங்கும் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களுக்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட—முக்கியப் பாட புததகங்களை அச்சு வேலைகளை செய்யக்கோரும் ஒப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல இலட்ச ரூபாய்க்கான ஒப்பந்தம் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்களின் சொந்த நிர்வாகத்திற்கு அ.தி.மு.க. ஆட்சி அமைந்த பிறகு ஒப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டெண்டர் விட்டார்களா என்பது தெரியாது.

<u>மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி</u> : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூறுகிற சம்பவம் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று முறையாக விவாதிக்கப்பட்டு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தயவுசெய்து அந்த தீர்ப்பை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் படித்துப் பார்த்து அதில் ஏதாவது இருந்தால் இந்த மாமன்றத்திலே வைக்குமாறு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவரே சொல்கிறமாதிரி ‘‘புழுதி வாரி தூற்றுகிற’’ அந்தப் பணியில் ஈடுபடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

<u>திரு. மு. கருணாநிதி</u> : தலைவர் அவர்களே நீதிமன்றத்திற்கு சென்றது அது அல்ல. நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது திரு. கே.ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் மேல் சபைக்கு நின்றதை எதிர்த்து தேவ சகாயம் தொடர்ந்த வழக்கு. அந்த விவரத்திற்குள்ளே நுழைய நான் தயாராக இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பைப்பற்றி சரியா தவறா என்று சொல்லவரவில்லை. ஆனால், 1977-ல் பதவிக்கு வந்த பிறகு ஒரு பெரிய ஒப்பந்தம் அவர் உரிமையாளராக இருக்கும் நிறுவனத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தை 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 28 ஆம் நாளில் மேலவைத் தேர்தலின் நின்று வெற்றி பெறுகிறார்.

<u>மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி எழுந்திருக்கிறார் ..</u>

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்</u> : தயவுசெய்து அமருங்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசி முடிக்கும் வரையில் நாங்கள் யாரும் குறுக்கிடப்போவது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 26]

திரு. மு. கருணாநிதி: 1978 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 7ஆம் நாளில் அவர் அமைச்சர் ஆகிறார். அமைச்சர் ஆவதற்கு முன்பு, அவருக்கே தெரிகிறது தாம் குவாலிடி பிரிண்டர்ஸ்னுடைய உரிமையாளராக இருந்து ஒப்பந்தக்காரராக இருந்தால் சரியாகாது என்று தெரிகிறது. அதனால் அதை மாற்றி வேறு ஒருவருக்கு தந்துவிட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். அதனால் இவர் கடிதம் எழுதினார் பாட நூல் நிறுவனத்தாருக்கு. அவர் கடிதம் எழுதிய தேதி 1978 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 10 ஆம் நாள். அவர் எழுதிய கடிதத்தில் அவருடைய சகோதரர் மாணிக்கம் என்பவருடைய மகன் குணாளன் பெயரால் ஒரு மேகலை எண்டர் பிரைசஸ் என்ற நிறுவனம் இருப்பதாகவும் அவரை இந்த ஒப்பந்ததாரராக பொறுப்பேற்று -திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமிக்கு பதிலாக நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கடிதம் எழுதுகிறார்.

அவருக்கு பதில் 1978-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 12-ம் நாளன்று வருகிறது. என்ன சுறுசுறுப்பு பாருங்கள், நம் பாட நூல் நிறுவனத்திற்கு! 12-ம் தேதியே பதில் கடிதம் வருகிறது. திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமிக்கு தந்த ஒப்பந்ததாரர் உரிமையை ரத்து செய்கிறோம். அந்த ஒப்பந்தத்தை திரு. குணாளனுக்கு உரிமையாக்குவது (மேகலை எண்டர்பிரைசின்-உரிமையாளர்) சம்பந்தமாக தனியாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். பதில் நியாயமானதாகத்தான் தோன்றுகிறது.

(பிற்பகல் 12–20.)

நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெறுகிற நேரத்தில் வழக்கறிஞர் ராகவாச்சாரி அவர்கள் பாட நூல் நிறுவனத்தின் தலைவர் மோகனரங்கம் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்— அவர் 55 வயதைத் தாண்டியவர்— ராஜாஜி மண்டபத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் 55 வயதைத் தாண்டியவர்களுக்கு யாருக்கும் வேலை நீட்டிப்பு கிடையாது என்று சொன்னார்— அடுத்த 2 நாளுக்குப் பிறகு வேலை நீட்டிப்புப் பெற்றவர் இந்த மோகனரங்கம். அந்த மோகனரங்கத்தை வழக்கறிஞர் ராகவாச்சாரி கேட்கிற போது, கோர்ட்டாருக்குச் சொல்லுங்கள். ஒப்பந்தத் தேதிக்கும் ஒப்பந்தம் ரத்தான தேதிக்கும் இடையில் அச்சிட குவாலிடி பிரின்டர்ஸ்ஸுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டதா ? ஒப்பந்தம் ரத்தான பிறகு ஒரு வேலையும் கொடுத்ததாக எனக்கு நினைவு இல்லை என்று அவர் பதில் சொல்கிறார். வேறு யாருக்காவது புத்தகம் அச்சிடக் கொடுத்தார்களா ? மேகலை ஏஜென்சியாருக்குக் கொடுத்தார்கள். மேகலை ஏஜென்சியார் யார் ? அவருடைய சகோதரர் மகன் குணாளன் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் என்ன குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர் தான் அமைச்சர் ஆகின்ற தகுதியைப் பெற்றவுடன் அந்த ஒப்பந்தத்தை நான்

ரத்து செய்து கொள்கிறேன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக இவர்களை, இன்னாரை நியமித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உத்தரவிட்டு அல்லது கடிதம் எழுதி அது கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் அது முறைகேடு இல்லையா என்று இந்த அவையில் நான் குற்றச்சாட்டு வைக்க விரும்புகிறேன் அல்லாமல் வேறு அல்ல.

பாட நூல் நிறுவனம் சர்க்காருக்குத் தொடர்புடையது அல்லவா என்பதைப் பற்றி சர்க்காரியா விசாரித்து இருக்கிறார். அது குறித்து சர்க்காரியா கமிஷன் சொல்கிறது. இதிலே வருகிற குறிப்பில் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனத்தின் நோக்கங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது '' தமிழ்நாடு அரசு, இந்நிறுவனத்திற்கு மாற்றித் தரக்கூடிய அதன் சொத்துக்கள், உரிமைகள், சிறப்பு உரிமைகள், பொறுப்புகள் எல்லாவற்றிடனும் பாட நூல்களை வெளியிடுவது தொடர்பான தமிழ்நாடு அரசின் அலுவலையும் ஏனைய நடவடிக்கைகளையும் கையகப்படுத்தி மேற் கொள்வது அந்த அலுவலையும், நடவடிக்கைகளையும் தொடர்ந்து நடத்தி வருவது, தமிழ்நாடு அரசு அவ்வப்போது அளிக்கக்கூடிய அதிகாரங்களைச் செலுத்துவது, கடமைகளை ஆற்றுவது கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவது, பொதுக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆக்கம் தருவது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இவைகளை மையமாக வைத்து சர்க்காரியா, அவர்கள் அப்போதிருந்த கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முறைகேடாக நடந்து கொண்டார் என்று சொல்லி சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டை விசாரித்து, சர்க்காரியா அவை நிரூபிக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கள் என் மீது சாட்டப்பட்டு இருந்தாலும், அல்லது அன்றைக்கு அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் மீது சாட்டப்பட்டு இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் தவறானது என்று அன்றைக்கு நாங்கள் தெரிவித்து புத்தகம் கூட வெளியிட்டு இருக்கிறோம். அதை இந்த அவையில் வைத்து விட்ட அந்தக் காரணத்தாலே அது பற்றி நான் ஒன்றும் இப்போது விளக்கமாக பதில் அளிக்க விரும்பவில்லை. நம் கட்சியை விட்டு வேறு கட்சிக்குப் போய் விட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அது தவறு என்றும் நான் விளக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் பாட நூல் நிறுவனத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்கிறது என்பது சர்க்காரியா அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பாட நூல் நிறுவனத்தின் 'நோக்கங்கள், கொள்கைகள், விதி முறைகள் இவைகளில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டினேன்.

ஒவ்வொருவருக்கும் எப்படிப்பட்ட பதவிகளுக்கு எல்லாம் வர முடிகிறது. ஒருவர் தூதுவராக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறார். டெல்லிக்கு, அவர் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு ஒரு சவால் விட்டார். எப்போது தெரியுமா ? சேலத்தில் நாடாளுமன்றத்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தேர்தலில் வேட்பாளராக நிற்கிறபோது ஒரு தேர்தல் கூட்டத்தில், அ.தி.மு.க. மேடையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்தில் அவரது மேடையில் பேசிய ஒருவர் சொன்னார். 1972-ல் ஒரு கைதியை விடுவிக்க ராஜாராம் ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெற்றார் என்று புகார் கூறப்படுகிறது. இது பற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். அந்தக் கூட்டத்தில் பேசிய எம்.ஜி.ஆர். அந்தப் புகார் மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்று கூறினார். அதைப் பற்றி ராஜாராம் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார். அது எல்லாப் பத்திரிகையிலும் வந்தது. என்ன அறிக்கை தெரியுமா? என்னைப் பற்றி இதுவரையில் சொல்லப்படாத புகார் எம்.ஜி.ஆர். கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டது என்று பத்திரிகை வாயிலாக செய்தி அறிந்தேன். யாரோ ஒரு கைதியை விடுதலை செய்ய ஒரு லட்சம் ரூபாய் நான் 1972-ல் பெற்றதாக ஜேப்பியார் புகார் கூறி இருக்கிறார். 1972 முதல் 1976 சனவரி வரையில் நான் அமைச்சராக இருந்து இருக்கிறேன். அதுவரையில் எம்.ஜி.ஆரோ அல்லது எம்.ஜி.ஆர். கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ அப்படி எந்தப் புகாரும் கூறவில்லை. தேர்தலில் அவர் கட்சியை எதிர்த்து போட்டியிடுகின்ற ஒரே காரணத்தால் அவர்கள் இந்தப் புகாரைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் புகார் உடனடியாக நிரூபிக்கப்பட்டால்தான் இத்தொகுதியில் போட்டியிடுவதிலிருந்து விலகிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் அல்லது அப்படி நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் குறைந்த பட்சம் எம்.ஜி.ஆர். கட்சி வேட்பாளர் வாபஸ் வாங்கக்கூட வேண்டாம் என்றால், அதற்குப் பதிலாக எம்.ஜி.ஆர். பகிரங்க மன்னிப்பு கேட்பாரா? இப்படி ராஜாராம் கேட்டார்.

மன்னிப்பு கேட்பாரா என்று கேட்டார் அப்படியா கேட்டாய்? டெல்லிக்குப் போ தூதராக என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் இன்று அவரை அனுப்பியிருக்கிறார். இது அவருடைய பரந்த மனப்பான்மை; இதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த ஊழல் புகார் என்னவாயிற்று என்பதே என்னுடைய சந்தேகம்.

இன்னொன்று, திண்டுக்கல் மருத்துவமனைப் பற்றி பேசினார்கள். என்னிடம் ஒரு விவரம் இருக்கிறது. திண்டுக்கல்லிலே நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சௌந்திரராஜன் அவர்களும், மாயத்தேவர், எம்.பி. அவர்களும் ஒரு நாள் திடீரென்று அந்த மருத்துவ மனையில் சர்பிரைஸ் விசிட் சென்றார்கள். அப்போது டாக்டர் உத்தமபுத்திரன் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம், சின்னாளம்பட்டி, மதுரை மாவட்டம்— 1978-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 14-ம் நாளன்று காலை 11 மணியளவில் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சௌந்திரராஜன் அவர்கள் மாயத்தேவர், எம். பி. அவர்களோடு மருத்துவ மனைக்குச் சென்றபோது சுமார் 2,000 ரூபாய் மதிப்

புள்ள, டபிள்யூ.எச். ஓ. அளித்த, விலை உயர்ந்த மருந்துகளை டாக்டர் உத்தமபுத்திரன் கடத்திச் சென்றபோது கையும் களவுமாகப் பிடித்தார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது. அதற்கு ஒரு சபாஷ்.

2,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்து திருட்டைக் கண்டு பிடிக்கிறார், நம்முடைய அமைச்சர். கையும் களவுமாக, பக்கத்திலே மாயத்தேவரை சாட்சியாக வைத்துக் கொண்டு பிடிக்கிறார்கள். உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்ய உத்தரவிட்டார். அதற்கு ஒரு சபாஷ் கூடவே தருவோம்.

அதற்குப் பிறகு சுமார் 10 நாட்களிலே மீண்டும் அதே மருத்துவ மனையில் அந்த உத்தமபுத்திரன் வேலைக்கு அமர்த்தப் பட்டார். விசாரணை நடத்தப்படவில்லை; சாட்சிகள் விசாரிக்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன? இடையிலே என்ன நடந்தது? எவ்வளவு புரண்டது? இந்த உத்தமபுத்திரர்கள் ஆட்சியில் அந்த உத்தமபுத்திரன் மீண்டும் எப்படி அதே மருத்துவ மனையில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்? இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திலே நான் எழுப்புகின்ற இந்த வினாவிற்கு பதில் தேவை.

இன்னொன்று, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே ஏ.பி.பி.— அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் கிரேடு 2 பதவி. அதை தேர்ந்தெடுக்க அமைக்கப்பட்ட குழுவினால் 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 3-ம் நாளில் நேர்முகத் தேர்வு நடத்தப்பட்டது. ஆனால் நேர்முகத் தேர்வுக்கு வராத இராதாகிருஷ்ணன் என்பவர் அந்த அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் கிரேடு 2 பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஒரு கமிட்டி போட்டு, அந்தப் பதவிக்கு ஆள் நியமனம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் தேர்வுக் குழுவில் இன்டர்வியூவுக்கு போகாத இராதாகிருஷ்ணன் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார். உடனடியாக அரசு கடிதம் போகிறது. எல்.டிஸ். 20102/78, நாள் 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 24-ம் நாளன்று. செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலம் இராதாகிருஷ்ணனை அந்த பதவிக்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றும் அவருக்கு அந்த பதவி கொடுக்கக் கூடாது என்றும் அரசாங்கம் தெரிவிக்கிறது. இப்படி இன்டர் வியூவுக்குப் போகாதவரை அந்தப் பதவிக்கு எடுக்கக் கூடாது என்று 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 24-ம் நாளில் அரசாங்கம் தெரிவிக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் இராதாகிருஷ்ணன் ஒழுங்கு முறைகளுக்கு மாறாக அசிஸ்டென்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் கிரேடு 2 ஆக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இது முறை தானா? இது எப்படி நடந்தது என்று அறிய வேண்டாமா? இடையிலே என்ன நடந்தது என்று கூற வேண்டாமா? இதற்கு இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் பயன்படாது என்று கருதுகிறீர்களா?

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் காலாகாலமாக போக்குவரத்துத் துறையில் பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருந்தது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருந்த அந்தக் காலத்தில் கூட 'ப்ரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள்' அதாவது 'மோட்டார் வேகிகிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்' அவர்களுக்கும் சூப்பிரண்டுகளுக்கும் பதவி உயர்வு கொடுக்க அரசு 1:1 என்ற முறையில் தான் உத்தரவு போட்டிருந்தது. அந்த முறையில்தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது திடீரென்று ஒரு உத்தரவு. அந்த 1:1 உத்தரவு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்தது. அதன் பிறகு இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தது. இந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு இங்கே குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி கவர்னர் ஆட்சி நடைபெற்றது. அப்போதும் 1:1 தான் இருந்தது. ஆனால் ஊழல் எல்லாம் ஒழிக்கப்போகிறோம் என்று சொன்ன இந்த ஆட்சியில் என்ன நடந்தது? அந்த 1:1 என்ற உத்தரவு மாற்றப்பட்டது. ஒரு சூப்பிரண்டுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்தால் 4 ப்ரேக் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று 1:4 என்கிற வகையில் என்ற உத்தரவு வந்தது. 1:1 என்ற உத்தரவு மாற்றப்பட்டு பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்— மோட்டார் வேகிகிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குச் சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 150-க்கு மேற்பட்டவர்கள் பெரும் பணம் வசூல் செய்தார்கள் என்றும் அதன் காரணமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக அதற்கு பரிசாக இந்த சூப்பிரண்டு மோட்டார் வேகிகிள்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற பதவி உயர்வு 1:1 என்று இருந்ததற்குப் பதிலாக 1:4 என்று அதாவது ஒரு சூப்பிரண்டு பதவி உயர்வு பெற்றால் அதற்குப் பிறகு 4 ப்ரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பதவி உயர்வு பெற்ற பிறகுதான் அடுத்த ப்ரமோஷன் சூப்பிரண்டுக்கு என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதை இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மூலமாக இந்த அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்து இன்னொன்று' பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அதிலே இரண்டு கப்பல்கள் ஏற்கெனவே ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அதிலே பழுது ஏற்பட்டதாகவும் அது பழுது பார்க்கப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனுக்கு சாமான்களை ஏற்றுகின்ற கப்பல்கள் இரண்டு வாங்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 பிப்ரவரி 26

1978-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் பால்டிகா டைப் என்கிற லெனின்கிராட் கப்பல்களை வாங்கித் தர ஒரு கம்பெனி முன் வந்தது. அந்தக் கப்பல்களின் நம்பர்கள் என்னவென்றால் ஒன்று 642; இன்னொன்று 643. அந்தக் கப்பலினுடைய தாங்கும் சக்தி 38,250 மெட்ரிக் டன்ஸ். அந்தக் கப்பல் கடலுக்குள்ளே செல்லுகின்ற ஆழம் 32 அடி. ஒவ்வொரு கப்பலும் 7.5 மில்லியன் யூ.எஸ். டாலர் வீதம் 15 யூ.எஸ். டாலர்களுக்கு விலை பேசி முடிப்பதாக அந்த இடைத் தரகரான கம்பெனிக் காரர்கள் சொன்னார்கள். 15 மில்லியன் டாலர் என்கின்ற போது ஒரு மில்லியன் என்றாலே 10 இலட்சம் அதாவது 150 இலட்சம் டாலர் அதாவது ஒரு டாலருக்கு 8 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. அவ்வாறு 12 கோடி ரூபாய் என்று சொன்ன பிறகு தமிழ்நாடு அரசு அப்போது பேச்சு வார்த்தையைத் தொடரவில்லை. அதற்குப் பிறகு சில நாட்கள் கழித்து தமிழ்நாடு அரசு மெஸ்ஸர்ஸ் ஆக்போல்டன் ஹம்பர்க் என்ற கம்பெனி யாரோடு பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பித்தது. அவர்கள் அந்தக் கப்பலை 22.5 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கித் தருவதாக சொன்னார்கள். 22.5 மில்லியன் டாலர் என்றால் அது கிட்டத்தட்ட 18 கோடி ரூபாய். அதே கப்பல்களின் விலை 12 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே தட்டிக் கழிக்கப்பட்டது. அப்படித் தட்டிக் கழித்த தமிழ்நாடு அரசு மறுபடியும் மெஸ்ஸர்ஸ் ஆக் போல்டன் ஹம்பர்க் கம்பெனியாரோடு பேரம் பேசி 18 கோடி ரூபாய் என்று அவர்கள் சொல்ல அதன்படி அதை வாங்க பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் மேனேஜிங் டைரக்டர் எச்.எம். சிங், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களும் அனந்தநாராயணன் என்ற டெக்னிக்கல் மேனேஜரும் அதிகார பூர்வமாகவோ, அதிகார பூர்வம் இல்லாத முறையிலோ சிம்கோ புகழ் விஸ்வநாதன் அவர்களும் அங்கே சென்றார்கள். அவர்கள் ஹம்பர்க் சென்று அங்கு ஆக் போல்டன் கம்பெனியாருடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார்கள். மேற்கு ஜெர்மனியிலே உள்ள ஹம்பர்க்கிலே ஒரு பேங்கிலே 1978-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 11-ம் நாளுக்குள் அந்தக் கப்பல்களை வாங்குவதற்கு ஒரு எல்.சி. அதாவது லெட்டர் ஆப் கிரெடிட் ஓப்பன் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசிடம் இருந்து அதற்கான ஒப்புதலைப் பெற முடியவில்லை. ஆக அதற்குப் பிறகு அந்த இரண்டு கப்பல்களுக்கும் உரிய விலையினை ஓப்பன் மார்க்கெட்டிலே 17 மில்லியன் டாலருக்குத் தருவதாக அறிவித்து விட்டார்கள். மத்திய அரசிடம் இருந்து ஒப்புதல் 1978-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 11-ம் நாளுக்குள் வராத காரணத்தால் இவர்களோடு பேரம் பேசிய அதே கம்பெனியார் 17 மில்லியன் டாலருக்குத் தருவதாக அறிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் மறுபடியும் ஆக்போல்டன் கம்பெனியுடன் அதே கப்பல்களை முன்பு சொன்ன 22.5 மில்லியன்

டாலருக்கு வாங்கித் தரும்படி கேட்டார்கள். இந்த நிலையைப் பார்க்கும்போது முதலில் அந்தக் கப்பல்களின் விலை நம்முடைய கணக்குப்படி பார்க்கும்போது ரூபாய் 12 கோடியாக இருந்தது. அதைத் தமிழ்நாடு சர்க்கார் முதலில் அக்கரை காட்டாமல் இருந்துவிட்டு பிறகு அதை 18 கோடிக்கு வாங்க முன் வந்தது. அப்போது மத்திய சர்க்காருடைய ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை. ஒப்புதல் கிடைக்காததற்குக் காரணம் இரண்டு மூன்று நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அதாவது பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தபால் மூலமாகவும் தந்தி மூலமாகவும் நேரடியாகவும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இந்த விவரங்களைக் கூறிய காரணத்தால் மத்திய சர்க்கார் அதற்கான ஒப்புதலை அளிக்கத் தயங்கியது.

அது நடைபெறாமல் பிறகு 13.6 கோடி ரூபாய் அளவிலே ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே அதன் விலையை அறிவித்து விட்டார்கள். அந்தக் கப்பல்களை மாநில சர்க்கார் வாங்க மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதல் அளித்திருந்தால் அதனுடைய விலையை விட 6 கோடி ரூபாய் அதிகமாக விலை கொடுத்து தமிழக அரசு வாங்கவேண்டி இருந்திருக்கும். நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் போன்ற சில சாமான்கள் சேர்த்து வாங்கினால் கூட, அதிலேயும் ரூபாய் 2½ கோடி, ரூபாய் 3 கோடி இடையிலே செல்கிறது.

யாருக்குச் செல்கிறது, எங்கே செல்கிறது, லண்டனுக்காக, ஸ்விட்சர்லாந்துக்கா, அரேபியா நாட்டுக்கா, எந்த வழியாக மீண்டும் இந்தியாவிற்கு வரப் போகிறது? நல்ல காலம். அது இடையில் தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, மத்திய அரசால். அது தொடருமானால் மாநில அரசு அதை வாங்குமானால் பெரும் ஊழலுக்கு அது ஆளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊழல் இல்லாத அரசாங்கமா இந்த அரசாங்கம்?

பேராசிரியர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் கவர்னர் உரை மீதான விவாதத்தில் பேசும்போது பஸ் முதலாளிகளிடம் வாங்கிய பணம் எவ்வளவு லட்சம் என்ற கேள்விக் கணையை விடுத்தார்கள். சினிமா முதலாளிகளிடம் தியேட்டர் முதலாளிகளிடமிருந்து வாங்கிய பணம் எவ்வளவு லட்சம் என்ற கேள்விக் கணையை விடுத்தார்கள். இன்னொரு கேள்விக் கணையையும் நான் இதனுடன் சேர்த்து விடுக்கின்றேன். வட்டிக் கடை வேந்தர்களிடம் சலுகைகள் செய்வதாக அறிவித்து ஏறத்தாழ ரூ. 20 லட்சத்திற்கு மேல் இந்த அரசு அரசாங்கத்திலே உள்ள முக்கியமானவர்கள் அதற்குரிய வெகுமானத் தொகையாகப் பெற்றிருக்கிறார்களா இல்லையா என்று நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னொன்றும் இங்கே

நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அமைச்சர் திரு. இராஜா முகமது அவர்கள் இந்த அமைச்சரவை, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்த காலத்தில் இருந்தவர் அல்ல. அப்போதெல்லாம் அவர்கள் கார்ப்பரேஷனில் வேலை பார்த்தவர். தங்களிடம் அனுமதி பெற்று சில கடிதங்களை நான் இங்கே படிக்கிறேன். இந்தக் கடிதங்களின் உண்மை நகல் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன. அதனுடைய போட்டோஸ்டெட் காப்பிகள் இவை— இதனுடைய உண்மை அசல்களைப் பார்க்க வேண்டுமானால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முயன்றால் கோர்ட்டில் இருந்து பெற்று படித்துப் பார்க்கமுடியும்.

* * * *

* * * *

* * * *

* * 1975-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் நாள் அவர் எழுதுகிறார். சென்னை நகராட்சி மன்றத்திலிருந்து எழுதுகிறார். 1975-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ம் நாளில்.

அன்புக்குரிய ஜனாப் அப்பாஸ் அவர்களுக்கு எழுதுவது, நலம்; நலம் நாடுகிறேன். தங்கள் கடிதம் கண்டேன். தங்களுடைய மகன் விஷயமாய் எனக்குத் தெரிந்த பாதிப்பில்லாத ஒரு முயற்சித் ததில் தங்களுக்கு யோசனை கூறினேன். நெருக்கடி நிலை காரணமாக முயற்சிகள் தடைபட்டு வருகின்றன. நான் சந்தித்த என்ஜினீயரை பம்பாய்க்கு மாறுதல் செய்ய உத்தரவு இட்டிருக்கிறார்கள். அவர் இம்மாதம் 17 ஆம் தேதி பம்பாய்க்கு செல்கிறார். அதற்குள் முடிந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்வதாக வாக்களித்துள்ளார்கள். இறைவன் அருள் இருப்பின் காரியம் கைகூடும்.

ஒரு வேளை காரியம் கைகூடாவிட்டாலும் நமக்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் வராது. நம்பிக்கையோடு இருக்கவும். இந்தக் கடிதம் கண்டவுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு ஒரு விண்ணப்பம் எழுதி உங்களுடைய மகனின் கையெழுத்துடன் எனக்கு அனுப்பவும். அமைச்சர் பண்ருட்டி அவர்களிடம் சொல்லி முயற்சி செய்து பார்க்கலாம். (இப்படி எங்கு எழுத வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.) ''டு தி கமிஷனர், கார்ப்பரேஷன் ஆப் மதராஸ், மதராஸ்-3.'' எந்தவிதமான பாதிப்பும் வராது என்ற நம்பிக்கையோடு இருக்கவும். என்னாலான உதவிகளைச் செய்வேன் என்று கடிதம் முடிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. பாதிப்பு ஒன்றும் ஏற்படாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் 21 ஆம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். அவர் சொல்லியது பண்ருட்டி அவர்கள் மூலம் நடைபெறவில்லை போலும். ஆகவே, இன்னொரு கடிதம்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அன்புள்ள ஜனாப் அப்பாஸ் அவர்களுக்கு, ராஜா முகமது கடிதம். தங்களின் கடிதமும் கண்டேன். 19 ஆம் தேதி எனது மைத்துனருக்கு நிச்சயதார்த்தம். திண்டுக்கல்லில் இருந்ததால் 18 ஆம் தேதி அன்றே சென்னையில் இருந்து புறப்பட்டு விட்டேன். 18 ஆம் தேதி தங்கள் கடிதமும் கண்டேன். 18 ஆம் தேதி அன்றே அவர் பணத்தை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டார்கள். நான் உடனே புறப்பட்டு விட்டதால் தங்களிடம் அன்று எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. பணம் என்னிடம் பத்திரமாக உள்ளது. இம்மடல் கண்டதும் சென்னைக்கு உடனே எழுதவும்.

பாதிப்பு இல்லை என்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பொருள்? கொடுத்த பணம் திரும்பி வந்துவிடும் என்பதுதான் அதற்கு அர்த்தம்.

* * *

அமைச்சரானதற்குப் பிறகு 1978-ல் ஒரு கடிதம் சென்னையிலிருந்து பெரியகுளத்திற்குச் செல்கிறது. பெரிய குளத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீனிவாசன் பி.ஏ., பி.எல்., அட்வகேட். அவர் பெரிய குளத்தில் இருக்க வேண்டியவர். சென்னைக்கு வருகிறார். சென்னைக்கு வந்து அவர் ஒரு கடிதம் நமது ராஜா முகமது அவர்களின் தகப்பனாரிடத்தில் கொடுத்தனுப்புகிறார். என்ன கடிதம் தெரியுமா?

(பிற்பகல் 12-40)

இதில் என்ன இருக்கிறது—.....

"டியர் அழகிரிசாமி—இன்று நான் உனக்கு எழுதிய கடிதம் கிடைத்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இப்பவும் நம் தோப்பை கிரயம் பேசி அட்வான்ஸ் வாங்கிவிட்டேன். இந்த லெட்டர் கொண்டுவரும் நம் மந்திரியின் தகப்பனார் திரு. காதர் மைதீன் ராவுத்தர் அவர்களிடம் உடனே தோப்பை ஒப்புவித்து விடவும். மாயாண்டியையும் அவர் மனைவியையும் அவர்கள் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளம் பேசி வேலை செய்யச் சொல்லியும் தோப்பை பொஸஷன் கொடுத்துவிட்டு எனக்கு உடனே தபால் எழுதவும். இப்படிக்கு—கே. சீனிவாசன்....."

இப்படி நேரில் கொடுத்து அனுப்பிய கடிதம் போதாது என்று 'இன்லென்ட்' கடிதம் ஒன்றை தபாலில் அனுப்புகிறார். அதில் என்ன இருக்கிறது என்றால்—.... "டியர் அழகிரிசாமி, நான் நேற்று உனக்கு தபாலில் எழுதிய கடிதம் கிடைத்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதன் பிறகு பார்ட்டி வந்து தோப்பு கிரயம் பேசி அட்வான்ஸ் வாங்கிவிட்டேன். உனக்கும் நேற்று மந்திரி அவர்கள் தகப்பனார் மூலம் லெட்டர் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறேன். அவர் கொண்டு வந்து கொடுப்பார். தோப்பை உடனடி

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

யாக, அவரிடம் ஒப்புவித்து விடவும், நீ கணக்கை உடனே அனுப்பு. பணம் அனுப்பிவிடுகிறேன். நான் இந்த மாதக் கடைசியில் அல்லது அடுத்த மாத முதல் வாரத்தில் மதுரைக்கு வரப்போகிறேன். அப்போது நீ அங்கு வந்தால் எல்லா விவரமும் பேசிக் கொள்ளலாம். தோப்பை அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு எனக்கு உடனே பதில் போடவும். இங்கு எல்லோரும் சௌக்கியம். அங்கு எல்லோருடைய சௌக்கியத்திற்கும் உடனே பதில் போடவும். இப்படிக்கு, கே. சீனிவாசன்.......'' இது கடிதத்தின் நகல்.

வேண்டுமென்றால், இது தகப்பனார் வாங்கினார் எனக்கு சம்பந்தம் இல்லை என்று அவர் சொல்லக்கூடும். தகப்பனார் வாங்குவதாக இருந்தால் பெரியகுளத்திலேயே பணத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். இந்தச் சம்பவம் நடந்த நேரத்தில் இது அங்குள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்து, அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் இதுபற்றிப் பேசத் தலைப்பட்டு—மேடைகளிலும் இது குறித்து கூறப்பட்டு, அந்தக் காரியம் இடையே அப்படியே நின்று விட்டது. எனவே, இப்படி நடைபெற்ற ஒரு ஊழல்—அந்த ஊழலுக்காக சம்பாதிக்கப்பட்ட பணம்—அவைகள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. நடந்த விஷயங்களைத்தான் இந்த கடிதங்கள் நமக்கு தெளிவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, ஊழலே இல்லை. நாங்கள் சம்பாதிக்கவே இல்லை என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சர்கள் சிலர் எந்த அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல.

இறுதியாக, சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை காப்பதில் தமிழ்நாட்டில் போலீசின் கரங்கள் எந்த அளவுக்கு கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பது குறித்து கண்டனத் தீர்மானத்தை அளித்தவர்களும் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் பேசிய நாங்களும் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரு சம்பவத்தைச்சொல்லவேண்டுமேயானால், இந்திரா காந்தி அம்மையார் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த நேரத்தில் திருச்சியிலே கறுப்புக் கொடி காட்டிய அன்பில் தர்மலிங்கத்தையும், மன்னை நாராயணசாமியையும் எங்கள் வழக்கோடு இணைப்பதற்காக இந்த அரசு முயற்சி செய்தது. அதற்காக ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரியை திருச்சிக்கு அனுப்பினார்கள். அவர் திருச்சிக்குச் சென்று '' மன்னை நாராயணசாமி கையிலே பெரிய அரிவாளோடு நின்றார், அன்பில் தர்மலிங்கம் கடப்பாரையோடு நின்றார் '' என்று நீங்கள் ஒரு புகாரை கொடுங்கள் என்று திருச்சியிலுள்ள அதிகாரிகளை கேட்டிருக்கிறார் இந்த அதிகாரி. அதற்கு திருச்சியிலுள்ள அதிகாரிகள் அப்படி எழுதிக்கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். அப்படி எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்குமானால் மதுரை, கோவை, காஞ்சி, சென்னை என்று இணைக்கப்பட்ட ஊர்களோடு திருச்சி மாநகர

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மும் இணைக்கப்பட்டு இருக்கும். அங்கிருக்கின்ற அதிகாரிகள் இங்கிருந்து சென்ற அதிகாரியின் விருப்பத்திற்கு இணக்கம் தெரிவிக்காமல் இருந்து விட்டார்கள், அது மாத்திரமல்ல, அதற்கு மாறாக அந்த அதிகாரிகள் அன்பில் தர்மலிங்கமும், மன்னை நாராயணசாமியும் தான் இந்தக் கூட்டத்தையே ஒழுங்குபடுத்தி, அங்கு கறுப்புக் கொடி காட்டியவர்களை தனியாக நிற்க வைத்து போலீசுக்கு உதவி செய்தார்கள்—அப்படியிருக்க நாங்கள் எப்படி அவர்கள் மீது புகார் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இங்கிருந்து சென்ற அதிகாரி அவர்களை மிரட்டிவிட்டு வந்தார்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற வேறு சில அதிகாரிகள் இந்த அரசுக்கு பயந்து கொண்டு பொய் வழக்கு போடுகின்ற காரியங்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பார்களேயானால், நான் அவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லவிரும்புவது ஒன்றே ஒன்றைத்தான். இன்றைக்கு வேண்டுமென்றால் நீங்கள் எந்த காரியத்தையும் செய்துகொண்டிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு விசாரணைக் கமிஷன் என்பது நாட்டில் ஆட்சிகள் மாறுகிற நேரத்தில் எல்லாம் வைக்கப்படுகிற தொடர்கதையாக ஆகிவிட்டது. எப்படி டெல்லிப் பட்டினத்திலே ஷா கமிஷன் நடைபெற்றதோ அதைப்போல அதிகாரிகளுடைய துஷ்பிரயோகம், அத்துமீறிய நடவடிக்கை இவைகளைப் பற்றி இந்த ஆட்சி மாறிய பிறகு இன்னொரு ஆட்சி வருகிற நேரத்தில் விசாரணைக் கமிஷன் வரும். அப்போது நிச்சயமாக குற்றவாளிக் கூண்டில் இப்படிப் பட்ட அதிகாரிகள் ஏற்றப்படுவார்கள். அவர்களுடைய அத்துமீறிய நடவடிக்கைகளுக்காக இது நிச்சயமாக நடைபெற்றே தீரும் என்பதை இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலம் எச்சரிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்ன நடக்கிறது என்றால், நேர்மையாக நடக்கின்ற அதிகாரிகள் தூக்கி எறியப்படுகின்றார்கள். உமாநாத் அவர்கள் கூட அன்றைக்கு இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்திய ஆளுங்கட்சி குண்டர்கள் சில பேரை திருச்சியிலே இருந்த டி.எஸ்.பி. ஒருவர் கைது செய்தார். அந்தக் காரணத்திற்காக அவர் திருச்சியிலிருந்து நான்குநேரிக்கு மாற்றப்பட்டார். அவர் நான்குநேரிக்குப்போய் வேலையில் சேருவதற்குள்ளாக அருகாமையிலுள்ள ராதாபுரத்தில் உளிவீச்சு சம்பவம் நடைபெறுகிறது. எனவே, இவர் நான்குநேரிக்குச் சென்று சார்ஜ் எடுத்துக் கொள்வதற்குள் "நீ அங்கே போகாதே, வேறு ஊருக்குப் போ" என்று அவரை அங்கிருந்து மாற்றி விட்டார்கள். இந்த அளவுக்கு நேர்மையாக நடந்து கொள்கின்ற அதிகாரிக்கு தண்டனை வருகிறது. இப்படி அதிகாரிகளை தங்கள் இஷ்டம் போல் ஆட்டிப்படைக்கும் தன்மையும் இன்றைக்கு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவேதான் அதிகாரிகளுக்குச் சொல்கிறேன். எந்த அரசும் நிலையானது அல்ல. அதிகாரிகள் நிலையானவர்கள், அதே போல் விசாரணைக் கமிஷன்களும் தொடர்கதையாக ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 பிப்ரவரி 26

ஆக, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே என்னுடைய கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றேன். இவைகளுக் கெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார் கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த அமைச்சரவை மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லையென்றாலும், நான் கூறியவற்றுக் கெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பார் என்ற நம்பிக் கையோடு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமைகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இதற்குமுன் மற்ற எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து கண்டனத் தீர்மானங் கள், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு அதற்குப் பதில் அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பிலே நான் என் கடைமைகளைச் செய்ய முன் வந்திருக்கிறேன்.

இங்கே ஒட்டுமொத்தமாக பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த வர்கள், குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்து வைத்து, பல்வேறு பிரச்னை களுக்கு பதில் பெற விரும்பியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் எங்களுடைய அரசின்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறிய துடன், கண்டனத் தீர்மானங்கள் மூலம் குற்றச்சாட்டுகளை எங்கள்மீது சுமத்தியவர்களும், உண்மை நிலை என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை, அவர்கள் வெளிப்படுத் படுத்தியதன் மூலம் கிடைத்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்ததற்காக நான் இந்த அமைச்சர் அவையின் சார்பாக நன்றி கூறிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இங்கே பேசிய கருத்துக்களின் தலைப்புகள் வெள்ள நிவாரணம், கல்வி, தொழில், பதிவு பெறாத அரசு அலுவலர்கள் சங்கம், தேர்தல்கள், பொதுப் பணித் துறை, வருவாய்த் துறை, வணிக வரி, அறநிலையத் துறை, லஞ்சம், ஊழல், உள்துறை, காவல் துறை, அதோடு மதுவிலக்கு, உணவுத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, சமூகநலத் துறை, நாட்டு உடைமைக் கொள்கை, மொழி, அண்ணாயிசம் என்றெல்லாம் இங்கே இத் தனை தலைப்புகளை வைத்து, அதற்கு பதில் கூறவேண்டிய அளவிற்கு அவர்கள் நிறைய பொருள்களை, கருத்துக்களைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே முதலில் மாமன்ற உறுப்பினர்களை பணிவோடு கேட்டு கொள்கிறன். என்னுடைய பதிலுக்குப் பிறகு, நீங்கள் என்ன முடிவு எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி நான் எண்ணா மல், அந்த எண்ணத்தைக் கொண்டு இங்கே நான் கருத்துக்களைக் கூற முன் வரவில்லை என்பதையும், எனக்குத் தெரிந்த உண்மை

களை, என்னிடம் இருக்கின்ற ஆதாரங்களை மூலமாக எடுத்துக் கொண்டு கூறுகின்ற நிலையில் என்னுடைய பேச்சு அமைய இருக்கின்றது என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். இங்கே, இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்றவர்கள், நீங்கள் சில சமயம் பேசும்போது இங்கே கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள், நேரமாகிறது என்று நினைக்கிற சூழ்நிலை உருவாகுமானால், சீக்கிரம் முடித்து விட்டார் என்ற வகையிலே கருத்துக்கள் சொல்வதும், ஆனால் வெளியிலே போய் மேடையிலே பேசும் போது இன்னென்ன கேள்விகளைக் கொடுத்தோம், குற்றச் சாட்டுக்களை முன்வைத்தோம், அதற்கெல்லாம் சரியான பதில் தரப்படவில்லை என்று கூறுவதும் சாதாரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் தலைவர் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50).

அதோடு சில நேரங்களில் இன்னொன்றும் சொல்லுகிறார்கள். நான் இலக்கண இலக்கியம் படித்த தமிழ் அறிஞனாகவோ, தமிழ்க் கவிஞனாகவோ அல்லது தமிழில் புலமை பெற்றவனாகவோ இல்லாத காரணத்தால் நான் என் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து மாமன்ற உறுப்பினர்களுடைய சந்தேகத்தைத் தீர்த்து வைக்க முயலும்போது அதைக் கேட்டுவிட்டு வெளியே போகிற உறுப்பினர்கள், தமிழைப் பற்றி நன்கு தெரிந்தவர்கள் 'முதலமைச்சர் என்ன பேசினார் என்றே எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை' என்ற குற்றச்சாட்டை என்மீது சுமத்துகிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லித் தீரவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

பட்டியல்களைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆதாரங்களைப் படித்துக் காட்டினால் 'அவர் எங்கே தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டார், அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொடுத்ததை அல்லவா படித்தார்' என்று சொல்லுகிறார்கள். நானாகப் பேசினால் பேசியது புரியவில்லை என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு தர்மசங்கடமான நிலையில் இருந்து எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நல்ல விளக்கத்தைத் தருவதற்கு ஆதாரத்தோடு தரப்பட்டுள்ள பட்டியலையும், விவரங்களையும் படிப்பது ஒரு வேளை என் தமிழ் புரியாது என்ற காரணத்தால் அந்தத் தமிழ் புரியும் என்ற நிலைமையில் அந்த முயற்சியை மேற்கொள்வதாக இருக்கிறேன்.

நான் முதலில் குறிப்பிட்டது போல் ஏறத்தாழ 20 தலைப்புகளில் நான் பதில் கூறவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இந்த 20 தலைப்புகளில் எத்தனையோ மாமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒரே பிரச்சினையைப் பற்றியல்ல, ஒரே துறையைப் பற்றி அல்ல,

வேறு வேறு கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் பதில் கொடுக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு என்னை ஆளாக்கிவிட்டிருப்பதால் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நேரமாகிறது என்று கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றும், கேட்பதிலே அக்கறை காட்டுவார்கள் என்றும் நான் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு எப்படி என்னிடத்திலிருந்து பதிலை எதிர்பார்க்க உரிமை இருக்கிறதோ அதுபோல் அந்த ஒத்துழைப்பை அவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்பார்க்க எனக்கும் நியாயமான உரிமையுண்டு, அந்த ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அந்த வகையில் ஒவ்வொன்றையும் வரிசைப்படுத்திக் கொண்டு போகக்கூடாது என்றாலும் நான் ஒருசிலவற்றை எடுத்துக்கொண்டு பேசுவது முறையாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இன்றோடு சட்டசபைக் கூட்டத் தொடர் முடிந்து மார்ச் 3 ஆம் தேதி ஆரம்பமாகப் போகிறது. பல உறுப்பினர்கள் சாயங்காலம் ஊருக்குப் போக டிக்கெட் வாங்கி விட்டார்கள், நானும் கூட வாங்கிவிட்டேன். மாலை 6 மணிக்கு ட்ரெயின். ஆகவே, காலையில் 1½ மணிக்கு முடிந்து மாலையில் கூடுவதாக இருந்தாலும் 5 மணிக்குள் முடிக்கிற மாதிரி இருந்தால் நலமாக இருக்கும். இன்று காலையில் இந்தப் பிரச்சினை பற்றிக் கேட்டபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் வந்த பிறகு முடிவு செய்யலாம் என்று தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : கவர்னர் உரைக்கான ரிப்ளையையும் சேர்த்து இப்போது பேசப் போவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதையும் சேர்த்து பட்ஜெட்டில் பதில் சொல்லி விட்டால் போகிறது.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த வாய்ப்பை எனக்குத் தர நிச்சயமாக மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இங்கே ஒவ்வொருவரும் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் தேவை என்று கேட்கிற முறையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதும், எங்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் வாக்களித்து இதைப் பற்றி ஒரு முடிவை நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டியிருக்கும் காரணத்தால் இன்றைய தினமே முடித்துவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இத்தனை தலைப்புகளிலும் ஒவ்வொருவரும் பேசிய கருத்துக்களுக்கும் நான் பதில் கூற வேண்டியிருப்பதால் தலைவர் என்ன முடிவு செய்கிறார்களோ அதற்கேற்ப ஒத்துழைக்கக் கடமைப்பட்டவன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 26]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஒரு மணிக்கு முடித்துவிட்டு மீண்டும் 3 மணிக்கு தொடங்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, காலையிலே நான் இதுபற்றி நினைவுபடுத்தினேன். தாங்கள் அப்போது, எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இல்லை, முதலமைச்சரும் இல்லை, வந்தவுடனே சொல்லவேண்டுமென்று கூறினீர்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச ஆரம்பித்த பிறகு அதிலே தலையிட்டால் ஏதோ குற்றச்சாட்டுகள் சொல்கிறபோது தலையிட்டார் என்று கருத்து வரும். பார்வையாளர்கள் வருகிறபோது எங்கள் தலைவர் கலைஞர் 3 மணி நேரம் பேசப் போகிறார். என்று சொன்னார், உடனே பக்கத்திலே இருந்த ஒருவர் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் 6 மணி நேரம் பதில் சொல்லப் போகிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அது முடிந்தவுடனே நான் கிளம்பினேன். மாலையில் 3½ மணிக்கு தொடங்கினால் 5 மணி வரை வைத்துக் கொண்டு முடித்துவிடலாம். நாங்கள் எல்லாம் கன்னியாகுமரிக்கு பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி மீட்டிங்குக்காகப் போக வேண்டும், ஆகவே சீக்கிரம் முடித்துவிட வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், இங்கே பல்வேறு தீர்மானங்களின்மீது பலரும் நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள், முதலமைச்சர் பதில் சொல்வதற்கு நேரம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதைச் சுருக்குவது நியாயமில்லை. நமக்கும் பதில் தேவைப்படுகிறது. என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் 1½ மணிக்கு as usual முடித்துவிடலாம். பிறகு எப்போது முடிப்பது என்பதை இடையிலே பேசி முடிவு செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இல்லாதபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இல்லாதபோது இதைப்பற்றி திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் எழுப்பினார்கள், அவர்கள் வந்தபிறகு எழுப்பினால் இங்கே பேசி முடிவு எடுக்கலாம் என்றுதான் நான் சொன்னேன். திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதுபோல தனியாக இதற்காக கூடவேண்டியது இல்லை, இங்கேயே பேசி முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : 1 மணிக்கு முடித்துவிட்டு 3 மணிக்கு ஆரம்பித்து 6 மணிக்கு விட்டால் போதும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள் என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1 மணிக்கு முடித்து விட்டால் 3 மணிக்கு திரும்பி ஆரம்பிக்கலாம். $1\frac{1}{2}$ மணிக்கு முடித்தால் திரும்பவும் 3 மணிக்கு வர இயலாது. அப்போது $3\frac{1}{2}$ மணிக்கு ஆரம்பிக்கவேண்டி இருக்கும். 3 மணிக்கு ஆரம்பித்தால் 6 மணி வரையில் வைத்து முடித்து விடலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: எனக்கு பதில் சொல்கிற உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை எனக்குக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, ஏதாவது சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருந்தால் எனக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது தங்களுக்குத் தெரியும். அதற்கும் தயவுசெய்து எனக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ''லாஸ்ட் ரைட் ஆப் ரிப்ளை'' எங்களுக்குத்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு உமாநாத் அவர்கள் புதிதாக பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். நீங்கள் பேசியதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பதிலோடு முடிகிறது. திரும்பவும் பேசவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டே போனால் முடிவே இருக்காது.

திரு. என். சங்கரய்யா: தலைவர் அவர்களே திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டது ''ரைட் ஆப் ரிப்ளை'' யைப்பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பதில் சொன்னதற்குப் பின்னாலே உங்களுக்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். அந்த வாய்ப்பு அவருக்கு உண்டு. அதோடு முடிகிறது. அதற்குப் பிறகு நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா: தாங்கள் சொல்வது என்ன என்று தெளிவாகத் தெரிந்தால் நல்லது. தீர்மானங்களை முன்மொழிந்தவர்களுக்கு ''ரைட் ஆப் ரிப்ளை'' இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் உரைக்குப் பின்னால் உங்களுக்கு வாய்ப்பு உண்டு.

1979 பிப்ரவரி 26] [பேரவைத் தலைவர்]

[பிற்பகல் 1-00]

அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் பதில் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு உண்டு; அதோடு முடிகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ''கிளாரிபை'' செய்யலாம். மறுபடியும் பதில் கொடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பதிலுரை அல்ல. ''கிளாரிபை'' செய்வதற்கான வாய்ப்பு உண்டு என்ற கருத்தைத் தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ரைட் ஆப் ரிப்ளை முடிந்தபிறகு சீப் மினிஸ்டர் கிளாரிபிகேஷன் கொடுக்கலாம். நாங்கள் அவர்களிடத்தில் கேட்பது மாதிரி.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, தயவுசெய்து மன்னிக்க வேணடும். அவர்கள் சொன்ன பிறகு விளக்கங்களை மீண்டும் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தேவை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதைக் குறிப்பிடுவதற்கு முதலமைச்சருக்கு உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 3 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-01 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

4. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் அரசின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்கள் ஆகியவை மீது விவாதம்— தொடர்ச்சி.

[பிற்பகல் 3-00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மாலை 3 மணி அளவில் மீண்டும் கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஊரக தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய தன்னிலை விளக்கத்தைச் சொல்லுவார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்மீது நேரிடையாக ஒன்றிரண்டு குற்றச்சாட்டை கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே நான் தன்னிலை விளக்கமாக சில விஷயங்களை அவை முன் கூறி விளக்குவது என்னுடைய கடமையாக இருக்கிற காரணத்தினால் நான் அதை விளக்குகிறேன்

முதலாவதாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சில கடிதங்களை இங்கே காட்டி அவை வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது. வேண்டுமானால் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி வழக்குமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய வழக்கு பற்றிய ஒன்றை இங்கே விவாதித்திருக்கிறார்கள். என்மீது அவதூறாக பழி கூறியதற்காக மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர் ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் மீது நான் மான நட்ட வழக்கு ஒன்றை தொடர்ந்திருக்கிறேன். அவை வழக்கு மன்றத்திலே விவாதத்திலே இருக்கின்றன. அந்த வழக்கில் விசாரணைக்கு வைக்கப் பட்டுள்ள அவர்கள் தரப்பு கடிதங்கள் சிலவற்றை இங்கே கொண்டுவந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படி வழக்கு மன்றத்திலே உள்ள விஷயத்தைப்பற்றி இங்கே பேசுவது சரியா, தவரா என்பதை தலைவர் அவர்கள் தீர்மானிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக என்னுடைய தந்தை ஒரு சொத்தை வாங்குவதற்காக முன் பணம் கட்டியிருக்கிறார் என்று சொல்லி ஒரு வழக்கறிஞர் ஒருவர் எழுதிய கடிதத்தை கொண்டு வந்து காட்டியிருக்கிறார். அது பற்றியும் நான் விரிவாக விளக்கம் சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறேன். காரணம் அதுவும் வழக்கு மன்றத்திலே போய் வழக்காக பதிவு செய்யப் பட்டிருப்பதுதான். * * * அது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அவர் கூறிய குற்றச்சாட்டுகள் நியாயமற்றவை; ஆதாரம் அற்றவை. வேண்டுமென்றே புழுதி வாரி வீச வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பேசியிருக்கிறார். நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால்—வழக்கு மன்றத்திலே தாக்கல் செய்திருக்கின்ற விஷயங்களை அவைகள் கடிதங்களானாலும் சரி, வேறு ஏதாவதாக இருந்தாலும் சரி அதை இம்மாமன்றத்தில் எடுத்துப் பேசுவது நியாயமாகுமா என்று கேட்கிறேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரம் அற்றவை; நியாய மற்றவை. வேண்டுமென்றே புழுதிவாரி தூற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எழுப்பப்பட்டவை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள், விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பது வீண் பண விரயம் என்று பேசியிருப்பதாக தெரிகிறது. நான் உண்மையிலேயே எங்கள் கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்வது இந்த நேரத்தில் மிக பொருத்தமாகவும், தேவையானதும் ஆகும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி அவர்கள் கூறியிருப்பார்களேயானால் அது சரியானது அல்ல என்றும் நான் அதற்காக எங்கள் அமைச்சரவையின் சார்பில் என் வருத்தத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்— நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் போன்றவைகள்— கண்டனத் தீர்மானம் முதலியவைகள், ஒரு நாட்டின்மேல், மக்களின்மேல் நம்பிக்கையை பாதுகாக்கவும், முன்னால் இருந்த தவறுகள் மீண்டும் தொடர்ந்து விடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தினாலும், தவறுகளை செய்தவர்களை மக்கள் என்ன முடிவைத் தந்திருக்கிறார்களோ அதே முடிவு இப்பொழுது இருப்பவர்களுக்கு வந்துவிடக்கூடாதே என்ற நல்லெண்ணத்துடனும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட இதே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள்.

என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே நாங்களும் அப்படிப்பட்ட நிலையை அடைந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக நாங்கள் அதை வலியுறுத்துகிறோம் என்ற வகையில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் கூறியது இந்த நேரத்தில் எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவது தேவை என்பதும், அவர்கள் எந்த மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து இருக்கிறார்களோ அந்த மக்களுக்கு அவர்கள் செய்யும், ஆற்றும் கடமை என்கிற எண்ணத்தில் இத்தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன என்பதை நாங்கள் முழுமையாக உணர்ந்து அதை வரவேற்பதிலே மகிழ்ச்சியும் அடைகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே முதலில் உணவுத் துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னைகளிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் $5\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கர் குறுவை சாகுபடி இன்று $3\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கர் என்ற அளவிற்குக் குறைந்து விட்டது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 14 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு வங்கிகளிலிருந்தும் மற்ற வங்கிகளில் இருந்தும் 10 கோடி ரூபாய் கடனாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் மூன்று லட்சம் ஏக்கரில்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து கிடைக்கின்ற

நெல்லுக்கு சரியான விலை கிடைக்காததன் காரணமாக விவசாயிகள் நஷ்டமடைந்து இருப்பது 14 கோடி ரூபாய். இது ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும். இதனால்தான் 5½ லட்சம் ஏக்கராக இருந்தது இன்றைக்கு 3½ லட்சம் ஏக்கராக குறைந்து இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு சரியான நிலைமைகளை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்ற நிலைமையிலும், மற்றபடி வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலும் இதே நிலைமைதான். நமது மாநிலம் உபரியாக இருந்தது. 75-ல் இருந்து 78—ம் ஆண்டு வரை 57 லட்சம் டன்னாக இருந்தது. 10, 15 லட்சம் டன் மார்க்கெட்டுக்கு வருகிறது. இதில் பத்து லட்சம் டன்னையாவது அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்திருக்க வேண்டாமா என்ற கேள்வியையும் இங்கே அவர்கள் எடுத்து வைத்து, விவசாயிகளை எந்தவிதத்திலாவது பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து, கேரள அரசாங்கத்தைப்போல் நியாயமான விலை கொடுத்து நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைப் போக்கியிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் அதற்கு ஒரு குறிப்பினை இங்கே தருவது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். கேரளாவில் குவின்டால் ரூ. 120 விலையில் 60,000 டன் நெல்லை அந்த மாநில அரசு வாங்கியதால், பின்னால் வெளிச் சந்தையில் விலை ரூ. 120—க்கு மேல் உயர்ந்ததால் மேற்கொண்டு நெல் வாங்குவது நிறுத்திவிட்டதாகவும் அதே போல் தமிழக அரசு ஏன் ஒரு 5 லட்சம் அல்லது 10 லட்சம் டன் நெல்லை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள் மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைக்கு மேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்துள்ளது. அதோடு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிய கொள்முதல் செலவிற்கு ரிசர்வ் வங்கி பணம் கொடுப்பது சந்தேகமே. கேரள அரசு அதிக விலை கொடுத்து வாங்க அறிவித்தவுடன் மத்திய அரசு ஆட்சேபித்ததும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவது நிறுத்தப்பட்டதாகவும், மொத்தத்தில் சுமார் 3000 டன் அளவுதான் குவிண்டால் ரூ. 116 அளவில் வாங்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது.

அதே பிரச்சினை பற்றி உறுப்பினர் மாண்புமிகு கோவிந்தராசன் அவர்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நெல்லின் விலையில் சரிவு இருப்பதாகவும் மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலையில் கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். சென்ற குறுவை உற்பத்தியின் போது இந்திய உணவுக் கார்ப்பரேஷனால் திறக்கப்பட்ட நெல் கொள்முதல் நிலையங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும், சிதம்பரம் வட்டத்திலும் அங்கே தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 12 நிலையங்களும்,

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 5 நிலையங்களும் இந்த வருஷத்தில் திறக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிச் சந்தை விலைகளையும் தொடர்ந்து கண்காணித்து வருகிறோம். தேவை ஏற்படின் மேலும் கொள்முதல் நிலையங்கள் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற 1½ ஆண்டுகளில் உணவுத் துறையை நோக்கும்போது நெருக்கடியோ தட்டுப்பாடோ ஏதும் இல்லை. உணவு நிலைமை வசதியாக இருக்கிறது. நியாயமான விலைக்கு அரிசி தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. மற்ற பொருள்களின் விலையும் முன்பு இருந்ததைவிட குறைவாகவே உள்ளது. இது மிகுந்த மன நிறைவை அளிக்கும் சாதனை என்று கூறாவிட்டாலும் அந்த அளவிற்கு சூழ்நிலை உருவாகி இருப்பதைக் கண்டு நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

கோதுமைக்குச் செய்துள்ளது போலவே நெல்லுக்கும் சாகுபடிக்கு ஆகும் செலவின் அடிப்படையில் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்றும் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 130 கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அந்த அளவிற்கு நெல்லின் கொள்முதல் விலை உடனடியாக உயர்த்த சிரமமாக இருந்தால் கோதுமைக்கு ரூ. 115 கொடுப்பது போல் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்றும் தமிழக அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளது. தொடர்ந்து இக் கருத்தை வலியுறுத்தி வருவோம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 3—10]

தொடர்ந்து இந்தக்கருத்தை வலியுறுத்துவோம். நெல் கொள்முதல் விலையில், குவின்டால் ஒன்றுக்கு 85 ரூபாய்தான் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. இதற்கு மேல் தனியாக போனஸ் ஆகவோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலோ கொடுக்கக் கூடாது என்பதை மத்திய அரசு தெளிவாக்கியிருக்கிறது. நாம் கொள்முதல் செய்வதற்கு ரிசர்வ் வங்கி 60 கோடி முதல் 100 கோடி ரூபாய் வரை முன்பணம் தருகிறது. மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள விலையை விட அதிகம் கொடுத்து நாம் கொள்முதல் செய்தால் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பணம் கொடுக்க வசதியில்லாமல் போகும். மேலும் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தும் போது நுகர்வோருக்கு வழங்கும் அரிசியின் விலையைக் கூட்ட நேரிடும். ஏனென்றால் கோதுமைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கின்றபடி மானியம் கொடுத்தால்தான் நுகர்வோர் கொடுக்கும் விலையை ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆகையால் நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தொடர்ந்து

வலியுறுத்தி வருகிறோம். மத்திய அரசு மானியம் கொடுக்காத வரையில் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வழியில்லை. ஆகையால் நம்முடைய கோரிக்கையை மத்திய அரசை ஏற்றுக் கொள்ள செய்வதுதான் ஒரே வழி என்று தமிழக அரசு கருதுகிறது. இந்த அடிப்படையில் தன்னுடைய கருத்தைத் தெளிவாக மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கேரள மாநிலத்தில் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 120 ரூபாய் அனுமதித்து அந்த அளவில் அங்கே நெல் கொள்முதல் செய்யப் படுகிறது என்ற தகவல் இங்கே கூறப்பட்ட இந்த விலையில் 60,000 டன் வாங்கப்படுகிறது என்று அழகர் சாமி அவர்கள் கூறினார்கள். அதன்படி ஏன் இங்கும் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க நாம் எந்தெந்த வழிவகைகளைக் கடைபிடிக்கின்றோமோ அவைகளை இந்திய அரசுக்குக் கூறி, எந்தெந்த வகைகளிலே இந்த விலையை அதிகரிப்பதற்கு நாம் முயற்சி செய்து, அதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமோ அவைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் அண்மையில் டெல்லிக்குச் சென்ற போது கூட, இப்போது நிதியமைச்சராக பதவி ஏற்றிருக்கிற துணைப் பிரதமர் சரண்சிங் அவர்களைச் சந்தித்தபோது இதுபற்றி வலியுறுத்திக் கூறி, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற சங்கடங்களை, அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற கடன்களை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமைகளை, அதிலும் 'பினல்டி' தொடர்ந்து கட்ட வேண்டுமென்றால் அது வட்டிக்கு மேல் வட்டி ஏறிவிடும். முதலில் வாங்கிய முதலைவிட 3 மடங்கு, 4 மடங்கு உயர்ந்து விடும். என்கின்ற அந்த நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு புரிந்து கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, புரிந்து கொள்ளும் வகையில் புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி எல்லாம் அவர்கள் சிந்திக்க முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையில் நான் ஒன்றை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களோ இல்லையோ, ஏதாவது ஒரு வழியில் இதற்கு ஒரு விமோசனம் காண முற்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஒருவேளை சில சமயங்களில் நாம் எதிர்பார்ப்பதைவிட வேறு வகையிலான முடிவு ஏற்படுவதும் உண்டு. என்றாலும் நம்முடைய நல்ல எண்ணத்தை நம்முடைய கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு, அனைத்துக் கட்சியினரும்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இதிலே ஒருமனதாக இருப்பதால் இதை நீண்ட நாட்களுக்கு அவர்கள் அலட்சியப்படுத்த மாட்டார்கள் என்பதை நான் நம்புகிற காரணத்தால் தான் அவர்கள் ஒரு நல்ல வழிமுறையைக் காண்பார்கள், தள்ளிவிட மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நல்ல முடிவை எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொன்னேன். அந்த அளவில் நாங்கள் சில முறைகளை ஏற்படுத்த விரும்பி, ஆங்காங்கே சில தாலுக்காக்களில் நெல் கொள்முதல் செய்யும் முறைகளை மேற்கொண்டோம். அதாவது ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒருவர் வைத்திருந்தால் அவரிடமிருந்து ஒரு குவின்டால் நெல் வாங்கப்படும். ஒரு ஏக்கர் முதல் 5 ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்திருந்தால் முதல் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஒரு குவின்டால் வீதமும், அதற்கு மேற்பட்டு எத்தனை ஏக்கர் வைத்திருக்கிறரோ அதற்கு ஏக்கருக்கு இரண்டு குவின்டால் வீதமும் வாங்கப்பட ஆணையிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

நான் முன்பே குறிப்பிட்டது போல இத்திட்டத்தின் கீழ் 3 ஆயிரம் டன்னிற்கும் கேரள அரசு கொடுக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டி தமிழகமும் இந்த விலையைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது விரும்பத்தக்கதாக இருக்காது என்று எடுத்துக் கூறும்போது அவர்கள்எந்தெந்த தாலூக்காக்களில் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பதை நாமும் பின் பற்ற முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் செய்ததை நாமும் செய்ய முடியாது என்பதையும் எடுத்துக்கூறி நம்முடைய பிரச்சினை மிகப் பெரியது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு வெளிநாடுகளுக்கு நம்முடைய தேவைக்கு போக மீதி இருக்கின்ற நெல்லை நேரடியாகக் விற்பனைக்குக் கொடுக்க, விற்க, ஒருவேளை நமக்கு உரிமை வருகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் விவசாயிகளுக்கு மிக நன்மை உண்டாக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகும் என்ற எண்ணமும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அதையும் நாங்கள் எந்த அளவிலே சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவில் சொல்லி இருக்கிறோம். அவர்கள் அனுமதி கொடுப்பது என்பது தெரிந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும் நாங்கள் முயற்சிக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ''ஒரே வேலை செய்யக்கூடிய டிப்பார்ட்மெண்ட் ஓர்க்கர்க்கு அதிகச் சம்பளம், அதாவது கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 5, ரூ. 4 என்ற வகையில் மின்சார துறையிலும், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் துறையிலும் கம்பத்தை உண்டு பண்ணுபவர்கள், கம்பத்தை நடுபவர்கள், லைனை இழுப்பவர்கள்,

இப்படி ஏற்கனவே டிப்பார்ட்மெண்டில் செய்யப்பட்ட அந்த வேலைகள் பூராவும் கான்ட்ராக்டர்களால் செய்யப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்'' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் சட்டத்தின் கீழ் வேலையை ஒப்படைப்பவர்கள் ஒப்பந்தக்காரர்களை அவர்கள் பயன் படுத்துகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்தலாம்; ஆனால் எந்த விகிதத்தில் அவ்வூதியம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென வற்புறுத்த இயலாது. ஊதியம் கொடுக்கப்பட வில்லையாயின், அத்தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஊதியத் தொகையை ஒப்பந்தக் காரர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய தொகையிலிருந்து பிடித்துக் கொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நிறைவேற்றுவதற்கு இரண்டு, மூன்றாண்டு காலமெடுக்கின்ற பெரிய மின் திட்டங் களின் வேலைகளில் மின்வாரியத் தொழிலாளர்களை ஈடு படுத்த இயலாது. இதுபோன்ற வேலைகள் ஒப்பந்தக்காரர் களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. சில இடங்களில் இத் தொழிலாளர்களுக்கு வாரியத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப் பதை விட குறைந்த ஊதியம் கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இதை இந்த அரசு கவனித்துக்கொள்ளுகிறது என்ப தையும் இதைப்பற்றி நிச்சயமாக ஏதாவது வழிவகை ஏற் படுத்த முடியுமா என்பதையும் இந்த அரசு சிந்திக்கும் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே பொதுப்பணித் துறையைப் பற்றிப் பேசும் போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள், ''ஆயிரம் யூனிட்டுக்கு மேல் என்றால் 15 பைசா கட்டவேண்டும். இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து ஒரேயடியாக 12 பைசா என்று நிர்ணயித்துவிடுங்கள். அதற்கு மேல் ஒரு பைசா கூட வேண்டாம். அதற்குமேல் சர்ச்சார்ஜ், மீட்டர் சார்ஜ் என்றெல்லாம் போடாதீர்கள். 12 பைசா போடும்படி வர்த்தக சபைகூட சொல்வதற்குக் காரணம், விவசாயத் தொழில் என்பது ஒரு முக்கியமான தொழில், எனவே, விவசாயி களுக்கு இந்த மின்சாரத்தை இனாமாகக் கூட கொடுக்கலாம்'' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

குறைவழுத்த முறையில் மின்சார வாரியத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு அடக்க விலை சுமார் 45 காசு. ஆனால் சிறு விவ சாயிகளுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 12 பைசா வீதமும், மற்றவர் களுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 14 பைசா வீதமும் மின்சப்ளை செய்யப்படுகிறது. இந்த அடிப்படைக் கட்டணங்கள் தவிர மாதமொன்றுக்கு இணைப்பு ஒன்றுக்கு உயரளவு ரூ. 5-க்கு உட்பட்டு பரிதித்திறன் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.25 என்ற நிர்ணயக்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கட்டணமும், மீட்டர் வாடகை மாதமொன்றுக்கு ரூ. 4 வீதமும் வசூலிக்கப்படுகிறது. இக் கட்டணங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டாலும் மின்வாரியத்தின் அடக்க விலைக்கு 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளது. எனவே, விவசாயக் காரியங்களுக்கான மின் கட்டணத்தை மேலும் குறைக்க இயலாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விளக்கத்திற்கு பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து மாண்புமிகு திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள், "இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை; இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் எப்படி அலட்சியமாக நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலே ஜேடர் பாளையம் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அங்கே 1977 ஆம் ஆண்டிலே ஏப்ரல் மாதத்திலே ஒரு கசிவு, லீக்கேஜ் ஏற்பட்டது. அந்தக் கசிவைச் சரிக்கட்டுவதற்காக ஒரு திட்டம் போடப் பட்டது. அதற்கு இட்டத்தட்ட 48 இலட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டது. செலவாகியிருப்பது 36 இலட்சம் ரூபாய் தான். இந்த வேலையில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். அதை பகிரங்கமாகச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்க கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொல்லி நான் இரகசியமாக கடிதம் எழுதி அன்றைக்குப் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. இராமச்சந்திரனுக்கும் முதலமைச்சருக்கும் விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினேன்''. என்று கூறினார்

[பிற்பகல் 3.20]

ஆனால் இதுவரையில் ஒரு நடவடிக்கையும் கிடையாது. இதிலே 10,000 ஏக்கர் பாசனவசதி குறைந்து 10 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொல்லி கலெக்டருக்கு பொதுமக்கள் மனுக்கொடுத்து கலெக்டர் அதைப்பற்றி விசாரித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் குறை கூறினார்கள்.

1977ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஜேடர்பாளையம் அணையில் இராஜ வாய்க்காலுக்கு தண்ணீர் எடுக்கப்படும் பகுதியில் அணைக் கட்டிற்கு அடியில் இலேசான கசிவு ஏற்பட்டது. ரூ. 1,000 செலவு செய்து ரூ. 5,000 முதல் ரூ. 6,000 வரை பில் போட்டு எடுத்துள்ளது. இதற்கு ஒப்பந்தக்காரர் என்பவரைக் கூட்டு சேர்ந்து இளநிலைப் பொறியாளர் திரு. கே. சின்னசாமியே வேலை செய்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நாமக்கல் தாலுக்காவில் 1977 புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் படாத பகுதி என அரசுக்குத் தகவல் தந்த அதே அதிகாரி களால் பிறகு புயல் வெள்ளத்தால் அவை பழுதேற்பட்டுள்ள தாகத் தகவல் தரப்பட்டுள்ளது என்ற குற்றச்சாட்டையும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஜேடர்பாளையத்தில் கொரம்பு கட்டவும் மோகனூர் வாய்க்காலில் அளவு எடுக்காமலே மதிப்பீடு தயாரித்து ஒப்புதல் பெறாமலே வேலை செய்கிறார்கள். 1977–78லும் இதேமாதிரி மோகனூரில் தலைப்பு கொரம்பு கட்டாமலே பொய் பில் ரூ. 50,000 மோசடி செய்யப்பட்டுள்ளது போன்ற குற்றச் சாட்டுக்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஜேடர்பாளையம் அணையில், அணைக்கட்டு வேலைகளில் சில குறைபாடுகள் நடந்திருப்பதாக புகார் கூறி ஒரு கடிதம் 1978-ல் அரசாங்கத்திற்கு வந்துள்ளது. இந்தக் குற்றச் சாட்டு விசாரணை செய்யப்பட லஞ்ச ஊழல் புலனாய்வுத் துறைக்கு 10—7—1978-ல் அனுப்பி உள்ளது. ஆகவே, அவர்கள் கொடுத்துள்ள புகார் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வில்லை என்பது உண்மை அல்ல. விசாரணை நடந்து வருகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய முறைகேடுகள் பற்றி விரிவாக விளக்கிக் கூறுவது அரசாங்கத் தால் இயலாது. அந்த வகையில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். பரம்பிக்குளம் பாசனத்தில் 1½ லட்சம் ஏக்கராவை மேலும் சேர்க்கலாம் என்று உத்தரவு அன்று போடப்பட்டது. அன்று அமைச்சராக இருந்த ப.உ.ச. அவர்கள் தான் போட்டார்கள். அந்த உத்தரவு ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்தில் நிறுத்திவைக்கப்பட்டு மீண்டும் இப்போது அது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் பரம்பிக்குளம் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு 4 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப் பட்டது என்றும் ஆனால் பரம்பிக்குளம் திட்டம் வந்ததா என் றால் இல்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். மாறாக என்ன வருகிறது? பொள்ளாச்சி பகுதியில் 6,000 ஏக்கரா இந்த பாசனத்தி லிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமா என்று கூறி அவர் கள் இந்த அரசு சரியாக காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டத் தின்கீழ் பொள்ளாச்சி வட்டம்20,450 ஏக்கர்கள் உடுமலைப் பேட்டை வட்டம் 29,710 ஏக்கர்கள், பல்லடம் வட்டம் 26,700 ஏக்கர்கள், தாராபுரம் வட்டம் 38,150 ஏக்கர்கள், மொத்தம் 1,15,000 ஏக்கர்களுக்கு பாசனவசதி விரிவுபடுத்த திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது. சீராகப் பயன்படுத்தத் தக்கமுறையில் இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இந்த வட்டங்களில் பாசன வசதிகள் நிர்ணயிக்க அதற்குரிய மதிப்பீடுகள் தயார் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்த முறையிலேயும் இந்த அரசு அலட்சியப்படுத்தவில்லை. அதற்கு வேண்டிய டணிகளை அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, காவிரிப் பிரச்னை என்னவாயிற்று என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். காவிரிப் பிரச்சினை பற்றிப் பேச முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். டில்லிக்குப்போய் வந்து மீண்டும் என்ன நிலைமை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டு சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதுவரை என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. காவிரிப் பிரச்னையில் இந்த அரசு முறையாக, தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சுமத்தியிருக்கிறார்கள். காவிரிப் பாசனத்தில் தமிழ்நாடு தற்போது பயன்படுத்தும் மொத்தத் தண்ணீரில் 100 டி.எம்.சி. தண்ணீரை சேமிப்பு மூலமாக குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மைய அரசு மீண்டும் வலியுறுத்தி வருகின்றது. இதை இந்த அரசு சாத்தியமானதாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. அதோடு, 1976-ம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சியின்போது ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதாகவும் இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொண்டு பேச்சு வார்த்தைகள் தொடரவேண்டும் என்றும் மைய அரசும் கர்நாடக அரசும் கேளர அரசும் வற்புறுத்தி வருகின்றன. இந்த ஒப்பந்தம் தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை என்பது நமது கருத்து. எனவே, இந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் முன்னேற்றம் எதுவும் காண முடியவில்லை. இதைப்பற்றி மேற்கொண்டும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யலாமா என்று கேட்டு கோப்பில் ஒரு சுற்றாணை எழுத உத்தரவிடுகிறேன். வெகு விரைவில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் அந்த கோரிக்கை வரும். அதில் என்ன யோசனை சொல்லப்படுகிறதோ அதைக் கேட்டு, இந்தப் பிரச்னையில் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதையும், அதே நேரத்தில் இதில் அவசரப்பட்டு அரசே எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்க விரும்பவில்லை என்பதையும் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்’ திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தினாலும், 1976-ம் ஆண்டில் ஆளுநர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ் அப்போது ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிற ஒப்பந்தத்தில் பேசி முடித்து விட்ட விஷயமாக இது கருதப்படுகின்ற காரணத்தால் அதே நேரத்தில் அந்தக் கொள்கையை, அந்த முடிவை நாம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற நிலையில் மேப்பில் கணக்கு எடுக்க வேண்டும்

என்றும், அதில் எங்கள் பங்கை கொடுத்து விட்டால், அதை எப்படி பயன்படுத்திக் கொள்வதைப் பற்றி நாங்கள் முடிவு செய்து கொள்வோம் என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். என்றாலும் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறுக்கிட்டு நம்மை கட்டுப் படுத்திக் கொள்ள முடியாது என்கின்ற காரணத்தால் தான் இந்த பேச்சு நீண்டு கொண்டேயிருக்கிறது. விரைவில் இந்தப் பிரச்னை பற்றி தீர்க்க வேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது என்றாலும், இன்னும் அவர்கள் நட்புறவோடு பேசுவது போல் காணப்படுவதால், இந்தப் பிரச்னையில் முடிவு ஏற்பட கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறதே தவிர இப்படிப்பட்ட காவிரி நதி நீர் பிரச்னையில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தமிழகத்திற்கு கிடைத்தாக வேண்டிய உரிமை கிடைத்தாக வேண்டும், தந்தாக வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு பின்வாங்காது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு உறுதி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் போராட்டத்தை யொட்டியும் மின் கட்டணத்தை யொட்டியும் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றியும் சில கோரிக்கைகளை சிலர் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின் கட்டணம் 10 பைசா, 9 பைசா என்றிருந்தது உயர்த்தப்பட்டது, முன்பு அதாவது 1970-ல் நடந்த போராட்டத்தின் விளைவாக இந்தக் கட்டணம் குறைக்கப்பட்டு, மீண்டும் 1972-ல் மின் கட்டணம் ஒரு அளவுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட பின்னால், அவசர நிலை காலத்தில் சற்று மேலும் உயர்த்தப்பட்டு, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் 12, 14, 16 பைசா என்றிருந்த நிலையை 14, 12 என்ற அளவுக்கு எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் நேரில் ஒப்புக் கொண்டு விட்டு, பின்னால் வெளியே வந்து சில போராட்டங்களை தொடங்கிக் கொண்டிருப்பதின் விளைவாக, இப்போது மின் கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்வதும், அது மட்டுமல்ல, மின் கட்டணம் மட்டுமல்ல, வரியையும் கட்ட வேண்டாம் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு சிலர் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டியது கடமை என்று எண்ணுகிறேன். எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது, ஜப்திகளுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதற்கான ஒரு குறிப்பை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டுவது, இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கின்ற சந்தேகத்தை தீர்க்கும் என்று நம்புகிறேன். கூட்டுறவு கடன் வசூல் சம்பந்தமாக எந்த அளவுக்கு காலம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்திருக்கிறோம். 7—4—78-ல் எல்லா விவசாயிகளும் இரண்டு மாதத் தவணை கட்டினால் போதும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. 78-ல் சிறு விவசாயிகள் மீது நடவடிக்கை தேவையில்லை என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. 15-12-1978-ல் உயர்மட்டக் குழுவின் அறிக்கை மீது நடவடிக்கை

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எடுப்பது வரையில் நடவடிக்கை இல்லை என்று கூறி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. இந்த குழுவின் அறிக்கை வராத காரணத்தால் இப்போது பெப்ருவரி 15 வரை நடவடிக்கை இல்லை என்று முடிவு செய்து, அதற்குப் பிறகும் உச்ச மட்ட கமிட்டி இன்னும் தனது அறிக்கையை தரவில்லை, விரைவில் இதன் முடிவு அறிவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்ப்பதால், அதுவரை தவணை கொடுத்திருக்கிறோம். இருப்பினும், இதில், முக்கியமாக மின்சாரக் கட்டண வசூலில் ஒரு இறுதியான முடிவுக்கு வரவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 3-30]

சில நேரங்களில் அரசியல்வாதிகள் தான் ஏதோ தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையின் விளைவாக தங்களுடைய எண்ணங்களை வெளிப் படுத்திக் கொள்வதற்கு சில சூழ்நிலைகளை பயன்படுத்தி கொள்வார்கள் என்ற குறை கூறப்பட்டாலும், தனிப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டில் ஒழுங்கீனத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நிலைமையும், அதிலும் ஒரு கட்டுப்பாடான பொது நன்மையை குலைக்கும் வகையில், ஜாதியின் பெயரால் சில நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்துவது போல், விவசாயிகளை தூண்டுகிற காரியங்களை செய்வதற்கு தங்களை ஈடு படுத்திக் கொண்டு, அதில் ஒப்படைத்துக் கொண்டு செயல் படுகின்றவர்கள், அந்த வகையில் தொடர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தால் இந்த அரசு அதை அனுமதிக்க முடியுமா என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக சிந்திப்பார்கள் என்பதும், அந்த முறையில் வரிகொடா இயக்கத்தை பற்றி பேசுவதோ, வரி கொடுக்காதீர்கள் என்று சொல்வதோ, இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற ஜனநாயக அமைப்பில் ஜனநாயகத்தை நன்கு உணர்ந்த இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு நிச்சயம் ஆதரவு தர மாட்டார்கள் என்றும் இந்த அரசு நிச்சயமாக நம்புகிறது. அரசு ஏதோ பிடிவாதமாக அல்லது வேண்டுமென்றே அலட்சியப் படுத்தி, பழி வாங்கும் நோக்கோடு காரியங்கள் செய்வார்களானால், அதைக் கண்டிப்பதற்கும், அதைப்பற்றி எடுத்துரைப்பதற்கும் வேறு வழி முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கடமையும், பொறுப்பும், உரிமையும் இருக்கின்றன. அந்த வகையிலே இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திலே கருத்துக்கள் தெரிவித்தால் உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அதே நேரத்தில் வரி கொடா இயக்கத்தைப் போன்ற மக்களைத் தவறான வழியில் தூண்டி விட்டு, அந்த வகையிலே அவர்களை இழுத்துச் செல்கின்ற செயல் முறைகளுக்கு இந்த மாமன்றம் நிச்சயமாக ஆதரவு தராது என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

வணிக வரித் துறை, மற்றும் அற நிலையத் துறை ஆகியவை களைப் பற்றியும் இங்கே கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. நண்பர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் அதைப் பற்றி பேசியபோது, கெய்வார் கமிட்டியின் அறிக்கை என்ன ஆனது என்றும், 26—10—1978 அன்று சமர்ப்பித்த அந்த கமிட்டியின் பரிந்துரை மீது துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வில்லை என்றும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நிர்வாக சம்பந்தமான நடைமுறைகளுக்கு கட்டுப் படாத பரிந்துரைகளை எடுத்துக் கொள்வது என்றும் , அதற்கு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் அவர்கள் கேள்விக்குப் பதிலாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில சட்டத்திற்கும், விதிகளுக்கும் திருத்தம் தேவைப்படாத பரிந்துரைகளை அமுல்படுத்துவது பற்றி வணிக வரி வாரியம் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. சட்டத்திற்கும், விதிகளுக்கும் திருத்தம் தேவைப்படும் பரிந்துரைகள் தனித்தனியாக அரசு பரிசிலனை செய்து, அதற்கான துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

இதிலே பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன என்பதையும், அதைப் பற்றி குறிப்பிடுவது அவசியம் என்றும் நான் நினைக்கிறேன். ஒரு முனை வரி விதிப்பதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. பல முனை வரியை ஒரு முனையாக மாற்றக் கூடாதா, செய்யக் கூடாதா என்று கேட்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக ஆய்வு செய்வதற்கு 1972-லே சிறப்பு அதிகாரி தன் அறிக்கையிலே பல முனை வரி விதிப்பதிலே இருந்து முழுமையாக ஒரு முனை வரியாக மாற்றுவது இயலாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கெய்வார் கமிட்டியும் தனது அறிக்கையிலே இதே பரிந்துரையைத் தான் செய்துள்ளது. பல முனை வரியை, ஒரு முனை வரியாக மாற்றுவது என்றால், அதனுடைய உற்பத்தி வினியோகம், மக்களின் வாங்கும் சக்தி ஆகியவை பரவலாக இல்லாமல் சுலபமாக இருக்க வேண்டும். மேற் குறித்த கட்டுப்பாடுகளுக்கு இணங்க தற்போது பல முனை வரியை, ஒரு முனை வரியாக மாற்றுவது பற்றி நடைமுறையில் உள்ள நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப ஆய்ந்து முடிவெடுக்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த இடத்தில், நான் சொல்ல விரும்புவது, எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தோம். ஒரு முனை வரியா, பல முனை வரியா என்பது பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்தாக வேண்டும். அது மக்களுக்கு எந்த வகையில் நன்மை, தொல்லையாக இருக்காது என்பதை ஆய்ந்து பார்த்து, அதற்கேற்ப நடவடிக்கையில் இறங்குவோம், துரிதப் படுத்தி செயல் படுவோம் என்ற கருத்தை நாங்கள் வெளியிட்டிருந்தோம். அந்த முறையிலே இதற்கு நாங்கள் மிகுந்த அக்கரை காட்டி, இதற்கு ஒரு நல்ல வழிவகை காணக்கூடிய முறையில், மற்றவர்களுக்கு தொல்லை இல்லாமல், அரசே ஒழுங்காக, அரசுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் நிறை வேற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வணிகர் நல வாரியத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. 1975 ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாட்டில், கும்பகோணம் வர்த்தகக் கழகம்'' வணிகர் நல வாரியம்'' அமைப்பது குறித்து அரசுக்கு ஒரு குறிப்பு அனுப்பியது. அதை அரசு பரிசீலனை செய்தது. விற்பனை வரியை பண்டங்களை வாங்குவோர் செலுத்து கிறார்கள். வியாபாரிகள் செலுத்தவில்லை. வருமான வரி செலுத்துபவர்களுக்கோ, அல்லது எக்சைஸ் வரி செலுத்துபவர் களுக்கோ இம்மாதிரி ''நல வாரியம்'' ஏற்படுத்தப்படவில்லை. நலிந்த வியாபாரிகளுக்கு உதவி தேவைப்பட்டால், நாட்டிலுள்ள வங்கிகளை அணுகி உதவியாக கடனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆகவே மக்கள் செலுத்தும் வரிப் பணத்திலிருந்து, வியாபாரிகள் நலனுக்கு அத்தகைய வாரியம் தேவையில்லை என்று அரசு முடி வெடுத்துள்ளது.

விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை நியமிப்பது சம் பந்தமாக அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவராக திரு. மாரிமுத்து அவர்கள், விவசாயிகள் கடன்கள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும், விளைச்சல் கிடையாது என்று அவர்கள் போராடுகிறார்கள், அதைப் பற்றி அரசு கருத்தில் கொண்டு கருத்தைச் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

திரு. அழகர்சாமி அவர்களும், கூட்டுறவுக் கடன்களை வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்போது இப்படிப்பட்ட கார ணங்கள், சட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டு வரப்படுகின்றன. காரண காரியத்தில் 1974–75, 1977–78 ஆம் ஆண்டுகளில் எல்லாம் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு வசூல் ஒத்தி வைக்கப் பட்டது. ஆனால் இப்போது வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கி றார்கள். விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவ சாயம் செய்வது என்றால் ஆரம்பத்திலேயே முதல் போட வேண்டி யிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் வழங்கப்படும் மொத்த கடனுக்கு ஒரு பகுதியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி மறு நிதியிலிருந்தும் பொது மக்களிடத்தி லிருந்தும் வசூலிக்கப்படும் வைப்புத் தொகையிலிருந்து ஈடுகட்ட வேண்டும். கூட்டுறவு வங்கிகள் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பெறக் கூடிய மூலதனத்தை விட்டுக் கொடுக்க முடியாது. கடன்களை ரத்து செய்வது என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடி யாது. கடன் சுமையினால் விவசாயிகள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அரசு நியமித்திருக்கக் கூடிய உயர் அதிகாரக் குழு ஆராய்ந்து வருகிறது. இக்குழு அறிக்கை கொடுத்த பிறகுதான் அரசு இறுதியான ஒரு முடிவை

எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுவரை கடுமையான நடவடிக்கை மூலம் குறுகிய கால, நடுத்தரக் காலக் கடன்களை வசூலிப்பதை அரசு தடை செய்துள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதேபோல் திரு அழகர்சாமி அவர்கள், 'நீங்கள் கொடுக்கிற வாக்குறுதிகள் எத்தனையோ நிறைவேற்றப்படுவதில்லை; சிறு விவசாயிகளிடம் ஜப்தி பண்ணமாட்டோம் என்று சொன்னீர்கள்; தொடர்ந்து ஜப்தி நடக்கிறது. நில அடமான பாங்கியில் கடன் வாங்கிய காரணத்தால் அவ்வளவும் க்ளோஸ் - 1973 ஆம் ஆண்டில் வாங்கிய கடன் 5,000 ரூபாய்க்கு வட்டி ரூ. 1,507·71 என்றும், தண்ட வட்டி 2,048 ரூபாய் என்றும் இப்படி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் முதலில் பேசும்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதைப் பற்றி நான் அங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நிலைமைகளை இந்தியப் பேரரசு நிச்சயமாகக் கவனித்தே ஆக வேண்டுமென்பதை எந்த அளவுக்கு வற்புடுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நாங்கள் வற்புறுத்தி யிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழக அரசு விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு எப்படியாவது நடந்தது நடக்கட்டும், நாம் நம்முடைய காரியத்தை நடத்திக் கொண்டு போகலாம் என்பது போல் இந்த அரசு இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கேயாவது, எந்த அதிகாரியாவது நாங்கள் இங்கே குறிப்பிடுகிற கருத்துக்கு மாறாக, வாக்குறுதிக்கு மாறாக செயல்பட்டால் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, தெரிவிக்க வேண்டியவர்கள் தெரிவிக்கத் தவறிவிட்டார்களேயானால், மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டினால் தக்க நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கும் என்பதை அரசு சார்பில் உறுதியாக கூறவிரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கர்நாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் கடன்கள் முழுவதையும் ரத்து செய்திருக்கிறது. மராட்டிய மாநிலத்தில் விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டிய கடன் 130 கோடி ரூபாய் முழுவதையும் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். நாம் மட்டும் விவசாயிகளுடைய கடன்களை ரத்து செய்ய முடியாமல் என்ன இடையூறு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கர்நாடக மாநில அரசு நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். மராட்டிய

மாநில அதிகாரிகளையும் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்து தெரிந்து கொண்டது, இன்னும் அமல்படுத்தவில்லை என்றும் அவர்கள் எண்ணத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், செயல்படுத்த முனைகிறார்கள் என்பதுதான் நிலைமை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிலிருந்து அவர்களும் இதற்கான பணத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற வருப்பத்தில் இருக்கிறார்கள். அதிலே அங்கே நிறையப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பிரச்சினைகள் எழுந்திருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு மாநில அரசும் அப்படிச் செய்கிறது என்றால், அப்படிச் செய்வதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கிற நிலைமை இருக்குமானால், தமிழக அரசு மட்டும் வாளா இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்க இந்தியப் பேரரசு ஒத்துக் கொள்கிற நிலைமை இருக்குமானால் நிச்சயமாக தமிழகம் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தத் தயங்காது என்பதை இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 3-40]

வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முத்துசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது சென்ற கூட்டத் தொடரின்போது சிக்கனாங்குப்பம் என்ற கிராமத்திலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்தபடி கூலி கொடுக்கப்படவில்லை, அதற்காக அவர்கள் போராட்டத்தை நடத்தியும் கூட அந்த மிராசுதார்கள் வேலை கொடுக்காததன் காரணமாக அவர்கள் அப்போது சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருந்த போது, நடந்தே இங்கே வந்து திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களுடைய தலைமையில் என்னைச் சந்தித்ததாகவும் சந்தித்துத் தங்கள் குறைகளைச் சொன்னதாகவும் சொன்னார்கள், ஆனால் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை, நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி கொடுக்கப்படவில்லை, சொத்துக்கள் சூறையாடப்படுகின்றன, வழக்குகள் போடப்படுகின்றன என்று சொன்னதாகவும், அப்போது நான் உறுதிமொழியைச் சொல்லி ஒரு வாரத்திற்குள் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதாகச் சொன்னேன் என்றும் ஆனால் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமல் இன்னும் 36 பேர்கள் கோர்ட்டிற்கு அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை, மிராசுதார்கள் அவர்களுக்கு இன்னும் வேலை கொடுக்கவில்லை, அவர்களுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட கூலி வழங்கப்படவில்லை என்றும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்,

வருவாய் வாரியம் மூலமாக செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சியாளரைக் கலந்தாலோசித்தபோது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு முறையாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி வழங்கப்படுகிறது

என்ற தகவலைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறைந்த அளவு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது என்ற புகார் வருமானால், அதன் மீது தனி நடவடிக்கை இப்போது தேவையில்லையென்றிருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை தேவை என்ற கட்டாயம் உருவாக்கப்படுமானால் இந்த மாமன்றத்தின் எண்ணத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற இந்தத் தமிழக அரசு நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளும், அவர்களுக்குக் கூலி குறைத்துக் கொடுப்பதை, சட்டபூர்வமாகத் தடுக்க, அவர்கள் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் ஆட்களை வைத்து அவர்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவார்களானால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. பண்ணை சேதுராம் அவர்கள் பேசும்போது..

திரு. துரை முத்துசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற கூட்டத்தின்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் 36 வழக்குகள் அவர்கள்மீது போடப்பட்டிருக்கிறது; அவைகளை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்றும், திருட்டுப்போன சொத்துக்களைத் திருப்பி வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது, இன்னும் வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் வெளியிட்ட கருத்துக்களை அவர்கள் ஒரு முறை அந்தப் புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்து எந்த உறுதிமொழியை நான் கொடுத்தேன் என்பதை அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடைமைகள் கிடைத்துவிட்டால் அவைகளை அதிகாரிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் வைத்திருந்து திருப்பித் தராமல் இருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயமாக அதைக் கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டிய நிலைமையை, பொருட்கள் கிடைத்து விட்டனவா என்று பார்த்து அதற்கேற்ப அந்தப் பணியை அவர்கள் செய்யுமாறு தூண்டிவிடுவதன் மூலமாக வேகமாக விரைவாக அவர்கள் அந்தப் பணியைச் செய்ய முன் வருவார்கள் என்ற நிலையில் அந்த வகையில் தான் உறுதிமொழி தந்திருக்கப்படுமே தவிர வேறு வழியில் தந்திருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படுவது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றும் வழக்குகளைச் சட்டப்பூர்வமாக திரும்பப்பெற நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்றும் அதைப்போன்று பல வழக்குகள் திரும்பப்பெற வேண்டியிருக்கிறது என்று ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து திரும்பப் பெறுகின்ற முறையிலே சிந்திக்கப்படுகிறது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் இங்கே நான் குறிப்பிட

விரும்புகிறேன். அரசு நடைமுறையில் சில உத்திரவுகள் எவ்வளவு தாமதமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை அனுபவப் பூர்வமாக தெரிந்தவர்கள் இங்கே நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆகவே துரிதமாக விரைவாகக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தி, நான் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க அவர்களுக்கு உத்திரவிடவும் அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்காதவர்கள், அலட்சியப்படுத்தியவர்கள் மீது வேறான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. பண்ணை சேதுராம் அவர்கள் ஒசூரிலே கோழி வளர்ப்பு விரிவாக்க மையத்தில் நடந்த சம்பவம்பற்றிச் சொல்லி சில விளக்கங்களைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுள்ளார்கள். நான் அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் இங்கே திரும்பப் படிக்கவில்லையென்றாலும் என்னுடைய பதிலிலே அது விளக்கமாக வரும் என்று நம்புகிறேன்.

ஒசூர் மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையில் கண்காணிப்பாளர் 13—7—1967 மற்றும் 14—7—1967 அன்று திடீரென சோதனையிட்டு அப்பண்ணையின் பறவைகள் இருப்பினைக் கணக்கெடுத்தபோது பல இனங்களைச் சேர்ந்த 3,148 பறவைகள் குறைந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது,

10—2—1972 அன்று பிரத்யேக தணிக்கைக் குழு ஒன்று இவ்விழப்பின் அளவினைக் கணக்கிட்டு இதற்குக் காரணமான அலுவலர்களின் பங்கு குறித்து ஆராய அனுப்பப்பட்டது. தணிக்கைக் குழுவின் கண்டுபிடிப்புக்கள் கீழ்க்கண்டவாறாகும் :—

கோழிப் பிரிவின் பொறுப்பில், கால்நடை உதவி மருத்துவர்களான டாக்டர் எஸ். சாரங்கபாணி, டாக்டர் வி. நாகராஜன் மற்றும் டாக்டர் சி. பி. இரகுவரன் ஆகியோர் இருந்தனர்.

ஆவணங்களின்படி 3,153 பறவைகள் குறைந்தன, அவற்றின் மதிப்பை இன்னும் சரியாக மதிப்பிட முடியவில்லை என்று சொல்லுகின்ற காரணத்தால், குஞ்சுகளா, பறவை இனங்களா என்று எந்த அளவிற்கு விலை மதிக்கக்கூடியது என்பதுப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள், விரைவிலே சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கொஞ்சம்கூட, இரக்கம் காட்டாமல் அவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க இந்த அரசு அதிகாரப்பூர்வமாக, சட்டப்பூர்வமாக எதையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அதைப் பயன்படுத்தி அத்தகையவர்களை நிச்சயமாகத் தண்டிக்கும் என்பதையும் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : ஒசூரில் வசூல் செய்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். 3,252 கோழிகளுக்கு 900 ரூபாய் என்று, இது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, வசூலிக்கப்பட்டதாக எனக்குச் செய்தி இல்லை, ஆனால் அப்படி அவர்கள் கொடுத்திருப்பது போன்ற சந்தேகங்கள் அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுவதால் இதைப்பற்றி மீண்டும் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பணியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத் துறை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக்பாட்சா அவர்கள் சில ஐயப்பாடுகளை வெளியிட்டுக் குறிப்பிடும்பொழுது அரசிதழ் பதிவு இல்லாத சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கும்பொழுது இன்னொரு போட்டிச் சங்கத்திற்கு அனுமதி அளித்து இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் ஏற்படுவதற்கு அரசு ஏன் ஒப்புதல் தந்தது என்கின்ற வகையில் கேட்டு, 75 ஆண்டுகளாக ஒரு சங்கம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது இன்னொரு சங்கத்தை அனுமதித்து இருப்பது நியாயம்தானா, எனவே அரசாங்க ஊழியர்கள் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள், எனக்குக் கிடைத்த குறிப்புக்களை வைத்து நான் ஒரு சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். 75 ஆண்டுகளாக அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற அரசு ஊழியர் சங்கம் எதுவும் இல்லை என்று எனக்குக் குறிப்பு தந்திருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள். தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் கழகம் (சி மற்றும் டி பிரிவு) என்னும் சங்கம் தனது 28—3—1978 ஆம் நாளிட்ட கடிதத்தில் அரசின் அங்கீகாரத்தைக் கோரியிருந்தது, அச்சங்கத்தின் கோரிக்கை முறையாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு பின்வரும் காரணங்களுக்காக அங்கீகாரம் மறுக்கப்பட்டது,—

அரசுப் பணிகளில் அரசிதழ் பதிவு பெறாத அலுவலர். அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அலுவலர் என்ற பாகுபாடு நீக்கப்பட்டு ஊதிய விகிதப்படி ஏ, பி, சி, டி எனப் பிரிக்கப்பட்ட பணியாளர்களுக்கான பணி விதிகள் மாற்றம் செய்யப்படவில்லை. இரண்டாம் முறையாக அச்சங்கம் தனது 15—7—1978-ம் நாளிட்ட கடிதத்தில் அரசின் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த பணியாளர்கள் உறுப்பினராக உள்ளதாகவும், 40,267 உறுப்பினர்கள் இருப்பதாகவும் கூறி அங்கீகாரம் கோரியது. அரசு மீண்டும் அச்சங்கத்தின் கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து 3—2—1979-ம் நாளிட்ட அரசாணை பல்வகை எண். 99 (பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்)-ன்படி அச்சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் வழங்கியது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் என்ற கொள்கை பணி விதிகள் குழுவின் (சர்வீஸ் ரூல்ஸ் கமிஷன்) ஆய்வில் உள்ளது, இன்னும் இறுதியான முடிவு கிடைக்கப்பெறவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[பிற்பகல் 3—50]

ஒன்றை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற நிலைமை நாட்டிலே உருவாக்கப்படும் என்றால் அதைப் பற்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு வரவேற்கும், ஒத்துழைக்கும் என்பதையும் இங்கே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

இந்த நாட்டில் சங்கங்கள் புதிது புதிதாக தோன்றினால்தான். அதன் விளைவாக பிரச்னைகள் புதிதாதகத் தோன்றினால்தான் விளைவுகள் நன்றாக இருக்கும் என்றால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் தேவை என்பதையும், இப்பொழுது புதிய சங்கங்கள் தோன்றுவதை தடுக்க சட்டம் இல்லை; புதிதாக சங்கங்கள் வருவதை விரும்புவதும் இல்லை என்று எல்லா உறுப்பினர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தந்த விவரத்தை எடுத்துக் கொண்டு அரசு இந்த முடிவுக்கு வந்தது என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்பற்றி பேசும்போது மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறை பற்றியும், விவசாயிகள் போராட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் ஏற்கெனவே நான் அதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கின்ற காரணத்தினால் மீண்டும் அதை நான் சொல்ல வேண்டியது இல்லை என்று நம்புகிறேன்,

மாண்புமிகு எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் கடயநல்லூரில் காதர் மொகிஜீன் மசூதி அருகே, போலீஸ்காரர்கள் மசூதிக்கு உள்ளே சென்று தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்களை தாக்கினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொன்னதை அவர்கள் எப்படிப் புரிந்து கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள், பாதுகாப்புப் பெற வேண்டியவர்கள் இருக்கின்ற இடத்திற்கு காவல் துறையினர் போக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது என்பதை இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்டாயமாக வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்—அதைத் தவர வேறு வழியில்லை என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

திருநெல்வேலி கடயநல்லூரில் காதர் மொகிஜீன் மசூதிக்குள்ளே இரண்டு முஸ்லீம்—பிரிவுகள் ஒன்று மங்கள் சுந்தர் முஸ்லீம்கள் இரண்டாவது பேட்டை முஸ்லீம்கள்—இரண்டு பிரிவினர் இருக்கின்றனர். இறந்து போன ஒரு முஸ்லீமை ஒரு பிரிவினர் மசூதிக்குள் புதைக்க எண்ணினர்—தமிழ்நாடு "வஃக் போர்டின் வழக்கங்களின்படி அதன் காரணமாக வேறு பிரிவினர் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இருப்பினும் மங்கள் சுந்தர் முஸ்லீம்கள் சவ அடக்கத்திற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தனர்—ஆத்திரம்

அடைந்த பேட்டை முஸ்லீம்கள் தாக்குதல் நடத்தினர், இரு பிரிவினருக்கும் இடையில் கலவரம் வராமல் தடுப்பதற்காக போலீஸ் படையினர் உள்ளே சென்றனர்—ஆத்திரம் அடைந்த முஸ்லீம்கள் அவர்கள் மீது கற்களை வீசினர்—இதனால் கலவரம் ஏற்பட்டு—காவல் துறையினர் 64 பேரை கைது செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது,

கடயநல்லூர் காவல் துறையினர் முறையாக வழக்குகளை எந்த வகைகளில் பதிவு செய்யலாமோ அப்படித்தான் செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதைத்தவிர காவல் துறையினர் மசூதிக்குள் நுழைந்து தாக்கினார்கள் என்பது உண்மை இல்லை என்பதையும் காவல் துறையினர் மசூதிக்குள் நுழையவே இல்லை என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டுமென்றே இப்படிச் செய்யவில்லை என்றும் கூறும்போது, முஸ்லீம் மக்கள் மீது இந்த அரசு மைனாரிட்டி என்ற வகையில் அலட்சியம் காட்டுகிறது என்பதையும், நாங்கள் அவர்களுக்கு ஏதோ பாதகத்தை விளைவிக்க விருப்பப்படுவது போலவும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அவர் அதைச் சொல்லும் போது, இந்தச் சட்டமன்றத்தின் தொடக்கத்திலே 1977-ம் ஆண்டு கூட்டத்தில் அவர் பேசியபோதும், முஸ்லீம்களின் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொண்டார்—நான் அப்போதே கூறியது, எங்கள் கட்சியிலும் மற்றும் பிற கட்சிகளிலும் முஸ்லீம் நண்பர்கள் வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படி முஸ்லீம்களின் பிரதிநிதி அவர் மட்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. நான் ஒருவன்தான் முஸ்லீம்களின் பிரதிநிதி என்று சொல்லவேண்டாம்—என்றுதான் சொன்னேனே தவிர அவர் முஸ்லீம் அல்ல என்றோ, முஸ்லீம்களின் பிரதிநிதி அல்ல என்றோ கூறவில்லை என்பதை அவருக்கு குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தவில்லை என்பதற்காகவும், ஒரு பணியிலே யார்யாரை ஜாதியைப் பாராமல், மதத்தைப் பாராமல், காவல் துறையில் கூட அவர்கள் செயல்படவேண்டும் என்பதற்காக, பொறுப்பு வகிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நியமித்து இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் கூற விரும்புகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் மொய்னுதீன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்,. பகீர் முகமது மாவட்ட நீதிபதி. முகமது அலி காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அப்துல்லா, துணைக்கண்காணிப்பாளர் கோவை நகரம் மகபூப் ஜான், ரகசிய பிரிவு மற்றும் புலனாய்வுத் துறை, கோவை. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரே மாவட்டத்தில் எந்தெந்த துறைகளில் பதவி வகிக்கிறார்கள் என்

பதை குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்கு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாங்கள் முஸ்லீம்கள் என்றோ, கிருஸ்டிய்ன் என்றோ வேறு வகுப்பினர் என்றோ, ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கருதியோ, மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கருதியோ யாரையும் எந்தப் பணிகளுக்கும் தேர்ந்தெடுப்பது இல்லை, வேறுபடுத்தியது இல்லை என்பதையும் நாங்கள் அதிகாரபூர்வமான சீனியாரிட்டி தகுதிப்படி எத்தனை வருடங்கள் எங்கே இருந்தார்கள் என்பதை கருத்தில் கொண்டு எந்தெந்த இடங்களில் மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது அவர் என்னுடைய கருத்துக்களை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்கிற எண்ணத்தில் தான் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். எதற்கு எடுத்தாலும் இந்த அரசு வந்த பிறகு வகுப்புக் கலவரங்கள், ஜாதிக் கலவரங்கள் அதிகமாகிவிட்டது என்று குறைகூறுவதில்—அவர்கள் வேண்டுமென்றே குறைகூறுகிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிடவில்லையென்றாலும், எப்படியோ விளம்பரத்தின் மூலமாகவோ அல்லது அவர்களுக்கு செய்தி அதிகமாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு தரப்படுகிற காரணத்தாலே இங்கே கூறுகிறார்கள் என்ற வகையில் நான் சில உதாரணங்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

1947 ஆம் ஆண்டு வகுப்புக் கலவரங்கள். 1947 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 23 ஆம் நாளன்று மதுரை மாவட்டம் தேவதானம்பட்டியில் இந்துக்களும் அரிசனங்களும் திருவிழா ஒன்றை நடத்தும் வகையில் பஜனை பாடிக்கொண்டு வரும்போது, வழியில் முஸ்லீம்கள் 50 பேர் இந்துக்களைத் தாக்கி காயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். பின்னர் 400 இந்துக்களும், 100 முஸ்லீம்களும் ஆயுதங்கள், கம்புகள் எடுத்துக்கொண்டு வீடுகளுக்கு தீ வைத்துவிட்டனர். இதனால் துப்பாக்கிச்சூடு நேர்ந்தது. இது ஏதோ இந்து முஸ்லீம் கலவரம், ஏதோ மத நம்பிக்கையால் ஏற்பட்ட கலவரம் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்டு மாதம் 5 ஆம் நாளன்று நெல்லை மாவட்டம் மேலப்பாளையத்தில் தேசிய முஸ்லீம் லீகைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது. முஸ்லீம்கள் 4,000 பேர் கூடி கலவரம் செய்ததால் ஒரு. எஸ்.ஐ.யும், 3 காவலர்களும் காயமுற்றனர். எஸ்.ஐ. கீழே விழுந்துவிட்டார். காவல் துறை கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத காரணத்தால் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினார்கள். 3 பேர் இறந்தார்கள். ஒரு எஸ்.ஐ. 3 காவலர்கள் உட்பட 11 பேர் காயமுற்றனர் என்ற செய்தியை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

அதேபோல் நெல்லை மாவட்டம் பாபநாசம் ஹார்வி தொழிலாளி ஒருவர், இதயத்துல்லா இறந்தார். அவர் இறந்தது குறித்து விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று காவலர்கள் கோரிய காரணத்தால் 5,000 பேர் கூடி கற்கள் வீசினர். ஒரு இன்ஸ்பெக்டரும் 13 காவலர்களும் காயமுற்றனர். நிலையைக் கட்டுப்படுத்த காவல் துறையினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். 4 பேர் இறந்தார்கள். 36 பேர் காயமுற்றனர். இதையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுகிறபோது......

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : முதலமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கொடுப்பதை பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. பழைய சம்பவங்களை மீண்டும் நினைவுப்படுத்தி இப்போதுள்ள அமைதியான சூழ்நிலையை கெடுத்துவிடக்கூடாது. இனிமேல் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள், வகுப்புக் கலவரங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும் என்று உறுதிமொழி தந்து அண்ணா வழியைப் பின்பற்றி இந்த நாட்டில் வாழும் எல்லா சமுதாயத்திற்கும் சமநீதி வழங்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தால் போதும். பழைய நிகழ்ச்சிகளை நினைவுகூர்வதால் இப்போதுள்ள அமைதி கெட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, புதுய எந்த ஆர்ப்பாட்டத்தையும் உருவாக்குவதற்காக அதை நான் சொல்லவில்லை. இங்கே வெளியிட்ட கருத்துக்கள் எந்தெந்த உணர்வுகளை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு உருவாக்கப்பட்டது என்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்கு பழைய நினைவுகளை ஏற்படுத்தி, இப்படியும் நடந்தது அந்தக் காலத்தில், அப்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இல்லை. நான் அரசியலில் இருந்தேனா என்பது கூட மக்களுக்குத் தெரியாத நிலையில், அதாவது அரசியலில் நான் விலாசம் இல்லாதவனாக முகவரி இல்லாதவனவாக இருந்தேன் அப்போதே இது நடந்து இருக்கிறது என்பதற்காக இதைச் சொன்னேன்.

[மாலை 4.00].

ஆகவே, இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் இவைகள் நடக்கின்றன என்று கூறுவதைப்போல் இங்கே சிலர் கூறினார்கள். அப்படி அல்ல என்பதற்கு நான் அதைப்போன்ற நிகழ்ச்சிகளை பல்வேறு உதாரணங்கள் மூலம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் மிக வேகமாக என்னென்ன பேசினார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் நினைவு கூர்ந்து கொண்டால்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நல்லது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறனே தவிர வேறல்ல. அவர்கள்தான் நான் இவைகளை இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு என்னை ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. லத்திப் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, வேண்டுமென்றே ஒரு பிரச்சனையைச் சொல்லி, அது மக்கள் மத்தியில் வந்து, அதனால் வேறு விளைவுகள் வந்தால் நிலைமை எப்படி எல்லாம் இருக்கும்-அதனால் அதன் உண்மை என்ன என்பதைக் கண்டுபிடித்த பின்னால் அந்தப் பிரச்சனைப் பற்றி வெளியே கூறினால் என்ன என்று லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்றவர்கள் சொல்லிவிட்ட பிறகு, இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு வகுப்புக் கலவரம் என்றாலும் சரி, ஜாதிக் கலவரம் என்றாலும் சரி, மதக் கலவரம் என்றாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தக் கலவரமானாலும் சரி, இப்படியெல்லாம் நடக்கிறது என்று சொல்லும்போது நான் அவை எந்த நேரத்தில், எந்த கட்டத்தில் நடந்தது என்பதையும் அதன் விளைவுகளையும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாம் 1948 லிருந்தே, அதற்கு முன்னாலிருந்தே கூட நடைபெற்றிருக்கின்றன. நான் இங்கே குறிப்பிடுகின்ற சம்பவங்கள் எந்த ஆண்டிலிருந்து தொடருகிறது எப்படி நடந்தது, எப்படி பாதிக்கப்பட்டது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, அது என்னுடைய வாதத்திற்கு ஆதாரமாக அமையும் என்பதால் வெளியிடுகிறேனே தவிர, வேண்டுமென்றே இது மக்களுக்கு தெரிந்து, புதிய குழப்பம், அல்லது கலவரம் வரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் வெளியிடவில்லை. அந்த எண்ணம் இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக இல்லை. அப்படி ஏதாவது கலவரம் வந்தாலும் அதைத் தடுக்க நாங்கள்தான் இருக்கிறோம், அதைத் தீர்ப்பததற்கு நாங்கள்தான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடவில்லை.

அதோடு, மகாத்மா காந்தியடிகள் சுடுபட்ட நேரத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31 ஆம் நாளன்று கோவை மாவட்டத்தில் ஈரோட்டில் இந்துக்கள் முஸ்லீம் மக்களை தாக்கினார்கள், மசூதியை எல்லாம் சேதப்படுத்தினார்கள் என்ற குறிப்பு என்னிடம் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நான் முன்பே சொன்னதைப்போல காந்தியடிகளைக் கொன்றவன் ஒரு முஸ்லீம் என்ற எண்ணத்தின் காரணமாகத்தான் அப்படிச் செய்தார்கள். இதைத்தான் நான் மேலவையில் குறிப்பிட்டேன். யார் யாரை தாக்கினார்கள், யார் யாரை கொன்றார்கள் என்பதைப் பற்றி முடிவு தெரிவதற்கு முன்னால் நாமாகவே ஒரு முடிவுக்கு

வருவதாக இருந்தால், அது உண்மைக்குப் புறம்பானதாக இருந்தால் கூட அதன் விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சொன்னேன். அப்போது அங்கே இருந்தவர்கள் அது உண்மை என்பதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதைப் போல இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஏதோ ஆபத்தோ அல்லது தாக்குதலோ ஏற்படும்போது முன்னதாகவே இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அல்லது இந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்லது இந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர், அதனால் தான் இப்படிச் செய்தார், இதற்கு இதுதான் காரணம் என்று, செய்தி வெளியிட விரும்பினால் நாட்டிலே அமைதி நிச்சயமாகக் கெட்டுவிடும், உண்மையிலேயே அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிக்காரர் என்று இருக்குமானால், தீர்ப்பு வந்த பிறகு, அவர்களுக்கு என்ன தண்டனை கிடைக்க வேண்டுமோ அது நீதிபதி அவர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டால் அதை நிறைவேற்ற இந்த அரசு நிச்சயமாக தயங்காது; தீர்ப்பின்படி தண்டனையை நிறைவேற்றும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையிலே தான் நான் சொன்ன காரணத்தைக் கூறினேன். தாக்கப்படுகின்றவர் தாக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் - தாக்குகின்றவர் தாக்கிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நான் குறிப்பிடுகின்ற சம்பவங்களை ஆதாரமாக வைத்து, பயன்படுத்தவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே குறிப்பிட்ட ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவர் கொல்லப்பட்டாலோ அல்லது கொல்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலோ அதன் உண்மையான விவரங்கள் தெரிவதற்கு முன்னால் திடீரென்று ஒரு கட்சிக்காரரின் பெயரைச் சொல்லக்கூடாது என்று மேலவையில் சொன்னதாகவும் மேலவை உறுப்பினர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் அவர்கள் அப்படி ஒரு கருத்தைச் கூறுகின்ற அதே நேரத்தில், சென்னையிலே யாரோ கொல்லப்பட்ட சம்பவத்திற்கு அவர்களுடைய முதலமைச்சரவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த புதிய அமைப்புச் செயலாளர் அந்த கொலைக்குக் காரணமானவர்கள் கருணாநிதிக் கட்சிக்காரர்கள்தான் என்று நேற்றும் இன்றும் பத்திரிகையில் செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை. அவர்களுடைய கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். யார் அப்படிச் சொன்னாலும் அவர், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி,

அமைச்சர்களானாலும் சரி, நானாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் அது கண்டிக்கப்பட வேண்டும். இந்த அரசு கண்டிக்கும் என்பதை அவர்களோடு சேர்ந்து நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த முறை மாற்றப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அந்த பத்திரிகையைப் படிக்கவில்லை. நிச்சயமாக அவரிடம் கேள்வி கேட்டு, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை உண்மை தெரிவதற்கு முன்னால் யாரும் சொல்லக்கூடாது என்ற கருத்தை எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். அதன்படி நடந்துகொள்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப் போன்ற இன்னும் சில காரியங்களைப் பற்றி நான் இங்கே கூற விரும்பினாலும் இது போன்ற விஷயங்களிலெல்லாம், மாண்புமிகு அமைதியே உருவான திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள் அவ்வளவு ஆழமாகப் போகவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்குப் பிறகு இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு நான் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை நிறுத்திக்கொண்டு வேறு பிரச்சினைகளுக்குச் செல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இன்னொரு பிரச்சினையை இங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ''தாழ்த்தப்பட்ட மகன் கிறிஸ்துவராக மாறுவதால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக கருதப்பட மாட்டார்கள் என்று சொல்வது, சமுதாய சத்வேகத்திற்கும் நல்லதல்ல. ஜனநாயகத்திற்கும் நல்லதல்ல.'' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எப்பிரிவினையும் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலிலிருந்து நீக்குவதும், அல்லது பட்டியலில் சேர்ப்பதும் மத்திய அரசின் கீழ்வருகின்ற அதிகாரம். சென்ற, மாதம் மத்திய நாடாளுமன்ற குழு ஒன்று தமிழ்நாட்டிற்கும் அண்டை மாநிலங்களுக்கும் வந்திருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியல்மற்றும் மலை ஜாதியினர் பட்டியலில் திருத்தம் சம்பந்தமாக அதாவது சில வகுப்புகளை பட்டியலிலேயிருந்து நீக்குவதும், சில வகுப்புகளை பட்டியலிலே சேர்ப்பதும் பற்றிய பல பொதுமக்களுடைய மற்றும் சில நிறுவனங்களுடைய மனுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அதேபோல மற்ற மாநிலங்களிலேயிருந்தும் அக்குழுவினர் பெற்ற மனுக்களைப் பரிசீலித்து அவற்றை ஒருங்கிணைத்து அந்தந்த மாநில அரசுகளின் கருத்துக்களும் காலக்கிரமத்தில் கேட்கப்பட்டதாக அக்குழுவினர் சென்னையில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசுக்கு கிறிஸ்தவ சங்கங்களிடமிருந்து 75 ஆம் ஆண்டு வந்த பல முறையீடுகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு இந்து மதத்தைச் சார்ந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அனைத்துச் சலுகைகளும் கிறிஸ்துவத்திற்கு மதம் மாறிய தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அளிக்க 1975 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 16

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 26

ஆம் தேதியிட்ட எண். 733 என்ற சமூகநலத்துறையின் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் கல்வி நிலையங்களில் இட ஒதுக்கீடு, பொதுப்பணிகளில் நுழைதல் சம்பந்தமாக, தலை முறை மதம் மாறியமையை கருத்தில் கொள்ளாமல் கிறிஸ்துவத்திற்கு மதம் மாறிய அனைத்துத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உள்ளதுபோல் அவர்களுக்கும் 31 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு செய்வதை விரிவாக்கவும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

கீழ்க்கண்ட சலுகைகள் இந்து மதத்தைச் சார்ந்த தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதைப் போல் கிறிஸ்துவத்திற்கு மதம் மாறிய தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன.

கல்வி முழுக்கட்டணச்சலுகை, மாநில அரசு உதவித் தொகை பெற்ற விடுதிகளில் தங்கிப் பயில்வோருக்கு உதவி, அரசு விடுதிகள் மற்றும் அரசு உதவி பெறும் விடுதிகளில் சேர்தல், வீட்டு மனை ஒதுக்குதல், உழவுத்தொழிலுக்கு நிலங்களை ஒதுக்குதல் ஆகியவை கொடுக்கப்படுகிறது என்றாலும் அடிப்படை வசதிகளான குடிநீர் கிணறுகள், துப்புரவு வசதி, நடைபாதை ஒதுக்கீடு, தெருவிளக்கு மற்றும் இடுகாடு ஒதுக்கீடு போன்றவற்றோடு சில பொருளாதார மேம்பாட்டு திட்டங்களையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அய்.ஏ.எஸ்., அய்.பி.எஸ். முதலியவற்றுக்கு சிறப்பு பயிற்சித் திட்டம், வீடு கட்டுதலும் ஒதுக்கீடு செய்தலும், பால் விநியோகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைக்க நிதியுதவி அளித்தல். விவசாயக் கிணறுகள் தோண்டுதல், உழவு மாடுகள், உழவுத் தொழில் கருவிகள் வாங்க கடன்கள், மானியம் அளித்தல், மற்றும் கூடை பின்னுதல். கைக்குத்தல் அரிசி தயாரித்தல் போன்ற குடிசைத் தொழில்களுக்கு உதவி செய்தல். தொழில் முயற்சி போன்ற திட்டங்களுக்கு மானியம் அளித்தல் சிறு தொழிலுக்கு கடன் அளித்தல் போன்ற வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன, அதோடு கீழ்க்கண்ட சலுகைககள் அவர்களுக்கு நாம் அளிப்பதில்லை.

இந்திய அரசு. படிப்புதவித்தொகையும். கல்வி நிலையங்களிலும் பொதுப்பணிகளிலும் நுழைதல் சம்பந்தமாக 1 சதவித ஒதுக்கீடும் செய்ததால் நாம் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை.

இதைச் சொல்லும்போது திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

''300 வருடங்களாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த கிணறு, சுடுகாடு, அந்தப் பாதை இவைகளில் இப்போது உரிமையில்லை யாம். ஆனால் அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் இங்கே பதில் சொல்லுகிறார். பட்டா இல்லை என்று சொன்னார். பட்டா இல்லாதது ஒரு பதிலா, எப்படி வேண்டுமானாலும் பட்டா வாங்கி கொள்ளலாம். . . .

முகவையிலே வெங்கடேசபுரத்திலே மாளப்பட்டியிலே அவர் களுடைய பாதை அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் அவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள். அடுத்து தஞ்சையிலே ஆண் டுளம்பட்டி என்ற கிராமத்திலே அரிசனங்கள் கொடுமைப்படுத் தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.''

[மாலை 4-10.]

இதுபற்றி ஏற்கனவே சட்டப் பேரவையில் 41-வது விதி யின்கீழ் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 19-ம் நாள் அன்று பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அப்போது இந்தப் பிரச்னைக்கு தீர்மான மாக ஒரு முடிவு காண்பதற்காக வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் ஒரு வரை அனுப்பி அவர்கள் நேரில் பார்வையிட்டு உண்மை நிலை யை அறிந்து ஒரு சுமுகமான முடிவு காண அரசாங்கம் நட வடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கூறியுள்ளார். வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் அறிக்கை கொடுத்ததற்குப் பிறகு மேல் நடவடிக் கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்பாதை சம்பந்தமான கோர்ட் தாவா இருக்கிறது. தஞ்சையில் ஆண்டுளம்பட்டியில் ஹரிஜனங்கள் கொடுமைப்படுத்தப் படுவதாக தகவல் வர வில்லை. அப்படி ஏதாவது தகவல் இருந்தால், அதைக் கொடுத் தால் அதைப் பற்றி விசாரிக்க இந்த அரசு தயங்காது. அடுத்த படியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வேங்கடேசபுரம், மாடப்பட்டியில் தனியாருக்குச் சொந்தமான ஒரு பட்டா நிலத்தில் ஒரு மாரியம்மன் கோவில் இருக்கிறது. அங்கு இந்துக்களும் ஹரிஜனங்களும் சென்று வருகிறார்கள். அந்த நிலத் தைச் சுற்றி ஆடுமாடுகள் மேயாமலிருக்க வேலி போட்டுள்ளார் கள். இந்தக் கோவிலுக்கு எல்லோரும் இந்துக்கள், ஹரிஜனங் கள் எல்லோரும் செல்ல வழி இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் அந்தக் கோவிலுக்குச் செல்லக்கூடாது என்று யாரும் தடை செய்ய வில்லை. ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட தவறு ஏற்பட்டு அதை நிரூ பிக்க ஆதாரங்கள் இருந்தால், அதைச் சொல்வார்களேயானால் இந்த அரசு மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்களை நிலைமையை விளக்கக்கோரி அவர்கள் தவறான தகவலைத் தந்திருந்தால் நிச்சயமாக அவர்மீது எந்த வழியில் ஒரு அரசாங்கம் நடவடிக் கை எடுக்கமுடியுமோ அதைச் செய்யும். நாங்கள் சொல்கிற பதில்கள் அதிகாரிகளை விசாரிக்கச் செய்து அவர்கள் தருகிற விளக்கங்களை, ஆதாரங்களைவைத்து இங்கே வெளியிடுகிறோம். அதில்ஏதாவது பாதகமான, இந்த மாமன்றம் தெரிந்த உண்மையை

மறைக்கக்கூடிய வகையில் சொல்லும்படியான நிலையில் அவர்கள் கூறியிருந்தார்கள் என்றால் அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நீங்களும் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். நாங்களும் அதைச் செய்தாக வேண்டும். ஆகவே அந்த வகையில் இங்கே தருகிற பதில்கள் உண்மையில் உங்களுக்குக் கிடைத்த செய்திகளுக்கு மாறாக இருந்தால் அல்லது தவறாக இருந்தால் தயவுசெய்து ஆதாரத்தோடு சொல்லுங்கள் நாங்கள் அதற்கு ஆவன செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மலைஜாதியினர் மேம்பாட்டுக் குழு 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14-ம் நாளுக்குப் பிறகு கூட்டப்படவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். தமிழ்நாடு பழங்குடியினர் மேம்பாட்டுக் குழு என்ற முறையில் என்னை தலைவராகவும், ஹரிஜன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களை துணைத் தலைவராகவும் கொண்டு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. கீழ்க்கண்டவர்கள் இந்தக் குழுவில் உறுப்பினர்களாவார்கள். அரசு ஆணையர், மற்றும் செயலாளர், சமூக நலத் துறை; ஹரிஜன மக்கள்—பழங்குடியினர் நல இயக்குநர்; நிதித் துறையின் ஒரு பிரதிநிதி; சேலம் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்படுவர். நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சியாளர் அல்லது அவர்களால் நியமிக்கப்படுபவர்:. மாமன்ற உறுப்பினர்களும் அதில் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயர்களை வாசிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தமாட்டீர்கள், நேரத்தைக் கருதி என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மொத்தம் 27 பேர்கள் இந்தக் குழுவில் இருக்கிறார்கள்.

இந்தக் குழுவின் முதல் கூட்டம் கூட்டுகிற இடத்தைக் கேட்டு ஹரிஜன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பதில் வந்ததும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். அந்தக் குழு கூட்டப்படும்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, மலை ஜாதியினர் மேம்பாட்டுக் குழு 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14 ஆம் நாளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருப்பதாக உத்தரவு வந்தது. இப்படி உத்தரவு வந்து நான்கு மாதங்களாகியும், இன்னும் ஒரு தடவை கூட கூடவில்லை என்பதையும், இதில் யாரும் அக்கறை காட்டவில்லை என்பதையும் நான் எடுத்துக் கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் சொன்னதை சரியாக சொல்லவில்லையோ என்று ஐயப்படுகிறேன். இந்த விஷயமாக பல மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடமிருந்தும் இப்போதுள்ள நிலைமைகளையும் இருக்கின்ற பிரச்னைகளையும் தெளிவாக கேட்டிருக்கிறோம். இவை அனைத்தும் வந்தவுடன்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கூட்டம் கூட்டப்படும். இதற்கான தேதி குறிப்பிடும்படி அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. விரைவில் இந்தக் கூட்டம் நடைபெறும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன.

தமிழ்நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்கு இந்த எடுத்து கொண்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டு காட்ட வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது என்று கருது கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக இந்த அரசு எந்த நன்மை களையும் செய்ய முன்வரவில்லை என்பதையும் அதற்காக அக் கறை காட்டவில்லை என்பதைப் போலவும் அவர்களுக்கு வந்த செய்திகளை வைத்துக்கொண்டு இம்மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் இங்கு குறை கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முழுமையாக தகவல் கிடைக்கவில்லை என்பதாலோசில நேரங்களில் சந் தேகங்களை வைத்துக் கொண்டு, தங்களிடம் இருக்கும் குறிப்பு களை வைத்துக்கொண்டு தங்கள் எண்ணங்களை வெளியிடு கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் தரவேண்டியது என்னுடைய கடமையாக இருப்பதாலும், நேரத்தைப்பற்றி நீங்கள் உத்தரவா தம் தந்திருக்கின்ற நம்பிக்கையோடும் சில குறிப்புகளை படிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் மொத்த ஜனத் தொகை 412 லட்சம் பேர்கள் என்றால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 73 லட்சம் பேர்கள் என்றும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஜனத் தொகை யில் இது 17.75 விழுக்காடு ஆவார்கள் என்றும் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. அவர்கள் சமூக பொருளாதார துறையில் எல்லாவிதத்திலும் முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான் அவர்கள் நல்வாழ்வு பெற முடியும் என்ற அடிப்படையில் அரிசன பழங் குடி மக்கள் நலத்துறை மூலமாக முக்கியமாக கல்வித்துறை யில், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தனிப்பள்ளிகள், படிப்பு உதவித் தொகை, கல்லூரி மாணவர்களுக்கு சிறப்பு பயிற்சி, மாணவர்களுக்கு இலவச கல்வி படிப்புக்கு உதவி, விடுதிகள் கட் டித்தருதல் ஆசிரியர்களுக்கு இல்லங்கள் அமைத்து தருதல் போன்றவை செய்து தரப்படுகின்றன. சில நேரங்களில் தாழ்த் தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும்பொழுது, ஒரு அடிப்படை யான கருத்தை வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இனிமேல் புதிதாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று தனியாக வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கும்போது, மற்ற ஜாதி இந்துக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றவர்கள் இருக்கும் இடங்களின் மத்தியில் இந்த வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் கலந்து ஒட்டி வாழவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சில வசதி களை செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் இடுகின்ற பொழுது, இந்த வகையில் திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்று வலி யுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அரசு உத்தரவும் அதை குறிப்பிடு கிறது [illegible] தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 26

வேளாண்மை வேலை வாய்ப்பு போன்ற துறையில், உழவு மாடுகள், வாங்க உதவி செய்தல், பாசனக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு உதவி செய்தல் தச்சுத்தொழில், தையல் தொழில் இவைகளுக்கு தேவையான கருவிகள் வாங்க உதவி செய்தல், குடி தண்ணீர் சாலை இவைகளுக்கான வசதிகள், பால்வழங்கும் கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்க உதவி செய்தல், இப்படிப்பட்ட உதவிகள்— இது முன்னால் இருந்த அரசும் மேற்கொண்டிருந்தது, இந்தக் காரியங்களை அறவே செய்யவில்லை என்று நாங்கள் மறுக்கவில்லை என்பதையும், நாங்கள் கூடுதலாக செயல்படுத்த முயன்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை குறிப்பாக சொல்லும் போது, இந்த வசதிகள் எல்லாம் மற்றவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்பதோடு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று வழங்கப்படுகின்ற வசதியையும் சேர்த்து அனைவரும் ஒன்றாக இதில் பயன்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இதற்கான திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருகிறோம் என்பதை கூற விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு என்று தனியாக சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பது என்பதோடு, சமுதாய நிலையங்கள் மூலம் அரிசனங்கள், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு சுகாதாரமான முறைகளை கற்றுக்கொடுப்பது, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எந்தவிதமான தாழ்வு மனப்பான்மையும் இல்லாமல் ஒன்றாக சேர்ந்து வாழ்வதற்குரிய வாய்ப்பு உருவாகும் என்பதை நான் முன்பே சொல்லி இருக்கிறேன்.

[மாலை 4—20]

அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு அந்த தாழ்வு மனப்பான்மை இன்றி, தானும் சமமாக வாழ முடியும் என்கிற உறுதி மட்டுமல்ல, அவர்களுக்குள்ளேயே இருக்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையிலே நாங்கள் அவர்களைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு இடத்தில் நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஜாதி இந்துக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் இடையே, ஜாதியில் உயர்வு தாழ்வு பார்க்கின்ற நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கிடையே இந்தப் போராட்டங்கள் கலவரங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதையும் மீறி யாரும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற ஒரு கருத்து இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்குள்ளேயே தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என்று கருதுகிற ஒரு நிலைமை இருக்குமானால், அதுவே அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாக இருக்கும் என்பதை நாம் உணர்வோம். ஆகவே, இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்த வகையில் எங்களுக்கு இந்த [illegible] யிலே உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்பதை எங்களு

வேண்டுகோளாக ஏற்று, அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே இயக்கமாக ஒருமித்து செயல்பட வேண்டும். ஏற்கனவே, இந்த அரசுக்கு பல வகைகளிலே உங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்தாலும், இதிலே முழு மூச்சோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலப்பு திருமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கு அவர்கள் வாழ்க்கையிலே எந்தத் தொல்லைகளும் இல்லாமல் ஏதாவது தொழில் செய்து வாழக்கூடிய அளவற்கு, உண்மையிலேயே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவாகரத்து ஏற்படாது என்ற நிலைமையில், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்திரவாதம் இருக்குமானால், அவர்களுக்கு ரூ. 5,000 கொடுக்க முடியுமா, அதற்கு நிதி இடம் கொடுக்குமா என்பதைப்பற்றி இந்த அரசு பரிசிலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வருவாய் துறை பிரச்னையைப் பற்றி இங்கே பல மாமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒரு கருத்தை எடுத்து வைத்துள்ளார்கள், அதிலே மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள், குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே சில குறிப்புகளைத் தந்து, தவறுகள் எங்கெங்கே நிகழ்ந்து இருக்கின்றன என்பதையும். அவற்றை எப்படி நீங்கள் கவனிக்கப் போகிறீர்கள் என்ற கேள்வியையும் முன்வைத்து. அதற்கு என் பதிலை எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், அவர்கள் குறிப்பிட்டது மண்டபம், ராமேஸ்வரம் பகுதிகளில் வெள்ளச் சேதம் 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு அரசாங்கமாவது. அதிகாரிகளாவது விரைந்து செயல்பட வில்லை என்றும். அந்த வெள்ளம் ஏற்பட்ட பிறகு ஒருவாரம் கழித்து நான் அங்கே போனபோது பல சேதங்களைப் பார்த்தேன், அப்போதும் உயர் அதிகாரிகள் வந்து சேரவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அந்த மக்களுக்கு யாரும் 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 24ஆம் நாளிலிருந்து 27ஆம் நாள் வரை ராமேஸ்வரம் பகுதியில் புயலால் ஏற்பட்ட சேதங்களை பார்வையிடுவதற்கோ, அந்த மக்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வதற்கோ அரசு அதிகாரிகள் ஒருவரும் செல்லவில்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் ஒரு அமைச்சர் 26-ம் தேதி மண்டபம் காம்பிற்குப் போனவர் இராமேஸ்வரத்திற்குச் செல்லவில்லை என்றும். 26. 28 தேதிகளில் மற்றொரு அமைச்சர் இராமேஸ்வரத்திற்கு வந்தார் என்றும். அந்த அமைச்சரோடுதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு முதல் முறையாக வந்தார் என்றும் மன வருத்தத்தோடு கூறினார்கள்,

[திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்] [1976 பிப்ரவரி 26

நான் இங்கே சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன், ஒரு இடத்தில் மக்களிடம் புயல் வரும் என்பதைச் சொல்லி அந்த மக்கள் கொஞ்சம் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அந்த இடத்தை விட்டுப்போக மறுத்தபோது போலீஸ் அதிகாரிகள் பலவந்தமாக அவர்களை வண்டியில் ஏற்றி ரயிலில் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள், அது இங்கிருக்கும் மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பெரியவர் தேவர் அவர்களுக்கும கூடத் தெரியும். அவர்களே. கூப்பிட்டிருக்கிறார்கள், நான், சென்றபோது சந்தித்தேன், இதை நான் குறிப்பிடக் காரணம்— மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் போனாரா இல்லையா என்பது கேட்க வேண்டிய கேள்விதான், அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்றாலும்கூட அங்கே இருந்த அதிகாரிகள், உயர்மட்ட அதிகாரி வரவில்லை என்ற காரணத்தால் அவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை, செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல் இருந்து விட்டார்கள் என்ற நிலைமை இல்லை என்பதையும் பலவந்தமாக அந்த மக்கள் அந்தப் பகுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அதற்குப் பிறகு அரை மணி நேரம், ஒரு மணி நேரத்திற்குள் மிகப் பெரிய ஆபத்து அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அங்கே இருந்த எல்லோரும் என்னிடம் சொன்னார்கள், அவர்களே அந்த அதிகாரிகளைப் பாராட்டினார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன், ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வந்தாரா இல்லையா என்பது நியாயமான பொருத்தமான எண்ணந்தான் என்றாலும் அவர் போகவில்லை என்பதற்காக அல்லது ஒரு சில அமைச்சர், அங்கே செல்லவில்லை என்பதற்காக அதிகாரிகள் தங்கள் கடமையை மறந்துவிடவில்லை என்பதையும் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்ய எந்தெந்த வகைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் பின்பற்றி மக்கள் உயிரைக் காப்பாற்றவும், பொருள்களைக் காப்பாற்றவும் அவர்கள் அனைத்துக் கடமைகளையும் செய்தார்கள் என்பதை பல நிகழ்ச்சிகள் மூலமும், அங்கே மக்களை நான் சந்தித்ததன் பேரிலும், நானே நேரில் சென்று பார்த்ததிலிருந்தும், பெரியவர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டதிலிருந்தும் தெரிந்து கொண்டேன் என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன், ஆனாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதுவரை அங்கே ஏன் போகவில்லை என்பதைப் பற்றி நான் நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கடிதம் ஒன்று அனுப்பி என்ன காரணத்தால் போகவில்லை ஏன் போகவில்லை என்பதைத் தெரிந்து அடுத்தமுறை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் முன்னிலையில் வைப்பேன் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 26]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அப்போது லீவில் இருந்தார், டி.ஆர்.ஓ. செயலாற்றினார், அதுதான் உண்மை, ஏதோ புதிதாக குற்றம் சொன்னது போல் சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் புரியவில்லை,

மாண்புமிகு திரு. எம் ஜி. இராமச்சந்திரன் : அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இருந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னதற்காக அரசின் சார்பாக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பொதுவான பிரச்சினை. நேரடியாக அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்லுகிற பிரச்சினை அல்ல. ஒரு கலெக்டர் லீவில் போனது போகாதது ஆகிய விவரங்கள் அரசாங்கத்திற்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்திருக்க வேண்டும். உறுப்பினர் கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமென்ற நிலை சரியல்ல. அரசாங்க சார்பில் தெரிவிக்க வேண்டியவர்கள் தங்களுக்கு ஏன் தெரிவிக்கவில்லை என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் எழும்போதுதான் பதில் தேவையாகிறது. வேலைகள் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டிருக்கும்போது அவர் விடுமுறையில் போனாரா இல்லையா, என்பது எழாது. அவர் அங்கு இல்லாததால் என்ன குறைகள் ஏற்பட்டன என்பதைப் பற்றிய பிரச்சினை எழும்போதுதான் கேள்வி கேட்டு பதில் வருமே தவிர, ஒவ்வொரு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் விடுமுறையில் போகும்போது அரசுக்குத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நிச்சயமாக எனக்கு முன்னால் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேல் முதலமைச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : முதல்வர் அவர்கள் என்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் குறிப்பிடுகிறேன். நீண்ட பேச்சில் அதிகமாகக் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் போகவில்லை என்ற புகாரை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்போது மட்டுமே சாதிக் பாட்சா அவர்கள் எழுப்பியது அல்ல, அதற்கு முன்பே பத்திரிகையில் அறிக்கையாக வெளியிட்டிருக்கிறார். பலரும் அதைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் காரணம் ஏன் கேட்கவில்லை. லீவில் இருந்தார் என்ற பதிலைப் பெறவில்லை என்பதுதான் பேராசிரியர் எழுப்பிய வினாவாகும். அவர் விடுப்பில் இருந்தார் என்றாலும், புயல், வெள்ளம் இவற்றால்

மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் விடுப்பை ரத்து செய்துவிட்டு அந்த இடத்திற்குச் செல்வது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கடமையாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

[மாலை 4-30]

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். :</u> தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக இந்தப் பதில் வரும் என்று எனக்குத் தெரியும் அதை இங்கே நான் படிக்க வேண்டாமென்று கருதினாலும் சொல்கிறேன், 23 ஆம் தேதியன்று சென்னைக்கு அந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர் வந்தவுடனே, திரும்பிப் போகவேண்டும் என்று எச்சரித்து அவர் திரும்பப் போயிருக்கிறார் என்ற தகவல் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. விடுமுறையிலே அவர் இருந்தாரா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. அவர் இங்கே வந்து எச்சரிக்கப்பட்டு திரும்பியிருக்கிறார் என்ற தகவல் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

<u>திரு. க. அன்பழகன் :</u> தலைவர் அவர்களே, எச்சரிக்கப்பட்டு திரும்பிச் சென்றவர் எப்படி விடுமுறையில் இருந்திருக்க முடியும் என்பது தெரியவில்லை. திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் வேறு காரணத்தால் அப்படி தவறாகச் சொல்லியிருக்க வேண்டுமே தவிர வேறல்ல.

<u>திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் :</u> தலைவர் அவர்களே, டி.ஆர்.ஓ. அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்து தீவிரமாகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டார். அதற்காக நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகத் தீர்மானம் கூட போட்டு இருக்கிறோம். அந்தக் கலெக்டர் லீவிலே இருந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும். தெரிந்த தகவலைத்தான் இங்கே தருகிறேன், தவறான தகவலை இந்த அவையிலே சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் :</u> தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் மீண்டும் அந்தப் பிரச்சினையைச் சொல்வதால் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.......

<u>திரு. துரை முருகன் :</u> முதலமைச்சர் மீது எந்தவிதமான குற்றமும் இல்லை, அதிகாரிகள்தான் தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிப் பேசியவுடனே மறுநாளே கூப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கலாம்.

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் :</u> தலைவர் அவர்களே, எச்சரிக்கப்பட்டவுடனே அந்த நிலையில் விடுமுறையில் செல்லக்கூடாது என்றவுடனே திரும்பச் சென்றிருக்கிறார் என்றால், தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் வந்து இருக்கலாம்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று சொல்லமுடியாது, ஏன் அவர் வந்தார் என்று இனித் தான் கேட்கவேண்டுமென்றும் அதிலே தவறு இல்லை என்றும் அதற்காக வெட்கப்படவில்லையென்றும் அது பெரிய குற்ற மில்லையென்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரும்பிச் செல்லாமல் விடுமுறையில் இருந்து என குடும்பம்தான் பெரிது, மற்றப் பிரச்சி னைகள் பற்றி கவலையில்லை என்று கருதியிருப்பாரானால் அரசு அதிகாரிகள் அதைக் கவனித்து இருப்பார்கள். அவர் போயிருக்கிறார் என்றால் அவர் கடமையுணர்ச்சியுடன் இருக் கிறார் என்றும் தெரிவித்துக் கொண்டு, திரு கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் தீர்மானம் போட்டிருக் கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எங்களை சந்தேகத்திற்கு இடமாக எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று எண்ணமாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். மதுரை சென்றிருந்த வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் திரு. எஸ். பி. சீனிவாசன் அங்கேயே தங்கி நிவாரணப் பணிகளை ஒருமுகப்படுத்தினார். 25-11-78, 26—11—78 அன்றும் சமூக நலத்துறை அமைச்சர் இராமநாதபுரத்தில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடன் பார்வையிட்டார். மத்திய குழு உறுப்பினரான திரு ராஜாபாதர் அவர்களை, 28-11-1978 அன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மண்டபம், இராமேசுவரம், வேதாளை முதலிய புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்குக் கூட்டிச் சென்றார். திரு. ராஜாபாதரை வழியனுப்பிவிட்டு, அன்று மாலையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர் திரு. இராமகிருஷ்ண தேவர், இளையான்குடி தொகுதியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு. செ. சிவசாமி அவர்களுடனும், திருப் பாலைக்குடியிலும் மோறப்பள்ளையிலும் பாதிக்கப்பட்ட வீடு கள், படகுகள், முதலியவற்றை பார்வையிட்டு மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறி நிவாரணப் பணிகளை மேற்பார்வையிட்டார். மீன் துறை இயக்குநரும் நவம்பர் 28—29 நாட்களில் இராமேசு வரத்திலும், மண்டபத்திலும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்வையிட்டு சென்னை திரும்பியவுடன் தலைமைச் செய லாளருடன் தொடர்புகொண்டு கடற்கரைப் பகுதிகளில் மூழ்கியிருக்கும் படகுகளை மீட்பதற்கான முயற்சிகளை மத்திய அரசு கடற்படை அதிகாரியின் உதவி கொண்டு மேற்கொண்டார். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் இருவரும் 29-11-1978-லும் 30-11-1978-லும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களைப் பார்வை யிட்டனர். வருவாய் வாரிய உறுப்பினர் மற்றும் நிவாரண ஆணையர் திரு. நடராசன் அவர்களும் இராமேசுவரத்தையும்

மண்டபத்தையும் பார்வையிட்டார். 5-12-1978 அன்று வருவாய்த் துறை அமைச்சர் இராமேசுவரம், தேவிப்பட்டினம் திருப்பாலக்குடி கிராமங்களைப் பார்வையிட்டார். 12-12-78 அன்றும் 13—12—78 அன்றும் முதல் அமைச்சர் என்று அழைக்க படுகின்ற நான் இராமநாதபுரத்தில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்வையிட்டேன்.

உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்களின் குற்றச்சாட்டு உண்மைக்குப்புறம்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாரும் அதிலே அலட்சியப்படுத்திவிட்டார்கள் என்றோ, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கோ அடிப்படை ஆதாரம் இருக்க முடியாது. அப்படி உண்மையிலேயே குறிப்பிடப்பட்ட உதவிகள் மறுக்கப்பட்டிருந்தால், தேவையானவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் அதை எடுத்துக்காட்டுவது உறுப்பினர்களின் பொறுப்பு என்பது மட்டுமல்ல, அதை நிறைவேற்ற வேண்டியது எங்கள் கடமையாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

30 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. 1,190 குடிசைகள் முழுமையாகவும், 5,964 குடிசைகள் பகுதியாகவும் சேதமடைந்தது. சேதமுற்ற குடிசைகளுக்கான கருணை மானியம் ரூ. 100 அல்லது ரூ. 50 ஆக ரூ. 3,58,680 வழங்கப்பட்டுள்ளது. முதலில் பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு, ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 கிலோ வீதம் அரிசி வழங்கப்பட்டது. மேலும் மீனவர்கள் வீடு இழந்து, படகுகள் சேதமடைந்ததால் மீன் பிடிக்க சில காலம் செல்ல இயலாததால் 135 கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் 5,439 மீனவர்களுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் கூடுதலாக 15 கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டது. ரூ. 1,87,968 மதிப்புள்ள 5,874 வேட்டியும், புடவையும் வழங்கப்பட்டன.

பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளின் விவரங்களாவன—

1. கட்டுமரங்கள் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 2,000. பகுதிச் சேதமடைந்த ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000.

2. நாட்டுப் படகுகள்/ வள்ளம் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 4,000. பகுதிச் சேதம் அடைந்த ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 2,000.

3. நைலான் வலைகள்.—முழுச் சேதம் ரூ. 3,000,

நிவாரணம் 50 சத விகிதம் மானியமாகவும், 50 சதவிகிதம் கடனாகவும் அளிக்கப்படுகிறது. நிவாரணம் அளிப்பதற்கு மீன் துறை இயக்குநருக்கு அரசு ரூ. 50 இலட்சம் அளித்துள்ளது.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இப்படி எந்தெந்த வகைகளில் நாங்கள் எங்களால் கடமைகளை உத்தரவின் மூலமாகச் செயல்படுத்த உத்தரவிட்டும், அவைகள் ஒழுங்காக, முறையாகப் போய்ச் சேரவில்லை என்று நிருபித்தால் எந்த அதிகாரிகள் அந்த தவறைச் செய்தார்களோ அவர்கள் மீது நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கமாட்டோம் என்று ஒவ்வொன்றிலும் குறிப்பிடுவதுபோல் ஒட்டுமொத்தமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக்பாட்சா அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேதாளை என்னுமிடத்தில் ஆறுமுகம் என்னும் மீனவர் படகைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் உயிரிழந்தார் என்றும், அவர் இறந்ததைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்த அறிக்கை தவறானதென்றும், அந்தப் பகுதி மக்கள் வன்மையாக மறுக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஜகுபர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விடுத்த அறிக்கை உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொல்வதாகக் கூறுகிறார்கள்.

திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள் இதே பொருள் பற்றி 5—12—1978 நாளிட்ட முரசொலி பத்திரிகையிலும் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். திரு. ஆறுமுகம் என்ற மீனவரின் இழப்பு பற்றி மண்டபத்தைச் சேர்ந்த கிராமத் தலைமை அலுவலர் (ஹெட்மேன்) கொடுத்த அறிக்கை கீழ்வருமாறு—

''மண்டபம் குருப் வலையர்வாடி கிராமத்தைச் சேர்ந்த பெரிய கருப்பன் மகன் ஆறுமுகம் என்பவர் மண்டபம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த எகியா என்பவருடைய விசைப்படகில் தினக்கூலியாக வேலை செய்து வந்தார். இவருக்கு தினக்கூலி ரூ. 7 கிடைக்கும். 24-11-1978-ம் தேதி மாலை புயல் காற்று அடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது தான் வேலை பார்த்து வரும் விசைப்படகைக் கண்காணிக்கும்பொருட்டு மற்றொரு விசைப்படகு இந்த விசைப்படகுடன் மோத வரும்பொழுது, அதை தடுத்து நிறுத்த எத்தனிக்கும்பொழுது, தன்னுடைய நெஞ்சில் அடிபட்டு அந்தக் காயத்துடன் சிகிச்சை எதுவும் பெறாமல் மண்டபம் தென்கடற்கரையிலிருந்து சுமார் இரண்டு மைல் நடந்து தான் குடியிருக்கும் வலையார்வாடி கிராமத்திற்குச் சென்று கிராம முறைப்படி வைத்தியம் செய்து பலனில்லாமல் 24-11-1978-ம் தேதி இரவு சுமார் 10 மணி அளவில் இறந்துவிட்டார். இறந்துபோன ஆறுமுகத்திற்கு வயது சுமார் 26 இருக்கும். இவருக்கு நிலமோ, வீடோ சொந்தத்தில் மண்டபம் குருப் கிராமத்தில் கிடையாது. இவர் வசதியற்றவர். இவருக்கு தினக்-கூலியில் கிடைக்கும் சம்பளம் தவிர வேறு வருமானம் கிடையாது,

இவர் வசதியற்றபடியாலும், வசதியற்ற குடும்பத்தை விட்டு விட்டு இறந்துபோனபடியாலும் ஆறுமுகம் குடும்பத்திற்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து நிவாரணம் வழங்கலாம் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் ஆயிரம் நிவாரணத் தொகையாகக் கொடுக்கலாம் என்ற அரசு ஆணைக்கு ஏற்ப, இயற்கை எய்திய திரு ஆறுமுகம் அவர்களின் மனைவி திருமதி சினியாயி அம்மாள் அவர்களுக்கு ரூ. 1,000 வழங்குமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அதை நிறைவேற்ற அரசு ஆணையிட்டது, அதை நிறைவேற்றினார்கள்.

[மாலை 4·40].

மீனவருக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் நிதியுதவி முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டியதை ஏன் இங்கே நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்டால், மீன் பிடிக்கிற தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கும் பொழுது இந்த விபத்து ஏற்படவில்லை என்றும், ஒரு கட்டுமரத்திற்கு ஏற்படவிருக்கும் விபத்தை தடுக்கப்போய்தான் நடந்தது என்றும். இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட, விளக்கத்தை விரும்பிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக்பாட்சா அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் மீன்பிடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபடாதிருக்கும் போது, இன்னொரு படகை விபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்போய் இந்த விபத்திற்கு ஆளானார் என்ற காரணத்தினால்தான் அந்த உதவிப்பணம், மீனவர்களுக்காக வழங்கப்படும் உதவிப் பணம் ரூபாய் 5,000 கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், தவிர இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக நிதி நிலைமை அந்த அளவுக்கு இருக்காது என்பதையும்—உண்மையாகவே மீன் பிடிக்கச் சென்று வீடு திரும்பாத பரிதாபமான மீனவர்களின் குடும்பங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய தொகை நாங்கள் சொன்னபடி கொடுக்கமுடியாமல் போய்விடும் என்று இந்த அரசு அச்சப்படுகிறது என்பதை நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

இருப்பினும் இதுபோல் நிலைமை ஏற்பட்டால் ஆயிரமாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதேபோல இன்னொரு குறையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். 1977-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின்போது வீடு இடிந்து அந்த வீட்டில் புருஷனும் மனைவியும் இறந்து விட்டனர். அது பற்றிய விவரங்களைக் கொடுதது அவர்களுக்கு ஏன் உதவிப்பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்டிருக்கிறார். சென்ற 1977-ம் வருடம் அக்டோபர் 26-ம் நாள் பெய்த மழையின் போது இரண்டுபேர் வீட்டின் ஸன்ஷேட் விழுந்து புருஷனும் வயது 50, மனைவியும்

வயது 42 இறந்து விட்டார்கள் என்றும் அது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு புகார்கள் அனுப்பியும் ஏதும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை என்றும், மழையில் உயிரிழந்த குடும்பங்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய உதவித் தொகை ரூபாய் ஆயிரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் கேட்டிருக்கிறார்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நடவடிக்கைகளின்படி சென்னை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஆணைப்படி உதவித் தொகையான ஆயிரம் ரூபாய் இறந்தவர்களின் மகன், திரு. கந்தசாமி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு கந்தசாமி அவர்களின் பெயரில் உள்ள 96194 என்ற நம்பரில் அஞ்சல் துறையில் உள்ள சேமிப்புக் கணக்கில் போடப்பட்டு, அவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி உண்மையென்று அரசுக்குத் தெரிந்த எல்லாவிதக் குடும்பங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டிய உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் ஒரு குறையைப் பற்றி கூறினார்கள். பாலதண்டாயுதம் நகர் என்ற பெயரால் ஒரு நகர்—அவரைப்பற்றி அதிகமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். ஏன் என்றால் அவர்களுடைய வாழ்நாட்களிலே 14 வருடம் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார் என்றும் அவர் அப்போது தனக்கு அதிகமாக உதவி செய்திருக்கிறார் என்றும் இங்கே குறிப்பிட்டுப்பேசியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் பெயரால் ஒரு நகர் சென்னையை அடுத்த கோடம்பாக்கத்தில் அமைத்திருந்ததாகவும் அதை தற்போது அகற்றப் பார்க்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அங்கே எம்.ஜி.ஆர். பெயரால் நகர் ஒன்றை நிறுவ இருப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய பெயரால் அப்படி ஒரு நகர் இருந்து அது அங்கே அமைக்கப்பட்டு, இப்படி ஒரு நகர் அங்கே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அதுவும் சட்டத்திற்கு முரணாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகவும் கண்டிப்பதற்கும், நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குமுரிய விஷயம் ஆகும். அப்படி நடந்திருந்தால் அந்த அதிகாரி யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். எனக்கு வந்த தகவல் எம்.ஜி.ஆர். நகரை காலி செய்து விட்டார்கள் என்றும் அதற்குப் பிறகு அந்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். எது உண்மை என்று தெரியவில்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: எம்.ஜி.ஆர். நகர் என்று இல்லை. பாலதாண்டாயுதம் நகர் என்று இருப்பது உண்மை. முதன்முதலில் ஜனாதிபதி ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் அங்கே வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். அதன்படி அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். பின்னர் அரசாங்கம் அங்கே தண்ணீர் தேங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லி காலி செய்யச் சொன்னார்கள். அங்கேயுள்ள அந்தப் பள்ளத்தைத் தூர்த்து விட்டால் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள சிரமம் இருக்காது. ஆகவே, அதைச் செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும். அந்த பாலதண்டாயுதம் நகர் அப்படியே இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: 1976-ம் ஆண்டில் பரமக்குடியில் இருக்கும் பாலதண்டாயுதம் நகரில் 91 பேர்களுக்கு நில ஒப்படை செய்யப்பட்டது, 40 முதல் 45 வரை உள்ள நபர்கள் குடிசை போட்டுள்ளனர். ஒரே ஒரு நபர் மட்டும் கல் கட்டிடம் கட்ட அடித்தளம் போட்டு இருக்கிறார். ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலம் ஊரணிப் புறம்போக்கு. ஒப்படை செய்கிறபோது அந்த ஊரணியைத் தூர்த்து விட்டு குடிசை கட்டவேண்டும் என்று நிபந்தனை போடப்பட்டது. அவ்வாறு செய்யாமல் குடிசை போட்டதால் நவம்பர் மாதத்தில் ஏற்பட்ட பெருமழையால் அந்த இடத்தில் 5 அடி தண்ணீர் நின்றுவிட்டது. அந்த இடம் தாழ்வான இடம் என்றும், அந்த இடத்தை மேடு செய்யாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்பதாலும், அத்தகைய நிலைகளைப் போகச் சென்னையிலே அந்தப் பிரச்சினைகள் குடிசை வாழ் பகுதியிலே இருக்கின்றனவோ, அதைப்போல தமிழ்நாடு எங்கும் ஆங்காங்கு புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசை போட்டு குடியிருப்பவர்களைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும், குறிப்பாக ஏரிகள், குளங்கள், தாழ்வான பகுதிகள் ஆகிய இடங்களில் வீடுகள் கட்டி இருந்தாலும் குடிசைகள் கட்டியிருந்தாலும் அவர்கள் நிச்சயமாக அந்த இடங்களில் இருக்க அனுமதிக்கக்கூடாது. அதனால் மழை காலங்களில் அவர்கள் வாழ முடியாமல் கஷ்டப்படும் நிலையேற்படுகிறது. இதற்கு மாற்றுவழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்ற நிலையில் இந்த அரசு தீவிரமாக திட்டமிட்டு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதையும், அந்த வகையில் சென்னை மாநகரத்தில் ஏரிப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள், வெள்ளம் வந்தபோது குறைந்தது 4 அடி அளவிற்கு அல்லது 3 அடி அளவிற்கு தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும் தாழ்வான பகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் அவர்களை எங்கே மாற்றுவது என்ற பிரச்சினையையும், அதேபோல இனிமேல் வரிகட்டாது புறம்போக்கு நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு கூடாது என்ற திட்டத்தையும், அங்கே அப்படி குடியிருப்புகள் கட்ட விரும்புகிறவர்கள் இருந்

தால் அவர்களுக்கு மேடான இடத்தில் வீடுகள் கட்டித்தரவும் திட்டமிட்டு, அந்த இடத்தில்தான் அவர்களுக்கு வீடு கட்ட வேண்டும் என்று வந்தால் அந்த இடத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கும் நிலையையும் நாங்கள் செய்து தர இருக்கிறோம். நான் வெள்ளப்பகுதிகளில் நேரில் சென்று பார்த்த நேரத்தில் மழை நேரத்தில் இடுப்பளவு தண்ணீரில் அந்த வீடுகள் முழுகிக் கிடந்ததைப் பார்த்தேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : அங்கே தேங்கியிருக்கும் தண்ணீர் போவதற்கு ஒரு சிறு பாலம் போட்டுவிட்டால் தண்ணீர் போய் விடும். ஏற்கனவே 47 குடிசைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தண்ணீர் வடிந்து விட்டால் மற்றவர்கள் குடிசை போடு வதற்கும் வசதியாகப் போய்விடும். ஆகவே, பாலம் கட்டித் தர அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மனிதாபிமானத் தோடு பார்த்தால் இந்தக் கேள்வியை நியாயமானதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் இப்படி அனுமதிக்கத் தொடங்கி னால், இதன் முடிவு என்ன ஆகும் என்பதையும், அதை சீராக எல்லோருக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்க முடியுமா என்ப தையும், நிதி போதுமா என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாலை 4·50]

குடிசைவாழ் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்; விளக்கு வசதி, தண்ணீர் வசதி போன்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் விரும்பினாலும் கூட ஆழமான பகுதிகளில் செய்து கொடுப்பதி னால் எந்தவிதமான பயனும் அவர்களுக்குக் கிடைக்காது; மேடான இடத்தில் அவர்கள் இருக்க ஏற்ற வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் நீண்ட நாட்கள் அவர்களுக்கு பாதகம் இல்லாமல் ஆபத்து இல்லாமல் இருக்கும் சூழ்நிலையை உரு வாக்க முடியும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது; ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் கருத்தை அலட்சியப்படுத்த வில்லை என்றாலும் அதே நேரத்தில் நான் சொல்லுகின்ற கருத் தையும் சிந்தித்துப்பார்த்து, தக்க யோசனை கூற வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தமட்டில், எரியாத வீடுகளை அமரர் அண்ணா அவர்கள் கட்டிக்கொடுத்தபோது, அங்கே பள்ளமான இடத்தில் கட்டி இருப்பதால் மக்கள் எவ்வளவு அவதிப் படுகிறார்கள் என்பதை தண்ணீரில் இறங்கிப்பார்த்த அனுபவத் தில் கூறுகிறேன். அதை மாற்றியாகவேண்டும். அவர்களே

சொன்னார்கள். எங்காவது மேடான இடத்தில் எங்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுங்கள் அல்லது இங்கே தண்ணீர் வந்தால் ஆபத்து வராமல் இருக்க ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை சிந்தித்துப் பார்த்து, அக்கரையோடும் அனுதாபத்தோடும் நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை இங்கே கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெள்ள நிவாரணத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சென்னையில் ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்றும் யார் யாரோ சிபாரிசு செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி, இங்கே நாங்கள் சரியாக, ஒழுங்காக, சீராக பணம் கொடுக்கவில்லை என்றும், எங்கள் கட்சியை அதாவது தஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தலையிட்டு மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்த கஷ்டப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிகள் கிடைப்பதை தாமதப் படுத்தினார்கள் அல்லது உதவி கிடைக்காமல் செய்ய முயற்சி செய்தார்கள் என்றும் குறை கூறினார்கள்.

நான் முன்னதாகவே சொல்லியிருக்கிறேன். சில இடங்களில் தவறு நடந்து இருந்தால் சுட்டிக்காட்டினால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். ஆனால் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய சிபாரிசுகளுக்கு நாங்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்தினோம் என்றும் அந்த வகையில் நாங்கள தனிப்பட்ட கட்சி அபிமானத்தோடு அதிகாரிகள் நடக்கும்படி செய்தார்கள் அல்லது அதிகாரிகள் அப்படி நடந்தார்கள் என்றெல்லாம் குற்றஞ்சாட்டினார்கள்.

அது தவறு. இப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற பொறுப்புள்ளவர்கள் சிபாரிசு செய்தவர்களுக்கெல்லாம் பட்டியல் போட்டு உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதிப் பிரச்சனை ஒன்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அண்ணா நகரில் நமசிவாயபுரம் பகுதி இருக்கிறது. வெள்ளத்தில் சுமார் 400 வீடுகள் மூழ்கி, அவர்கள் பெருத்த சேதத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டார்கள். அங்கு 40 பேர்களுக்கு 40 வீடுகளுக்குத்தான் இந்த நிவாரணம் போய்ச் சேர்ந்தது. 400 வீடுகளில் மற்றவர்களுக்கு இந்த நிவாரணம் போய்ச் சேரவில்லை. இந்தச் செய்தி எனக்கு ஏற்கெனவே வந்துவிட்டது. ஆனால் எனக்கு பேச நேரம் இல்லாத காரணத்தால் அப்போது சொல்வதற்கு விட்டுப் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இது அண்மையில் சொல்லப்பட்ட குறைபாடா அல்லது 15, 20 நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட குறைபாடு இருக்குமானால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கக் கூடிய தகுதி இருந்தும் 15 நாட்களுக்கு முன்னால் கூட கிடைக்காதவர்களுக்கு மீண்டும் கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்தது ; அதிலும் கிடைக்கவில்லை என்றால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கவனித்துச் சொல்வார்கள் என்றால் நிச்சயம் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியிலும் கோயமேடு பகுதியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் உங்கள் எம். எல். ஏ. யிடம் போய் கேளுங்கள் ; அவர் கொடுப்பார் என்று சொல்கிறார்கள். உதவித் தொகை எம். எல். ஏ. கொடுக்கிறாரா அல்லது அரசாங்கம் கொடுக்கிறதா என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியாதா? அரசாங்கம்தானே உதவி செய்கிறது என்று கேட்டால் ஆளும் கட்சியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத்தான் உதவியே தவிர, உங்களுக்கு அல்ல என்று சொல்கிறார்கள். இதுவரையில் நிவாரணம் அளிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, யார் அப்படிச் சொன்னார், எந்த அதிகாரி சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அவர் மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. க. சுப்பு : கோயமேடு பகுதியில் உதவித் தொகையை விநியோகம் செய்தவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, நான் சென்னை நகரத்தின் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டுள்ள பகுதியில் என்னுடைய பகுதியும் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒன்றை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நான் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் தவறுகள் இருந்தால் சுட்டிக்காட்டுங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று. ஆகவே என்னுடைய சேப்பாக்கம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள குறைகளைப் பற்றி பட்டியல் போட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். தாசில்தாருக்கும் அனுப்பி இருக்கிறோம். இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தொகுதிகள் நிறைய இருக்கலாம். ஆகவே எல்லா உறுப்பினர்களும் அதைச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் அதற்கு மட்டுமே நேரம் சரியாகிவிடும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொன்னார்கள். ஆகவே, எல்லோரும் பேச வேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடாது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தனித்தனியாக இந்தப் பிரச்சினை குறித்து எழுப்புவதற்கு நேரம் கிடையாது என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் சென்னை நகரத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணத்தால், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்படுகிற எல்லா விண்ணப்பங்களும் முறைப்படி பரிசீலிக்கப்பட்டு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று ஒரு அறிவிப்பைத் தருவார்களேயானால் உறுப்பினர்கள் தனித்தனியாக இதுபற்றிச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களது கருத்தை உணர்வை நான் மதிக்கிறேன். நாங்கள் இந்த உதவியை யார் யாருக்கு கொடுக்க விரும்புகிறோம், யார் யார் அந்த உதவியைப் பெறுவதற்குரிய தகுதியை உடையவர்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம் என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து நினைவுகூறவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும். அந்த வெள்ள நிவாரணத்திற்கு என்ற வகையில் பணத்தை ஒதுக்கி அரிசி, துணி, இவைகளை ஒதுக்கிக் கொடுக்க முற்பட்ட போது நகரசபை, நகரமன்றத்தை நடத்துகின்ற அதிகாரிகள் மற்றும் ஆணையர் அவர்கள் யார் யாருக்கு பாதுகாப்பளித்து உதவிகள் வழங்கினார்களோ அந்த இடங்களிலே தங்கி இருந்தவர்களுக்கு மட்டும் இந்த உதவிகளைச் செய்வது என்பதுதான் முதலிலே கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியாகும். ஆனால் போகப் போக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எண்ணிக்கை அதிகமாகி பின்னாலே பட்டியல் பெருகி தொடர்ந்து சிபாரிசுகள் வந்து கொண்டே இருந்தது என்பதையும் நாட்கள் நீடிக்க நீடிக்க எண்ணிக்கை அதிகமாகியது என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இருந்தாலும் நாங்கள் துணிகளும், பொருளும் கொடுத்தோம் என்பது குறித்து நான் மேலவையிலே கொடுத்த விளக்கத்தையும் இங்கே திரும்பவும் படித்துக் காட்டி நேரத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை இங்கே கூறினார்கள். அதாவது ஊழலை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள்.

[மாலை 5-00]

"எம். சுப்பிரமணி தான் தவறு செய்ததோடு அல்லாமல் அரசு ஊழியரையும் முறைப்படி தங்கள் அறிவுப்புக்கு மாறாக நடக்க வைத்துள்ளார்''. என்று ஒரு கடிதத்தைப் படித்துக் காட்டினார்கள். முழுமையையும் படிக்க நேரம் இல்லை என்று சொன்னாலும் குறிப்பிட்ட 9 டோக்கன்களை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாஜி கார்ப்பரேஷன் எம்.ஸி. சுப்பிரமணியத்திடம் 100 ரூபாய்க்கான டோக்கன்களை கொடுத்துவிட்டு செல்கிறார். ஆனால் அந்த டோக்கன்கள் உண்மையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் பாதிக்கப்படாதவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அவர்களிடமிருந்து சுப்பிரமணியம் பணம் பெற்றுக் கொண்டார் என்று அதில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு வந்திருக்கிற குறிப்புகளிலிருந்து சொல்கிறேன். 19—2—1979 அன்று தமிழ்நாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள் சொன்ன இந்தக் குற்றச்சாட்டை மறுக்கிற வகையில் நான் இங்கே ஒரு செய்தியை வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. 77-ம் வட்டத்தில் பாளயத்தான் தெரு மைலாப்பூரான் தெருவில் அரிசி, துணி, பாதிக்கப்பட்ட ஐம்பது குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைப் பகுதிகள் மழையால் வீடுகள் இடிந்து உண்மையில் பாதிக்கப்பட்ட எட்டு குடும்பங்களுக்கு மட்டும் தலா ரூ. 100 வீதம் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. கௌடியாமடம் சாலையில் 14 குடும்பங்களுக்கு அரிசி, துணி மட்டும் வழங்கப்பட்டது. இந்தப் பகுதியில் யாருக்கும் ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்கப்படவில்லை. ராயப்பேட்டை லாயிட்ஸ் சாலை மாநகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் இந்த இரண்டு பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு உதவி வழங்கப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி 77-வது வட்டத்தில் ரெவின்யூ அதிகாரியால் டோக்கன்கள் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. சுப்பிரமணியத்திற்கும் கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பு இருக்கிறது. உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத்தான் வருவாய் அதிகாரிகளால் குடிசைப் பகுதிகளில் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. உதவி பெற்ற எட்டு பேர்களிடமும் கையெழுத்து பெறப்பட்டுள்ளது. கணக்கில் எட்டு பேர்களுக்குதான் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. ஆகவே, ஒன்பது டோக்கன்கள் சுப்பிரமணியத்திற்கு வழங்கப்பட்டு அவை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சேரவில்லை என்பது ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டு பட்டியல் இருக்கிறது. யார் யார் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது விரல் அடையாளம் இட்டிருக்கிறார்கள் என்ற பட்டியல் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் முதல் அமைச்சர். அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது இதுபோன்று ஏராளமான பேர்களுக்கு வரவில்லை என்று நிலை இருக்கிறது. நான் சொல்லிய குற்றச்சாட்டினை நிரூபித்து எடுத்துச் சொன்னேன். அதிகாரிகள் எப்படியெல்லாம் விளக்கங்கள் தருவார்கள் நானும் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன்—என்பதை, எப்படி அதிகாரிகள் விளக்கங்கள் தந்து அரசாங்கத்தை திசைதிருப்புகிறார்கள் என்பதை இப்போதுதான் நான் புரிந்து கொண்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் ஒரு நெருக்கடியான நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறேன். சில மாமன்ற உறுப்பினர்கள் குடும்பங்கள் கூட அரிசி, துணி முதலியவற்றை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்களுக்கெல்லாம் வழங்காமல் அவர்களை அலட்சியப்படுத்தி விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்பதையும், அவர்கள் சிபார்சு செய்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே நான் ஆதாரத்தோடு கூறமுடியும். ஆனால் அவர்களின் பெயர்களைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணருவார்கள். ஏன் தெரிவிக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் நன்கு புரிந்து கொள்வார்கள் என்பதையும்கூறி—(ஓரிரு படங்கள் காண்பிக்கப்பட்டன) இந்தப் படங்களில் அவர்களது குடும்பத்தினர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மைத்துனி அல்லது தாய் போன்றவர்கள் இதில் பங்கு கொண்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் சொல்லும்போது அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் பணத்தைச் சேர்த்தவர்கள் அல்ல என்பதில் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள முடியும் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். அந்த நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அந்த நிலையைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால் வேண்டுமென்றே யாருக்கும் கொடுக்க முடியாமல் மறைக்கிறார்கள் என்று சொல்வது விரும்பத் தக்கதல்ல. மாமன்ற உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொன்னார்கள். நான் வருவாய்த்துறை அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன். அதிகாரிகள் இப்படியும் திசை திருப்புவார்கள் என்பதை தான் தெரிந்து கொண்டதாகச் சொன்னார்கள் இந்த நல்ல எடுத்துக்காட்டை ஒரு உபதேசமாக வைத்துக் கொள்கிறேன். உங்கள் அனுபவத்தை எச்சரிக்கையோடு பயன்படுத்திக்கொள்கிறேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலிருந்து நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோம், அதிகாரிகள் இப்படியும் திசை திருப்புவார்கள் என்பதை புரிந்து கொண்டேன் என்று அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து நாங்களும் ஏமாந்து கொண்டிருக்கிகிறோம் என்று சொல்லும்போது, நாங்கள் அதை அலட்சியப் படுத்தவோ அல்லது கேலி செய்வதாகவோ அமையாது, நிச்சயமாக அதை வரவேற்கிறோம். உங்கள் அனுபவத்தை நாங்கள்

பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்பதை உறுதியாகக் கூறிக்கொள் கிறேன். எந்த அதிகாரியாவது இப்படிப்பட்ட டோக்கன்களை தவறாக உருவாக்கித் தந்திருப்பாா்களேயானால் விசாரணைக்குப் பின்னால் அது எனக்குத் தெரிய வருமானால், நிச்சயமாக கடுமை யான நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதையும் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாக கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி இதற்கு மேலும் நான் கருத்துக் கூற விரும்பவில்லை.

தொழில்துறையைப்பற்றி மிகப் பெரிய அளவில் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நான் தாமதமாக எடுத்துக் கொண்டதற்குக் காரணம் உணவு உண்ட அயர்வடைந்திருப்பது சற்று மாறியிருக்கும், கேள்விகள் கேட்பவர்களுக்கு வேகமும் அதே நேரத்தில் நான் சொல்லக் கூடியதை கவனிப்பதில் மேலும் அதிக அக்கறையும்—அக்கறை இருக்கிறது—இல்லை என்று சொல்ல வில்லை—இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்தமாகக் கவனிப்பார்கள் என்ற நிலையில்—எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவலை நான் வெளி யிடுகின்றேன். மணி ஐந்து ஆகிவிட்டது. தலைவர் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு அனுமதிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பல மாமன்ற உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். முக்கியமாக உள்துறைபற்றி சொல்லியாக வேண்டும். முன்பாக தொழில்துறையை எடுத்துக் கொண்டு கருத்தை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்கள் ஆரணி பட்டு கூட்டுறவு நெசவு தொழிலாளர் சங்கத்தை எம்.எல்.ஏ. ஒருவர் தலையிட்டு கலைப்பதற்கு வழி செய்திருக்கிறார், அதில் இதுவரை தேர்தலும் நடைபெறவில்லை என்று, இங்கு சொல்லப்பட்டது. நிர்வாகக் குழு கலைக்கப்பட்டது என்றால், அதில் சில ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெற்றது என்கின்ற காரணத்தால் 1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31ஆம் தேதிய ஆணையில் நிர்வாகக் குழுவைக் கலைத்துவிட்டு தனி அதிகாரியை நியமித்தவிட்டபிறகு, அந்த நிர்வாகக் குழுவிலுள்ள இயக்குநர்கள், பின்னால் 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 25ஆம் தேதியில் அரசுக்கு மேல்முறையீடு செய்துள்ளார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது ஆகவே இதே நிர்வாகக் குழு 1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம்தேதியில் கலைக்கப்பட்ட நிலையில், 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6ஆம் தேதி முதல் தனி அதிகாரியை நியமித்தி ருக்கிறோம். இவருடைய பதவி காலம் ஓராண்டு என்று குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஓராண்டு காலம் முடிந்த வுடன் இந்த நிர்வாகக் குழுவுக்கு இயக்குநர் தேர்வு நடைபெறும். ஆகவே இதில் உறுப்பினர் அவர்கள் சந்தேகப்படுவதுபோல் வேண்டுமென்றே செயல்படுத்த விடாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருத மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 26

இன்னொன்று மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டாக கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளுங் கட்சியில் இருப்பவர்கள் தொழில் நடத்தினால் அவர்களுடைய தொழிற்சாலையில் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம் என்கின்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக சேலத்தில் கச்சநாயக்கன்பட்டி என்ற இடத்தில் சண்முகா மில் என்று ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். சண்முகா பிலிம்ஸ், என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. அத்துடன் அண்ணாமலை மூவீஸ் என்று வேறு இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலையில் இரவு காலத்தில் பெண்களை வைத்துக் கொண்டு மூன்று ஷிப்டுகள் வேலை வாங்குகிறார்கள் என்றும் இரவு நேரத்தில் பெண்களை வைத்துக் கொண்டு வேலை வாங்கினால், என்னென்ன அக்கிரமங்கள் நடக்கும் என்றும், சின்ன பிள்ளைகளை வேலையில் வைத்திருந்ததால் கொன்றார்கள் சிவகாசியில், என்றும், உங்களுக்கு இது அனுசரணையாக இருக்கின்றது என்று தோன்றினால் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[மாலை 5.10.]

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் எங்களுக்கு அனுசரணை, அனுசரணை இல்லை என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை என்பதையும், எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு அக்கறையோடு தொழிற்துறையிலே உள்ளவர்கள்மீது அக்கறை செலுத்துகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வளர வேண்டுமென்பதற்காக, தொழிலாளர்கள் வளமாக வாழ வேண்டும், அவர்கள் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அந்த அளவுக்கு உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே அவர்கள் செயலாற்ற விரும்புகிறார்களோ, அந்த நிலையிலே இந்த அரசும் செயலாற்ற விரும்புகிறது. அதேபோல் இந்த அரசு மக்களுக்குக்கொடுத்த வாக்குறுதியை, கடமையை நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறது, இதிலே எள்ளளவும் ஐயம் வேண்டாம் என்பதை நான் விளக்கமாக வெளியிட விரும்புகிறேன்.

சேலத்திலே, கக்கல்நாயக்கன்பட்டி என்ற இடத்தில் இரண்டு தொழிற்சாலைகள், தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதிலே ஒன்று அண்ணாமலை காட்டன் மில்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் என்ற பெயரிலும், மற்றொன்று குட் பேக் ஏஜன்சீஸ்என்ற பெயரிலும், இரண்டுதனிப்பட்ட நபர்கள் பேரில் பதிவு செய்யப்பட்ட வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் ஆகும். அண்ணாமலை காட்டன் மில்ஸ் தொழிற்சாலையில் சுமார் 220 ஆண் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். குட் பேக் ஏஜன்சியில், இந்தத் தொழிற்சாலையில் 15 ஆண் தொழிலாளர்களும், 80 பெண் தொழிலாளர்களும் வேலை செய்கிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த தொழிற்சாலைகள் இரண்டும் தனித்தனியாக தொழிற்சாலைகளாக தெரியாத காரணத்தால், இதிலே அண்ணாமலை காட்டன் மில்ஸ் பிரதான தொழிற்சாலையாகக் கருதப்படுகிறது.

1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் இந்த ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. தொழிற் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சேலத்திலே உள்ள ஆய்வாளரை நேரடியாகச் சந்தித்து, இந்தத் தொழிற்சாலையிலே பெண் தொழிலாளர்கள் இரவிலே அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்று சொல்லியதன் பேரிலே, அங்குள்ள உதவி தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14 ஆம் தேதி அன்று இந்த இரண்டு தொழிற்சாலைகளையும் நேரிலே சென்று ஆய்வு செய்தபோது, அங்கே இரவிலே பெண் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்றும், அந்தக் குற்றச்சாட்டு ஆதார மற்றது என்றும், அவர்கள் வேலை செய்தபோதே நேரடியாக விசாரித்ததாகவும், அவ்வாறு பெண் தொழிலாளர்கள் இரவிலே வேலை செய்வதில்லை என்று கூறியதாகவும் அறிக்கை கொடுத் துள்ளார். இந்தத் தொழிலாளர்களிலே பெரும்பாலானவர்கள் அண்ணாமலை காட்டன் மில்சைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களே இரவிலே இங்கு பெண்கள் வேலை செய்யவில்லை என்று கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள். அந்தக் கடிதத்தின் நகலும் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. இப்படி இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பல நாட்கள் ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படி ஆய்வு செய்யப்பட்ட போது, நேரடியாகவே அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் விசாரணை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விசாரித்தபோது பெண் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்றும் கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோவை தொழிற்சாலைகள் ஆய் வாளராலும் இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, விசாரணை செய்யப்பட்டு, அவரும் இதே கருத்தைக் கூறியிருக் கிறார்கள்.

1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் சேலம் ஜில்லா மில் ஒர்கர்ஸ் யூனியனோடு (ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. சங்கத்துடன்) இந்த தொழிற்சங்கம் இணைக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் எழுத்துமூலம புகார் கொடுத்துள்ளது. அந்தப் புகாரில் பெண் தொழிலாளர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையில் இரவிலே வேலை செய்கிறார்கள் என்கிற குறிப்பு ஏதும் இல்லை. அந்தப் புகாரின் நகலும் இருக்கிறது. இந்த அண்ணாமலை காட்டன் மில்ஸ் ஒர்கர்ஸ் யூனியன் கட்சி சாற்பற்ற முறையிலே இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த யூனியன் காரியதரிசி 1977 ஆம் ஆண்டு, செலம் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் அதாவது உதவி டைரக்டருக்கு கொடுத்துள்ள கடிதத்தின் உண்மை நகலை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். '' 1973 ஆம் ஆண்டிலே ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்திலே அண்ணாமலை காட்டன் மில்வில் ஸ்டிரைக் நடந்தது''

1973 ஆம் ஆண்டில் சி.ஐ.டி.யூ. கட்சியினர் சங்க குறுக்கீட்டின் மேல் ஜனவரி, பிப்ரவரி 1973-ல் ஒரு ஸ்டிரைக் அண்ணாமலை காட்டன் மில்லில் நடந்தது. இந்த ஸ்டிரைக் தோல்வியுறவே அனைத்து மெம்பர்களும் வேலைக்குத் திரும்பினோம். இந்த கஷ்டங்களாலும், ஊதிய இழப்பாலும் எங்கள் சங்கத்தை 1973-லேயே உடனடியாக கட்சிப் பற்றுதல் அல்லாத ஒரு சங்கம் எஸ்.எல்.எம் 123 என்ற நம்பரில் பதிவு செய்து கொண்டோம். அது நாள் முதல் இது நாள் வரை அண்ணாமலை காட்டன்மில் கிட்பேக் ஏஜன்சிஸ் ஆகிய இரண்டு ஸ்தாபனங்களிலும் அனைத்துப் பணியாளர்களும் நிர்வாகத்தின் பூரண ஒத்துழைப்புடன் எவ்வித பிரச்சினையுமின்றி அமைதியாகப் பணியாற்றி வருகின்றோம்.

1973-ல் எங்களைத் தீய வழியில் அழைத்துச் சென்று வேலை நிறுத்தத்தை உருவாக்கி துன்புறுத்திய சேலம் ஜில்லா பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் எஸ்.எல்.எம். 73, சி.ஐ.டி. யுடன் இணைக்கப்பட்டது. இதை ஜில்லா பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் சங்கம், 1973 ஆம் ஆண்டு ஜுன் திங்கள் 3 ஆம் நாள் மேற்படி கிளை சங்கத்தை ரத்து செய்து அதன் சங்கத் தலைவர்களாகிய திருவாளர்கள் கே. பொன்னுசாமி, ஆர். பி. அந்தோனிசாமி முறையே தலைவர், செயலாளர், இருவரையும் சி.ஐ.டி.யு சங்கத்தில் இருந்து மகாசபை தீர்மானத்தில் விலக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அதற்குப் பின் ஏ.ஐ.டி.யூ.சியில் அடைக்கலம் புகுந்து இந்த நிர்வாகத்தின்மேல் குரோத மனப்பான்மையுடன் அதிகாரிகளுக்கு வீண் புகார்களும், தொல்லைகளும் தந்து தங்கள் நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இவை வீண் புரட்சியே.

எங்கள் சங்கத்தின் அனைத்து மெம்பர்களும் மேற்படி இரண்டு நிர்வாகங்களிலும் பணியாற்றி வருகிறோம். சங்க அங்கத்தினர்கள் எவரும் வேலை செய்யவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறோம்.

1977 ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில் எங்கள் சங்கங்கள் 243 ஆண்களும் 99 பெண்களும் ஆக 342 அங்கத்தினர்கள் உள்ளார்கள். எங்களது வேலை விஷயமாகவே, ஊதியங்கள் இதர சலுகைகள் எதிலும் எவ்வித குறைபாடுகளும் இல்லாமல் இருக்கிறோம். மற்றும் பெண்கள் அனைத்துபேரும் ஜெனரல் ஷிப்டில் காலை 8 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை வேலை செய்கிறார்கள். இரவில் பெண்கள் யாரும் வேலை செய்வதில்லை. இதை அனைத்திலாக்கா ஆய்வாளர்களும் அவ்வப்போது தங்கள் ஆய்வுகளில் குறைபாடின்றி கண்டுள்ளார்கள் என்பதை சமூகம் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இதே போல்தான் அடுத்த கடிதமும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 80 பெண் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதாகத்தான் முதல் தகவல். இப்போது 99 பெண் தொழிலாளர்கள் புதிதாக உள்ள சங்கத்தில் சேர்ந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுதான் புரியவில்லை.

[திரு. துரை முருகன் : (உட்கார்ந்து கொண்டே) குட்டி போட்டு விட்டது].

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவரவர்களுடைய விருப்பத்திற்கேற்றவாறு குட்டி போடுவது அவரவர்கள் சாமர்த்தியத்தைப் பொறுத்தது, பழங்கத்தைப் பொறுத்தது. மாமன்ற அவையில் இப்படி உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுகிற மரியாதை இருக்கிறது எனபதை உணர வேண்டும்....

திரு. துரை முருகன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. பெண்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை குட்டி போடுவது என்று சொல்வது வட ஆற்காடு மாவட்ட வழக்கம். இலக்கிய வார்த்தை அது.

இரண்டாவது நான் சொல்ல விரும்புவது — முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கவர்னர் உரையில் பேசும்போது சுருக்கமாகப் பேசினேன், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறேன் என்றார்கள். நான் இப்போது ஒன்றே ஒன்று முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லிவிட்டு புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் டிமான்டின்போது வைத்துக்கொள்ளலாம், பட்ஜெட்டில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசனையாகக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : யோசனை உங்களிடம் இருந்து வரவேண்டுமா ? மாமன்ற உறுப்பினர்கள் யோசனைப்படி முடிவு எடுத்து அந்த முடிவுக்கு மாறாக புதிய யோசனை தருவது சரிதானா என்று நீங்கள்தான் தீர்மானம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

நான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லுவதற்குள் திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் அவசரப்பட்டு விட்டார்கள். இந்தக் கடிதம் எனக்கு மன நிறைவு தருவதாக இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் வாக்கியம்:

" தங்கள் ஆய்வுகளில் குறைபாடின்றி கண்டுள்ளார்கள் என்பதை சமூகம் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் ".

சமூகம்' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி இப்போது இருக்கும் எந்தத் தொழிலாளியும் எழுதமாட்டான்; தன்மானம் உள்ளவர்கள் எழுத மாட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து அவர்கள் பதில் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருப்பதால் வந்திருக்கிற கடிதத்தையும் படித்துக் காண்பித்து உண்மையைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இதை எடுத்துக் காண்பித்தேன். ஆகவே, இது அவ்வளவையும் ஏற்றுக் கொண்டேன் என்று பொருள் அல்ல. அடுத்த கடிதத்திலும் அதே வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

'' தங்கள் ஆய்வுகளில் குறைபாடின்றி கண்டுள்ளார்கள் என்பவை சமூகம் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் ''.

அடுத்த கடிதத்திலும் அப்படியே இருக்கிறது. இது எப்படி, யாரால் ஏன் எழுதப்பட்டது என்பதைக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றும் இது எங்களுக்கு மன நிறைவைத் தரவில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[மாலை 5–20].

இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வந்திருக்கின்றன என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லி இதை நான் தெளிவுபடுத்துவதோடு இது போன்றவைகள் அங்கேவருவதற்கு எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இந்த நாட்டிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் எப்படிப் பழக்கப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாங்கள் புரிந்திருக்கிறோம் என்பதற்காக படித்துக் காட்டினேனே தவிர நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டோம் அல்லது அரசு ஏற்றுக் கொண்டது என்பதல்ல என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். குரோம்பேட்டையிலே ஒரு லெதர் தொழிற்சாலை இருக்கிறது, அதிலே 700 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள், அங்கே 8 மாத காலமாக உற்பத்தி நடைபெறவில்லை என்று கூறினார்கள். அதைப் போலவே திரு. மாரிமுத்து அவர்களும் குரோம்பேட்டையிலே குரோம் லெதர் பாக்டரி ஒன்று இருக்கிறது, அதிலே 7 மாதமாக 380 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், சம்பளம் கிடையாது, வேலையும் கொடுப்பதில்லை, அத்தொழிலாளர்கள் ரெகுலராக உள்ளே போகிறார்கள், வெளியே வருகிறார்கள், அவர்களுக்குச் சம்பளமும் இல்லை, வேலையும் இல்லை, மனுக் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள் என்று எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

குரோம் லெதர் கம்பெனியில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூலை ஆகஸ்டு மாதங்களுக்கு ஊதியம் பட்டுவாடாச் சட்டத்தின கீழ் அதிகாரியின் முன் மனுச் செய்ததின் பேரில், அவ்வதிகாரி 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 26ம்நாள் அன்று ஊதியம் பட்டுவாடாச் செய்ய உத்திரவு பிறப்பித்தார். பின்னர் சென்ட்ரல் பேங்க் ஆப் இந்தியா, குரோம் லெதர் கம்பெனியின் சொத்துக்கள் தங்கள் வங்கிக்கு அடமானமாக உள்ளதாக பட்டுவாடா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வங்கிக்கு முன்உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுள்ளது. எனினும் சம்பளம் பட்டுவாடாச் சட்டத்தின் கீழ் ஊதியத்தை வாங்கிக் கொடுக்க பூந்தமல்லி சப்டிவிஷன் மாஜிஸ்ரேட்டிடம் முறையிடப் பட்டுள்ளது. நீதிபதியின் தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களுக்கான ஊதியம் பட்டுவாடா செய்வது குறித்து தொழிலாளர்கள் சம்பளம் பட்டுவாடா அதிகாரியிடம் விண்ணப்பித்துள்ளனர். அவர் இருதரப்பினரையும் கேட்டு அறிந்துள்ளார். உத்தரவுகள் விரைவில் பிறப்பிக்கப்படவிருக்கின்றன. நிதி நெருக்கடி காரணமாக இந்த நிறுவனம் சுமார் 7 மாதங்களாக சரியாக இயங்கவில்லை. இத்தொழிற் சாலைக்குக் கடன் கொடுத்த வங்கியே எடுத்து நடத்துவது பற்றி பேச்சு நடைபெறுகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் இன்னொரு குற்றச்சாட்டையும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கான்ட்ராக்ட் ரெகுலேஷன் செய்யப்பட்டு அபாலிஷ் ஆவதற்குப் பதில் எல்லா இடங்களிலும் காண்ட்ராக்ட் புகுத்தப்படுகிறது. ஒரே வேலை செய்யக்கூடிய டிபார்ட்மெண்ட் ஓர்க்கருக்கு அதிகச் சம்பளம், கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 5, 4 என்ற வகையில் மின்சாரத் துறையிலும், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் துறையிலும் கம்பத்தை உண்டுபண்ணுபவர்கள், கம்பத்தை நடுபவர்கள், லைனை இழுப்பவர்கள், இப்படி ஏற்கெனவே டிபார்ட்மெண்டில் செய்யப்பட்ட அந்த வேலைகள் பூராவும் கான்ட்ராக்டரால் செய்யப்படுகின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்.

அரசு கட்டடம் கட்டும் நிறுவனங்களில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறையினை நீக்குவது குறித்து 1978 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 13 ஆம் நாள் நடைபெற்ற தமிழ்நாடு அமைச்சரவைக் கூட்டம் விவாதித்தது. ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறையினை நீக்குவதற்குப் பதிலாக ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (முறைப்படுத்துதல்-நீக்குதல்) சட்டத்தில் விதிமுறைகளை பயன் தரத்தக்க வகையில் செயல்படுத்த உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படவேண்டும் என்று அமைச்சரவை முடிவு எடுத்தது.

மேற்கண்ட அமைச்சரவையின் முடிவு தொழிலாளர் நல ஆணையருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் மேற்கண்ட சட்டத்தின் விதிமுறைகளைப் பயன்தரத்தக்க வகையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றும் அவர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். தொழிலாளர் நல ஆணையருக்கு கீழ் பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்கு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு உரிமம் வழங்குவது குறித்தும் மேற்கண்ட சட்ட விதிமுறைகளை மீறுபவர்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்தும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒப்பந்தக் தொழில் நிலவும் நிறுவனங்களை ஆறு திங்களுக்கு ஒரு முறை ஆய்வு செய்தல் வேண்டும் என்றும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கண்ட அமைச்சரவையின் முடிவு அரசுத் துறைகள், மின்சார வாரியம் மற்றும் கட்டிட வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் எல்லா அரசு நிறுவனங்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட சட்ட விதிகளை கையாளும் முறையில் ஏற்படும் இடுக்கண்களைக் களைவதில் தொழிலாளர் நல ஆணையரின் உதவியை நாடுமாறும் இவ்வரசு நிறுவனங்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன.

குறைந்த பட்ச ஊதியச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படும் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு இச்சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஊதியத்திற்கும குறைவாக ஊதியம் வழங்கப்படக்கூடாது என்றும் தொழிலாளர் ஒப்பந்தம் (முறைப்படுத்துதல்-நீக்குதல்) சட்ட விதிகளில் ழிவவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பிறகும் அப்படி யாராவது இந்த நியதியை மீறி நடைபெறுவார்கள் என்றால் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவும் அவைகளை என்னிடமோ அல்லது தொழிலாள நல அமைச்சரிடமோ விவாதிக்கவும் அல்லது கண்டு பேசி முடிவெடுக்கவும் அவர்கள் விரும்பினால் எப்பொழுதும் நாங்கள் ஒத்துழைப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, இந்த நியதியை அமல் நடத்துவதில் எந்த அளவிற்கு நடக்கிறது என்பது ஒரு பிரச்னை. மறுபக்கத்தில் இந்த ஒப்பந்தத் தொழிலாவர் சம்பந்தமாக இந்த நியதியை அமல் நடத்தும்பொழுது பல தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்படுகிறார்கள். முதலமைச்சரின் கவனத்திற்காகச் சொல்கிறேன். புலியூர் சிமெண்ட் பேக்டரியில்லே பத்து வருஷம் சர்வீஸ் போட்ட 78 பெண்களுக்கு இந்த நியதியின்படி அந்தக் கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இப்படிப் பல இடங்களிலும் நடக்கிறது. அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது ?

1979 பிப்ரவரி 26]

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, இந்த குரோம் லெதர் கம்பெனி ஏழு மாதங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் சட்டப்படி சம்பளம் பெற முடிய வில்லை. எனவே இடைக்காலத்தில் அவர்களுக்கு முதலமைச் சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து கொடுத்துவிட்டு பிறகு அவர்கள் வாங்கும்பொழுது திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டாலும் பரவா யில்லை. அப்படி ஏதாவது நிவாரணம் அளிப்பதற்குச் சிந்திக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர் களே மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களின் நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன் ஆனால் முதலமைச்சர் நிதி என்பது ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் இருக்கும் நிதியாகும். மாதாமாதம் அதில் நிதி சேரும் என்ற நிலைமைகள் இல்லை. மற்றவர்கள் நல்லெண்ணத்தோடு கொடுத்தால் அல்லது நிகழ்ச்சி போன்றவற்றை நடத்திச் சேர்த்தால்தான் சேர்க்க முடிகிறது. வேறு வகையில் அதில் நிதி சேர்ப்பதற்கான நிலைமைகள் இருக்கின்றனவா என்று யோசிக்கும் பணியையும் மறந்து விடவில்லை. அந்தக் கடமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நேரிடும்பொழுதெல்லாம் தொழி லாளர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து கொடுப்பது என்பது ஒரு வாடிக்கையாக வழக்கமாக ஆகிவிட்டால் அதை நிறைவேற்றமுடியாத சங்கடங்கள் ஏற்படும். தொழிலாளர் பிரச்னை வரும்பொழுதெல்லாம் பதில் சொல்ல முடியாமல் ஏதோ சிலருக்குக் கொடுத்தோம் ஒரு சிலருக்குக் கொடுக்க வில்லை என்ற அவப்பெயர் இந்த அரசுக்கு வந்துவிடும் என்பதை மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த வகையில் அவர் குறிப்பிட்ட இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்க முடியுமா வழி உண்டா என்பதைப் பற்றி நிச்சயமாக நாங்கள் யோசித்து ஒரு முடி வெடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே நான் சொன்னது ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் நியதிப்படி முடிவு எடுப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை அமுலாக்குவது என்பது ஒரு பிரச்னை அதை அமல்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்காக பத்து வருஷம் சர்வீஸ் போட்டவர்களை புலியூர் சிமெண்ட் பேக்டரியில் 78 பெண்களை வெளியேற்றியது சம்பந்தமாக உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இப்படிப் பல பேக் டரிகளில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்படுவ தினின்றும் பாதுகாப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே நாங்கள் ஒரு சில நாட்களுக்கு முன் இதைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டோம். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது அதிபர்கள் ஒத்துழைக்கும் மனப்பான்மையோடு நேரில் பேசும்பொழுது கேட்டுக்கொள்வதும் ஆனால் சென்ற பிறகு வேறு நிலைமைகளுக்கு மாறி இருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்கத் தயாராக இல்லை. அதற்குத் தகுந்த முறையில் அதிகாரிகளை வைத்து அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை நேரடியாக அவ்வப்பொழுது கவனிக்கும் அளவிற்கு ஆங்காங்கு அதிகாரிகளை நியமிக்கலாமா என்பதைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைச் செயல்படுத்த முடியும் என்றால் அது பயன் உள்ளதாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். அதுவும் பயனில்லாமல் போய்விடும் என்றால் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி மற்றவர்களைக் கலந்து கொண்டு குறிப்பாக சட்டத் துறையிலே யோசனைகளைக் கேட்டுக் கூட அட்வகேட்-ஜெனரல் போன்றவர்களிடம் என்ன சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்பதைப் பற்றி முடிவெடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டி. ஐ. ஐ. சி. பிரச்னை எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. அதைப் பற்றி நான் மீண்டும் இங்கே பேசி யார் சரியாக நடந்துகொண்டார்கள் யார் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் வழக்கு மன்றத்தில் அவர் வெற்றி பெற்றதும் கூட சில நிகழ்ச்சிகளை உண்டாக்கிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட நிலமை ஏற்பட்டதற்கு அனைவரும் பொறுப்பா இல்லையா அல்லது சட்டம் அப்படி இருக்கிறதா என்பதை மாணபுமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அந்த வகையில் முத்துசாமி ஒரு குற்றச்சாட்டை தொழில் துறை பற்றிச் சொல்லும் பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். டி.ஐ. ஐ. சி. நிறுவனம் அனந்தகிருஷ்ணனை நியமித்திருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த டி.ஐ. சைக்கிள் நிறுவனத்தை அதிக அளவில் கடன் பெற்று ஆரம்பித்ததாகவும் அந்தக் கடனை இதுவரையில் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்றும் எப்படித் தலைவரை நியமிக்கலாம் என்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

[மாலை 5-30].

இந்தக் கேள்வியே தவறு என்றோ இதை கேட்கக் கூடாது என்றோ நான் கூறவில்லை. ஆனால் இது பற்றி நாங்கள் ஆய்ந்து பார்த்தபோது எங்களுக்கும் கிடைத்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு தான் இந்தக் கேள்விக்கு உண்டான பதிலைச்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் திரு அனந்தகிருஷ்ணன், கோகுல் ரெட்டி போன்றவர்களால் இந்த நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்தின் முதல் தலைவர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள். இந்த நிறுவனத்திற்காக கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்தும் டி.ஐ.ஐ.சி. நிதி நிறுவனத்திடமிருந்தும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனம் நஷ்டத்திலேயே இயங்கி வந்தால் கடன் அளித்த நிதி நிறுவனங்களின் ஆலோசனைப்படி சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டது. மீண்டும் இந்த நிறுவனம் நஷ்டத்திலேயே இயங்கி வந்ததால் கடன் கொடுத்த நிதி நிறுவனங்கள் இதன் மீது வழக்குகள் போட்டன.

திரு அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்கள் தனிப்பட்ட எந்த கடனும் டி.ஐ.ஐ.சியிலோ கூட்டுறவு வங்கியிலோ பணம் பெறவில்லை என்றும் நிறுவனத்திற்காகத்தான் நிறுவனத்தில் சார்பாக நிதியுதவி வாங்கியிருந்தார்கள் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே அவர் போன்ற தொழில் துறை அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இதற்கு பணியாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்துத்தான் அவரை நியமிக்க நாங்கள் முன் வந்தோமே தவிர வேறு எந்த நினைப்பும் இல்லை, அரசியல் நோக்கமோ வேறு எந்த நோக்கமோ இல்லை என்பது இம்மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக தெரிந்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு சந்தேகம் இல்லை. நல்ல அனுபவம் தொழில் துறையிலே பெற்றவர்கள்—பரம்பரையாக அவர்கள் தொழில் துறையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் இல்லாமல் தொழிலை தக்க முறையில் நடத்துவதற்கு அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தில்தான் அவர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறோம் என்றும் நல்ல நோக்கத்தினாலேயே இந்த நியமனம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று நீங்கள் நம்ப வேண்டும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே 12(3) செட்டில்மென்ட் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஏற்படும் பலதரப்பட்ட பிரச்னைகளில் தகராறு ஏற்பட்டால் சமரசம் செய்வதற்கும் அந்த சமரசத்தின் மூலம் தொழிலாளர் நலத்தையும் நிர்வாகத்தையும் மேம்படுத்தும் ஒப்பந்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு கோவிந்தராஜன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இது பற்றிய எண்ணத்திற்கு பாதகமாக இந்தப் பிரிவை தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

சில தனியார்களுக்கு வேண்டிய சங்கங்கள் முதலாளிகளுக்காக தலையிட்டு 12 (3) செட்டில்மென்ட் செய்கிறது என்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு என்ற முறையில் மட்டும் அவர்கள்

கொஞ்சம் கூட அக்கறை காட்டுவது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் நமது திட்டத்தைச் சொல்லி விரும்புகிறேன். லேபர் ஆபீசர், உதவி லேபர் ஆபீசர், லேபர் கமிஷனர் துணை லேபர் கமிஷனர் இணை லேபர் கமிஷனர் மற்றும் நிர்வாகத்தினர் போன்ற பொறுப்பான அதிகாரிகள் முன்னிலையில் தொழிலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகம் ஆகிய இரண்டு தரப்புகளுக்கும் இடையே ஏற்படுகிற ஒப்பந்தம் ஆகும் இது. இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்ட கால அளவு வரையிலும் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் 6 மாத கால வரையிலும் அந்த ஒப்பந்தம் இரு தரப்பினரையும் கட்டுப்படுத்தும். திருச்சி சிம்கோ மீட்டர் தொழிலாளர் பிரச்சினையை பொறுத்த வரையில் நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஐ.என்.டி.யு.சி அலுவலருக்கும் திருச்சி தொழிலாளர் நல அலுவலர் முன்பாக முன்பு ஒரு ஒப்பந்தம் 17—4—1978 அன்று 12 (3) செட்டில்மென்ட் பிரிவின் கீழ் ஏற்பட்டது என்பதையும் இங்கே உள்ள மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

அந்த ஒப்பந்தத்தில் நிரந்தரத் தொழிலாளிக்கு ஊதிய விகிதம், பஞ்சப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது 31—3—1981 வரையில் அமலுக்கு இருக்கும் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது தொழில் தகராறு சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை அரசு மறுத்து விடமுடியாது. இருப்பினும் அந்தப் பிரச்சினை மனிதாபிமான அடிப்படையில் உயர் மட்ட அடிப்படையில் நான் விரும்புகிறபடி சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையர் தலையிட்டு 12—2—1979 அன்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். 18—2—1979 அன்றும் 19—2—1979 அன்றும் என் முன்னிலையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. ஆனால் நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இதைப் பற்றி நான் விளக்கம் கூறுவதற்கு முன் இன்றையதினம் அந்த யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். தீர்ப்பு என்ன ஆயிற்று என்று எனக்குத் தகவல் வரவில்லை. (திருச்சி. கோவிந்தராசன் : இன்ஜங்ஷன் கொடுக்கவில்லை.) மகிழ்ச்சி. மறுபடியும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆனால் அந்தத் தொழில் அதிபர் நிச்சயமாக விட்டுக் கொடுத்து ஓரளவு இணங்கி வருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் உங்களைப்போல் அமைச்சரவையும் எதிர்பார்க்கிறது. சட்டப்படி கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டாலும் நான் முன்னாலே தெரிவித்தபடி மனிதாபிமான உணர்வோடு இதைப்பற்றி ஏதாவது ஒரு வகையில் நல்ல முடிவு காண அவர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 26]

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே சிம்கோ விவகாரம் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லாத நேரத்தில் இந்த அவையில் இருக்கிற அத்தனை கட்சிகளும் கூடி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதை பெரும் அள விற்கு ஒரு பிரச்சினையாக ஆக்கி பிறகு அவை முன்னவர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவரவர்களை அழைத்துப் பேசுவதாக ஒப்புக்கொண்டு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் அறையிலே நானும் மற்றும் உள்ள எதிர்க்கட்சித்தலைவர் களும் முன்னவரிடமும் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரு டனும் இது பற்றி விவாதித்தோம். அப்போது அந்தப் பிரச்சினையை முடிவு கட்டுவதற்காக ஒரு நான்கு கோரிக்கை கள் நிறைவேற்றப்பட்டால் போதும் என்று யோசித்து நண் பர் உமாநாத் அவர்கள் சி.ஐ.டி.யு. சார்பாகவும் அங்கே போராட்டம் நடத்தும் தொழிலாளர்கள் சார்பாகவும் ஒரு குறிப்பை தந்து அந்தக் குறிப்பின் அடிப்படையில் அந்த தொழில் அதிபரை அழைத்து அவர்களிடம் அதை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்களை வலியுறுத்து வதற்கு பதிலாக அவர் நீதி மன்றத்துக்குச் சென்று விட்டார் என்ற அளவிற்கு (குறுக்கீடு) சங்கம் சென்றால் என்ன விசுவநாதன் சென்றால் என்ன இரண்டும் ஒன்று தான். அந்தச் சங்கம் போய் இருக்கிறது என்றால் நான் நிச்சயமாக தைரியமாகச் சொல்லமுடியும். தொழில் அதிபரின் ஊக்கத்தின் தூண்டுதலின் காரணமாகத்தான் சங்கம் இன்று நீதிமன்றத் திற்குச் சென்று இருக்கிறது. எனவே தொழில் அதிபரோ அல்லது சங்கமோ யார் நீதிமன்றத்துக்குச் சென்றிருந்தாலும் அரசாங்கம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தி தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி அந்த நிலையை தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக ஆக்க முடியும் என்று கடைசி நேரத்திலும் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முதலமைச்சரின் பதில் என்ன?

[மாலை 5.40].

மாண்புமிகு திருr எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர் களே, இந்த அரசைப் பொறுத்த வரை நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு மட்டும் அவ்வப் வப்போது சில பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண விரும்புவது கூடாது என்பதும் கொஞ்சம் மாற்று வழிகளைக் கண்டுபிடித்து மனிதாபிமானத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதும் என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல: நான் என்று கூறும்போது அது இந்த அரசினுடைய கருத்து என்ற வகையிலே இந்த அரசினு டைய கருத்தும் அதுதான் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசின் நிலைமை அதுதான் என்று நான் கூறும்போது நான் ஆரம்பத்திலேயே இதுபற்றி விவாதிக்கத்

தொடங்கும்போது சட்டம் அனுமதிக்காது என்று சொன்னபோது மனிதாபிமானத்தோடு தீர்வு காண வேண்டும் என்று கூறினேன். இந்த கூலி போதுமானதா என்று முதல் முதலில் குறிப்பிட்டவனே நான்தான் என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்துவது என்னுடைய கடமையாகும். ஆகவே மீண்டும் அந்த தொழிலதிபரை அழைத்து தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நல்லமுறையில் மனத் திருப்தி ஏற்படுத்தும் வகையில் அணுகுமுறைகளை கையாளவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே: ''ஸ்பெசிபிக் பாயிண்ட்'' அதுவல்ல. இந்தப் பிரச்சினைக் குறித்து ரொம்ப தூரம் பேசி எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஆளும் கட்சியும் சேர்ந்து அங்கே உட்கார்ந்து ஒரு ஸ்பெசிக் டிசிஷனுக்கு வர வேண்டும்; நாளைய முதலாளியை வரவழைத்து லேபர் மினிஸ்டர் அரவனை அந்த டிசிஷனை ஒப்புக்கொள்ள வைக்க வேண்டும் என்று கூறினோம். நிதி அமச்சரவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். நாளைக்கே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லை என்றால்.....

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன்: துணைத் தலைவரவர்களே நடந்தது என்ன என்பதை சொல்லிவிடுகிறேன். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். அப்போது திரு உமாநாத் அவர்கள் சில ''கைட் லைன்ஸ்'' என்ற பெயரால் நான்கு பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட்டு இந்த அடிப்படையில் விஸ்வநாதன் அவர்களை அழைத்து பேசி ஓரளவுக்காவது பிரச்சினையைத் தீர்க்க இணங்க வைக்க முயற்சி எடுங்கள் என்று எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நீங்களே அந்த பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதா என்று என்னைக் கேட்டபோது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இந்த காரியத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்; அவர் முதலமைச்சரையும் கலந்து பேச விரும்புகிறார்; நானும் முயற்சி செய்கிறேன் என்று அங்கே சொல்லப்பட்டதே தவிர நாளை காலையில் அல்லது மாலைக்குள் இணங்க வைப்பேன் என்று தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சொன்னார் என்று ஒரு வளையத்தை ஏற்படுத்தி அந்த வளையத்திற்குள்ளே அவரை சிக்கவைத்து நாளைக்கே பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்று பேசப்பட்டதெல்லாம் நமக்கு இருக்கிற அக்கறைதயை ஆர்வத்தை துடிப்பை வெளியே காட்டினார்களே தவிர சுலபமாக சுமுகமான ஒரு சூழ் நிலையை உருவாக எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அதை மேற்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. கி. மனோகரன்]

கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி அமைச்சரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்களே தவிர திரும்பி வரும்போது முடிவோடு வா'' என்று யாரும் உத்தரவு போடவில்லை; யாரும் அப்படி திசை மாற்ற வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ''முடிவோடு வா'' என்று அவ்வளவு மரியாதைக் குறைவாக யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நடந்தது என்ன என்பதை நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அவை முன்னர் அவர்கள் அக்கறையோடு ஆர்வத்தோடு துடிப்போடு என்று சொன்னார்களே இந்த மூன்று வார்த்தைகளை இணைத்து தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு இராகவானந்தம் அவர்களிடத்தில் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஃப்ரேம் லைன் ஃப்ரேம் ஓர்க்'' செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு பிரச்சனைகளையும் உடனடியாக முதலமைச்சரோடு டெல்லிக்கு— தொடர்பு கொண்டு தொடர்ந்து திருச்சிக்கும் தொடர்பு கொண்டு முடிவு செய்யும்படி சொன்னார்கள். அப்போது இராகவானந்தம் அவர்கள் நாளை ஒரு திருமணத்திற்கு செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போதுதான் அவகள் இல்லை என்றால் நீங்களே செய்யலாமே என்று முன்னவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அப்பபோது முன்னவர் அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். இந்த ப்ஃரேம் ஓர்க்கை அடிப்படையாகக்கொண்டு அதை மனதிலே வைத்து தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சனையை தீர்ப்பது உங்கள் கடமை என்று தொழிலார் நல அமைச்சரிடம் சொன்னதை நாங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு அந்த அறையிலிருந்து வெளியேறினோம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: தலைவரவர்களே, ஒரு சிறிய வேறுபாட்டை மட்டும் நான் விளக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அந்த சிறிய வேறுபாடு ஒரு பெரிய விளைவை உருவாக்கி விடுமோ என்ற அச்சம் காரணமாக அப்படித் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் தெரிவித்தது இந்த 4 கைட்லைன்ஸ்களை அடிப்படையாக வைத்து நீங்கள் பேசுங்கள், ஒரு நல்ல முடிவு காண்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள், எப்படியும் கிட்டத்தட்ட ஒரு நூறு நாட்களுக்கு மேலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த வேலை நிறுத்தம் நின்றாக வேண்டும், அதற்குநீங்கள் எப்படி எப்படிப் பேச வேண்டுமோ அப்படி அப்படிப் பேசி முடிவு கட்டுங்கள், விஸ்வநாதன் ஊரிலே இல்லை என்றால் அழையுங்கள் அவரை, கூப்பிட்டுப் பேசுங்கள் என்பதுதான். இந்த 4 விஷயங்களையும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வைத்துவிட்டு நீங்கள் வாருங்கள் என்று— நீங்கள் அத்தனைபேரும் பேசினீர்கள் என்பது உண்மை-மன்னிக்க வேண்டும். நான் சொல்லவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவரவர்களே, தங்களுக்கும் தெரியும். அது மிகவும் அர்ஜன்சி என்ற காரணத்தினால் எங்களுடைய தலைவர் அவையின் ஃபர்தர் ப்ரொசிடிங்ஸையே நிறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்பறம் தான், முன்னவரவர்கள் சொன்னால் சரி என்று அந்த அர்ஜன்சியைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, சபை நடக்கட்டும் நாம் அங்கே போய் ஒரு முடிவு எடுப்போம் என்று கூறப்பட்டது. நான் நிச்சயம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களை மாட்டிவைக்க மாட்டேன்....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவரவர்களே, தயவு செய்து திரு. உமாநாத் அவர்கள் இன்னொன்றையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னை யாராலும் மாட்டி வைக்க முடியாது என்பது நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரியும். நான் நடந்ததைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ஆக அதைச் சொல்லி மறுநாள் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால் பிறகு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தங்களுடைய அனுபவத்தில் இருந்த சில வழிமுறைகளை சஜஸ்ட் பண்ணினார்கள். ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று கூறப்பட்டது. It was a discussion held among ourselves. I do not want to divulge what had transpired there. நான் விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை. அவற்றைச் சொல்லக் கூடாது என்ற அந்த நல்ல மரபை கீப் பண்ணுவேன். அப்படி அந்த சஜஷன் கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய வரைக்கும் அந்த முதலாளிகள் அக்சப்ட் பண்ணாத அளவில் அரசாங்கம் ஏன் அந்த ஆல்டர்நேடிவ் சஜஷன்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அவ்வாறு ஏன் எடுக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், நாளை அவர்களுடன் பேசுங்கள், அப்போது அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் உடனடியாக தேசியமயமாக்குங்கள் என்றார். உடனே நான் அதற்கு சட்டத்திலே அப்படி இடம் இல்லை என்றும் பேச்சுவார்த்தை மட்டுமே நடத்த முடியுமே தவிர திடீரென்று தேசியமயமாக்குவது என்பதற்கு சட்டத்திலே இடம் இல்லை என்றும் கூறினேன். நான் பேசுகிறேன் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, உண்மைக்கு மாறான ஒரு செய்தியை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் தெரிவிக்கின்றார் என்பது முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இந்த விஷயம் குறித்து வெளியே சொல்ல வேண்டாம் என்று இப்போது கூறினார்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இருந்தாலும் கோவையிலே நடந்த வேலை நிறுத்தம் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும், முதலாளிகளுடைய பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து கேபினட் அறையில் உட்கார வைத்து பேசும்போது சமரசம் செய்துகொள்ள நான் சொன்னேன். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த முதலாளிகளிடம் அரை மணி நேரம் விவாதம் நடந்தது. அப்போது, அப்படியானால் அந்த மில்களை தேசியமயமாக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காரிலே பரிந்துரை செய்வது பற்றிச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு மாலை 4½ மணி அளவில் அந்த முதலாளிகள் வந்து தொழிலாளர்கள் சார்பாகச் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டு அதேபோல் நீங்களும் அந்தத் தொழிலதிபர்களிடத்திலே கண்டிப்பாகப் பேச வேண்டுமென்று, சொன்னேனே தவிர, அதை உடனடியாக நீங்கள் தேதியமயமாக்குங்கள் என்ற கருத்தை நான் சொல்லவில்லை. ஒரு முன் உதாரணத்தைத்தான் கூறினேன். எப்படி முதலாளிகளிடத்திலே நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் தேசியமயமாக்குங்கள் என்று சொல்லவில்லை. இது முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

[மாலை 5—50]

<u>மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் :</u> விவாதம் நீண்டு கொண்டே போகாது, நான் சுருக்கமாக விளக்கிவிடுகிறேன். இப்போது நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தந்த விளக்கம், தேசியவுடைமையாக்குங்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார் என்று நமது தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இருந்து கேட்டது வரை உண்மையைச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது கோவையில் நடைபெற்ற அந்த நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டி அந்த முதலாளிகளை மிரட்டுவதற்காக நாங்கள் தேசியவுடமையாக்கிவிடுவோம், ஜாக்கிரதை என்று அவர்களை மிரட்டியனுப்பினோம். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பயப்பட்டு, நாளைக்கே ஆக்க முடியாது என்று தெரியும், தெரிந்திருந்தாலும் நேரே வந்து ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல் சொன்னதாக எனக்கு நினைவு இல்லை.

<u>மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் :</u> அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னதற்கும் நான் சொல்வதற்கும் உள்ளேவார்த்தை வித்தியாசம் இருக்கும். தமிழ் வளம் அவர்களுக்குள்ளதைப்போல் எனக்கு இல்லையென்றுத் தெரியும். நான் சொன்னது, I am one of the Ministers. I am not the Chief Minister.

நீங்கள் அந்தளவிற்குப் போக வேண்டும் என்று சொன்னால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பிறகுதான் செய்ய வேண்டும். I will only do concililation. கூப்பிட்டுப் பேசுவதுதான் செய்ய முடியும். மிரட்டல் என்றால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பிறகு கலந்து செய்ய வேண்டும், நான் செய்ய முடியாது என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தேசியமயமாக்குவோம் என்று சொல்லி மிரட்ட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. கடுமையாகப் பேசுங்கள் தொழில் அதிபர்களிடம் என்று சொன்னேன், அவர்கள் சொன்னார்கள், அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தான் செய்ய வேண்டும், நான் செய்ய முடியாது என்று. அப்போது சொன்னேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களை அடுத்துள்ள அமைச்சர்கள் கடுமையாக நடந்து கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதை மென்மைப்படுத்த வேண்டும்; நீங்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் நாங்கள் மென்மையாக நடந்து கொள்வோம் என்று நீங்கள் சொல்வது பொருத்தமுடையதல்ல என்று கூறி துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அவை முன்னவர் அவர்களுக்கும் நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட விவாதங்களில் நடைபெற்ற விஷயங்கள் மறுபடியும் வேறுவிதமாகச் சொல்லப்படுமானால் எங்களை விவாதத்திற்கு அழைத்தால் நாங்கள் வருவதற்கு பிறகு பயப்படுவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது, தலைவர்கள் பூராவும் தனியாகப் பேசியது. என்ன நடந்தது என்பதை வெளியே பேச வேண்டாம். பல உறுப்பினர்கள் 6 மணிக்கு ஊருக்கு போக ரிசர்வ் செய்திருப்பதாக திரு. அழகர்சாமி அவர்களைப் போன்றவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : முன்னவர் அவர்கள் சொன்னதுதான் ஃபாக்ட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் சில பிரச்சனைகள் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கேட்டுக்கொண்டதுபோல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒத்துக்கொண்டது போல், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனைபேர்களுக்கும் அதே போல் முன்னவர் அவர்கள் பேசியதும், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள்....................

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தேசியமயமாக்குவோம் என்று மிரட்டுவது என்று பிரச்சனை வந்ததிலிருந்து அதுபற்றி பேசியவற்றை நீக்கிவிடலாம்.

1979 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேசியமயமாக்குவோம் என்று சொன்னதிலிருந்து அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது, அது பற்றிய வாக்கியங்களை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிகைகளிலும் வரக் கூடாது.

திரு. ரா. உமாநாத் : அன்-பார்லிமெண்டரி வார்த்தைகள் என்றால் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யலாம். அந்தமாதிரி ஒன்றுமில்லையே. ஒரு டிஸ்ப்யூட் சம்பந்தமாக பேச்சுவார்த்தை நடந்திருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கு எல்லாம் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அந்தப் பிரச்சனை இந்தக் குறிப்பேட்டில் இருக்க வேண்டாம் என்று சொன்னதற்குக் காரணம், அப்படியெல்லாம் பயமுறுத்ினால்—உடனடியாக எடுக்க முடியாது என்று தெரியும், ஆனால் பயமுறுத்துவது போல் சொல்லலாம் என்று சொன்னால் முன்னால் இருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் பலகீனப்படுத்தும், இப்போதுள்ள அரசையும் பலகீனப்படுத்தும் ; பின்னால் வர இருக்கிற அரசுகளையும் பலகீனப் படுத்தும் ; ஆகவே, தயவு செய்து அந்தப் பிரச்சனை வர வேண்டாம். மொத்தமாக என்ன பேசப்பட்டது, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று பேசப்பட்டது என்றெல்லாம் சொல்லலாமே தவிர, உள் விளக்கங்களுக்குப் போக வேண்டாம். குறிப்பாக தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பது பற்றிப் பேசியது குறிப்பில் இருக்க வேண்டாம் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் அளித்த ஆணையின்படி—தேசிய மயம் என்று ஆரம்பித்ததிலிருந்து பேசிய அத்தனையும் விலக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று எதிர்கட்சித் தலைவர் சொன்னார். அதற்கு நான் இணங்கவில்லை. கடுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார். அதற்கு நான் இணங்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை மாற்றிக் கொண்டு, அதன் தொடர்பாகவுள்ள மற்றப் பகுதிகளை எல்லாம் அப்படியே வைத்துக் கொண்டால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதில் என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது, ஆதலால் எந்தப் பகுதியை நீக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தீர்ப்புச் சொல்ல முடியாது. நீங்கள் இன்ன விதமாகப் பேசினீர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீங்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறீர்கள். இதில் என்னென்ன வாக்கியங்கள் உபயோகிக்கப் பட்டன, இது சம்பந்தமாக என்ன டிஸ்கஷன் நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது....

திரு. மு. கருணாநிதி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதத்தின்போது எதிர்கட்சித் தலைவர் சொல்லாத ஒன்றை தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மன்றத்தில் சொன்னார். எதிர் கட்சித் தலைவர் மறுத்தார். மறுத்தது சரிதான் என்று அவை முன்னவர் ஒப்புக் கொண்டார் என்கின்ற அளவிலாவது இருக் கட்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நான் ஒரு க்ளாரிபிக்கேஷன் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் தான் ஆரம்பித்தேன், அது வேறுவிதமாக போய்விட்டது. ஒரே விஷயத்தைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்னையில ப்ரேம் வொர்க் கொடுத்தாகிவிட்டது. இப்போது 112-வது நாளாக வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது, இன்னும் மானேஜ்மென்ட் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. எப்போது கேட்டாலும், டைம் வேண்டும், டைம் வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். முதலமைச்சர் இப்போதும் பார்ப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த ஸ்டேஜில் ஃபர்ம் பொலிஸஷனாக ' இருக்க வேண்டும் என்பது தான். அரசாங்கம் மிகவும் ஃபர்மாக இருக்க வேண்டும். அப்படி யிருக்குமா என்பதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எதிர்கட்சித் தலைவர் சில வாக்கியங்கள் இருக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார் கள். ஆனால்..

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக, இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற அளவுக்கு எனது கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பேசப்பட்டது எல்லாம் அப்படியே இருக்கட்டும் என்ற முத லமைச்சர் அவர்களின் கருத்தை இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு அரை மணி நேரமாக எதிர்கட்சித் தலைவர்களும் அமைச் சர்களும் பேசிக் கொண்டதைப் பற்றி ஒருவருக்கொருவர் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைவர்களும் அமைச்சர்களும் இப்படி சேர்ந்து பேசும்போது, டேப் ரிக்கார்டு வைத்துக் கொண்டு பேசி னால், இப்படி ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. அவர்களுக்குள் ஒரு வருக்கொருவர் ஏதோ பேசிவிட்டு இங்கே வந்து தங்களைப் பலப் படுத்திக் கொள்வதற்காக வேறு விதமாகப் பேசிக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அங்கு என்ன பேச்சு நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியாது. அதை எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

1979 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சித் தலைவரைக் கேட்டிருந்தால் என்ன நடந்தது என்று உங்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். தொடர்ந்து முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென்காசியில், அரசினர் தொழிற் கூடத்தில், நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய தென்னை நார் தொழிற்கூடங்கள், எட்டு தொழிற்சங்கங்கள், மூடப்பட்டுவிட்டன என்றும், இதைப்பற்றி கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் எழுப்பி, இதன் மீது விண்ணப்பம் கொடுத்து அது பற்றி, தொழில்-வணிகத் துறையிடம் குறிப்பு ஒன்று கோரப்பட்டது.

(மாலை 6–00).

கன்னியாகுமரிக்கு தென்னை நார்கள் போகக் கூடாது என்ற தன்மையில் ஒரு குற்றச்சாட்டை திரு. விஜயராகவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தென்காசி, செங்கோட்டை போன்ற இடங்களில் தென்னை நார்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்த நார்கள் கேரளாவிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதால், அதன் விலை தமிழ்நாட்டிலே அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால், தென்னை நார்கள் அங்கிருந்து கேரளாவிற்குப் போவதை தடை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியாளர், தொழில்-வணிகத் துறை துணை இயக்குநர் பரிந்துரையின் பேரில் அவரது அனுமதி பெற்றுத்தான் கேரளாவிற்குச் செல்ல வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் நலனை உத்தேசித்து தென்னை நார்கள் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியாளர் அங்குள்ள தொழிலாளர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, அதை ஒப்புக் கொண்டார். அதைக் குறிப்பிடும் போது.....

திரு. இரா. ஆதிசுவாமி : கேரளாவிற்குப் போகவில்லை. இரண்டு மெஷின்களைக் கொண்டு, பல பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான், இந்த நாரை ஊற வைப்பதற்கான சகல வசதிகளும் இருக்கின்றன. அதனால், சில முதலாளிகள் இங்கே மிஷின்களை வைத்து நடத்துகிறார்கள். எனவே, அது கேரளாவிற்குப் போகவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில்தான் இந்த சௌரிகள் எல்லாம் நாராகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி மேலும் அதிகமாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை. இது வழக்கு மன்றத்திலே இருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதன் முடிவு வருகிற வரையில், நாம் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவே, நான் இதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்ல இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரியைவிட கேரளாவில் பனை நாரின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலே இருந்து கேரளாவிற்குப் போகத் தேவையில்லை ; அப்படிப் போகவும் இல்லை. இந்த ஆணை பிறப்பித்ததன் காரணமாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற பல்வேறு கயிறு உற்பத்தி செய்யும் தொழில் நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே உற்பத்தியாகின்ற நார்கள் அந்த நிறுவனங்களுக்குப் போதாது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள மற்ற மாவட்டங்களிலே இருந்து வருகின்ற தென்னை நார்களை வைத்துத்தான் இந்தத் தொழில்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த ஆணையை உடனடியாக மாற்றியமைக்க இந்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன் ?

திரு. தே. ஞானசிகாமணி : தலைவர் அவர்களே, யதார்த்த நிலை என்னவென்றால், தேங்காய் மட்டைகள் வரக் கூடாது என்ற காரணத்தால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், கேரளாவிலே ஆயிரம் தேங்காய் மட்டைகளில் விலை ரூ. 75 என்றிருந்தால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே ஆயிரம் தேங்காய் மட்டைகளின் விலை ரூ. 45 என்றும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஆயிரம் தேங்காய் மட்டைகளின் விலை ரூ. 125 என்ற அளவிலேயும் உள்ளது. ஆகவே, பொதுவாக இந்த கயிறு வேலை அடியோடு அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்த நிலைமையை நீக்க இந்த ஆணையை நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு போகலாம் என்று நாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். அதோடு, அவர்கள் இது குறித்து வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எந்த விதமான மாற்றத்தைச் செய்வதோ அல்லது முடிவெடுப்பதோ ஏற்றதல்ல என்பதை மீண்டும் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பருத்தியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான பதில், பருத்தி விலை கிட்டத்தட்ட சீராக இருந்து வந்தாலும், நூலின் விலை மட்டும் ஏறிக் கொண்டு வருவதைப்

பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம், பஞ்சாலைகள் தங்களுடைய உற்பத்தியை 65 சதவீத கண்டு நூலாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற பஞ்சாலை ஆணையரின் விதியை நிறைவேற்றாதது தான் ஒரு காரணமாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆலைகள் இவ்விதியை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிப்பார்களேயாயின் கைத்தறித் துணிக்குத் தேவையான கண்டு நூல் போதிய அளவு விநியோகத்திற்கு வந்து அதன் விலையும் கட்டுக்கு அடங்கி நிற்கும். எனவே கைத்தறி மற்றும் துணி நூல் இயக்குநர் மேற் சொன்ன விதியை மீறாது கண்டு நூல் உற்பத்தியை 65 சதவீதம் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என பஞ்சாலைகளை வலியுறுத்தும்படி பஞ்சாலை ஆணையரைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

தமிழகத்தில் செயல்பட்டு வரும் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும் தரமான நூலை உற்பத்தி செய்து நியாயமான விலைக்கு நெசவாளர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. கைத்தறி மற்றும் துணி நூல் இயக்குநரின் தலைமையின் கீழ் செயல்பட்டு வரும் ஒரு குழு தனியார்கள் விற்கும் நூலின் விலையை விட குறைவாகவே கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூலுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து நெசவாளர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றது. கோ-ஆப்டெக்ஸ் தனது 18 டெப்போக்கள் மூலம் நெசவாளர்களுக்கு நூலை விநியோகம் செய்கின்றது. வெளியில் நூல் வாங்கினால் மூன்று ரூபாய் குறைவாகக் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நூலிற்கு விற்பனை வரி 3 சதவீதம் எங்கு வாங்கினாலும் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்கும்படி செய்ய அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது.

அவ்வப்போது சட்ட நுணுக்க ஆலோசனையைப் பெற முயன்று வருகிறது. அந்த ஆணையர் கருத்தை அவர்கள் சரிவரச் செயல்படுத்த வில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இது தான் முடிவு என்றால் அரசு அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு அரசைத் தள்ளி விடக் கூடாது. அவர்கள் அந்த நிலைமையை உருவாக்குவார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இனி மேலாவது அவர்கள் தவறான முறையைப் பின்பற்ற மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மருத்துவமனைகளுக்கு சப்ளை செய்யப்படுகிற பாண்டேஜ் கிளாத்துக்கு டிமாண்ட் இருக்கிறது. அதை கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்து ஆஸ்பத்திரிகளில் கண்டிப்பாக கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்வதைத்தான்— விசைத் தறியிலும் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அது கூடாது— ஆஸ்பத்திரிகளில் பாண்டேஜ் துணிக்கு வாங்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த உத்தரவை முன்பே அமலுக்குக் கொண்டுவர நாங்கள் பணித்திருக்கிறோம் என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசின் கொள்கை அதுதான் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசுதான் அதிகமான பொருள்களை வாங்குகிறது. இந்த அரசு நுகர் பொருள் வாங்குவோர் சங்கம் என்று அமைத்துக் கொண்டாலும் கூட அதிசயிக்கத் தக்க நிலை இருக்காது என்று சொல்லுகிற வகையில் இந்த அரசு ஆங்காங்கே இருக்கிற அலுவலகங்கள் மூலம் பல்வேறு சாதனங்களை விலைக்கு வாங்குகிறது. அப்படி வாங்கும்போது கூடுமான வரை அவைகளை எல்லாம் சிறு தொழிற் துறையில் உற்பத்தி செய்கிற தொழிலாளர்கள் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக அவர்களுக்கு நல் வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற விதத்தில் அவைகளை வாங்குவதற்கு ஒவ்வொரு இலாகாவும் முன் வர வேண்டுமென்று இந்த அரசு விரும்புகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை வற்புறுத்துவதில் இந்த அரசு அக்கறை காட்டும் அதையே நாங்கள் கிராமப் புறங்களில் சிறு தொழில்கள் தோன்றுவதற்கும் சிறு கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும். உதவியாக அதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம் என்பதை இங்கே மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறும்போது வன்முறை ஏற்படுவதும் வன்முறை ஏற்படும்போது அதைத் தடுக்க காவல் துறையினர் தலையிடுவதும் உலகெங்கும் நடைபெறுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கோடிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்கள்.

(மாலை 6-10.)

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் என்னமோ சொன்னேன். வேலை நிறுத்தம் என்பது உலகெங்கும் நடக்கிற நிகழ்ச்சி என்று நான் சொன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ரிக்கார்ட்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் என்பது சோஷியோ-எக்கனாமிக் பிரச்சினையின் அடிப்படையிலே உலகம் எங்கும் வேலை நிறுத்தம் இருக்கிறது என்று சொன்னதை முதலமைச்சர் அதோடு வேறு எண்ணத்தைச் சேர்த்துச் சொல்வது சரியல்ல. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்காக பேராசிரியர் பேசியதற்காக நன்றி. வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டால் தவிர்க்க முடியாத நேரங்களிலே வன்முறை ஏற்படுவதும் உண்டு. வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால் வன்முறைக்காக ஈடுபடுவதில்லை.

வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு இனிமேல் பட்டினி கிடப்பது முடியாது, எத்தனை நாட்களுக்கு வருமானம் இல்லாமல் இருப்பது என்ற முறையிலே எண்ணம் ஏற்பட்டு வளர்ந்து வெறுப்பு மனப்பான்மையாக அது வளரும்போது வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதன் விளைவாகப் பல தொல்லைகள் விளைகின்றன என்பதும் வேறு வழியின்றி காவல் துறையினர் தலையிட்டு நாம் விரும்பாத நிகழ்ச்சிகள் விபரீதங்கள் நடந்து விடுகின்றன என்பதையும் விளக்குவதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த வகையில் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் வேலை நிறுத்தம் செய்கின்ற உரிமையை தொழிலாளர்களிடமிருந்து பறித்து விடவேண்டுமென்பதில் நிச்சயமாக அரசுக்கு அக்கறையில்லை, ஆனால் வேலை நிறுத்தம் செய்துதான் ஆக வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு ஆலை அதிபர்களோ முதலாளிகளோ அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை உண்டாக்குவது சரியல்ல என்பதைக் கூறிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அரசைப் பொறுத்தவரையில் வேலை நிறுத்தம் நடை பெறாமல் பொருள் உற்பத்தி தடங்கல் ஏற்படாமல் மேலும் வளருவதற்கும் அதிகப்படுத்துவதற்கும் நல்லதொரு சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் கூறுகிறேனே தவிர வேலை நிறுத்தமே தவறு என்றோ வேலை நிறுத்தத்திலே தொழிலாளர்கள் ஈடுபடக் கூடவே கூடாது என்றோ நான் கூறவில்லை. ஆனால் முன்னதாகவே தவிர்த்து விடவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களுடைய கருத்தும் அதுவாகத் தான் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். சில நேரங்களிலே சட்டங்கள் என்று பேசிக் கொண்டு, சட்டங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டு அதன் விளைவாக ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, பிறகு ஒப்பந்தங்கள் பாதகமாக இருக்கிறது, அல்லது சாதகமாக இல்லை என்ற நிலையில் மாறுபாடான நிலைமையை அமைத்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை, வேதனை தோன்றுகிறபோது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக ஏதாவது ஒரு வழியைக் கடைப் பிடித்தாவது ஒரு நன்மையைப் பெறலாமா என்று முயற்சிப்பது சரியல்ல என்ற நிலைமையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி நெருக்கடி ஏற்படாமல் தொடக்கத்திலேயே தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எந்த வழியைப் பின்பற்றுவது என்று இனிமேல் நாம் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்து முன் வந்தால் பிரச்சினைகள் எந்த அளவிற்கு மற்றவர்கள் தூண்டிவிட்டாலும்— நாம் அதற்குப் பலியாகாமல் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும் என்று கருதுகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே இப்போது அத்தனையும் சொல்வதற்கு நேரம் போதாது என்று கருதுகிறேன். நேரம் போய்க் கொண்டிருக்

கிறது. ஆனால் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில சமயங்களில் திரு. உமாநாத் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு சிரித்து அன்போடு பேசுகிறார்களோ பழகுகிறார்களோ அதற்கு நேர் மாறாக என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், அதைவிட அதிகமாக அவருக்கு கோபம் வரும் என்று அன்றுதான் புரிந்து கொண் டேன். கோபம் வருவதற்கு அடிப்படை ந்யாயத்தை வைத்துக் கொண்டால் கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். அவரது வீட்டில் நடந்த அக்கிரமத்தை அநி யாயத்தை எதனால் ஏற்பட்டது என்பதையெல்லாம் விசா ரணையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறி அதையும் பேச முடியாத நிலை எங்களுக்கும் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்ற மனத் தாங்கல் எங்களுக்கும் உண்டு.

ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்த நேரங்களில் அதுபோன்ற சமயங்களில் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்து ஒரு சில நாட்கள் பொறுத்திருந்து உண்மை வெளியில் வரவில்லை சரியான நிலையில் தீர்ப்பு அளிக்கக் கூடிய வகையில் வழக்கு நடத்தப்படவில்லை என்று நிச்சயமான நிலை ஏற்படும் என்றால் அதைப்பற்றி அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த அல்லது அதைப்பற்றி விளக்கம் கோருவதற்கு மாண்பு மிகு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமையிருக்கின்றது. இந்த மாமன்றத் தில் இந்த நாட்டு நிலைமையைப்பற்றி, சட்டமன்ற வாசகங் களுக்கு எந்த அளவிற்கு மரியாதை கொடுத்துப் பயன்படுத்தி உணர்ச்சிகளை வெளிக் காட்ட முடியுமோ அந்த அளவிற்கு எதையும் செய்யலாம். அந்த எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தலாம் என்ற வகையில் அப்பொழுது அந்தச் சூழ்நிலையிலே இதை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, இங்கே எப்படியோ விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஒரே தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இல்லாவிட்டாலும், தொழிற்சங்கத்திலேயிருந்து பணியாற்றியவர்களிலே ஒருவராக இருந்த, எங்கள் அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் ஒரு சில குறைகளைக் கூறினார்கள். நான் அதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். எதற்கெடுத்தாலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகாவானந்தம் அவர்கள் யாரையும் மதிக்காமல் அலட்சியத்துடனோ அல்லது தன்னுடைய விருப்பத்திற்கேற்பவோ கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றார் என்ற வகையில் சில சொற்களை இங்கே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்தக்கருத்து ஒருவேளை மறதியினால் இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக குழு அமைக்கும்போது அந்தந்தக் கட்சிக்காரர்களைக் கூப்பிடவில்லை என்று அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். மறைந்த தொழி லாளர் தலைவர் கோபால் அவர்கள் இருந்த இடத்தில் யாரை

நியமிக்க வேண்டுமென்பதைக்கூட அந்தத் தொழிற்சங்கத்தைக் கேட்டு, அவர்கள் குறிப்பிட்டவர்களை இங்கே நியமித்திருக்கிறோம் என்பதை ஆதாரத்தோடு சொல்லி, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் மறதியாய் இருந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன், அவரே எழுதிக்கொடுத்த கடிதத்தில் அவரே நல்லசிவம் அவர்களின் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, மறதி எல்லோருக்கும் உண்டு என்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. ஆனால் சில சமயங்களில் ஒருவர் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டால் அவர் செய்வது எல்லாமே தவறு என்பதுபோல் தான் தோன்றும் என்பதைப்போல இந்தத் தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர, வேண்டுமென்றே பழி சொல்ல வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களின் எண்ணம் இருக்காது என்பது எனக்குத் நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆகவே, அதை நான் இங்கே குறிப்பிடும் போது இதுபோன்ற பல செய்திகளில் சில நேரங்களில் நம்மை அறியாமலே தவறுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் குற்றச்சாட்டாகவோ அல்லது குறைகளாகவோ எண்ணிக் கொண்டு நாம் அதைப்பற்றியே பரிசீலனை செய்வது என்று இருந்தோமானால் இதற்குத்தான் நேரம் இருக்குமே தவிர சந்தேகம் தீராது என்றும், முடிவே இருக்காது என்றும்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதுபோல நான் சிலவற்றைச் சொல்லும்பொழுது காலையிலே, அரசுப் பணிகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்..............

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, குறிப்பிட்ட கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் அந்த லெட்டர் எழுதியதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். கரெக்ட் செய்கிறேன். ஆனால் பல கமிட்டிகளிலே அந்தந்தச் சங்கங்களைக் கேட்காமலேயே அங்கே சர்க்காரிலே நியமிப்பது உண்டு, அதற்கு நான் பல இன்டன்ஸ்களைக் கொடுக்க முடியும். குறிப்பிட்ட இதிலேயிருந்து அரசாங்கத்தின் ஜெனரல் பாலிசி என்று கூற வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விவாதத்தை நீட்டிக்க விரும்பவில்லை. அவர் சொன்ன குற்றச்சாட்டு சம்பந்தமான விஷயத்தில் ஆதாரம் இருந்தது, காட்டினேன். அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். தவறு இல்லை என்று சொன்னார்கள், அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த விஷயத்திலே அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களை அலட்சியம் செய்யவில்லை என்றும், அவர்கள் கட்சியினரை அலட்சியம் செய்து ஒதுக்கிவிடவில்லை என்பதையும் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்பதே எனக்கு நிறைந்த மன நிறைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 26

இதுபோல் ஒருவரையொருவர் நாம் சரியாகப் புரிந்து கொண்டோம் என்றால் ஒவ்வொருவர் செய்யும் தவறுகளுக்கும் எவ்வளவோ கோபதாபங்கள் நிகழாமல் நல்ல காரியங்களை ஒருங்கு சேர்த்து நம்மால் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாலை 6.20]

மாண்புமிகு திரு சாதிக்பாட்சா அவர்கள் பல பிரச்ணைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சித் துறை பற்றி அவர்கள் எடுத்துக் கூறியவைகளில் குற்றவியல் முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட், இரண்டாம் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் பதவிகளை மாவட்ட முன்சீப் பதவிக்கு ஒருங்கிணைக்கும் செயற் குறிப்புப் பற்றி கேட்கப்பட்டிருந்த விஷயமாக என்ன செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்றார், அவருக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன் சட்டக் கல்லூரியிலிருந்து பயின்று வெளியேறி வருபவர்களை இப்பணிக்கு உயர் நீதி மன்றத்தில் தேர்ந்தெடுத்து தற்காலிக மாக நியமனம் செய்யப்படுகின்றார்கள் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா, உமாநாத்: மன்னிக்கவேண்டும். அந்த லெட்டரை இப்போதுதான் பார்த்தேன் 3, மார்ச் 1978ரி கன்ஸ்டிரக்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது நாமினேஷன் கேட்டார்கள் — நல்லசிவம் பேரை கொடுத்தோம் — அதற்குப் பிறகு மே மாதம் கடைசியாக கமிட்டி கூடியது என்றும் அதற்குப் பிறகு கூடவே இல்லை — கமிட்டி கூடாமலேயே இப்போது புதிதாக கான்ஸ்டிடீயூட் பண்ணவேண்டும் என்கிறார்கள் — அதற்கு எங்களைக் கேட்காமலேயே அவர்களாகவே நியமித்திருக் கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களின் திறமையை நான் வரவேற்கிறேன். யாராவது உறுப்பினர் இறந்திருந்தால் அல்லது யாராவது விலகிக்கொள்ள விரும்பியிருந்தால் அதன்மேல் அந்தக் குழுவை கலைத்துவிட்டு அந்தப் பிரச்னையை அதாவது புதி தாக எல்லோரும மாற்றப்படுவது என்ற பிரச்னையை திரும்ப ஏற்கப்படும். ஆனால் ஒருவரைத்தான் மாற்றியிருக்கிறோம். அதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை யும் அதை விட்டு வேறு பிரச்னைகளுக்குப் போக வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது உங்கள் தொழிற் சங்கங்கள் என்று சொல்கிறார்கள் மற்றக் கட்சிகளைச் சொல்லும்போதும் அந்தந்தத் தொழிற் சங்கங்களைச் சொல்கிறார்கள். திராவிட

முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டும் பொதுவாக தொழிற் சங்கங்களைக் கேட்டோம் என்கிறார்கள் — இந்த விஷயத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் ராகவானந்தம் அவர்களுக்கு எந்த ஸ்டாண்டர்டும் இல்லை — ஆனால் ஒருநாள் கட்டாயம் அவர்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி, இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதம் நீண்டுக் கொண்டே போகிறது. எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் முழுமையுடைய அமைப்புகளில் தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தால் அவர்களாகவே கேட்டிருப்பார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அம்மாதிரி உயர் நீதி மன்றத்தில் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியவர்கள் நியமனம் பெறுவதற்கு முன் 9 மாதம் பயிற்சிபெற வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் தேர்வுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். தேர்வுக்குப்பின் பணியில் அவர்கள் முறைப்படுத்தப் படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிறபாடு மாற்றங்கள் அரசாணைகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. தற்பொழுது நடைமுறையில் உள்ள விதிகளின்படி — 1957 - ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 27-ம் தேதி 2432-ம் எண். அரசாணையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதாவது 51 - ம் ஆண்டுக்கு முன்பு அரசு ஆணையில் ஜாதிவாரி முறையில் பணிகளுக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டது. அப்பால் 1972-ம் 19-வது விதியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. கீழ் கண்ட ஜாதி வாரியாக அப்போது பிரிவு செய்யப்பட்டது.

பிராம்மணர் அல்லாத வகுப்பினருக்கு ..	5/12
பிராம்பணர் வகுப்பினருக்கு	2/12
முகம்மதியர்கள்	2/12
ஆங்கிலோ இந்தியர், கிருஸ்துவ இந்தியர்கள்	2/12
அரிசனங்கள்	1/12

எந்த அடிப்படையில் மேலே குறிப்பிட்ட இனங்களை பணிகளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்று தெரியவில்லை எண்றாலும் ஜனத்தொகை என்ற அடிப்படையில் மட்டுமல்ல சமூக வளர்ச்சி கல்வி வளர்ச்சி முதலியவைகளையும் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். மேலே குறிப்பிட்ட விவரங்கள் 47-ம் ஆண்டு இறுதி வரை நடைமுறையில்

இருந்து வந்துள்ளது. அரிசனங்களிடமிருந்து அந்த இடங்களை அளிக்க வேண்டும் என்று வந்த கோரிக்கைகளின் காரணமாக இந்த இடங்கள் 14 ஆக மாற்றப்பட்டது.

பிராம்மணர் அல்லாத இந்துக்கள் ..	6/14
பிற்பட்ட இந்துக்கள்	2/14
பிராம்மணர்கள்	2/14
அரிசனங்கள்	2/14
ஆங்கிலோ இந்தியர்கள், இந்திய கிருஸ்தவர்கள்	1/14
முகமதியர்கள்	1/14

மேலே குறிப்பிட்ட விகிதங்கள் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் மட்டும் அமையவில்லை. அந்த விகிதங்கள் ஜனத்தொகை மற்றும் ஒவ்வொரு வகுப்பில் உள்ள கல்வி வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது. 1947 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 21-ம் நாளிட்ட பொதுப்பணிகள் 3437 அரசாணையில் மேலே குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த மாநில வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ ஆணை வழங்கப்பட்ட பின்னால், நீதிமன்றத்தால் செல்லத்தக்கதல்ல என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்த எண். 260/50 என்பதன் மூலம் அது நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட சென்னை மாநில வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவ வினியோக முறையை மத்திய அரசு ஆராய்ந்தது. மேலும் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ ஆணை, இந்தியக் குடிமக்களிடையே ஜாதி, மத அடிப்படை வேற்றுமைகளுக்கு வழி வகுப்பதால் அது அரசியல் சட்டத்தின் 14 (2) விதிகளின் படி செயலற்றுப் போகலாம் என்று இந்திய அரசு கருத்து தெரிவித்தது. மேலும் சென்னை அரசின் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ ஆணை அரசியல் சட்டத்தின் 14 (4) பிரிவிற்கு ஏற்றவாறு அமையவில்லை என்று மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியது. இச்சமயத்தில் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் வகுப்பு அடிப்படையில் பாகுபாடு செய்து மாணவர்களை தேர்ந்தெடுப்பது அரசியல் சட்ட விதிகளுக்குப் புறம்பானது என்று தீர்ப்பளித்தது. சென்னை அரசு மேற்சொன்ன தீர்ப்பை எதிர்த்து உச்ச நீதி மன்றத்தில் அப்பீல் செய்தது. ஆகவே, இந்திய அரசு தெரிவித்த கருத்தின்பேரில் நடவடிக்கையை உச்சநீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு வந்த பின்னால் எடுக்கலாம் என்று தள்ளி வைத்தது. உச்சநீதி மன்றம்

திரு. வெங்கடராமனுக்கும், சென்னை மாநில அரசுக்கும் இடையே இருந்த வழக்கொன்றில் வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவ ஆணை அரசியல் சட்டத்தில் 14-வது பிரிவிற்கு மாறுபட்டது என்று கூறி செல்லத்தக்கதல்ல என்றும், மற்றும் சட்ட விரோதம் என்றும் தீர்ப்பளித்தது. மேற்சொன்ன தீர்ப்பின் காரணமாக அரசியல் சட்டம் 14 (4) பிரிவின்படி மாநில அரசுகள் பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்பதாலும், தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் சுழல் ஒதுக்கீடு முறை 1951 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 27-ம் நாள், பொதுத் துறையில் எண். 2432 அரசாணையில் கொண்டு வரப்பட்டது. வகுப்பு வாரி பிரதிநிதித்துவம் 14 காலி இடங்களை ஒரு யூனிட்டாக வைத்துக் கணக்கிட்டு, சுழல் ஒதுக்கீடு முறையில் 20 காலியிடங்களுக்கு ஒரு யூனிட்டாகக் கொண்டு அதில் 3 காலி இடங்களை அரிசன பழங்குடியினருக்கும், 5 காலி இடங்களை பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. எஞ்சியுள்ள 12 இடங்களுக்கு தகுதி அடிப்படையில் நியமனம் செய்ய வேண்டும். இந்த ஒதுக்கீடு அரிசன பழங்குடியினருக்கு 15 சதவிகிதமும், பிற்பட்ட மக்களுக்கு 25 சதவிகிதமும், தகுதியின் அடிப்படையில் நியமனம் செய்ய 60 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1954-ம் ஆண்டு இம்மாநிலம் பிரிக்கப்பட்ட பின்னால், அரிசன பழங்குடி மக்களின் சதவிகிதம் 15.9, 0.04 என்று இருந்ததால், அவர்களுக்கு 05 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை, 16 ஆக உயர்த்துமாறு இந்திய அரசு தெரிவித்த ஒரு கருத்தை இம்மாநில அரசு ஆராய்ந்தது. அதன்படியே அரிசன பழங்குடி மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 15 சதவிகிதம், 16 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அதோடு 20 இடங்கள் என்று இருந்தது 25 இடங்கள் என்று உயர்த்தப்பட்டது. அந்த 25 இடங்களில் 4 இடங்கள் அரிசன, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், 6 இடங்கள் பிற்பட்ட மக்களுக்கும், எஞ்சிய 15 இடங்கள் தகுதியின் அடிப்படையிலும் நிரப்புவதற்கு வழி செய்யப்பட்டது. மேலும் பிற்பட்ட மக்கள் 25 சதவிகிதம் ஒதுக்கீடு பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு 4 சுழலிலும், கடைசி முறை பிற்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்றும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

[மாலை 6·30]

மேற்கூறிய 30—12—1954-ம் நாளிட்ட பொதுத்துறை 2643 என்ற அரசாணை வெளியிடப்பட்டது. 1971-ம் ஆண்டு அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் 16 சதவீதம், 25 சதவீதம் என்றிருந்த ஒதுக்கீட்டு முறையானது 18 சதவீதம், மற்றும் 31 சதவீதம் என்று உயர்த்தப்பட்டது, இதன் காரணமாக நியமனம் செய்யப்படுவதற்கான யூனிட் 25-லிருந்து 100 ஆக் மாற்றப்பட்டது,

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

இம்மாநிலத்தில் அரசுப் பணிகளில் நியமனம் செய்வதைப் பொறுத்த வரையில் ஒதுக்கீடு முறைகள் ஆரம்பப்பணி பதவிகள் 22-வது பொது விதியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. தற்போது நடைமுறையில் பின்பற்றப்படும் பொதுவிதி 22-ன்படி பதவி ஒதுக்கம் அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் 18 சதவீதமாகும்; பிற்பட்டோர் வகுப்பினருக்கு 31 சதவீதமாகும், எஞ்சிய 51 சதவீதம் பொதுத் தேர்வின்மூலம் நிரப்பப்படுகிறது. அதற்கு தகுதி அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், பிற்பட்டோர் வகுப்பினர் தகுதி அடிப்படையில் பொதுத் தேர்வில் வந்தால் அவர்கள் பதவி ஒதுக்கீட்டுக் கணக்கில் வரமாட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட பணியிடங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட சிறப்பு விதியின்கீழ் எல்லாப் பதவிகளுக்கும் நியமனம் செய்யப்படுகிறது. நியமனம் செய்யப்படுகின்ற பதவி இடங்கள் 25-க்கு மேற்பட்டிருந்தால் இவ்விதி பொருந்தும். வருவாய்த் துறையில் சில பதவிகளுக்கு மட்டும் அதாவது உதவியாளர், துணைத் தாசில்தார் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படும் சமயங்களில் இந்த விதி பின்பற்றப்படுகிறது. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள 5 வகை பதவிகளுக்கும் பணியாற்ற நியமனம் செய்யப்படும்போது இந்த பொதுவிதி பின்பற்றப்படுகிறது. தமிழ்நாடு நிர்வாகப் பிரிவு மாவட்ட துணை ஆட்சியாளர், தமிழ்நாடு நெடுஞ்சாலை பொறியியல் உதவிப் பொறியாளர் தமிழ்நாடு நில அளவை, நில பதிவேடு ஆவணங்கள் தனிமை அளவை உதவி இயக்குநர் தமிழ்நாடு நீதித் துறைப் பணிகள்—மாவட்ட நீதிபதிகள் நீங்கலாக தமிழ்நாடு வணிகவரித்துறை இணை அதிகாரிகள்—போன்றவைகள்.

பொதுவிதி 22-ல் கூறப்பட்டுள்ள பதவி ஒதுக்கீடு முறைகளில் பணியாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுவதை ஒவ்வொரு நிலையிலும் பின்பற்ற வேண்டுமா என்ற கருத்து 17—10—1977-ல் நடந்த அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் ஆலோசிக்கப்பட்டது. முதல் நியமனத்தின்போது தவிர, பதவி உயர்வு பெறும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பொதுவிதி 22-ல் கூறப்பட்ட வழிமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டால விரும்பத்தகாத விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதால் அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் தற்போது பின்பற்றப்படும் முறையே போதுமானது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

மேலும், 17—10—1977-ஆம் தேதிய அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் அரிசனங்கள் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பதவி இடங்கள் அவர்களைக் கொண்டு நிரப்பப்படாமல் இருந்தால் அத்தகைய இடங்களில் எண்ணிக்கை அடுத்தாண்டு கணக்கில் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. உதாரணமாக நடைமுறையில் இவ்வாண்டு அரிசனங்கள், பழங்குடியினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 5 இடங்களுக்கு அவர்களைக் கொண்டு

நிரப்பப்படாமல் இருந்தால் அடுத்தாண்டு அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் இடங்களின் எண்ணிக்கையுடன் இந்த 5 எண்ணிக்கையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். இதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், இந்த கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து..........

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவரவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லுகிறபோது தகுதி அடிப்படையில் விதிகளின்படி நியமனம் தருவோம் என்று புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள், நான் கேட்பது—மிகப் பின்தங்கியோர் பட்டியலை அங்கீகரிக்க முடியுமா என்று கேட்டேன். இந்த அரசு மிகப் பின்தங்கியோர் பட்டியலை அங்கீகரிப்பதற்கும் நலிந்தோர்க்கு தகுதி, திறமை என்ற அடிப்படையிலிருந்து சிறிது விதிவிலக்குத் தந்து அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தருவதன் மூலம் '' சோஷியல் ஸ்டேட்டசில் '' பின்தங்கியவர்கள் முன்னேறக்கூடிய நடைமுறைகளைக் கையாளுமா என்பதற்கும் இந்த அரசு ஆவன செய்யுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இந்த முறைகளைப்பற்றி நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு என்னிடம் பேசிய இதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி மைய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்று கூறிய போது அவர்களுடைய கருத்தில் சில மாற்றங்களைச் சொல்லி, அவர்களுடைய நியாயமான உரிமை காக்கப்பட வேண்டிய வகையிலே சில குறிப்புகளை மைய அரசில் அப்போது பொறுப்பிலே இருந்தவர்களிடம் கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது அவர்கள் கேட்பது முழுக்க முழுக்க ஒட்டுமொத்தமாக அதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்கும்போது தமிழக அரசு பொதுத் துறையில் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் வருகின்ற அந்த வாய்ப்பு அந்த மக்களுக்கு கிடைப்பதற்கு எந்த வழிவகைகளைக் கையாண்டால் மற்றவர்களுக்கும் பாதகம் இல்லாமல் அவர்களுக்கும் நல்ல வாய்ப்பு கொடுக்க வழிவகை செய்யலாமோ அந்த வகையில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு மார்க்கபந்து அவர்கள் கேட்டதைப் போல பிற்பட்ட மக்களுக்குள் 31 சதவீதம் அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது என்பது உண்மை. பிற்பட்ட மக்களுக்குள் மிக அதிகமான எண்ணிக்கை இப்போது சேர்க்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் அவர்களுக்கு, குறிப்பாக படையாச்சி, முக்குலத்தோர் போன்றவர்களுக்கு, அப்படி சமுதாய அடிப்படையில் இருப்பவர்களுக்கு ஜன விகிதாச்சார எண்ணிக்கை அடிப்படையில் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவில்லை

என்று பரவலாக மக்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். இது குறித்து நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்தில் கூட சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த மக்கள் ஒரு உதாரணத்தைக் கூடச் சொல்லுகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இருந்த அரசு முக்குலத்தோருக்கு இன்னின்ன பதவி கொடுத்தார்கள். சூப்பிரண்டு பதவி கொடுத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே மெஜாரிட்டியாக இருக்கக்கூடிய அந்த மக்களுக்கு, வேறுபாடுகள் பல இருந்தாலும் கூட டாமினேட்டட் மைனாரிட்டி

"Dominated minority is exploiting large Share from amongst the backward communities"

என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மக்களுக்கு நீதியைத் தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவரவர்களே, உயர்நீதி மன்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டு 110 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அந்த நீதிமன்றத்திலே வன்னியர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படவேண்டும் என்று 1973 ஆம் ஆண்டு நான் சார்ந்திருக்கின்ற உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. வன்னியர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று போராட்டம் நடந்தது, அதற்குப் பிறகும் இப்படி 110 ஆண்டு பாரம்பரியம் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்திலே அந்தக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் எவருமே நீதிபதியாக நியமிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அந்தக் குறையை இந்த அரசு நிவர்த்தி செய்யுமா என்று அறிய ஆவலாக இருக்கிறேன்.

திரு, மு, அம்பிகாபதி: தலைவரவர்களே. திரு, மார்க்கபந்து அவர்கள் அந்த குலத்தைச் சேர்ந்தவர்தான், ஆகவே அவருக்கு நீதிபதி பதவி கொடுத்துவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்,

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவரவர்களே, அந்தச் சமுதாயத்திற்கு நீதியைத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறேனே தவிர, எனக்கல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இதே பிரச்சினையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களும் சிபாரிசு செய்தார்கள். இங்கே நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நீதிபதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது ஜாதி அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமா என்பதிலே, நியாயமான அந்த உணர்வைத் நெரிவிப்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஜாதியே வேண்டாம் என்று சொல்கின்ற நாம் ஜாதியின் பிரதிநிதித்துவத்தை அடிப்படையாகக்

கொண்டு அதை ஏற்படுத்த வேண்டுமா என்று கேட்கும் போது இன்னொரு கேள்வியை இங்கே கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. வகுப்பு வாதப் பிரிதிநிதித்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள் அதைச் செயல்படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிற நீங்கள் அதை மறுக்கின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட கேள்வியைக் கேட்பதற்குப் பதிலாக இந்தப் பிரச்சினையை அங்கே மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஏன் வற்புறுத்தக்கூடாது என்று கேட்க உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் நான் குறிப்பிடுவது இந்தப் பிரச்சினை எவ்வளவு முக்கியமாக தமிழகத்திலே கருதப்படுகிறது என்பதற்கு உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்களும் குறிப்பிடுவதே பொருத்த மாகும். அவர்கள் இந்தக் கேள்வியை இங்கே கேட்டிருப்பதால் இது எவ்வளவு அவசியம் என்பது தமிழகத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் மனதிலே எவ்வளவு தெளிவான ஒரு கேள்வியாக உள்ளத்திலே பதிந்து இருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசு அறிந்துகொள்ள இந்த அவை நடவடிக்கை பயன்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி இருந்த காலத்திலே தான் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்குரிய அந்த ஒதுக்கீடு 25 சதவீதத்திலே யிருந்து 31 சதவீதம் ஆகியது. திரு. சட்டநாதனுடைய அறிக்கை யிலும் பின்தங்கிய மக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் அவர்களுக்கு எவ்வாறு சலுகை வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. 31 சதவீதத்திலேயிருந்து மேற்கொண்டு 10, 12 ஆகின்ற நேரத்தில் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. ஆகவே இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[மாலை 6·40].

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அந்த அறிக்கையை நாங்கள் பரிசீலனை செய்வோம் என்று மட்டுமல்லாமல் சிலவற்றை நாங்கள் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம், வரைவில் அவைகளை நாங்கள் அறிவிப் போம். இங்கே நீதிபதிகள், திரு. வேணுகோபால், திரு. சாமிக் கண்ணு, திரு. ரத்தினம், திரு. செங்கோட்டுவேலன், திரு. சண்முகம் இவர்களில் யாரும் வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் கள் இல்லை. ஜாதி அடிப்படையில் நீதிபதிகள் நியமிக்கப் படுவதில்லை என்று நான் சொன்னது குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு இங்கே சொல்லப்பட்ட

பதில்களும்... அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்களுடைய கோரிக்கையும் வேறுவிதமாக அலட்சியப்படுத்துவதாக இல்லை என்பதை நாங்கள் உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் இப்படியே ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் எங்களை பின்தங்கிய சமூகத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள், அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அல்லது மலைவாசிகள் வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டால் முடிவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள் என்று வந்தால் மகிழ்ச்சிதான், 100-க்கு 100 பேர்களும் அப்படியேதான் என்பதை ஒத்துக்கொண்டால் பிரச்சினையே இல்லாமல் போய்விடும். அந்தளவிற்கு வரும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் இன்னொரு பிரச்சினையை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களுக்கு பலவற்றிற்கு நான் பதில் சொல்ல நேரம் இல்லாமல் இருந்தாலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்சினைபற்றி நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள். பேசியவர்கள், அவர்களது எண்ணத்தை வெளியிடுகிறவர்கள் பதில் பெறவேண்டும் என்றோ அல்லது பதில் கிடைக்காவிட்டாலும் தங்கள் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்றோ உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், பதில் கிடைக்காமல், நான் பதில் சொல்ல மறந்துவிட்டால், அல்லது நேரமில்லை என்று நிறுத்திவிட்டால் சில மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்கள் கேள்விகளை இந்த அமைச்சரவை முக்கியமாக கருதவில்லையா அல்லது அவைகளை முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லையா என்ற கேள்விக்கு நாங்கள் நிச்சயமாகப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், அவனவருக்கும் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலையில், பத்து மணி நேரம் விவாதம் நடந்து கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னவர்களுக்கு ஒன்றரை மணி நேரத்தில் பதில் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னால் அது எளிதாக முடியக்கூடிய காரியம் அல்ல என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஆனால், இனிமேல் இதற்கு என்ன வழி என்பது பற்றி ஒரு நியாயமான முறையைக் கண்டு பிடித்தால்கூட உதவியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பதில் சொல்லாமல் போனால் உறுப்பினர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். நாங்கள் இவ்வளவு தூரம் கருத்துக்களை சொன்னோமே, அவற்றிற்கு பதில் இல்லையே என்று வருத்தப்படுகிறார்கள்; நேரில் கேட்காவிட்டாலும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இருக்கிறது, ஊரில் இருக்கிறது என்பதை உணருகிறோம். அவர்கள் தொகுதியில் இருப்பவர்கள் கேட்பார்கள், வாக்காளப் பெரு மக்கள் கேட்பார்கள். நீங்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும் பதில் இல்லையே என்று கேட்பார்கள். நீங்கள் சொன்னதற்கு என்ன பதில் வந்தது என்று கேட்பார்கள். சில பிரச்சினைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறப்படுகிறது; எல்லாவற்றையும் அக்கறையோடு

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற திரு துரை முருகன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், பட்ஜெட்டில் வாய்ப்பு கிடைக்குமே அப்போது சொல்லுங்கள் என்று சொல்வார்கள்.

எங்கள் பேரில் நம்பிக்கையில்லை என்பதற்கான காரணங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த காரணங்களுக்கு நாங்கள் நியாயமாக அதற்கு உடந்தையாக இருப்பவர்களா என்பதை விளக்கியாக வேண்டிய கடமை இருக்கிறது என்கின்ற காரணத்தினால், சிலவற்றை படித்துக் காட்டி பேசுகிறேனே தவிர மேலவையில் சொல்லியதுபோல் இங்கும் சொல்லியிருந்தால், அந்த அளவுக்கு திருப்தி ஏற்படாது என்றாலும், பதில் சொல்லவில்லை என்ற எண்ணம் உருவாகக்கூடாது என்கிற காரணத்தால், இந்த அளவுக்கு விவரங்களை படித்துக்காட்ட வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள், இந்த அவையில் தேவர் அவர்களுடைய அதாவது முத்து ராமலிங்கத் தேவர் அவர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், எந்த தியாகம் செய்த தலைவர்களையும் மதிக்காமல் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்றாலே அது மறவர் மாவட்டம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்ட மாவட்டம் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாக பிரிக்கப்படும்போது, ஒரு பகுதி இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்றும் இன்னொரு பகுதி முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்றும் ஏற்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது. அதை இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றால் எங்களுக்கு மனநிறைவும் ஏற்படும் என்பதை குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். (கைதட்டல்) அதைப்போலேவே இந்த மாமன்றத்தில் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் உருவப் படத்தை திறந்து வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருந்து அதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு உருவப்படம் திறந்து வைப்பதற்கான பணிகளை செய்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டதுபோல் காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய உருவப்படத்தையும், முத்துராமலிங்கத் தேவர் உருவப்படதையும் திறந்து வைக்க அரசு முன்வரும். இதையும் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

இங்கு இன்னொன்றையும் சொல்ல ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாகவே, மாண்புமிகு திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் முந்திக் கொண்டார்கள், அந்த உணர்ச்சி அனைவருக்கும் இருக்கின்ற காரணத்தால். இந்த மன்றத்தில் ஐயா அவர்களின் உருவப்படமும் திறந்து வைக்கப்படும் என்பதைமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கு ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சட்டப் பிரச்னை பற்றி இங்கு குறை கூறியவர்களுக்கெல்லாம் தரப்பட்டிருக்கின்ற பதில்களை முழுமையாக என்னால் படித்து விளக்கம் தரமுடியாமல் அல்ல, உங்களால் கேட்டுக் கொள்ள வேறு வேலைகளை விட்டுவிட்டு இருக்க முடியுமா என்கின்ற ஐயம் இருக்கின்றது என்ற வகையில் இப்போது ஒத்தி வைப்பதை—அதாவது கூட்டத்தை அல்ல—இந்தப் பிரச்னைகளை—நாங்கள் கேட்டதற்கு பதில் சொல்லவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகளை என் மேல் போடாமல் கேட்டுக் கொள்வதற்கு நேரம் இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதை வெளியில் பேசுகின்றவர்கள் இந்த உண்மையைச் சொல்லவேண்டும் என்று மாமன்ற உறுப்பினர்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சாதிக்பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரே ஒரு பிரச்னைக்கு மட்டும் விளக்கம் தர வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதாவது—

திருமதி சின்னம்மாள் ஈ-3 காவல் நிலையத்தில் காவல் துறையினரால் வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாக கொடுத்த புகார் மீது சென்னை காவல்துறை உதவி ஆணையாளர் கொடுத்த அறிக்கை படிக்க விரும்புகிறேன். 1979ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20-ம் நாளன்று மனுவில் குறிப்பிட்டுள்ள சின்னம்மாள் சென்னை தேனாம்பேட்டையில் சுமார் 40 ஆண்டுகளாக கோழி வியாபாரம் செய்து வருவதாகவும், தேனாம்பேட்டை காவலர்களுக்கு 2, 3 ரூபாய் மலிவு விலையில் கோழி கொடுத்துவருவதாகவும், 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 14-ம் நாளன்று காவலர்கள் வந்த போது, அன்றைய முன்தினம் பொங்கல் தினமாக இருந்ததால் அதை முன்னிட்டு கோழிகளை எல்லாம் விற்றுபோய்விட்டதால் அவர்களை திருப்தி செய்யமுடியவில்லை என்றும், இதனால் ஆத்திரமடைந்து 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20-ம் நாளில் தேனாம்பேட்டை சப் இன்ஸ்பெக்டரும் மற்றும் காவலர்களும் ஒரு ஜீப்பில் வந்து ஐந்து கோழிகளை பலாத்காரமாக எடுத்துச்சென்றதாகவும் ஜீப் ஓட்டுநர் மனுதாரின் துணிப் பையில் இருந்த 37 ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டதாகவும், மற்ற காவலர்கள் கல்லாவிலிருந்து 50 ரூபாயை எடுத்துக்கொண்டதாகவும், பாங்கு பாஸ் புக்கில் இருந்த 1,000 ரூபாயை வேறு காவலர்கள் எடுத்துக்கொண்டதாகவும், தன்னை காவல் நிலையத்தில் அடித்ததாகவும் பது விலக்கு குற்றம் சாட்டியுள்ளதாகவும் கூறியுள்ளார்.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[மாலை 6—50]

மனுதாரரின் மனு காவல்துறை ஆணையாளருக்கு அனுப்பப் பட்டது, அதன்மேல் சைதாப்பேட்டை காவல் துறை உதவி ஆணையாளர் விசாரணை செய்தார். அவர் தனது அறிக்கையிலே கீழ்க்கண்ட விவரங்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்; இந்தக் கடை மனுதாரரின் சகோதருக்குச் சொந்தமானது. மனுதாரர் அவருக்கு உதவியாக இருந்து வருகிறார். மனுதாரருடைய கடை தேனாம்பேட்டை காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்தது. ஆனால் மனுதாரர் குறைந்த விலையில் கோழிகளை காவலர்களுக்கு பொடுப்பதா மேலதிகாரிகளுக்கு புகார் செய்யவில்லை. மேலும், இந்தக் கடை 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் நாளுக்கு முன் மாம்பலம் காவல் நிலைய ஆளுகைக்குள் இருந்து வந்ததாகவும், 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் நாளுக்குப் பிறகு தேனாம்பேட்டை காவல் நிலைய ஆளுகைக்கு வந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. தேனாம்பேட்டை காவல் நிலைய சப்-இன்ஸ்பெக்டர் டி.எஸ். லட்சுமி நாதன் என்பவர் காவலர்கள் சிலருடன் மதுவிலக்குக் குற்றங்களை கண்டுபிடிப்பதற்காக சென்றபோது, சரோஜா என்ற ஒருவரை கைது செய்து, மனுதாரரின் கடைக்குமுன்பு ஜீப்பில் வந்த போது, மனுதாரர் சந்தேகப்படும் வகையில் சாக்குப் பையை தூக்கிக் கொண்டு ஓடினார். அப்படி ஓடும்போது, கீழே விழுந்து அடிப்பட்டது என்றும், அவர் கையில் வைத்திருந்த சாக்குப் பையை சோதனையிட்டபோது 3 பிராந்தி ப்பாட்டில்கள் அகப்பட்டது என்றும், இந்த விவரங்களை யெல்லாம் இரு சாட்சிகளின் முன்னால் மகஜரில் எழுதப்பட்டு, மனுதாரரின் கையொழுத்து வாங்கப்பட்டது. உதவி கமிஷனர் ஸ்தலத்திற்குச் சென்று, விசாரணை செய்தபோது, அப்போதும் மனுதார்ர் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் சொல்லவில்லை. மனுதாரரின் கடையைப் பார்க்கும்போது, அவரிடம் அவ்வளவு பெரிய தொகை இருப்பதற்கும் நியாயமில்லை. ஜீப்பில் இருந்த சரோஜாவும், காவல் துறையினர் மனுதாரரை அடிக்கவில்லை என்றும் மறுத்திருக்கிறார். மனுதாரரும காவல்துறையினர் தன்னை அடிக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21-ம் நாளன்று மனுதாரரை சைதாப்பேட்டை மாஜிஸ்திரேட்டு முன்பு ஆஜர் செய்தபோதும், காவலர்கள் தன்னை அடிக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார், அவரைச் சோதனை செய்த மருத்துவ அதிகாரியும் அவருக்கு இடுப்பில் காயம் இருந்தது என்றும், அதுபற்றி மனுதாரை கேட்டபோது, தான் தவறி விழுந்ததாகவும், அப்போது அடிபட்டதாகவும் கூறியிருக்கிறார். இதற்குமுன்பு மனுதாரர் குற்றம் செய்யாதவரா என்று பார்க்கும்போது, இதற்குமுன் 5 பிராந்தி பாட்டில்கள் வைத்திருந்ததற்காக சைதாப்பேட்டை கோர்ட்டிலே நீதிபதியால் ரூ. 150 அபராதம் விதிக்கப்பட்டு,

அபராதம் செலுத்தியுள்ளார். அந்த வழக்கிலே மனுதாரர் தன் பெயரை சின்னக்குழந்தை என்றும், இந்த வழக்கிலே தன் பெயரை சின்னம்மாள் என்றும் தந்திருக்கிறார். இந்த இரு வழக்குகளிலும் எடுக்கப்பட்ட கைரேகைகள் ஒன்றாக இருக்கின்றன. அக்கம்பக்கத்திலே உள்ளவர்களுக்கு கோழி விற்பதாக பாவனை செய்துகொண்டு, குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு பிராந்தி விற்பனை செய்து வந்திருக்கிறார் என்கிற குற்றச்சாட்டுக்களை அதிகாரி தன் அறிக்கையிலே தந்திருக்கிறார்கள்.

இதற்குமேலும் ஓரளவு சொல்லலாம். நீங்களே இப்படிச் சொன்னால், கட்டளை பிறப்பித்தால், என்ன நடக்கும் என்பது தெரியாதா என்று சொல்வார்களானால், அதைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், விசாரிக்கலாம். ஆனால், இப்படி திரும்பத் திரும்ப விசாரணை செய்கிறபோது, அதிகாரிகள் மேல் சந்தேகப்படுகிறோம், அவர்கள் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்ற ஒரு நிலை ஏற்படும். அதன் காரணமாக அதிகாரிகள் நியாயமாக தங்கள் கடமையை, உரிமையை எப்படிச் செய்வார்கள்? அவர்கள் தங்கள் நலனை எப்படி காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு செயல்படுவார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்தாக வேண்டும்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, நாங்கள் கொலைகளைச் செய்வதற்குத் தூண்டுகிறோம் என்றும், கொலைகள் அதிகமாகி விட்டது என்றும், இங்கே சட்டம் ஒழுங்கு இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பலர் அப்படி சொல்வதுமுண்டு. மாமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் வேறு விதமாகவும் கூறுவதுண்டு. உண்மையிலேயே, அவ்வப்போது பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற பொய்யான தகவல்களை, உண்மைக்கு மாறான தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு இப்படிச் சொல்கிறவர்களும் உண்டு. உண்மையிலேயே, எனக்குக் கிடைத்துள்ள புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, எனக்கு ஐயப்பாடு தான் ஏற்படுகிறது.

முதலில், பொதுக் கூட்டங்களுக்குச் செல்லும்போது நாம் உயிரோடு திரும்பி வருவோமா என்ற அச்சம் ஏற்படுகின்ற வகையில் இன்றையதினம் நாடு இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக, இங்கே நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் நடந்த பொதுக்கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை 1974 ஆம் ஆண்டு 17,896; 1975 ஆம் ஆண்டு 14,397 1976 ஆம் ஆண்டு 2,328; 1977 ஆம் ஆண்டு 12,953; 1978 ஆம் ஆண்டு இதுவரை 18,737. ஆக, தேர்தல் நேரங்களை

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விட இப்போது கூட்டங்கள் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அப்படியானால் பொதுக்கூட்டங்களுக்குத் தடைகள், பொதுக்கூட்டங்களுக்கு இடைஞ்சல்கள் அல்லது ஏதோ நடைமுறைகளில் தடங்கல்கள் ஏற்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்வது இந்தப் புள்ளி விவரங்களோடு எப்படி ஒத்து வருகின்றன என்பதை அனுபவம் உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கூட்டங்களின் எண்ணிக்கை என்று பார்க்கும்போது அதிகமாக வரும். எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கூட்டம் நடக்கும்போது இரவு 10 அல்லது 10—30 மணிக்கு ஒலிபெருக்கியை எடுத்து விடுவார்கள். ஆளும் கட்சிக்கு இந்த மணி வரையறை கிடையாது இரவு 12 மணி 1 மணிவரை நடக்கிறது. இரண்டும் கூட்டந்தான். இதுவும் ஒரு கூட்டம், அதுவும் ஒரு கூட்டம். எண்ணிக்கைகளை வைத்து பொதுவான வாதம் செய்கிறபோது குறைபாடுகளுக்குத் தக்க விளக்கம் கிடைக்காது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டம் 12 மணி வரை நடைபெறுகிறது என்றும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டம் 10 அல்லது 10—30 மணிக்கு நிறுத்தப்படுகிறது என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர், துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வது— நாங்கள் உத்தரவிட்டு அது எங்காவது பின்பற்ற மறுத்து ஆட்சிக் கட்சியினருக்குச் சலுகை காட்டும் வகையில் எந்த அதிகாரிகளாவது நடந்து கொண்டால் அதைச் தயவு செய்து ஆதாரத்தோடு காண்பிப்பார்களானால் நான் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்க மாட்டேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் இந்தப் பதவியில் இருக்கமாட்டேன் என்பதை இங்கே உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு ஆதாரத்தோடு சொல்லப்பட்டால் அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு என்பது பற்றியும், கலவரம், கொலை என்பது பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1972-ல் 2,849 கலவரங்கள். 879 கொலைகள் ; 1973-ல் 3,462 கலவரங்கள், 912 கொலைகள் ; 1974-ல் 2,679 கலவரங்கள், 937 கொலைகள் ; 1975-ல் 1,826 கலவரங்கள், 853 கொலைகள் ; 1976-ல் இங்கே கணக்கு இல்லை ; 1977-ல் 2,520 கலவரங்கள், 628 கொலைகள். நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்— இந்தக் குறிப்பைத் தந்திருப்பவர்கள் எங்க

களுக்குச் சாதகமாகத் தந்திருக்கிறார்கள் என்று கருத மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் நான் குறிப்பிடும்போது இதற்கு யார் காரணம், ஆட்சியாளர்கள் செய்கிறார்கள் அல்லது ஆட்சிக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் செய்கிறார்கள் என்ற விவாதத்தில் இறங்காமல் நாங்கள் வந்த பிறகு சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்து விட்டது, பாதுகாப்பு இல்லை என்ற நிலைமையில் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசு எந்த அளவுக்குத் தங்களுடைய கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது.

அதே நேரத்தில் 1977ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி— தமிழகத்தில் கொலைகள் 668; ஆந்திரத்தில் 1,143; கர்நாடகத்தில் 806; கேரளத்தில் 351; பீகாரில் 1,793; மத்தியப் பிரதேசத்தில் 1,864; மகாராஷ்டிரத்தில் 1,855; உத்திரப் பிரதேசத்தில் 4,844; மேற்கு வங்கத்தில் 872.

[இரவு—7.00]

நான் எனது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே சட்டம், ஒழுங்கு இல்லை என்று சொல்கிற நீங்கள் மேற்கு வங்கத்திலே 872 கொலைகள், தமிழகத்திலே 668 கொலைகள்—இது கணக்கிட்டுப் பார்த்து பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளக்கூடியதல்ல, இந்தக்கொலைகள் நடக்காமலிருந்தால் தான் சரியான ஆட்சியை நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லமுடியும், கொலை எண்ணிக்கையைக் காட்டுவதால் சரியாக ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளவோ அல்லது தப்பித்துக் கொள்ளவோ இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த எண்ணிக்கையைப் பார்க்கிற போது அரசுக்கு எவ்வளவு சக்தி இருக்கிறது, எப்படி பணியாற்றுகிறது என்பதை பொது மக்கள் புரிந்து கொள்ளமுடியும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். காவல் துறையில் 100 சதுர கிலோ மீட்டருக்கு எத்தனை போலீஸார்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை சில மாநிலங்களிலே உள்ள நிலைமையின் புள்ளிவிவரங்களைத் தருவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாநிலம்.	100 சதுர கிலோ மீட்டருக்கு போலீஸாரின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
மேற்கு வங்காளம்	76.4
உத்திரப் பிரதேசம்	46.2
பஞ்சாப்	49.2
கேரளா	50.7
தமிழ்நாடு	33.0

இதை நான் இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது ஒன்றை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிலையில் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டதா இல்லையா, 10 ஆயிரம் பேர்களைப் புதிதாகச்சேர்ப்போம் என்று சொன்னீர்களே என்னஆயிற்று என்று கேட்கிறபொழுது நாங்கள் அறிவித்தபொழுது பத்திரிகைகளிலே வெளியிட்டார்கள், தங்கள் ஆட்களை குண்டர்களைச் சேர்ப்பதற்கு திட்டமிடுகிறார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே படித்தேன். நாங்கள் அதை அறிவித்தபொழுது எந்த அளவிர்கு எங்களைப் பற்றிச் சந்தேகப்படுகிறார்கள் அல்லது குறை கூறுகிறார்கள், எங்களிடம் குற்றம் காணுகிறார்கள் —குற்றம் காண்கிறவர்கள் இருந்தால் எங்களுக்கு நல்லது தான்—நாங்கள் தவறு செய்தால் எச்சரிக்கை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். குறை காணுகிறவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு அதிகமாக எங்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு எண்ணத்திற்கு, ஒரு காரியத்திற்கு நாங்கள் வடிவம் கொடுக்க முயற்சிக்கிறபோது அவர்கள் அதைப்பற்றி சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கிறார்கள், திறனாய்வு செய்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் மற்றவர்களின் சந்தேகத்திற்கு ஆளாகாமல் நாட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எந்த அளவிற்குச் செய்வது என்பதிலே சட்டப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் வருகின்றன சட்ட வல்லுநர்களை தேடவேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலைமையையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

புதிதாக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், காவல் துறையை மூன்றாகப் பிரிக்கலாமா என்று. ஒன்று மதுவிலக்குத் தொடர்பான வழக்குகள், வன்முறைகள், கலவரம், குற்றங்கள் போன்றவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு. இன்னொன்று, நிர்வாகத்தைக் கவனித்து ஆங்காங்கே மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிற பணிகள், அது தொடர்பான வழக்குகளை மேற்கொள்வது ஆகிய இந்த மூன்று பிரிவுகளாக காவல் துறையைப் பிரிக்கமுடியுமா என்று திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறோம், அதற்காகக் காத்து இருக்கிறோம். அதற்கான திட்டங்கள் கையில் கிடைக்கும்பொழுது அந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, 4½ கோடி மக்கள், 4 கோடியே 15 லட்சம் மக்கள் என்று சொன்னாலும் சரியான புள்ளிவிவரம் நமக்குக் கிடைக்காவிட்டாலும் அங்கே 76.4 என்று சொல்லி அத்தனை கொலைகள் விழுகிறது என்ற நிலையிலே 33.0 என்ற நிலையில் 668 கொலைகள் என்று சொன்னாலும் எண்ணிக்கையை இன்னும் குறைத்து, மக்களுக்கு பாதுகாப்பு தருகிற வகையில் எப்படியெல்லாம் திறம்பட பொது மக்களுக்குப் பயனுள்ள பணியாக அமைக்க முடியும் என்பதைப்

பற்றி நாங்கள் ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் செயல் படுகிறோம். இந்த நேரத்திலே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் நிச்சய படுக சந்தேகப்பட மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அதே நேரத்தில், நான் இதிலே அதிகமாக நீட்டிக்கொண்டு போக விரும்பவில்லை. நாட்டுடைமையாக்கும் கொள்கையைப் பற்றிப் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாண்பு மிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் 1977-ஆம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்: "தேசியமயமாக்கப்படுவதை நான் எதிர்க்கவில்லை. போக்குவரத்துக் கழகங்களில் நிறைய பஸ்களும், தனியார் இடத்திலே சில பஸ்களும் இருக்கின்றன. தனியார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றபோது, சிறிய அளவில், 3, 4, 5 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியிடம் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் பல்வேறு மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி சில பஸ் முதலாளிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தொழில் நசிந்து போக வேண்டுமென்றும் நான் சொல்லவில்லை. கேரளாவிலே நேஷனலைஸ் செய்து, பின்னர் டீ-நேஷனலைஸ் செய்திருக்கிறார்கள். செக்கோஸ்லெவக்யாவிலும் அதே மாதிரி செய்திருக்கிறார்கள். குஜராத், மகாராஷ்டிராவிலே, பஸ்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, பஸ்களின் டாப்களின் மேலே எல்லாம்கூட ஆட்களை ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். ஆகவே, சிறிய அளவிலே பஸ்கள் என்ற அளவிலே, 2, 3 பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டு, அந்தத் தொழிலிலே அவர்கள் குடும்பத்திலே ஒருவர் டிரைவர், மற்றொருவர் கண்டக்டர், இன்னொருவர் மானேஜர் என்ற முறையிலே ஒரு குடும்பமே அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்டதை எடுத்துக் கொண்டால் அந்தக் குடும்பமே தெருவிலே போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும்.'' இவ்வாறு அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்று பல்வேறு மாமன்ற உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் 5 பஸ் என்று சொல்லாமல் என்ன செய்வது என்று யோசித்து முடிவு எடுப்பதற்கு முன் எத்தனையோ பிரச்னைகளை இங்கே சொல்லி, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே சில குற்றங்களைக் கூறி அவைகளைப் பற்றி எடுத்து வைத்து, காலையிலே கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சில கேள்விகளுக்காவது நான் கட்டாயம் பதில் தரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதையும். அவைகளை இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு முன்னால் நாட்டுடைமைப் பேருந்துகளைப் பற்றி ஒரு சில கணக்குகளை இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். மேற்கு வங்கம் 15·8 சதவீதம். கேரளம் 25 சதவீதம். தமிழகம் 53 சதவீதம். ஆகவே, நாட்டுடைமையைப் பற்றி யார் என்னென்ன பேசுகின்றார்களோ. அந்தக் கட்சியிலே

இருப்பவர்கள் ஆட்சி செய்கின்ற அந்த மாநிலங்களை விட தமிழகத்திலே சதவீதம் அதிகமாக நாட்டுடைமைப் பேருந்துகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்,

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் எம்.ஏ. லத்தீப் அவர்கள் 1977 ஆம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தின் பொழுது பேசிய குறிப்பினை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன், ''சர்க்கார் துறைக்குகொடுக்கப்படுகின்ற அத்தனை சலுகைகளும் தனியார் துறைக்கு கொடுத்தால் தான் ஒரு துறை நன்கு செயல்பட முடியும். இல்லாவிட்டால், இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒரு பஸ் அல்லது 2, 3, 5 பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எங்கே இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால். அவர்களுக்கு போடப்படுகின்ற வரிகளின் காரணமாகவும் கொடுக்கப்படுகின்ற நெருக்கடிகளின் காரணமாகவும். தொல்லைகளின் காரணமாகவும் அவர்கள் எல்லோரும் மார்வாடிக் கடைகளிலேதான் இருக்கிறார்கள், மார்வாடிகளிடம் கடன் வாங்காத ஒரு பஸ் அல்லது 2, 3 பஸ் அதிபர்கள் யார் என்று சொன்னால் அவர்களை தேடித்தான் பார்க்க வேண்டும், மார்வாடிகளிடம் அவர்கள் இன்றைக்கு அடகு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே. அவர்களுக்கு எந்த வகையிலே சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். '' என்று அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அதுபோலவே இன்னொரு இடத்தில். ஒட்டுமொத்தமாக தேசியமயமாக்கினாலும் கூட இந்த அரசுக்கு ஆபத்தைத்தான் விளைவிக்கும். இதையும் அரசு கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் வைத்துக் கொண்டால் ஏதாவது காரணம் கூறி தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் என்று சொல்லும் பொழுது இந்த நாடே ஸ்தம்பித்துப் போய் விடும். ஆகவே சில இடங்களை தனியாருக்குக் கொடுங்கள், நாட்டுக்கு நல்லது என்ற கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[இரவு 7-10]

நண்பர் மாண்புமிகு திரு. புஷ்பராஜ் அவர்களும் அதேபோல் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

சிறந்த நிர்வாகத்துடன் அமைக்கப்பட்ட பேருந்துஊர்திகளின் சேவைகளைப் பெற வேண்டுமானால் குறைந்தது 5 பஸ்களாவது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார், தேசியவுடைமையாக்கப்பட்ட சிறிய பஸ் உரிமையாளர்களுக்கு பிரச்னைகள் எழும்போது அவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும், போதுமான சேவை செய்யவும் குறைந்தபட்சம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 26

5 பஸ்கள் என்ற முறைப்படியாவது அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதே சமயம் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த அன்பர் கோவிந்தராசன் அவர்கள், தேசிய மயமாக்கக்கூடிய கொள்கையை நாங்கள் என்றைக்கும் வரவேற்கக் கூடியவர்கள் என்பது அரசுக்குப் புரியும்; 1968 ஆம் ஆண்டில் 120மைலுக்கு அப்பாலுள்ள வழித்தடங்கள் எல்லாம் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்டன, 1977-ல் 75மைலுக்கு அப்பாலுள்ள வழித்தடங்கள் எல்லாம் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்டன, இடைக் காலத்தில் வழித்தடங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் விரும்பவில்லை, அவைகளை முறையாக நடத்துவதற்கு அரசு சில பஸ்களை விட்டு வைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 16 மைலுக்கப்பால் உள்ள வழித்தடங்கள் என்று கொண்டு வந்தால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மூன்று நான்கு பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் உரிமையாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பஸ்ஸை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் நாட்டுடமை ஆக்கப்படுவது பொருத்தமாக இருக்கும், ஆகவே பஸ் உரிமை யாளர்களுக்கு இந்தச் சலுகையை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்று சொன்னார்கள். இடைக் காலத்தில் இரண்டு மூன்று பஸ் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்ட பிறகு அதனால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக ஏகனாமிக்கலாக நிர்வாகம் செய்வதற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வழித்தடத்தை அவர்களுக்கு கொடுத்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். அதே போல் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு திரு. அம்பி காபதி அவர்கள் இதையே '77 பட்ஜெட்டில் மட்டும் இலலை இந்த பட்ஜெட்டிலும் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித் துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 1970-ல் 10 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அறி வித்திருந்தது. பிறகு அதிலே மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் ஏகனாமிக்கலாக பராமரிக்கக் கூடிய அளவுக்கு. கட்டுப்படியாகும் நிலையில் பஸ்களை அவர்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம்,

திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 15 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டு நிதியிருந்தால் ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று இருக்கிறது, அதனால் 15 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு பஸ்ஸை வைத்துக் கொண்டால் அதையும் ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற அளவில் ஏன் ஒப்பு க்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லி அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இவைகளை யெல்லாம் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் கூறுவதற்கு காரணம் யாரோ பஸ் அதிபர்களிடம் 22 லட்சம் 20 லட்சம் கையூட்டு வாங்கினார்களாம். எங்கள் மீது சந்தேகம் இருக்கிறது என்று

சொல்லியிருக்கிறார்கள், இன்றைக்கு காலையில்கூட மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி எல்லாம் விவரமாகச் சொல்ல நேரம் இல்லை.........

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன், அவர் பதில் சொல்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். பஸ் முதலாளிகளிடத்திலே 1½ கோடி ரூபாய், தியேட்டர் முதலாளிகளிடத்திலே 17 லட்சம் ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கப்பட்டு இருப்பதாக குற்றச்சாட்டு. இதை நீதி விசாரணை வைத்து தீர்ப்பதாயிருந்தால் நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், ஆதாரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன, முதலமைச்சர் அவர்கள் நீதி விசாரணைக் குழு வைக்கத் தயாரா என்று கேளுங்கள், எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நிரூபிக்க தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இதுபோல் பேசிப்பேசி இந்த நாட்டிலே ஒரு உண்மையை சொந்தமாக்கி நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் என்பதை மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்வதை விட்டுவிட்டு, அதை இங்கே சொல்லி விட்டால் நானே நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தவறு நடந்து இருக்கிறது என்பது இங்கே மறுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நீதி விசாரணை வைத்தால் நிரூபிக்கத் தயார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அப்படியானால் பிரச்னை இங்கே இல்லை கவர்னர் இடத்தில் இருக்கிறது. நான் பதில் சொல்லவில்லை என்கிறீர்கள். கவர்னர் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ அது வரையில் காத்து இருக்க நான் தயார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : விசாரணை கமிஷன் வைக்கப்பட்டால்தான் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வந்து சாட்சி சொல்ல வசதியாக இருக்கும். ஆகவேதான் விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது குற்றச்சாட்டு சொல்கிறபோது கூட விசாரணை கமிஷன் வேண்டும், அதுவும் வேறு மாநிலத்தில் இருந்து நீதிபதி வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது பிரேமா கொலை வழக்கில் சாட்சியம் இருக்கிறது என்று சொன்னதுபோல் ஆகிவிடக்கூடாது. தாங்கள் பொறுமையோடு இருக்க வேண்டும். கவர்னரிடத்தில் மனு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதை நாங்கள் எதிர்பார்த்து காத்து இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எதைச் சொன்னாலும் அதைச் சந்திக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தயவு செய்து நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், உங்களுடைய கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் கூறி அந்தப் பிரச்னையை நாடாளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லச் சொல்லி, மத்திய அரசை விசாரணை கமிஷன் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்தச் சொல்லுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, நான் அவ்வளவு தூரம் போக விரும்பவில்லை. நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒன்றை மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ் அதிபர்களிடத்தில் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. தியேட்டர் முதலாளிகளிடத்தில் லட்சக்கணக்கில் வசூல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. வட்டிக்கடைக்காரர்களிடத்தில் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். திரு. ரகுமான்கான் சொன்னதையே நீங்களும் திரும்பச் சொல்ல நேரம் இல்லை.

THIRU. DURAI MURUGAN : Please allow me to have my say Let the Hon. Chief Minister correct me, if I am wrong.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நேரம் இல்லை. அவர் சொன்னதையே நீங்களும் திரும்பச் சொல்லத் தேவையில்லை.

திரு. துரை முருகன் : வசூல் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்களா என்று மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விசாரணைக்கும் தயார் என்று சொல்லிவிட்டார். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் கேட்பது முறையல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, விசாரணை கமிஷனுக்குத் தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறார்.

1979 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயார் என்று சொல்லி யிருக்கிறார், உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் மறு படியும் சொல்கிறேன். மத்திய அரசு எந்த முடிவு எடுத்தாலும் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: முதலமைச்சர் அதை மறுக்கிறாரா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மறுப்பதாகத் தான் அர்த்தம். விசாரணை கமிஷன் வரட்டும் என்றால் விசாரணை கமிஷன் வேண்டாம் என்றா பொருள்.

(திரு. துரை முருகன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதிலே வாக்குவாதம் வேண்டாம். ஒன்றைக் கேட்டீர்கள், அதற்கு பதில் சொல்லி விட்டார். அதை விவாதம் ஆக்கும் வகையில் நீங்கள் எழுந்து பேசுவது கூடாது, உட்காருங்கள்.

[இரவு 7–20.]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர் களே, காலையில் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் பேசும்போது குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் எப்போதோ நீக்கப்பட்டுவிட்டது ; மக்களிடத்திலே தவறான தகவலைச் சொன்னார்கள் ; அவர் களும் நம்பினார்கள், பாவம் ; எப்படியோ அவர்களுடைய வாக்கு களைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்து விட்டார்கள் ; உண்மைக்கு மாறான வாக்குறுதிகளை கொடுத்து ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். ஏனென்றால் நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றி விட்டோம் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்.

எனக்குக் கிடைத்த தகவலை, கிடைத்த குறிப்புகளை வைத்துத் தான் நான் கூறினேன். அது அல்லாமல் நான் சட்டத்தை கரைத்துக் குடித்தவன் அல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். இதை அவையடக்கம் என்ற முறையில் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது உண்மை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1924-ல் இயற்றப்பட்ட குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் ஏற்கனவே 1952-ல் நாடாளுமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. எனினும் 1948-ல் மாநில சட்டசபையில் இயற்றப்பட்ட 'வொடிக்கை குற்றவாளிகள் சட்டம் 1948' அமலில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, நடைமுறையில் இல்லை என்றால்கூட அந்தச்சட்டத்திலே சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சட்ட நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சரவர்களும் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான் நான் பேசினேனே தவிர, அதையெல்லாம் மக்களுக்குச் சொல்லி ஆட்சிக்கு வரவில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சந்தேகப்பட்டதைப் போல உண்மைக்கு மாறானவற்றைச் சொல்லி நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே கப்பல் சம்பந்தமாக அவர்கள் கூறி, அவர்களுக்கு உரித்தான வகையில் சில குறிப்புகளை எடுத்து வைத்தார்கள். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலை இங்கே நான் வெளியிடலாம் என்று கருதுகிறேன்; கொடுக்கப்பட்ட தகவலைப் படிக்கிறேன்.

642, 643 என்ற இரண்டு பால்டிகா கப்பல்களை 16·55 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கித் தருவதாக சிங்க்ளியர் கம்பெனி 21—7—1978-ல் டெலக்ஸ் மூலம் தெரிவித்தார்கள். 7 கிரேயின்கள் 25 டன் பளு தூக்கும். பூம்புகார் கப்பல் கார்ப்பரேஷன் 5—7—1978-ல் இந்த இரண்டு கப்பல்களையும் 15·5 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கித்தர முடியுமா என்று கேட்டது. 17—8—78-ல் அதே சிங்க்ளியர் கம்பெனி 18·5 மில்லியன் டாலருக்குத்தான் வாங்கித்தர முடியும் என்று அறிவித்தார்கள்.

மேலும் 4—9—78 ஆம் தேதியன்று அவர்கள் கப்பலில் பொருத்தப்படும் கிரேயின்கள் முன்னால் தெரிவித்தமாதிரி 25 டன் பளு தூக்கும் 7 கிரேயின்கள் அல்ல என்றும் அவை 20 டன் பளு தூக்கும் 5 கிரேயின்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதோடு தவறான தகவல் தந்ததற்காக தங்களுடைய வருத்தத்தையும் தெரிவித்தார்கள். பிறகு இதே சிங்க்ளியர் கம்பெனி 17—10—78-ல் 20 டன் பளு தூக்கும் 5 கிரேய்ன்களுடன் முதல் கப்பலை 10·14 மில்லியன் டாலருக்கும், இரண்டாவது கப்பலை 10·27 மில்லியன் டாலருக்கும் ஆக இந்த இரண்டு கப்பல்களையும் 20·41 மில்லியன் டாலருக்கு ஆக்போல்டன் மூலம் வாங்கித் தருவதாகக் கூறினார்கள்.

மேலும் கிரேய்ன்கள் பொருத்துதல் முதலியவற்றுக்கு சுமார் 2 மில்லியன் டாலர் அதிகமாகும். தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திற்கு 20 டன் பளு தூக்கும் 5 கிரேய்ன்கள் உள்ள கப்பல்கள் போதாது என்ற காரணத்தால் அதிகாரிகள் நேரடி

யாக மேற்கு ஜெர்மனி சென்று ஆக்போல்டன் கம்பெனியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். அந்த பேச்சுவார்த்தையின் படி முதல் கப்பல் 6 கிரேய்ன்களுடன் 11·2 மில்லியன் டாலர் களுக்கு உள்ளிட்டும், இரண்டாவது கப்பல் 7 கிரேயின்களுடன் 11·8 மில்லியன் டாலர்களுக்கு உள்ளிட்டும் வாங்குவதாக ஒப் பந்தம் செய்யப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்ட காலத் திற்குள், அதாவது 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 8 ஆம் நாள் அன்று மத்திய அரசின் அனுமதி பெறப்பட்டது. எல்.சி. எந்தத் தேதிக்குள் திறக்கவேண்டும் என்று ஒப்பந்தத்தில் குறிப் பிடப்படவில்லை என்றாலும் ஆக்போல்டன் கம்பெனி 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11-ம் நாளன்று டெலக்ஸ் மூலம் கேட்டுக்கொண்டபடி 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 12-ம் நாளன்று எல்.சி. திறக்கப்பட்டுவிட்டது. இப்படி எல்.சி. திறக்கப்பட்ட செய்தி அவர்களுக்கு அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஜெர் மனி நேரப்படி 1978-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 12-ம் நாள் பகலிலேயே கிடைக்கவில்லை. இந்தக் காரணத்தைக் கூறி இனி ஒப்பந்தம் செல்லாது என்று கூறிவிட்டார்கள். 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 19-ம் நாளன்று மீண்டும் அதே கப்பல்களை அதே அளவுள்ள கிரேய்ன்களுடன் நமக்கு விற்பதானால் முன்பு ஒப்பந்தம் செய்த விலையை விட ஒரு கப்பலுக்கு சுமார் 0·5 மில்லியன் டாலர் அதிக விலை கேட்டார்கள். அதிக விலை தர நாம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒப்பந்தம் முறிந்தது. எனவே தற்போது ஆக்போல்டன் கம்பெனி இரண்டு கப்பல்களையும் கிரேய்ன்களே இல்லாமல் வெளி மார்க்கெட்டிலே 17 மில்லியன் டாலர் என்ற அளவிலே விலை பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே யாராலும், எப்போதும் கிரேய்ன்களே இல்லாமல்கூட 15 மில்லியன் டாலருக்கு விற்பதாகச் சொல்லப்படவில்லை. இது என்னிடம் தரப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்புகள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இப்போது 17 மில்லியன் டாலர்களுக்கு அது விலை பேசப்படுகிறது என்றால் ஏறத்தாழ 22 மில்லியன் டாலர்களுக்கு இந்த அரசு முதலிலேயே வாங்குவதற்கு ஏன் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர வர்களே, கேட்கின்ற கேள்வியை இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கத் தோடு கேட்டால் உதவியாக இருக்கும். வாங்கப்போகின்ற கப்பல்கள் ரஷ்யன் கப்பல்கள் அல்ல. அதை மார்க்கெட்டிலே விலை பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விற்றுவிட்டார்கள் என்ற நிலையில் வேறு கப்பல்களை வேறு இடத்தில் இருந்து வாங்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக உயர் அதிகாரிகள் செல்ல இருக்கிறார்கள். இங்கே கப்பல் கம்பெனிகளுடன் ஒப் பந்தம் செய்து தேவையான கரிகளைக் கொண்டு வருவதற்கு நாம் முயற்சி செய்யும்போது ஒரு நாளைக்கு எத்தனை ஆயிரம்

ரூபாய் வாடகை என்று கணக்கிட்டால் ஏறத்தாழ 5, 6 ஆண்டுகளுக்குள் நாம் வாங்குகின்ற கப்பல்களின் விலை அளவுக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டது. எனவே வாடகையும் கொடுக்காமல் கப்பல்களைச் சொந்தமாக்கி பின்னால் விற்பதற்கும் வசதியாக இருக்கவேண்டும் என்ற வகையில் அந்த எண்ணத்தை தொழில் நுணுக்கத் திறமையாளர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளும் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்காக பொறியியல் நிபுணர், டெக்னிஷியன்கள், மற்றும் அதிகாரிகள் இப்படி மூவராகச் செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்று யார்டிலேயே பார்த்து அங்கேயே விலைக்கு வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்கிறோம் என்பதை இங்கே சொல்லுகின்றபோது இடையிலே முன்னால் இருந்த பிரச்சினைகளையும் நான் குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

அதிலே இன்னொரு பிரச்சினை வந்தது. அதிலே இடைத்தரகராக இருந்து முதலிலே பேசிய ஒருவர்—அவர் பெயர் எனக்கு நினைவு இல்லை—அதிகாரிகளால் தரப்பட்ட தகவலைச் சொல்கிறேன். அதாவது ஒரு பொருளை விற்பவர்கள்தான் கமிஷன் கொடுக்கவேண்டும், வாங்குபவர்கள் கமிஷன் கொடுப்பது வழக்கம் இல்லை. ஆனால் வாங்குபவர்கள் கமிஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்ட காரணத்தால் பல நாட்கள் இழுக்கப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ள மறுத்துவிட்டோம் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இதுவரை வழக்கம் இல்லாத ஒன்றைச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிய நிலைமையில் நாங்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ள மறுத்துவிட்டோம். அதன் காரணமாக நாட்கள் நீண்டன. பிறகு 7 கிரேய்ன்கள் இல்லாத கப்பல்கள் மூலமாய் கரிகளைக் கொண்டு வருவது நமது அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்கிற காரணத்தால் மேற்கொண்டு இந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[இரவு 7—30]

இதில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒன்றை மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஒருமுறை பேசி அதை முடித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு இடையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு அதே கப்பலை வேறு விலைக்கு விற்று அல்லது வாங்க ஏற்பாடு செய்தால் சந்தேகப்படலாம். அப்போது அதிகாரிகளிடம் கேட்கலாம், என்ன வாயிற்று என்று. காலையில் அழகுத் தமிழில் பேசிய கலைஞர் அவர்கள் சில கேள்விகளைக் கேட்கும்போது உண்மையில் அவர்கள் நம்பக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு செய்திகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதுபோல் கேள்விகள் கேட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு செய்திகள் கொடுத்தவர்கள் உண்மைக்கு மாறாகச் சொல்லி, முழு விளக்கத்தையும் சொல்லாமலிருந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் புதிதாக தகவல் இருந்தால் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கு அதிகாரிகள் மூலம் நான் விளக்கம் அனுப்பத் தயாராயிருக்கிறேன்.

அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் அதைப்பற்றி பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைக்கும். இதே கேள்விகளை மீண்டும் எழுப்பலாம். ஆகவே மீண்டும் சொல்கிறேன். எவ்வளவு கோடி, எவ்வளவு லட்சம் என்பதெல்லாம் எங்களுக்கு தெருக்கோடிதான் தெரியுமே தவிர வேறு எந்தக் கோடியும் எனக்குத் தெரியாது. நான் லட்சக்கணக்கில் சம்பளம் வாங்கியவன் என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால் கோடிக்கணக்கில் கையில் வைத்துப் பார்த்ததில்லை. அதை மட்டும் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னுடன் பழகியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வகையில் அதற்காக இந்தப் பதவிக்கு நான் வரவில்லை. யாராவது அப்படிப் பயன்படுத்த விரும்பியிருந்தார்கள் என்றால், இங்கு ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னதுபோல் தனியாகக் கூட அல்ல, வேறு யாராவது எனக்கு கடிதம் எழுதிச் சொன்னாலும்கூட நிச்சயமாக கவனிக்கப்படும். இன்னொரு செய்தியைப் படிக்கிறேன். இதிலிருந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறும் கருத்துக்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன் என்பதை இந்த மன்றம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்ட பிறகு அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள், என்னென்ன நடக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள, விளக்கங்கள் பெறுவது என்பது பொறுப்பை தட்டிக்கழிப்பது என்று பொருள் அல்ல, அவர்களை ஆரம்பத்திலேயே சந்தேகிக்கக் கூடாது என்பதால் விவரங்கள் வரட்டும் என்று இருக்கிறேன். இன்னொரு தகவலையும் நான் அளிக்க விரும்புகிறேன். கிரேய்ன் பொருத்தப்படாத இரண்டு கப்பல்களுக்கு 17 மில்லியன் டாலர் விலை சொல்கிறார்கள். ஆனால் கிரேய்ன் பொருத்தப் பட்டால், அதே கப்பலுக்கு விலை 23·9 மில்லியன் டாலர் ஆகும். இதுபோல் எவ்வளவோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். லஞ்ச ஊழல் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். தியேட்டர்காரர்களிடம் எவ்வளவு வாங்கினார்களோ தெரியாது என்று சொல்கிறார்கள். தியேட்டர்காரர்களைப் பற்றி எனக்கும் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நாங்கள் அந்த வகையில் எங்கள் கடமையையாற்றி வருகிறோம். அந்தந்த வகையில், அந்தந்த துறையில் இருப்பவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று எங்கள் மனச்சாட்சிப்படி, எங்கள் அறிவுக்கு ஏற்றபடி, சட்டம் எங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிற வகையில், சட்ட விதிமுறைகள் சொல்கிற வகையில் நாங்கள் செயல்படுகிறோமே தவிர பணத்திற்காக நாங்கள் இங்கேதான் வரவேண்டும் என்பதில்லை. உண்மையில் எனது மரியாதைக்குரிய— மரியாதைக்குரிய என்று சொல்ல விரும்புகிறேன் — எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கும் அது தெரியும். அவர்களுக்கு என்னைப்பற்றி நன்கு தெரியும். ஆகவே, சொல்கிறேன். இந்தப் பதவி எனக்கு தேவை இல்லை. நான் எப்போதும் இந்தப் பதவியில் இருப்பேன் என்றில்லை, நீங்கள் நடிக்கப்போகிறீர்களா

என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேட்டார்கள். பிரதமரை இணைத்துப் பேசினார்கள். அப்போது கேட்கவில்லை. வேடிக்கையாகச் சொல்கிறேன். ஒரு பெரிய மனிதரோடு என்னை ஒரே அளவில் வைத்து ஒரே தகுதியில் பார்க்கிறேன் என்று தப்புக் கணக்கு போட வேண்டாம். இந்திய தேசிய இராணுவப் படையில் பணியாற்றிய மூன்று தளபதிகளை தூக்கிலிட வேண்டும் என்று வழக்கு நடந்தபோது பிரதம அமைச்சராக இருந்த அமரர் நேரு அவர்கள், வல்லபாய் பட்டேல் அவர்களைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் வழக்குமன்றத்தில் சென்று வாதாடினார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே நடிக்கப்போகின்றீர்களே எதற்கு என்று கேட்டால், நாங்கள் கொண்டிருக்கின்ற கொள்கையை விளக்குவதற்கும்—அதன் மூலம் கொள்கைகளைத் தெரிவிப்பதற்கும் தானே தவிர, பணம் சேர்ப்பதற்காக இந்தப்பணியில் இருக்கின்றவரை அந்தப் பணிக்கு போக மாட்டேன் என்பதை உறுதியாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கொள்கையை பரப்புவதற்காக, அது தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளுடைய பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னையாக இருந்தாலும் சரி எங்களுக்கென்று சில கொள்கைகளை வைத்திருக்கிறோம். அவற்றை பரப்புவதற்காக எந்தவிதமான ஊதியத்தையும் பாராமல்—அதே நேரத்தில் இதற்கான என்னுடைய கணக்குகளை நிச்சயமாக எப்போது வேண்டுமானாலும் வந்து பார்த்துக்கொள்ளலாம்— எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் எனது வீட்டுக்குள் வந்து யார் வேண்டுமானாலும் இதைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு வாருங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் தேவைக்கு தகுந்த அளவில், சட்டப்படி எவ்வளவு பணம் இருக்கலாமோ அந்த அளவுக்குத்தான் பணம் இருக்குமே தவிர அதற்கு மேல் என்னிடம் இல்லை என்பதையும் சட்டத்திற்குட்பட்டுத்தான் வைத்திருக்கிறேனே தவிர வேறு எதுவுமில்லை, சென்ற முறை கூட வருமான வரி எப்படி கட்டப்பட்டது என்ற கேள்வி வந்தது. என்னுடைய சத்தியா ஸ்டுடியோ கட்டிடத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் அடமானம் வைத்து பணம்பெற்று கட்டியிருக்கிறேன் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய சொத்துக்கள் என்னுடைய கட்சிக்கே போக வேண்டும் என்ற அளவில் இதை அடமானம் வைத்து வருமான வரி பாக்கியை கட்டியிருக்கிறேன். இதை நான் சொல்லும் போது நான் நடிப்பதற்காகப் போனாலும் கூட யார் வேண்டுமானாலும் முதலமைச்சராக இருக்கலாம். மற்றவர்கள் ஆட்சியை நல்லமுறையில் நிச்சயமாக நடத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் எனக்கு கொஞ்சமும் சந்தேகம் இல்லை என்பதை—

நான் கழிந்த ஒன்றரை மாத காலமாக வெளிநாடுகளுக்குப் போயிருந்தபோது அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் ஆட்சி நடந்தது. ஆகவே நான் பணம் சேர்ப்பதற்காக நடிப்பதற்கு போகப்போவதில்லை என்பதை......

திரு. மு. கருணாநிதி : முதலமைச்சர் அவர்கள் பணத்திற்காக நடிக்கப் போவதாகச் சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். பத்திரிகை செய்தி இரண்டை படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்:

தினத்தந்தி 1978ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் நாளில் வந்த செய்தி இது—''சினிமாவில் நடிக்க அனுமதிக்கும்படி பிரதமர் தேசாய்க்கு முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். கடிதம் எழுதியிருந்தார் அதற்கு தேசாய் அனுப்பிய பதிலில் நீங்கள் சினிமாவில் நடிக்க தடை எதுவும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலமைச்சராக பதவி வகித்துக்கொண்டே படங்களில் நடிக்கப்போவதாக சமீபத்தில் எம்.ஜி.ஆர். அறிவித்திருந்தார், இது பற்றி பிரமர்த தேசாய்க்கு அவர் ஒரு கடிதம் எழுதினார், அதில் அவர் கூறியிருந்ததாவது :—''வருமானவரி பாக்கிக்காக நான் பெரிய தொகையைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது, முதலமைச்சர் பொறுப்பு வகிப்பதற்காக எனக்கு கிடைக்கும் சம்பளத்தைக் கொண்டு வருமான வரியைச் செலுத்துவது இயலாத காரியம், எனவே என் வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ள மீண்டும் படங்களில் நடிப்பதற்கு அனுமதி கொடுங்கள்'', இவ்வாறு கடிதத்தில் எம்.ஜி.ஆர். குறிப்பிட்டிருந்தார்...... என்று 'தினத்தந்தி'யிலும்.......

அடுத்து. ஏப்பரல் 5-ம் தேதி 1978—'இந்து' பத்திரிகையில் 'ஆக்டிங்' என்ற தலைப்பில் வந்த செய்தியையும் படிக்கிறேன். அதில்......

"Acting: Desai's advice to M.G.R.

New Delhi, April 4.

The Prime Minister, Mr. Morarji Desai, is understood to have advised the Tamil Nadu Chief Minister Mr. M.G. Ramachandran to decide the issue of acting in films himself on the basis of norms of propriety.

The Chief Minister had sought Mr. Dasai's advice in the matter. For personal reasons, which include liquidation of past debts, the Chief Minister wanted to act in films. He sounded the Prime Minister whether it would be appropriate for him to do so..." என்று

'இந்து' பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது, ஆகவே கடனை அடைக்க நடிக்கப் போவதாக 'இந்து' பத்திரிகையிலும் 'தினத்தந்தி' பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், தயவு செய்து இதுபோன்ற பத்திரிகைகளை நம்புவதைவிட தொலைபேசியில் என்னிடம் 'என்ன எம்.ஜி.ஆர். இப்படி நடிக்கப் போகிறீர்களா என்று கேட்டிருந்தால் போதும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே. முதலமைச்சருடைய கருத்தின் படி இனிமேல் 'இந்து'வையும் 'தினந்தந்தி'யையும் நம்புவதாக இல்லை,

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : கலைஞர் அவர்களுடைய சமார்த்தியத்தை நான் மதிக்கிறேன், மனப்பான்மை நாட்டுக்கும் நல்லது. நமக்கும் நல்லது, இவற்றை நம்புவதா இல்லையா என்பதைவிட இந்த இரண்டு செய்திகளையும் ஒப்பிட்டு பாருங்கள். தமிழ் பத்திரிகையில் ஒரு கடிதம் எழுதியிருப்பதாக போட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கில பத்திரிகையில் 'அட்வைஸ்' செய்தார்கள் என்று இருக்கிறது. இதையெல்லாம் எப்படி வெளியிட்டார்கள் என்றாலும். செய்திகளை வெளியிடுவது அவர்களுடைய உரிமை, ஆனால் நடந்த பேச்சுக்கள் இது தான், மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய மாமன்ற உறுப்பினர்களும் இதை மனதில் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், 'நீங்கள் நடிக்கப் போகிறீர்களா' என்று கேட்டார்கள். நான் நடிக்கக் கூடாதா,

[இரவு 7-40]

சட்டம் தடுக்கிறதா? என்று கேட்டால். நடிக்க வேண்டுமா நடிக்க வேண்டாமா என்பது உங்களுடைய பிரச்னை, நீங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டிய பிரச்னை என்று சொன்னார்கள், இதைத்தான் அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள், இதுவரையிலே இதை நான் சொல்லவில்லை. இப்போது இந்தப் பிரச்னையால் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இது தனியாக நடந்த பேச்சு வார்த்தை, இந்தப் பிரச்னையில் என்னை இப்படி சொல்ல வைத்ததற்கு நன்றி, நான் என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறேன், பத்திரிகையில் இதை மட்டுமா. நடந்ததை மட்டுமா போடுகிறார்கள், என்னென்னமோ. எதைஎதையெல்லாமோ போடுகிறார்கள், அவர்கள் விரும்பியதைப் போடுகிறார்கள் ; விரும்பாததை விட்டு விடுகிறார்கள், இப்போதெல்லாம் சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் செய்திகளை தணிக்கை செய்வதில்லை ; நிருபர்களே தணிக்கை செய்து விடுகிறார்கள், முழுப் பொறுப்பையும் அவர்களே எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஆனால் செய்திகளை ஆசிரியர்களிடம் கொடுப்பதுதான் நியாயம், ஆனால். சில நிருபர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. பேசும்

போது. எதைப் போட்டால் வம்பை உண்டாக்கலாம் என்று. அப்படி ஏதாவது சொல்லும்போது மிகவும் வேகமாக எழுதுகிறார்கள். ஊட்டியிலேகூட என்ன நடந்தது? இராமச்சந்திரன் கலைஞரைப் பற்றி என்ன சொல்கிறான்? ஜாதியைப் பற்றியோ. சுப்புவைப் பற்றியோ அல்லது உமாநாத்தைப் பற்றியோ ஏதாவது சொல்வாரா. இந்தப் பிரச்னைகளில் ஏதாவது வம்பை இழுத்து வைக்கலாமா என்ற முறையிலேதான் பத்திரிகைகளிலேயே செய்திகள் வெளிவருகின்றன.

'நீதியின் குரல்' பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது அதைப் பற்றி நான் மிகவும் வெட்கப்படுகிறேன்; வேதனைப்படுகிறேன், எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நடத்தப்படுகின்ற பத்திரிகை என்று சொல்வதற்கு நான் உண்மையிலேயே வேதனைப்படுகிறேன், இதற்காக நான் தலைகுனிகிறேன், என்பதை முதல் அமைச்சர் என்கிற முறையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், நான் அதை ஒரு பத்திரிகையாகக் கருதவில்லை, ஏற்றுக்கொள்பவனும் அல்ல; ஏற்றுக்கொண்டவனும் அல்ல, இதை நான் பகிரங்கமாக பல மேடைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன், பொதுக் குழுவிலும் பேசியிருக்கிறேன்; நண்பர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன்; நேரிலும் சொல்லியிருக்கிறேன்; இப்போது இங்கே மன்றத்திலும் சொல்கிறேன்,

திரு. க. சுப்பு : சட்டமன்ற நூல் நிலையத்திலேயே வைப்பது தடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : நிச்சயமாக தடுக்கப்படும். அது மட்டுமல்ல, இதுபோன்ற பத்திரிகைகள் இன்னும் சில இருக்கின்றன, அவைகளையெல்லாம் நுழைவதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுப்பேன். இதை நான் சொல்கிபோது, நான் மனம்விட்டு பேசுகிறேன். நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மூலமாக எங்களுக்கு நீங்கள் மாபெரும் துணை செய்திருக்கிறீர்கள். ஒருவகையில் தவறுகளை எடுத்துக்காட்டும் நண்பர்களாகவும் ஒருவகையிலே அறிவுரையாகவும்கூறியிருக்கிறீர்கள். ஒரு போட்டி மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தி யிருகிறீர்கள். அது மட்டுமா? இன்னும், எங்களுக்கு தெம்பளிக்கும் வகையிலே எங்களை ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற கருத்தில்தான் நான் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல எங்களைத் தூண்டி விடுகிறீர்கள் 'சுடர் விளக்கிற்கும் ஒரு தூண்டுகோல் வேண்டும்' என்பதற்கொப்ப நீங்கள் எங்களைத் தூண்டி விடுகிறீர்கள், அப்படித் தூண்டுவதன்மூலம் எங்களை ஒளிபெறச் செய்து பிரகாசிக்கச் செய்கிறீர்கள், அந்த வகையிலே இந்தக் கண்டனத் தீர்மானங்களையும். நம்பிக்கையும் இல்லாத் தீர்மானங்களையும் கொண்டு வந்தவர்களை உண்மையிலேயே நான் மதிக்கிறேன்; அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

இவ்வளவுக்கும் நான் பதில்சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் ஒன்றே ஒன்றைப் பற்றி மட்டும் நான் இங்கே சொல்வதற்கு துணைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டும் இது 'கொலைகார அரசு' என்று மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 'கொலைகார அரசு' என்று சொன்னார்களே. கொஞ்சம் இந்தப் பிரச்னையில் நான் பதில் சொன்னால், இதனால் யாருடைய மனம் புண்படும் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இதற்கு முழுப் பொறுப்பும் மாண்புமிகு ஜனதா கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் அவர்களைத் தான் சேரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமரர் அண்ணா அவர்கள் முதுகுளத்தூர் சம்பவத்தைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஜாதிப் பிரச்னையைப் பற்றி ஒரு இடத்திலே கூறுகிறார்கள். " இந்தப் பிரச்னை நாட்டு மக்களை மிகமிக அதிகமாக பாதிக்கக் கூடிய பிரச்னை மாத்திரமல்ல. அதைப்பற்றி நாம் பேசுகின்றவார்த்தைகளில் எந்த அளவிற்கு பொறுப்புணர்ச்சியைக் கடைப்பிடிக்கிறோமோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலமே அமைந்திருக்கிறது. இங்கே ஏதாவது ஒரு பக்கத்தில் இன்றைய தினம் ஒன்று சேர்ந்து அதற்கான தீர்மானங்களை திருத்தியோ, செய்திகளை வகுத்தோ, பிரித்தோ கட்சிகளின் சார்பாக செய்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அங்கே இருக்கின்ற புகைச்சலை அடக்கி விட முடியாது " என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் இன்னும் பல இடங்களிலே குறிப்பிட்டிருந்தாலும், இதை நான் சொல்லும்போது ஜனதா கட்சித் தலைவர், அன்புக்குரிய மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் கேள்வி கேட்கிறீர்கள். இது கொலைகார அரசு என்கிறீர்கள். நான் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முதுகளத்தூரில் நடந்த சம்பவத்தை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். அந்த ஆண்டில் எவ்வளவு பேர் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். எவ்வளவு பேர் சுடப்பட்டார்கள் அதற்கு யார் காரணம் என்று கேட்டால் நான் யாரை மதிக்கிறேனோ இன்றைய தினம் இந்த நிலையில் யாரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று அனைவரும் விரும்புகிறோமோ அவர்களைத் தலைகுனிய வைக்கிற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது, ஆனால் நீங்கள் ஏற்படுத்துகிறீர்கள் என்பதை மட்டும் மன வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொலைகார அரசு என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அப்படி என்ன நடந்துவிட்டது ? புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் காட்டினேன். எவ்வளவு கொலைகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடந்திருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காட்டினேன். அதே நேரத்தில் அந்தக் காலத்தில் என்னென்ன நடந்தது என்பதைத் தயவு செய்து கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். யார் ஆட்சி செய்தார்கள் அன்று ? யாரால் சுடப்பட்டார்கள் ? எவ்வளவு பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள் ? எவ்வளவு பேர் சிறைச் சாலைக்குச் சென்றார்கள் ? ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எத்தனை தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் ? எவ்வளவு பேருடைய பிணம் சிறைச் சாலையிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டது என்பதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ர. ஜெபமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்மைக் கடந்த காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். மிக்க நன்றி. அப்போது அவையின் முன்னால் கண்டனத் தீர்மானம் வந்து பேசும்போது அவர்களால் போற்றப்படுகிற பேரறிஞர் அண்ணா என்று அருமையாக அழைக்கப்படுகிற அவர்கள் ஓட்டெடுப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை. நான் ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், அப்படிப்பட்ட துர்பாக்கிய நிலை வருமானால் நிச்சயமாக அதற்கு ஒரு நாள் குறிப்பிட்டால் அதைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டு சொல்லிக் கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுகிற வகையில் அவர்கள் பழகிவிட்ட காரணத்தால் உள்ளத்தில் ஊறியிருக்கும் தேசிய உணர்வாலும், கட்சி உணர்வாலும் பேசுகிறார்கள். நான் அதைப் பெரிதுபடுத்த விரும்பவில்லை. நான் குறிப்பிட்டது யாரை என்பது தெரியும். அது தெரிந்ததே போதும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அதற்கு மேல் கூற விரும்பவில்லை. இதற்கு மேல்கூறினால் நாம் போற்றிப் பேசுகிறவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதாக முடியும். ஆனால் எங்களைக் கொலைகார ஆட்சி என்று சொல்லுகிறபோது இந்த நாடு எப்படி இருந்தது. இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்லும்போது அவர்கள் ஆத்திரப்படுவது நியாயம். நாங்கள் ஆத்திரப்படவில்லை. அமைதியாகப் பதில் சொல்லுகிறேன். இது விவாத மன்றமே தவிர, நிச்சயமாக போராட்ட மன்றம் இல்லை. நான் முதலிலேயே சொல்லி இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) இதை விவாதத்திற்குரிய பொருளாக்க வேண்டாமென்று பெரியவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களிடம் நான் மரியாதை வைத்திருக்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரில் ரொம்ப மரியாதை வைத்திருக்கிறேன். ஒரு தவறு இன்னொரு தவறுக்குச் சமாதானம் ஆகாது. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னது தவறு என்று சொன்னால் அதைப் பற்றிப் பேசுவதில் தவறு இல்லை. அதைப் பற்றிப் பேசலாம். அதற்கு மாறாக நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றிப் பேசுவது என்ற வகையிலே போவார்களானால் அந்தப் பிரச்னைகளுக்கு இட்டுக் கொண்டு போவாரேயானால் நாட்டில் மீண்டும் வேறு காரியங்களை உண்டு பண்ணியவர்களாவோம் என்ற ஐயத்தின் காரணமாகத்தான் கூறுகிறேன். எனக்கு ஒன்றும் அதைப் பற்றி விவாதிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொன்னதற்கு நன்றி. அது எங்கே இழுத்துச் செல்லும் என்பதை அறிவுறுத்தியதற்காக நன்றி. மகாத்மா காந்தியடிகளைச் சுட்டுக் கொன்றது முஸ்லீம் அல்ல என்று வானொலியில் நாள் முழுவதும் திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிட்டார்கள் என்று மேலவையில் சுட்டிக்காட்டினேன். யாரையும் புண்படுத்த வேண்டுமென்பது அல்ல. நாங்கள் நிரபராதி என்று சொல்லும்போது கொலைகார ஆட்சி என்று சொன்னால் உண்மையில் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லிவிட்டு அப்படிப்பட்ட கொலைகார ஆட்சி முன்பு இருந்தது என்று சொல்லும் போது வரலாற்றைத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர வேறல்ல.

திரு. ர. ஜெபமணி : அதை நீங்கள் தெளிவாகச் சொல்லி விடுங்கள். நடந்து விட்ட காரியங்கள் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிந்துதான் ஆக வேண்டுமென்றால் அதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம். பயமுறுத்துவது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பெரியவர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கிறேன் வாழ்த்துதலோடு அவர்கள் பல ஆண்டுகள் வாழ வேண்டும், விவாதங்களிலே கலந்து வெற்றிபெற வேண்டும் அதற்கு என்னுடைய அன்னை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு இந்த வயதிலும் அவர்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம் வருகிறது என்று தெரியவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நல்ல வேளையாக அவர்கள் சிரித்து விட்டார்கள்.

[இரவு 7-50.]

எனக்கு இருக்கிற வேதனையெல்லாம் மறைந்தவர்களைப் பற்றி இழுக்குத் தேட வேண்டிய நிலைமைக்கு நாம் யாரையும் ஆளாக்கிவிடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதனால்தான் நான் பெயரையோ விவரங்களையோ குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை. அவைகளைச் சொல்வது நாகரீகம் இல்லை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களைக் கொலைகார ஆட்சி என்று சொன்னால் அதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேரம் அதிகமாகிவிட்டது, மாமன்ற உறுப்பினர்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். இன்னும் பல மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறுவதற்கு எனக்கு நேரம் இல்லை என்பதை அவர்களே அறிவார்கள். இன்னும் நீடித்தால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்படும் என்பதை அவர்களே அறிவார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதும் கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதும் எழுப்பப்பட்ட பிரச்னைகளுக்கு எங்களுடைய ஆதாரங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறோம், அதற்குப் பிறகு என்ன முடிவு எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அவர்கள்தான் முடிவு எடுக்க முடியும். நாங்கள் வற்புறுத்த முடியாது. நாங்கள் சொன்னதிலே நியாயம் இருக்கிறது, அதிலே குறைகள் இருந்தால் நிச்சயமாக அதை எடுத்து நீங்கள் வைத்தால் அதை தடுத்து நிறுத்துவோம் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் அவர்கள் தீர்மானத்தைப்பற்றி முடிவு எடுக்கட்டும். கண்டனத் தீர்மானங்களின் மூலம் அவர்கள் எந்த நம்பிக்கையை உத்திரவாதத்தை பெற வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ அதைப் பெற்று விட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் தேவைப்பட்டதைப் பெறவில்லை என்று அவர்கள் கருதினால்— நான் தனிமையிலே சொன்னதை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்— எப்படியாவது தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களை அழைத்து கையெழுத்து வாங்குவது, அடிமைகளாக்குவது போன்ற முறையைத் தடுப்பதற்கு எப்படியாவது சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதற்கு நாங்கள் முயற்சிக்கிறபோது அவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்ய அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது எங்களுக்கு ஏற்புடையது அல்ல, அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதும் இல்லை. வேறு வழியின்றி அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. சிம்கோ பிரச்னை பற்றி மீண்டும் அந்த அதிபரை அழைத்துப் பேச இருக்கிறேன் என்பதைக் கூறிக் கண்டனத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் சொல்ல என்னை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இன்று பிற்பகல் 3 மணியளவிற்குச் சரியாக வர இயலாமல் 2, 3 நிமிடங்கள் தாமதமாக வந்த நேரத்திலே அமைச்சர் இராஜா முகமது தன்னிலை விளக்கம் என்ற பெயரில் ஒரு விளக்கத்தை இங்கே அளித்திருக்கிறார். நான் காலையிலே

அவர் எழுதியதாகப் படித்த கடிதம் அல்லது அவருடைய தகப்பனார் பெயரில் தோப்பு வாங்குதவற்கு ஒரு வழக்கறிஞர் எழுதிய கடிதம் இவை எல்லாம் வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிற கடிதம். அதுபற்றி வழக்கு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். வழக்கு அதுபற்றி அல்ல. அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் அமைச்சர் இராஜா முகமது அவர்கள் மருத்துவக் கல்லூரியில் அனுமதி வாங்கித் தருவதற்கு மாணவரிடமிருந்து கையூட்டுப் பெற்றார் என்று அமைச்சர் இராஜா முகமது மீது ஆற்காடு வீராசாமி வழக்குப் போட்டிருக்கிறார். அந்த வழக்கில் அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இந்தக் கடிதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்தக் கடிதங்கள் பற்றி வழக்குப் போடவில்லை. இந்தக் கடிதங்கள் தன்னால் எழுதப்பட்டவை என்று வழக்கு மன்றத்திலே அவர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். நாளையோ, நாளை மறுநாளோ பொதுமேடையிலே நான் இதைப் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். என்மீது வேண்டுமானால் அவர் வழக்குப் போடட்டும். நான் காலையிலே படித்தவை ஆதாரமற்றவையல்ல. ஆதாரமுள்ளவைதான். இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திலே கருணாநிதியின் வரலாறு என்ன என்பதை நான் கூற விரும்பவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். * * *

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் என்மீது சில குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே சுமத்துகிறபோது நான் சென்னை மாநகராட்சியினுடைய மன்றச் செயலாளராக இருந்தபொழுது அப்பாஸ் என்பவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதாகவும் அமைச்சரானதற்குப் பிறகு வழக்கறிஞர் சீனிவாசன் என்பவர் என் தந்தை தோப்பு வாங்குவதற்காக முன்பணம் கொடுத்திருப்பதாகவும் வழக்கறிஞர் சீனிவாசன் எழுதிய கடிதத்தைப் பற்றியும் கூறியிருந்தார்கள். அதற்கு மாலையில் நான் தன்னிலை விளக்கம் அளித்தேன். ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் மீது நான் ஒரு மான நஷ்ட வழக்குத் தொடர்ந்து இருக்கிறேன். அந்த வழக்கு தொடர்பாக வழக்குமன்றத்தில் கடிதம் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தாக்கல் செய்யப்பட்டு சாட்சியங்களாக இருக்கக்கூடிய விஷயம் அது. அதில் இன்னும் தீர்ப்பு கூறப்படவில்லை, விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுவதற்கு எப்படி அனுமதிக்கலாம் என்று தன்னிலை விளக்கத்தின் மூலம் கேட்டிருந்தேன்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

அவர்கள் இரண்டு வரலாறுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அமைச்சரானபிறகு ஒரு வழக்கறிஞர் எழுதிய கடிதத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் மாநகராட்சி செயலாளராக இருந்தபோது இருந்த என்னுடைய வரலாற்றைச் சொன்னால் புரியும் என்று அவர்கள் சொன்னதற்கு * * * என்று சுட்டிக்காட்டினேனே தவிர வரலாறு ஒவ்வொருவருக்கும் சொந்தமானது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே கருணாநிதியின் * * * என்று சொன்னார்கள்.

மேலவையிலே ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தபொழுது—ஒலிபெருக்கியின் மூலம் என் அறையிலே இருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது முதலமைச்சரும் மேலவையிலே இருந்திருக்கிறார்கள்— ஆற்காடு வீராசாமியும் மற்றவர்களும் உளி வீச்சு சம்பவம் பற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது பேச எழுந்த நம்முடைய அருமை நண்பர் தம்பி இராஜா முகமது அவர்கள் 'எதிர்க்கட்சி தலைவர் கருணாநிதி' என்று அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். உடனடியாக முதலமைச்சர் அவரைக் கையமர்த்தி உட்கார வைத்துவிட்டு இவர் பேச ஆரம்பித்து எதிர்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி' என்று சொன்னார். இதுதான் அவருக்கும் இவருக்கும் உள்ள வித்தியாசம். கருணாநிதியின் * * * அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே இந்தப் பிரச்னைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இதைப்பற்றி மேடையிலே பேசுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் இராஜா முகமது அவர்களுக்கு அந்த வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றத்திலும் தன்னைப்பற்றி நிரூபித்துக் கொள்வது என்றாலும் அமைச்சரவர்கள் நிரூபித்துக் கொள்ளலாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னை மன்னிக்கட்டும். உங்களிடம் அனுமதி கேட்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் * * * வரலாறு என்று சொன்ன வார்த்தைகளையெல்லாம் தயவு செய்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும், அந்தப் பிரச்னையைத் தயவு செய்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்கட்சித் தலைவரவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

இன்னொன்றைச் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தேன். முருகையன் அவர்களுடைய கொலையைப் பற்றி அவையிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்க . ஒரே மனிதர் 34 இடங்களில் குத்த முடியுமா அல்லது தாக்க முடியுமா என்று சந்தேகத்தோடு கேட்டார்கள். அதனால் சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதோடு இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். மருத்துவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள், வெவ்வேறு ஆயுதங்களால் நான்குக்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டிருப்பதாக மருத்துவர்கள் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்த மருத்துவருடைய குறிப்பு வந்திருக்கிறது. அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் நான்கு வெவ்வேறு விதமான ஆயுதங்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை என்பதையும் 33 காயங்கள் இருந்தன என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே அவர்கள் பார்வைக்கு வைக்கிறேன். நேரமில்லை என்பதால்தான் அதை அவர்களிடத்தில் கொடுக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

[இரவு 8·00]

அத்தோடு அதை குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளுடனேயே இந்தப் பத்திரிக்கை செய்தியைப் படிக்கிறேன். இது அவசியமானது அல்ல. தேவையானதும்— அல்ல. இது ஒரு பத்திரிக்கையில் வந்த செய்தி அவ்வளவுதான்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஒரு விஷயம். நாங்கள் முருகையன் படுகொலை சம்பந்தமாக ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்த போது, கோர்ட்டில் இருக்கிறது— அதைப்பற்றி பேசுவது பாதகமாகும் என்று கூறினீர்கள். இன்று ஒரே ஆளாக குத்தியிருக்கலாம், வேறு பட்ட ஆயுதங்கள் இல்லை என்று டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் வந்து இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது இந்த அவையின் முன்னால். இப்படி கோர்ட்டில் வழக்கு சம்பந்தமாக வந்திருக்கும் ரிப்போர்ட்டை இங்கே சொல்வது சரியாகுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நாங்கள் அதை எதற்காக குறிப்பிட்டிருக்கிறோம் என்றால் அது பரவவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. பிரச்சினைகளை கொண்டு வந்ததற்காகத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். சொல்லாமல் இருந்தால் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள், சொன்னால் இப்படியா....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் இந்த ரிப்போர்ட்டை இங்கே படிப்பதற்கு நேரம் இல்லை. நம்பிக் கொடுத்தால் படித்து விட்டுத் தருகிறேன். இதிலே போட்டிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவர் அதை வைத்துக் கொள்ளட்டும், படித்து விட்டுத் தரட்டும், அவர் அதை வைத்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை.

பிரச்சினைகளை கொண்டு வந்ததால் எனக்கு பதில் சொல்ல வேண்டி வந்தது. அது மட்டும் இல்லை—இதை பத்திரிக்கைகளிலேயும் போட்டிருக்கிறார்கள்—அதனால் இதில் இரகசியம் ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் இந்த ரிப்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

ஆனால் ஒருவர் மட்டும்தான் அப்படிச் செய்ய முடியுமா என்று கேட்டால் அதற்கு நான் என்ன செய்வது? ஒரு சந்தேகத்தை இங்கே கிளப்பி விட்டார்கள். அதற்கு நான் ஒரு பத்திரிக்கை செய்தியை படித்து காட்டுவதன் மூலம் உங்களுக்கு விளக்கம் தரலாம் என்று நினைக்கிறேன். ***

இது வெறும்பத்திரிக்கைச் செய்திதான். இதையே பதிலாக எண்ண வேண்டாம். இதுபோன்ற செய்திகள் எல்லாம் இப்பொழுது அதிமாக வந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பத்திரிக்கைச் செய்தி படிக்கப்பட்டதை குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவு இடுகிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: அவருடைய மனைவியை விசாரிக்கச் சொல்லி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமசந்திரன்: இந்தப் பத்திரிக்கைச் செய்தியை குறிப்பிடத்தான் விரும்பினேன். ஆனால் நான் இதில் தலையிட விரும்பவில்லை. இதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும். நான் அந்த அதிகாரியுடன் அதைப்பற்றி பேசியிருப்பதாக சொல்லமுடியுமா? அதைப்பற்றி நான் யாருடனாவது தொடர்பு கொண்டதாகச் சொல்ல முடியுமா? ஆகவே நான் சொல்லுகிறேன் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்களோ அந்த அதிகாரிகள் இந்த விஷயத்தில் என்ன செய்கிறார்களோ அது பற்றிக்கூட எனக்குத் தெரியாது. அதிகாரிகள் உண்மையில் தவறு செய்திருந்தால் அதற்கேற்ற தண்டனை அவர்களுக்கும் யாராக இருந்தாலும் சரி வழங்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் மக்கள் மத்தியில் இப்படி ஒரு பிரச்சாரத்தை சொல்லிக்கொண்டு போனால் அசுர

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க இந்தப் பகுதி அகற்றப்பட்டது.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எதையோ மறைக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு நீதியை நிலைநாட்டாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டுகள் மக்கள் மத்தியில் பரவி விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் தான் இதை படிக்கவேண்டி வந்தது....

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கொலை நடந்த பிறகு அதில் நேரிடையாக தலையிடவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறபோது நான் இதில் தலையிட விரும்பவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்;

திரு சோ. அழகர்சாமி: திரு. அம்பிகாபதி கேட்டால்.....

(ஒரு குரல்— உட்காருடா).

திரு மு. அம்பிகாபதி: உட்கார முடியாது. என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்— பாராளுமன்ற உறுப்பினர், கொலை வழக்கைப்பற்றி நாங்கள் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்— இந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு கிண்டலும் கேலியுமா.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அழகர்சாமி தயவு செய்து அமருங்கள். உணர்ச்சி வசப்படாமல் இருங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இந்த அவையில் பேச உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் உரிமையுண்டு. நாங்கள் உட்காரவில்லை, வெளி நடப்பு செய்கிறோம்.

(இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள்.)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, சிரித்திருக்க கூடாது. அவர்கள் சிரித்தது தவறு தான் என்று உணர்கிறேன். அதற்காக உண்மையிலேயே வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்....

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, சிரிப்பது என்பது பாராளுமன்றத்திலோ சட்டமன்றத்திலோ நடை பெறக்கூடாத நடக்காத ஒன்று அல்ல. ஆனால் உட்காருடா என்று மரியாதைக்குறைவாக ஆளும் கட்சித் தரப்பில் உள்ள உறுப்பினர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. இது இந்த அவையின் பண்பாட்டிற்கே நல்லதா என்ற சந்தேகத்தை எற் படுத்துகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அதற்காக தமது வருத்தத்தை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இதை மேலும் கிளறுவது சரியல்ல.

1979 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்வது. நான் இங்கே படித்த பத்திரிக்கை செய்தி குறிப்பேட்டில் வரவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆகவேதான் குறிப்பேட்டில் இருந்த எடுத்து விடலாம் என்று தெரிவித்தேன். என் மீது தவறான கருத்தை வெளியிடுகிறவர்கள் நான் குறுக்கிட்டால் இன்னும் என்ன பேசுவார்களோ என்கிற சந்தேகத்திற்கு உள்ளாகும் நிலையில் நான் அதில் தலையிடாமல் தவறுகள் நேர்ந்தால் அவர்கள் தான் பொறுப்பு என்று கட்டளையிட்டு இருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை நானே அவ்வப்போது கூப்பிட்டு அழைத்துப் பேசிக் கொண்டு இருந்தேன் என்றால் எவ்வளவு பெரிய சுமை என் மீது சுமத்தப்பட்டு இருக்கும் என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் அறிவேன். ஆகவே நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதற்குக் காரணம் அந்தக் கொலைக்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும் அவர்களைக் கண்டு பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே வெளியேறியவர்கள் திரும்பி வந்து இந்த மன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. துரை முருகன் திரு. கா. சுப்ரவேலு ஆகியோர் எழுந்தனர்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருவரும் உட்காருங்கள்.

திரு. கா. சுப்ரவேலு : சார், நான் அடிக்கடி எழுந்து கேட்பது கிடையாது. ஆகவே அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கொலை வழக்கில் உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவருடைய மனைவி விசாரிக்கப்படவில்லை. அங்கேயிருந்த பஞ்சாயத்தார் ஸ்டேட்மெண்ட்டை போலீசார் எழுதிக் கொடுத்து அவர்கள் கையெழுத்துப் போட மறுத்துவிட்டார்கள். உடனடியாக அவருடைய மனைவி விசாரிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், இப்படிப்பட்ட கேள்விகளும் என்னுடைய பதிலும் அந்த வழக்குக்கு உதவி செய்யும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நம்பமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இப்படி கேள்வி கேட்பதை விட்டு விட்டு வேறு வகையில் கேள்விகளைக் கேட்டால் நான் பதில் சொல்ல வசதியாக இருக்கும். இங்கே குற்றங்கள், குறைகள் சாட்டுகிறபோது என்னென்ன நடைபெற்று இருக்கிறது என்று விசாரணைக்கு முன்பு சொல்லவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திப்பது நியாயம்தானா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க

வேண்டும். அப்படி தான் நாங்கள் வற்புறுத்துவோம் என்று சொன்னால் நான் பேசாமல் இருப்பதைத் தவிர வேறு வழி யில்லை என்பதில் ஒருவேளை அந்த வழக்கிற்கு பாதகமாக இருந்தால் அது குற்றவாளி தப்பிப்பதற்கு வசதியாகப் பயன் பட்டுவிட்டால் அது நீதிக்கு எவ்வளவு பெரிய இழுக்கை ஏற் படுத்தும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதுவும் பேசாமல் இருக்கமுடியாது என்கிற நிலையில் தவிர்க்கமுடியாத அந்தச் சூழ் நிலையில் இருப்பதைச் சொல்கிறேன். முதலில் நான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணவில்லை. அப் படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை நான் தொடக்கூடாது என்று வைத்து இருந்தேன். இருப்பினும் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தி தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பியதால் இதைச் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் கேள்வியாக அல்ல முதலமைச் சரின் கவனத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு போலீஸ் புலன் விசாரணையில் கொலை வழக்கு நடைபெறுகிற நேரத் தில் கொலை செய்யப்பட்டவருடைய மனைவியைக் கூட நேற்று வரையில் விசாரிக்கவில்லை என்று கொலை செய்யப் பட்டவரின் சகோதரர் எனக்குக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். அதைக் காலையில் படித்துக் காட்டினேன். அதை நான் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த விளக் கத்தை நான் மனதில் பதிய வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன் என்று சொன்னால் போதுமானது. அவருக்கு அது புரியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே நான் இந்தப் பிரச்சினை யில் கேட்க விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; நேரம் இல்லை, உட்காருங் கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கேள்வி கேட்கலாம். நேரம் இல்லை. இன்னும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : ஒரே ஒரு கேள்வி மட்டும் கேட்டு விடு கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஒரு கேள்வி இருக்கலாம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு கேள்வி என்றால் நேரம் இல்லை. இருக்கிற நேரத்திற்குள் நான் கட்டுப்படுத்தி உறுப் பினர்களுக்கு வாய்ப்பு தர வேண்டியிருக்கிறது.

1979 பிப்ரவரி 26]

[இரவு 8–10]

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பல அறிவிப்புகளை இங்கே தந்தார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள்—டி. ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள், பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்கள், டி. வி. எஸ். தொழிலாளர்கள் இப்படி பல்வேறு நிறுவனங்களைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகளைத் திரும்பப் பெற உத்தரவிட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று கூட பல வழக்குகள் திரும்பப்பெறப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் போலீஸ் தரப்பைப் பொறுத்தவரை வன்முறை என்று சொன்னதால் அவர்கள் எல்லாவற்றையுமே அந்த வன்முறைக்குள் அடக்கிவிட்டார்கள். அதனால் முதலமைச்சர் அறிவித்த பிறகும் வன்முறைச் சம்பவம் என்ற காரணத்தைக் காட்டி வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பழைய கதைக்குப் போகாமல் தொழிலாளர்கள் மீது இருக்கிற வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்குவோம் என்று அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் ஒரு கருத்தை வைத்துத்தான் அதைச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இந்த நிலையை வெளியிட்டதற்குப் பிறகு ஒன்றை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உடனடியாக வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்ட 'ஃபைல்' களை எல்லாம் வரவழைத்து உண்மையாகவே சில குறிப்பிட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களில் யார் யார் ஈடுபட்டார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, குறைந்தபட்ச தவறு செய்தவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்க முயற்சி செய்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் கூற வாய்ப்புக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை, அனுமதிக்க முடியாது, தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் அடிக்கடி குறுக்கிடவில்லை. ஒன்றை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். நான் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சினைக்கு முதலமைச்சர் பதில் சொல்லவில்லை. எங்கள் தலைவர் மீது உளி வீசப்பட்டது பற்றி கூறினோம். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்போது பேசியது முறையா ? என்னுடைய அனுமதி இல்லாமலேயே நீங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். (திரு. துரை முருகன் நின்று கொண்டிருந்தார்) மேலும் நான் அனுமதிக்க மாட்டேன், உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி விடுங்கள். நான் சொல்லப்போவது என்ன என்பதைத் தெரியாமலே உட்காரு, உட்காரு என்றால் என்ன அர்த்தம் ? (மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் உட்காரும்படி சைகை காட்டினார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்வதை நீங்கள் கேட்க மாட்டீர்கள். அங்கே பாருங்கள். உங்கள் தலைவர் சொல்வதையாவது கேளுங்கள். அவர் சொல்லியும் கேட்கமாட்டேன் என்றால் உங்களை ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, ஆண்டவன்தான் உங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று ' சொன்னீர்கள். நான் ஏற்கனவே ஆண்டவன். அதனால் காப்பாற்றுவேன். (பலத்த சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, என் தம்பி துரை முருகனுக்கு இப்படி ஒரு ஆண்டவன் கிடைத்ததற்கு மிக்க மகிழ்ச்சி ; அதற்காக என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் குறிப்பிட்டதும் வழக்குமன்றத்திலே இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் மட்டுமல்ல ; அதுபற்றி பேச ஆரம்பித்தால் இந்த அவையிலே மீண்டும் என்ன நடைபெறும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் ஒன்றைச் சொல்லும் போது அவையிலே எப்படியும் வேறுபட்ட கருத்து வரத்தான் செய்யும். நான் தலையீடு இல்லை என்று விவாதித்து எப்படி தலையீடு இல்லை என்றெல்லாம் சொல்ல ஆரம்பித்தால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. நான் வேண்டுமென்றே அந்தப் பிரச்னையை நீக்கிவிடவில்லை. நேரம் இல்லை என்பதால் தள்ளி விட்டிருக்கிறேன். உங்களுடைய கருத்துகூட அதில் இருக்கிறது. பட்ஜெட்டில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வயதிலே குறைந்தவராக இருந்தாலும் யோசனை மற்றவர்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய வகையில் இருக்கிறது. உங்கள் பக்கம் நியாயம் இருந்தால் ஏன் ஆத்திரப்படுகிறீர்கள் ? (சொல்ல விடமாட்டேன் என்கிறாரே தலைவர்.) தலைவர் அப்படித்தான் இருப்பார். தலைவரோடு ஒத்துப்போய் பிரச்சனையை எடுத்து வைக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆக, நீங்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைப் பற்றிநான் இங்கே எதுவும் சொல்லவில்லை என்பதால் நான் அதை அலட்சிய படுத்துகிறேன் என்று பொருளல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்மீது உளி வீசப்பட்டது என்பதை கேலி செய்தவர்களைக் கண்டிப்பபேனே தவிர மன்னிக்க மாட்டேன் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள் கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞரை தாக்க முயற்சி செய்வதை மட்டுமல்ல, அல்லது நண்பர் உமாநாத் வீட்டில் நடந்ததைப்போல நடப்பதையும் நான் எப்போதும் ஏற்றுக் கொண்டவன் அல்ல. இன்னொன்றையும் சொன்னார் கள். உமாநாத் அவர்கள் வீட்டில் சோடா பாட்டிலை எறிந்த வர்களை விட்டுவிட்டு யார்மீதோ கேஸ போடுகிறார்கள் என்று சொன்னதை நான் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதுபற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்ற உறுதியை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராஜா முகமது அவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொண்ட * * * வார்த்தைகள் அவை மரபுக்கு உகந்தவையாக இல்லை என்பதால் அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தர விடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, * *

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவரவர்களே,**,

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே மாண்புமிகு அமைச் சரவர்கள் * * அடக்கமாக இருக்க வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறேன். அந்த வரலாறு பூர்வீகம் ஆகியவைகளை..;

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்து அதை நீங்கள் கேட்டுக் கொள்ள நான் விளக்கம் கூறிய பிறகு மறுபடியும் அமைச்சரவர்கள் எழுந்து * * * என்று குறிப்பிட்டார். அவ்வாறு அவர் குறிப்பிட்டதற்கு அவர் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். அவரிடமிருந்து மன்னிப்புக் கடிதம் வாங்கி இங்கே வைக்க வேண்டும். முதலமைச்சரவர்கள் அதைச் சொல்லும்வரை நாங்கள் இங்கிருந்து வெளியேற மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே அவர் சொன்ன அந்த வார்த்தைக்காக நான் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத் தான் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். * *
அடுத்து நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால் தீர்மானங்களை முன்மொழிந்தவர்கள் சுருக்கமாகப் பேசினால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நீண்ட ஒரு சொற்பொழிவை இங்கே ஆற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே நானும் பேசி இந்த அவையினுடைய கோபத்திற்கு ஆளாக விரும்பவில்லை. உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித்தர தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் தடையாக இருக்கக்கூடாது. முதல்வர் அவர்கள் அளித்த விளக்கங்கள் திருப்திகரமாக இல்லாத காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பேசுகிறபோது மேற்கு வங்கத்தில் நடந்து இருக்கக்கூடிய கொலைகள்பற்றிய கணக்குகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். மேற்கு வங்கத்திலே நடப்பதை ஃபேஸ் பண்ணத் தயங்கக் கூடியவர்கள் அல்ல நாங்கள். ஆனால் சொல்லாத ஒன்றைச் சொன்னதாகச் சொல்லி அந்த ஆர்க்யூமெண்டை டெமாலிஷ் பண்ணக்கூடிய அளவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட்டின்போது இதுபற்றிப் பேசிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இரண்டாவது விஷயம், இந்த அரசு தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பது. அது குறித்து முதலமைச்சரவர்கள் பேசுகிறபோது நான் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ரிவர்சலாக ஒரு மாறுதலைக்கூட தெரிவிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயார் என்ற அறிகுறியே தென்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புறேன். நல்ல சட்டங்கள் வரும்போது நாங்கள் கட்டாயம் ஆதரிப்போம். ஆனால் உங்களுடைய தொழிலாளர் விரோதப் பாலிஸியிலே ஒரு சேஞ்ச் கொண்டுவருவதற்குரிய அறிகுறியே இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு, ரா. உமாநாத்]

அடுத்து சிம்கோ விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அந்த விவகாரம் ஆரம்பித்து 79ஆவது நாள் வரைக்கும் அரசு தலையிடவே இல்லை. 79-ஆவது நாள் நான் ஒரு கடிதம் எழுதிய பிறகு முதலமைச்சரவர்கள் தலையிட்டார். அப்போது என்ன சொன்னார். 12(3) செட்டில்மெண்ட் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இர்ரெஸ்பெக்ட்டிவ் ஆஃப் தட் செட்டில் பண்ணுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார். அது 12 ஆம் தேதி ஆரம்பித்தது. இன்று 26ஆம் தேதி ஸ்டில் கோயிங் ஆன், கோயிங் ஆன். இப்போது சமீபத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் டெல்லியிலே இருந்தபோது கூட பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. அதற்குப் பிறகு 2, 3 நாட்களிலே முடிவு தெரியும் என்று எதிர்பார்த்தோம். பிறகு கடைசியில் முதலாளிகள் ஹைகோர்ட்டிற்குச் சென்று ஸ்டே வாங்குகின்ற அளவிற்கு முதலாளிகளுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டது.

[இரவு 8-20]

ஆகவே காலையில் எழுப்பியபோதுகூட திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபிறகுதான் முடிவைச் சொல்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது 'பர்ஸ்யூ' செய்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் 'பர்ஸ்யூ' செய்கிறேன் என்று சொல்வது ஸ்ட்ரைக்குக்கும் பிறகு இப்படி சொல்வது முதலாளிகளுக்குக் கதவைத் திறந்துவிடுவது போலாகும். ஆகவே நம்பிக்கையை இழந்து விட்டேன் என்று வேதனையோடு சொல்கிறேன். 126 பேர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். இது ஸ்ட்ரைக்கை உடைக்கும் முயற்சியோ என்ற அச்சம். கேஸ் விஷயமாக வாபஸ் வாங்குவது பற்றி பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். போட வேண்டிய கேஸ்கள் ஏன் போடவில்லை? டி.வி.எஸ். சிவகுமார், இன்னும் ஆறு கேஸ்கள்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். பகிரங்கமாக வெட்டியதை டி.எஸ்.பி. பார்த்ததை சபையில் சொன்னேன். இந்தத் தீர்மானத்தின்மீதும் சொன்னேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரடியாக ப்ரூப் காட்டினேன். ஏன் கேஸ் போடவில்லை? அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை. வன்முறைகள் நடந்தும், போலீஸ் அதிாரிகள் பார்த்திருந்தும் கேஸ் போடாமல் இருப்பது முதல் அமச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்தும் பதில் சொல்லாமல் இருக்கிற ர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன் : தெரிந்தும் பதில் அளிக்காமல் இருப்பது என்று கூறுவது அவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்ற காரியமில்லை. எனக்குத் தெரிந்திருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் சொன்ன கருத்து என் தகுதிக்கு ஏற்றதல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் ''ஃபாக்ட்ஸை'' நிச்சயப்படுத்தியபிறகுதான் பேசுவேன். சில சமயங்களில் தவறு ஏற்படலாம். சிவகுமார் விஷயத்தில் எக்ஸ்ரே போட்டோவோடு இங்கு பேசியும் பதில் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது, உங்கள் மாம்பலம் ஆபிஸுக்கு வந்து நேரடியாக சிவகுமார் விஷயத்தைப் பற்றியும் மற்ற ஐந்தாறு பேர்கள் தாக்கப்பட்டதுபற்றி சொல்லியும், அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறேன் என்று சொல்லியும்—அதைத்தான் சொல்கிறேன். தெரிந்தும் பதில் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தும் என்ற பொருள் அதில் வரக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை இப்போது உணருகிறேன். நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் நான் நடவடிக்கைகள் எடுப்பேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : கடைசியாக இந்த சென்ஷர் மோஷனை வலியுறுத்துவதின்மூலம் அரசாங்கம் மீண்டும் தன்னுடைய தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும் மாற்றுவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கும் என்ற முறையில் வலியுறுத்துகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசின் சட்டம் ஒழுங்குக் கொள்கையை இந்த அவை நிராகரிக்கிறது என்ற கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்து இங்கே பேசியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நான் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்கள் பற்றிய ஒரு வார்த்தைகூட கூறவில்லை என்பதை இந்த மன்றம் நன்கு உணருகிறது. இந்த மாநில மக்களும் நன்றாக அறிகிறார்கள். கடந்த மாதம் 20-ம் தேதி இந்த மாநிலத்தில் நடைபெற்ற வன்முறைகள் எல்லாம் அடுக்கடுக்காக சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. அதற்கு ஆதாரமாக பல பத்திரிகைகளையும் படித்துக்காட்டினேன். கடைசியாக நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற கோர நிகழ்ச்சி, ஒரு பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்த ஏழு பேர்கள் கொளுத்தி கொலை செய்யப்பட்டும், அடுத்து அந்தத் தீ விபத்தில் காயம்பட்டவர்கள் மூன்று பேர்கள் மருத்துவ மனையில் இறந்ததும் ஆக பத்து பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியை இங்கு எடுத்துக் கூறினேன். ஆனால் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், இந்த நாட்டின் முதல் மனிதராக இன்று நாட்டிலிருக்கிற நாலரைக் கோடி மக்களின் உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பொறுப்பை ஏற்றிருக்கக்கூடிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள்...

1979 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றம் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்குமானால், இன்னும் பல விளக்கங்களை எல்லாம் சொல்வதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். எவ்வளவோ விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் போய்விடுகிறது என்று ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டேன். ஒன்றை மட்டும் நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தவிதமான வேறுபாடும் கருதாமல், இங்கு கூறப்பட்ட மற்ற காரியங்களுக்கெல்லாம் நான் எடுத்திருக்கிறேனோ—அந்த வகையில் இங்கு கூறப்பட்ட அத்தனைக்கும் நான் நடவடிக்கை எடுப்பேன். இந்த நிலையை உணர்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொல்லவேயில்லை என்ற நிலை வரக்கூடாது. இன்னும் எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த மாமன்றம் அனுமதிக்குமானால் எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஏறத்தாழ ஐந்தேகால் மணி நேரம் பதில் சொன்ன முதலமைச்சர் அவர்கள், பத்து உயிர்களைக் கொள்ளை கொண்ட இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. சொன்னால் என்ன? அது மட்டுமல்ல, இந்த நிகழ்ச்சிக்கு நியாயம் கற்பித்து அதற்குப் பதிலாக முதுகளத்தூர் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி சொன்னதை நாங்கள் மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்திலுள்ள நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்களும் அறியத்தான் போகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் முதுகளத்தூர் நிகழ்ச்சிக்கு கடமைப்பட்டவன் அல்ல. நான் இந்த அரசின் மீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன் என்றால் இந்த நாட்டில் ஏராளமான வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய வன்முறை நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அதற்கான ஆதாரங்களையும் கூறியிருக்கிறேன். அதையெல்லாம் சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமையிருக்கிறது. அதனால் செய்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் ஐந்தேகால் மணி நேரம் உரையாற்றிய முதலமைச்சர் இப்படி உயிரிழந்தவர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை என்றால். அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. அங்கு இறந்தவர்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் அல்ல, பறவைகள் என்று நினைக்கிறார்கள் என்றுதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஏதோ கொலைகார அரசு என்று சொன்னதற்காக வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் ஏன் அவ்வாறு சொன்னேன் என்பதற்கான காரணங்களை எல்லாம் ஆதாரத்தோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதையெல்லாம் நான் மீண்டும் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி

தெரிந்து இருக்கவேண்டுமே தவிர முதுகளத்தூர் நிகழ்ச்சியைப் பற்றி இப்போது சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வந்ததிலிருந்து இப்போது நடைபெற்ற காரியங்களை எல்லாம் ஜஸ்டிஃபை செய்வதற்கு ஒரு மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் இப்படி சொல்வார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.... Maintenance of law and order is the basic responsibility of the Government. இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற மக்களுடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு இல்லையா என்று கேட்டால், அதற்கு என்றோ ஒரு நாள் நடந்த சம்பவத்தை கூறி, அப்போது நடக்கவில்லையா என்று சொல்லிவிட்டால் அது நியாயமாக ஆகாது. எப்போதோ நடந்த நிகழ்ச்சியை இப்போது எடுத்துச் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தலைவர் அவர்களே, நான் கூறிக் கொள்வது என்னவென்றால், நிச்சயமாக இந்த * * * * * * என்பதை இப்போதும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Speaker he has used the word * * * "* * * *" is equally an abetment. Abetment is an offence The word " * * ", may be expunged from the proceedings.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஆத்திரத்தில் தான் என்ன பேசுகிறேன் என்பதில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆத்திரத்தில் இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் காரணம் என்று நேரடியாக சொல்லி பேசுவது சரியல்ல. ஆகவே அவர்களது பேச்சில் * * * என்று சொன்ன வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடும்படி உத்தரவிடுகின்றேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் முதலமைச்சர் என்ற எண்ணத்தில் சொல்லவில்லை. இந்த அமைச்சரவைதான் என்ற எண்ணத்தில்தான் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் அந்த அளவுக்கு இன்றைக்குச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நாட்டுக்கு ஜனநாயகத்தை வாங்கிக் கொடுத்த ஜனதாக் கட்சியின் கொடிகள் இன்றைக்கு பல இடங்களில் சுட்டு எரிக்கப்படுகின்றன. எத்தனையோ கொடி மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன, போலீஸ் அதிகாரிகளின் முன்னிலையில் இவைகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால், தலைவர் அவர்களே, இத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் ஆளும் கட்சியின் அனுகூலத்தோடுதான் நடந்திருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக் கொள்ள

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கு இணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]
[இரவு 8-30]

விரும்புகிறேன். அடுத்து, நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ''டபுள் ஸ்டாண்டர்டு'' கொள்கையை கடைபிடிப்பதாக நான் சொன்னேன். அதற்கான விளக்கம் இங்கே கூறவில்லை. இன்னொன்றையும் நான் கூறினேன். ''ஊழல் ஆட்சி'' என்றும் கூறினேன். சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கை என்ன ஆயிற்று? இவற்றுக்கெல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூற நேரம் இல்லை. ஆகவே, இந்த நாட்டு மக்கள் அறிந்து கொள்வார்கள். அறிந்து கொள்ளட்டும். மக்கள் முடிவு செய்யட்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம். எங்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட ''கொலைகார ஆட்சி'' என்ற வார்த்தையை நான் மன வருத்தத்தோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதனால் இப்போது நாட்டிலே நடக்கின்ற வன்முறைகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்றோ; கொலைகளை நாங்கள் வரவேற்கிறோம் என்றோ சொல்லவில்லை. ஒரு நிகழ்ச்சிகூட நடைபெறாமல் இருந்தால்தான் எங்களுக்கு நிம்மதியாக இருக்கும் என்ற நிலைமையை நாங்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னோம். அதைச் சொல்லாமல், இங்கே நடந்தவைகளை கற்பனையாகச் சொல்லும் வகையில், நீங்கள் இன்றைய தினம் குற்றம் சாட்டுவது பொருத்தமல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, தலைவர் அவர்கள் மூலம் மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அவர்கள் விரும்பினால் அவர்கள் சலித்துப் போகவில்லை என்று சொன்னால், என் பதிலை அவர்கள் பெறலாம் ; தரலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் மிகமிகச் சுருக்கமாக ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குரலும் இல்லை. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நீண்ட பதிலில் நான் பாராட்ட வேண்டிய ஒரே அம்சம் இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் சுதந்திரம் பெற்று முதல் சட்டமன்றம் கூடிய பிறகு, 3 முதல் அமைச்சர்கள் இந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தபோது, எல்லோராலும் பாராட்டப்படக் கூடிய எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இந்த மன்றத்திலே பணியாற்றிய கண்ணியத்திற்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களின் திருவுருவப் படம் இங்கே திறந்து வைக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தை திறந்துவைக்க வேண்டுமென்பதில் நம்மைப் போன்றவர்களுக்குத்தான விருப்பம். ஆனால் அவருடைய விருப்பம் அல்ல

நம்முடைய விருப்பமாக இதை நாம் செய்கிறோம். ஆனால், அவருடைய விருப்பம் எதுவாக இருந்தது ? வாழ்க்கை முழுவதும் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற நலிந்த, மெலிந்த, அடக்கப் பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டுள்ள சிறுபான்மை மக்களுக்கு வாழ்வு வேண் டும், அப்படிக் கிடைக்கின்ற வாழ்வில் அமைதி வேண்டும் என் பதற்காக அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். அதுதான் அவருடைய விருப்பமாக இருந்தது. நீங்கள் அவரது திருவுருவப் படத்தை திறந்து வைக்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில், எந்தக் கொள்கைக்காக, தத்துவத்திற்காக, லட்சியத்திற்காக அந்தப் பெருமகனார் வாழ்ந்தாரோ, அந்த வாழ்க்கைக்குரிய லட்சியம் இன்றைக்கு நாட்டிலே இல்லை. அதற்கு மாறுபட்ட சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. அதைக் காப்பாற்றித் தாருங்கள் என்பதற் காகத் தான், அதை உணர்த்துவதற்காகத்தான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேன். நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அந்தப் பெருமகனார் வாழ்ந்த, லட்சியமாகக் கொண்டு உழைத்த அந்தச் சிறுபான்மையோருக்கு வாழ்வு தாருங் கள். இதைச் சொல்வதால், மற்றவர்களை அழித்து அல்ல ; மற்றவர்கள் வாய்ப்பைக் குறைதது அல்ல ; மற்றவர்கள் வாழ் வுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும்போது, இந்தச் சிறுபான்மை மக்க ளுக்கும் வாழ்வு தாருங்கள். அந்த வாழ்வு அமைதியான வாழ் வாக இருக்கட்டும். அவர்கள் எதற்காக வாழ்ந்தார்களோ, அந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம்தான், நாம் அவர்களுக்கு உண்மையான அஞ்சலி செலுத்தியதாகும். அதைத் தான் காயிதே மில்லத் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நான் எழுப்பிய பிரச்னை களுக்கு எதற்கும் பதில் அளித்ததாக நான் நினைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி எனக்கு ஆச்சரியமோ, அதிர்ச்சியோ ஒன்றுமில்லை. நான் எதிர்பார்த்த வகையில்தான் அவர்கள் பதில் அளித்திருக் கிறார்கள். மேலும், இந்த அவையிலே நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கு வேறு ஒன்றுமில்லை. மேலவையிலே இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய பதட்ட சூழ்நிலையைப் பற்றியும், அதற்கான ஏற்பாடு களைப் பற்றியும் மிக அச்சத்தோடும், அக்கறையோடும் தகவல் தந்து பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சு, அமைதியான சூழ் நிலையை ஏறபடுத்துவதற்கு உதவும் என்று எண்ணிக் கொண்டு இருந்தோம்.

ஆனால், அவர்கள் மேலவையிலே சொல்ல வேண்டியவற் றைச் சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய நிலை. அதை நான் புரிந்து கொள்ளுகிறேன். நாடு புரிந்து கொள்ளு கிறது. அவ்வளவுதான். அவர்கள் மேலவையிலே அந்த ஊரைப் பற்றி, அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றி, தன்மைகளைப்பற்றி யாரையோ சுட்டிக் காட்டி, இரண்டு

அமைச்சர்களையும் சுட்டிக்காட்டி, அதிலும் முஸ்லீம் அமைச்சரே பார்த்துவிட்டு வந்து இந்த மாதிரிச் சொல்லுகிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முஸ்லீமை அமைச்சர்களாக நியமிப்பது முஸ்லீம்களை முதுகில் குத்தும் கத்தியாகப் பயன்படுத்தத்தான் நியமிக்கிறீர்களா ? அங்கே அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக நான் இங்கே அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தேன்—காலையிலிருந்து. நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சில் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. மேலும் அவர்களுடைய பேச்சை விமர்சனம் செய்யவும் தயாராக இல்லை. நாட்டில் அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் எனக்குப் பெருத்த அக்கறை உண்டு. நான் ஒரு சமுதாயப் பிரதிநிதி. அப்படிச் சொல்லலாமா என்று கருதுகிறார்கள். தோழமைக் கட்சியாக இருந்தபோதும் அப்படித்தான் தெரிவித்தேன். திரு. சாதிக் பாட்சாவைப் பார்த்துக் கொண்டே முதல் அமைச்சர் சொல்லுகிறார். ஏன் சாதிக் பாட்சாவைப் பார்த்துக் கொண்டே சொல்லுகிறார் ? இது எங்கள் அடிப்படையான கொள்கை. சாதிக் பாட்சாவைப் பார்த்துக் கொண்டு சொன்னாலும் வேறு யாரைப் பார்த்துக் கொண்டு சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்வதும், ஏற்றுக் கொள்ளாததும் வேறு விஷயம். இதுதான் அடிப்படையான கொள்கை. ஏற்கெனவே என்னுடைய பேச்சில் சொல்லியிருக்கிறேன்—

This is division of labour. You do something. I do something. All people cannot do everything என்ற வகையிலேதான் in our political life we have chosen the weaber section of the societey so that we might devote our attention for the upliftment of that people என்ற முறையிலேதான் வருகிறதே தவிர யாரையும் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. சாதிக் பாட்சாவைப் பார்த்துக் கொண்டு சொன்னால் அவருடைய எண்ணம் புரிகிறது. அந்த எண்ணங்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் ஆளாகிவிடமாட்டோம். அதனால் எங்கள் நிலையை மாற்றிக் கொள்வது என்பது முடியாது. ஈட்டி முனையில் நிறுத்திட்ட போதிலும் கொள்கையை இழக்க மாட்டோம். அதுதான் எங்களுடைய பண்பாடு. அதுதான் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு இருக்கின்ற பண்பாடு. நான் ஒரு தமிழன். தமிழ் முஸ்லீம் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலே பெருமைப்படுகிறேன். தமிழ் முஸ்லீம் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமையடைவது மட்டுமல்ல. அதைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள இந்த உயிர், உடல், ஆவி அத்தனையும் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் எதையும் பேசலாம். சாதாரணமானவன். இந்த அவையில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருவன். அதைப் பற்றி சர்க்கார் கட்சிக் கொறடா அவர்கள் கூட ஒழுங்குப் பிரச்சினை மூலமாக எழுப்பினார்கள். நான் ஒருவன்தான். இந்த ஒருவனைப் பார்க்காதீர்கள். இந்த ஒருவனுக்குப் பின்னால் இருக்கும் உணர்வுகளைப் பாருங்கள். பின்னால் இருக்கும் மக்களைப் பாருங்கள். தயவு செய்து

இப்படியெல்லாம் பேசாதீர்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சு அமைதிப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படிப் பேசியிருக்கக்கூடாது. மேற்கொண்டு இருக்கின்ற சூழ்நிலையைக் கெடுக்கின்ற வகையில் அவர்கள் பேசவேண்டுமா? ''உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இந்த மாதிரி சூழ்நிலை நாட்டில் இருப்பது நல்லது அல்ல. இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்புண்டு. நிச்சயமாக சிறுபான்மை மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும், சமூக நீதி ஏற்படும்,'' என்றமுறையில் இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லியிருக்கக்கூடாதா?

1947 லேயே நடந்தது, இப்போதுதான் புதிதாக நடக்கவில்லை என்று பேசுவது என்றால் என்னைப் போன்ற சிறியவர்கள் பேசிவிடலாம். தாங்கள் பொறுப்பான முதலமைச்சர் பதவியில் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் வார்த்தையை நாடு கவனிக்கிறது, மக்கள் கவனிக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தைகளை இப்படியா சொல்ல வேண்டும்? ஒரு முஸ்லிமே பார்த்துவிட்டு வந்து சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்லுகிறீர்கள். உங்களுடைய அமைச்சர் ஒரு முஸ்லீம், அவருடைய பேச்சை மதிக்கிறீர்கள். நானும் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்தவன். நானும் ஒரு முஸ்லீம். எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் உள்ளத்தில் எது உண்மை என்று படுகிறதோ அதைப் பேசிப் பழக்கப்பட்டுவிட்டவன். எதையும் யாரிடத்திலும் எதிர்பார்க்காதவன். சிறு வயதிலிருந்தே இந்தச் சமுதாயத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டிருப்பவன். எந்தச் சமுதாயத்தையும் வெறுப்பவன் அல்ல. அத்தனை சமுதாயங்களையும் நேசிக்கும் மனப்பான்மையில் சிறு வயதில் இருந்தே பழக்கப்பட்டவன். நான் இங்கே ஒருவனாக இருக்க முடியும். நான் சொல்வதை நினைத்துப் பார்க்கக்கூடாதா? என்னிடம் சில வரைபடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தருகிறேன்.

[இரவு 8-40]

அவர்கள் பார்ப்பார்கள், ஆனால் அங்கேயிருந்து வருகிற ரிப்போர்ட்டைத்தான் அவர்கள் படிப்பார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களை அழைத்து இது என்ன என்று கூட கேட்க மாட்டார்கள். அதைப்பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. என்னுடைய விதி அப்படித்தான். இங்கே எங்களுக்கு அமைச்சர்கள் பாதுகாப்புத் தராமல் போகலாம், அரசுகள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தராமல் போகலாம், ஆனால் அரசனுக்கெல்லாம் அரசனாக நீதி, சத்தியம், இறைவனாக இருக்கிற அவருடைய பாதுகாப்பிலே நாம் இருக்கிறோம். அந்தப் பாதுகாப்பிலே நிச்சயமாக அநீதி அழியும், அரசன் அன்று கொல்லும், தர்மம் நின்று கொல்லும் என்ற முறையிலே உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்க

1979 பிப்ரவரி 26] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மக்களால் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற ஆட்சியாக இருந்தாலும் தரைமட்டமாகிவிடும். இது நீதி. தர்மத்தினுடைய குரல், காலத்தினுடைய கட்டளை. நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இந்த வரைப்படத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நாட்டிலே சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஒரு நீதியை ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முதலமைச்சர் பதிலிலே நான் சொன்ன எந்தப் பிரச்சினைக்கும் பதில் இல்லை என்ற காரணத்தாலே நான் எழுப்பிய பிரச்சினைகள் அத்தனையும் அப்படியே இருக்கின்றன, அவை குறிப்பிலேயும் இருக்கட்டும் சட்டமன்றத்திலேயும் இருக்கட்டும், நீதி தலைதூக்கும் பொழுது அது கண் திறந்து பார்க்கும்போது யாரை எரிக்க வேண்டுமென்ற நிலை வருகிறதோ அவர்களை எரித்தே தீரும், இங்கே நான் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானம் தோல்வியடைந்தாலும் சத்தியத்தினுடைய சந்நிதானத்திலே அது வெற்றிபெறும் என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் மிக உணர்ச்சியோடும் நல்ல நோக்கத்தோடும் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். நான் உண்மையிலேயே அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தாலும் சொல்கின்ற முறையிலே எவ்வளவு உணர்ச்சியோடு கூறினார்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த அவையிலே எடுத்துவைக்கிறேன், நான் பதில் கூறத் தயார் அவர்களும் இருந்தால் நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், என்னுடைய பேச்சைக்கேட்டு எல்லோரும் சலித்து இருக்கிறார்கள் என்று. இவ்வளவு பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்து வைத்துச் சொன்ன உங்களுக்கு அப்படி என்றால் அவ்வளவையும் உட்கார்ந்து படித்து எடுத்த எனக்கு அப்படித் தோன்றாததற்குக் காரணம் நான் முதலமைச்சர் பதவியில் இருக்கிறேன் என்ற ஒரே காரணம் தான். திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போது என்னைப் பெரியவர் என்று ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி. ஆனால் அவர் சிறியவர் என்று சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, என்னை விட அதிகம் படித்தவர், பட்டம் பெற்றவர், இருந்தாலும் நான் பதில் சொல்லவில்லை என்று சொல்லியதற்காக நான் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில ஊர்களிலே இருந்த பிரச்சினைகளைப்பற்றி எடுததுக் கூறியிருக்கிறேன். சில பிரச்சினைகளைப்பற்றி நாங்கள் ஆதாரத்தோடு இல்லையென்று கூறியிருக்கிறோம். எதற்குமே முதலில் முடிவை வைத்துக்கொண்டு பேசுவது என்பது வேறு, விவாதத்தைக் கேட்ட பிறகு பேசுவது வேறு. முடிவை வைத்துக்கொண்ட

இருக்கிற நீதிபதிபோல் அவர்கள் பேசுகிறார்கள், இந்த நிலையில் அவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைத்தால் ஏமாற்றம்தான். திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களைப் பார்த்து ஏதோ சிரித்துக்கொண்டிருந்ததாக திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்களைப்பற்றி திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களைப்பற்றியும் எனக்குத் தெரியும், நாங்கள் எப்படிப் பழகினோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் அந்த வகையில் கட்சியைக் கட்டிக் காப்பாற்றக்கூடிய பரிதாப நிலையிலே இல்லை என்பதை நான் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு நாங்கள் சிரித்துப் பேசி அவர்கள் கவனத்தை இழுத்து அப்படியெல்லாம் அரசியல் நடத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் திரும்பப் பெறாவிட்டால் அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை. ஆனால் நாங்கள் வேண்டுமென்றே அலட்சியப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் பதிலுக்கு பிறகு ஒன்றுமில்லை, தயவு செய்து அமருங்கள்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: தயவுசெய்து அனுமதியுங்கள். நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, நாங்கள் வேதனையோடு வெளிநடப்பு செய்தோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் வேதனை தரும் அளவிற்குப் பேசிப் பழக்கப்பட்டவன் அல்ல. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், முருகையன் கொலை சம்பந்தமாக டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் பற்றிச் சொல்லி, அது சம்பந்தமாக முதல்வரவர்கள் ஒரு விளக்கம் சொல்ல எழுந்து சொல்லும்பொழுது—டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுப்பதைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, ஆனால் அதைக் கொடுப்பதோடு நிற்காமல்—வேறொன்றைப் பத்திரிகைச் செய்தி என்ற பெயரால், ஒருவன் பல குத்துகளைக் குத்த முடியும்என்பதற்கு உதாரணமாக சொல்வதுபோல் சொல்லியது சரியாக இருக்குமா? அவர்களே சொன்னார்கள், வழக்கு இருப்பதால் நான் தலையிடவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, கலைஞரிடத்திலே சொல்லுகின்ற முறையில் வாதாடுகின்ற முறை இருக்கிறதே, அது நிச்சயமாக ஒரு ஆள் குத்தியிருக்க முடியும் என்பதற்கு வேறொரு விளக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது ஒருவன் தான் குத்தினான் என்ற கருத்தை ஏற்படுத்த முயல்வது நியாயமாக இருக்கிறதா என்பதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, எப்பொழுதுமே ஒரு பிணம் விழும்பொழுது, ஒரு சாவு ஏற்படும்பொழுது அவரைச் சார்ந்திருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகத் துக்கம் இருக்கும், சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கும். அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோருவதற்கு உரிமை உண்டு. அதே நேரத்தில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு தனி நபர் கருத்துக்களைப்பற்றிப் பேசியிருக்கும்பொழுது, நாங்கள் கருத்துக்களைக் கூற எழுந்திருக்கும் பொழுது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இந்தக் கொலை சம்பந்தமாக ஏன் தலையிடவில்லை, தலையிட்டு இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்ல வரும்பொழுது, சத்தம் வந்தால் அவைகளைப்பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமா, அதை நிவர்த்திக்க முடியுமா என்பதைத்தான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:</u> முதலமைச்சரவர்கள் வருந்துகிறேன் என்று சொல்லி அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகி விட்டது, அதை மறுபடியும் எழுப்ப வேண்டாம்.

<u>திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்:</u> தலைவரவர்களே, எனக்குச் சந்தேகம் இருக்கலாம், இல்லாமல் இருக்கலாம், அதேபோல் அழகர்சாமிக்குச் சந்தேகம் இருக்கலாம், இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எங்கள் அணிக்குச் சந்தேகம் வந்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அதை நிவர்த்தி செய்தால் எங்களுக்கும் நல்லது, உங்களுக்கும் நல்லது. எனவே, சி.பி.ஐ. விசாரணைக்கு உத்தரவிடுவது இரண்டுபேருக்கும் நல்லது, அதற்கு முன்வருவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்:</u> தலைவரவர்களே, என்னுடைய பேச்சை நீண்ட நேரம் கேட்டுப் பொறுமையாக இருந்தவர்கள், கடைசியிலே நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை உண்டாக்கிவிட்டதைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தனை செய்யாமல்.... இந்த அரசு உடந்தையாக இருக்கிறது என்று மேடையிலே பேசுவது மட்டுமல்லாமல், இங்கேயும் ஒருவர் கொல்லவில்லை, பலர் கொன்றிருக்கிறார்கள் என்று ஆதாரங்களை எடுத்து வைக்கலாம், ஆனால் நாங்கள் எங்களுக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களைக் சொல்லக்கூடாது என்பது என்ன நியாயம்? குற்றம் சாட்டப்பட்டால் நாங்கள் பேசாமல் இருக்க வேண்டும், எங்களுக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களைச் சொல்லக்கூடாது என்றால் என்ன நீதி? ஒருவர் குத்தியிருக்க முடியாது? பலர் குத்தியிருக்க வேண்டும் என்று வெளியிலே மேடைகளிலே பேசிக்கொண்டு வந்தால் அது மட்டும் உண்மைக்கும், நியாயத்திற்கும் உட்பட்ட செயல் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருதுகிறார்களா? நாங்கள் பேசினால்

நாங்கள் ஆதாரததை எடுத்துரைத்தால் அது குற்றம், ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு பழியைச் சுமத்தினால், கற்பனை செய்து கொண்டு, அல்லது பிறகு உண்மை என்று தெரிய வநதாலும், அதைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அதைப் பற்றி நாங்கள் பேசாமல் இருப்பது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஆனால், என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அது தவறு என்பதற்கு நான் வருத்தம் தெரிவித்ததைப் பற்றித் தலைவரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரும்ப வந்து அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். நீங்கள் எதிர்த்து ஓட்டளிக்க இருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும், நீங்கள் வர வேண்டுமென்று சொன்னேன். நீங்கள் இந்த மன்றத்திற்குள் இருந்து எங்களுக்கு எதிராக ஓட்டளிக்க விருப்பம் இருந்தால் அது நிறைவேற்றப்படவேண்டும். உங்கள் எண்ணிக்கை இல்லை என்றால் நாங்கள் அதிக எண்ணிக்கை பெற்று விடுவோம் என்ற முயற்சியில் நாங்கள் இறங்கவில்லை என்பது அந்த வேண்டு கோளிலிருந்தே தெரியும் என்று நான் நம்புகிறேன. ஆகவே, எதிர்க்கட்சியிலிருப்பவர்களை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமோ அல்லது அலட்சியப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமோ அல்லது அகந்தையால் எதையும் செய்வது என்பதோ எங்களுக்கு இல்லை என்பதை எங்கள் வரலாற்றைத் தெரிந்திருக்கின்ற நீங்கள் அறிவீர்கள். பல வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்ற நாங்கள் இந்தப் பதவியும், இந்த அதிகாரமும் நிச்சயம் இல்லை என்று நமபுகிறோம். ஆனால் எங்களைப்பற்றி எந்த அளவிற்கு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்களோ அதைப் போல இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற நீங்களும் தெரிந்திருப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்பது எங்கள் நோக்கம் அல்ல. ஆனால் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் எனற கருத்தை வெளியிடும் பொழுது வெளியே பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது எனக்குக் கிடைத்த ஆதாரத்தை இங்கே வைக்க வேண்டாமென்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாகும். என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதைச் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கிவிட்டு ஏன் அந்த சூழ்நிலை உருவாக அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்? எது நியாயம் என்று நீங்கள் மட்டும் கூறலாம். ஆனால் நாங்கள் திருப்பி ஆதாரம் காட்டினால் குற்றம் என்று சொன்னால் அதுதான் நீதியா? அதுதான் தர்மமா? மாண்புமிகு லத்தீப் போன்றவர்களும் இப்படிச் சொல்வார்கள் என்றால் எது நீதி என்பதை நான் இயற்கைக்கே விட்டுவிடத்தான் வேண்டி இருக்கும், என்று தான் கூற வேண்டும்.

1979 பிப்ரவரி 26]

[இரவு 8–50]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா அவர்களுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பெறுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

''மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையிலான அமைச்சரவையின் மீது இப்பேரவை நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கிறது.''

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பெற்றது.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் டிவிஷன் கோருகிறேன்.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றது.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பில் உறுப்பினர்கள் கீழ்க் கண்டவாறு வாக்களித்தனர் :

ஆதரித்தவர்கள்.

1. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.
2. திரு. பொ. உத்திராபதி.
3. திரு. செ. சிவசாமி.
4. திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்.
5. திரு. ரா. கிருஷ்ணன்.
6. திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்.
7. திரு. தே. ஞானசிகாமணி.
8. திரு. நா. பழனிவேல்.
9. திரு. மு. அம்பிகாபதி.
10. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
11. திரு. எம். அண்ணாமலை.
12. திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு.
13. திரு. என். வரதராஜன்.
14. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்
15. திரு. ர. ஜெபமணி.
16. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
17. திரு. த. ஆறுமுகம்.
18. திரு. சி. கோவிந்தராசன்.
19. திரு. ரா. உமாநாத்.
20. திரு. அ. செல்வராசன்.

21. திரு. துரை கலியமூர்த்தி.
22. திரு. கு. ரமணி.
23. திரு. என். சங்கரய்யா.
24. திரு. அ. செல்லப்பா.
25. திரு. தாழை மு. கருணாநிதி.
26. திரு. ச. சுப்பையா
27. திரு. டி. கே. கபாலி.
28. திரு. க. அரங்கசாமி.
29. திரு. எஸ். கணேசன்.
30. திரு. செ. இராமலிங்கம்.
31. திரு. இரா. இராசமாணிக்கம்.
32. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா.
33. திரு. கே. சுப்பிரவேலு.
34. திரு. கே. உச்சி.
35. திரு. க. சுப்பு.
36. திரு. மு. அரங்கநாதன்.
37. திரு. க. அன்பழகன்.
38. திரு. ப. சுந்தரம்.
39. திரு. கோ. இளங்கோவன்.
40. திரு. து. இராசரத்தினம்.
41. திரு. மு. செல்வராஜ்.
42. திரு. சி. ஆறுமுகம்.
43. திரு, என். கிட்டப்பா.
44. திரு. மு. கருணாநிதி
45. திரு. த. வேணுகோபால்.
46. திரு. கூ. ச. முருகேசன்.
47. திரு. ப. பொன்னுசாமி.
48. திரு. தி. சு. நல்லதம்பி.
49. திரு. துரை முருகன்.
50. திரு. இ. ராமலிங்கம்.
51. திரு. து. புருஷோத்தமன்.
52. திரு. எஸ். நடராசன்.
53. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்.
54. திரு, புலவர் கா. கோவிந்தன்.
55. திரு. வி. இரகுராமன்.
56. திரு. எஸ். மணிமுடி.
57. திரு. சு. பாலன்.
58. திரு. அ. நடராசன்.
59. திரு. வ. துலுக்காணம்.
60. திரு. ஏ. ரகுமான்கான்.
61. திரு. மா. மணிமாறன்.
62. திரு மொ. பரமசிவம்.
63. திரு. டி. எம். தைலப்பன்.
64. திரு. கே. சொக்கலிங்கம்.

1979 பிப்ரவரி 26]

எதிர்த்தவர்கள்.

1. திரு எஸ். ஆர். இராதா.
2. திரு ப. உ. சண்முகம்.
3. திரு மு. அப்துல் ரசாக்.
4. திரு கி. அப்துல் லத்தீப்.
5. திரு இரா. அமிர்தராஜ்.
6. திரு அ. க. அரங்கநாதன்.
7. திரு பொ. காளியப்பன்.
8. திரு வி. அர்சுனன்.
9. திரு தி. அன்பழகன்.
10. திரு ஏச். ஜி. ஆறுமுகம்.
11. திரு இல. ஆறுமுகம்.
12. திரு கே. என் கே. இராமசாமி.
13. திரு எல். ஜே. இராமசாமி.
14. திரு எஸ். வி. இராமசாமி.
15. திரு கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்.
16. திரு க. உக்கிரபாண்டியன்.
17. திரு கே. ஜே. உய்யகொண்டான்.
18. திரு கி. எத்திராஜ்.
19. திரு வி. கருப்பசாமி பாண்டியன்.
20. திரு இ. கணேசன்
21. திரு ம. கண்ணன்.
22. மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.
23. மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன்.
24. மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன்.
25. மாண்புமிகு திரு க. உரொ. எட்மண்ட்.
26. மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி.
27. மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்.
28. திரு. துரை கோவிந்தராசன்
29. திரு. எம். வின்செண்ட்
30. திரு. ஆனூர் ஜகதீசன்
31. திரு. பி. முசிறிபுத்தன்
32. திரு. கா. வே. கந்தசாமி
33. திரு. ஆர். காளியப்பன்
34. திரு. வே. கருணாமூர்த்தி
35. திரு. பி. எம். கிருஷ்ணன்
36. திரு. செ. கிருஷ்ணன்
37. திரு. நா. கிருஷ்ணன்.
38. திரு. பி. கிருஷ்ணன்
39. திரு. கி. பெ. காத்தமுத்து
40. திரு. ப. குருசாமி
41. திரு. போ. கோபாலன்

42. திரு. மு. ரெ. கோவிந்தன்
43. திரு. கா. நா. சண்முகம்
44. திரு. ஆர். சண்முகம்
45. திரு. ஆர். சந்திரசேகரன்
46. டாக்டர் கே. சமரசம்
47. திரு. சோ. சாது செல்வராஜ்
48. திரு. தா. சாமிக்கண்ணு
49. பொ. சிகாமணி
50. திரு. மு. சிவபெருமாள்
51. திரு. வ. சின்னசாமி
52. திரு. வி. கொ. சின்னசாமி
53. திரு. க. இரா. சின்னராசு
54. திரு. மு. சுந்தரராஜன்
55. திரு. என். சுப்பராயன்
56. திரு. சு. பாக்கூர் சுப்பிரமணியன்
57. திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்
58. திரு. மா. சுப்பிரமணியம்.
59. திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியன்
60. திரு. டி. சுப்பிரமணியன்
61. திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியம்
62. திரு. கா. செங்கோடன்
63. திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்
64. திரு. சீ. செல்வராஜ்
65. திரு. ஒ. ப. சோமசுந்தரம்
66. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்
67. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து
68. மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
69. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்
70. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு
71. மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்
72. திரு. ஐசரிவேலன்
73. திரு. எம். ஏ. ஐயவேலு
74. திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி
75. திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி
76. திரு. பா. கோ. கிட்டு
77. திரு. இ. தமிழரசன்
78. திரு. இரா. அருணாசலம்
79. திரு. ந. தனசேகரன்
80. திரு. ப. தனபால்
81. திரு. கோ. தனுஷ்கோடி
82. திரு. இரா. தாமரைக்கனி
83. திரு. ப. துரைசாமி
84. திரு. சு. மா. துரைராஜ்
85. திரு. கா. நாச்சிமுத்து

86. திரு. கொ. பொ. நாச்சிமுத்து கவுண்டர்
87. திரு. எஸ். பட்டாபிராமன்
88. திரு. கே. பண்ணை சேதுராமன்
89. திரு. ஏ. எம். பரமசிவன்
90. திரு. சு. பழனிசாமி
91. திரு. பாண்டியன்
92. திரு. வி. பாலகுரு
93. திரு . கே. பாலாஜி
94. திரு. அ. பாலுசாமி
95. திரு. எம். பெரியசாமி
96. திரு. என். பெருமாள்
97. திரு. ரா. கு. பெருமாள்
98. டாக்டர் ஏ. பொன்னுசாமி
99. திரு. ஆர். மணிமாறன்
100. திரு. யா. சை. மூ. யூசுப்
101. திரு. கோ. ரகோத்தமன்
102. திரு. து. ராமசாமி
103. திரு. பி. ராமதாஸ்
104. திரு. சி. ராமநாதன்
105. திரு. செ. மெ. ராஜு
106. திரு. வி. கே. ராஜு
107. திரு. க. கந்தசாமி
108. திரு. ரா. மார்க்கபந்து
109. திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி
110. திரு. ப. சந்திரன்
111. திரு. கே. வடிவேலு
112. திரு. என். குப்புசாமி
113. திரு. செள. வே. வரதராஜன்
114. திரு. ரா. ச. தங்கவேல்
115. திரு. பி. வெங்கா கவுண்டர்
116. திரு. மு. செளந்தரராஜன்
117. திரு. கே. செளந்தரராஜன்
118. திரு. என். லட்சுமி நாராயணன்
119. திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்
120. திரு. பொ. தங்கவேலு கவுண்டர்
121. திரு. டி.ஆர். இராசாராம் ரெட்டி
122. மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு
123. திரு. எஸ். முனிரத்தினம்
124. திரு. பொ. முனுசாமி
125. திரு. இரா. முத்தையா
126. திரு. எஸ். முத்துசாமி
127. திரு. சி. மாணிக்கம்
128. திரு. கே. மருதாசலம்

நடுநிலை வகித்தவர்கள் : ஒருவரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 64 வாக்குகள். தீர்மானத்திற்கு எதிராக 128 வாக்குகள். நடு நிலைமை வகிப்பவர்கள் ஒருவரும் இல்லை. ஆகவே தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.

அடுத்து திரு. ரா. உமாநாத் அவர்களுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவையின் தொழிலாளர் பற்றிய கொள்கையை இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்ததாக திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையிலான அமைச்சரவையின் 'சட்டம் ஒழுங்கு' பற்றிய கொள்கையை இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

''மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையிலான அமைச்சரவையின் 'சிறுபான்மையினர்' பற்றிய கொள்கையை இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று 3—3—79-ம் தேதி சனிக்கிழமை காலை 10 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 9.09 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.